

Előszó

„Krisztusért kérünk, béküljetek meg Istennel!”
(2Kor 5,20)

Egyházrendünk 2022-es kiadásának mottóigéje az 1. Korinthusi levélből az isteni rendre mutatott rá. A 2024-es kiadás mottóigéje a 2. Korinthusi levélből származik a Magyarországi Metodista Egyház éves jeligéjeként. Egy vészterhes, konfliktusokkal, megosztottsággal teli, békétlen világhelyzetben szólít meg minket Isten béke üzenete. Krisztusban megbékélt az Isten ezzel a világgal, és ránk bízta a Jézus Krisztusról és keresztyéről szóló béke hírt, vagyis a békéltetés igéjét és a békéltetés szolgálatát! Krisztus teste, az Egyház ebben a szolgálatban áll. Szolgálja ezt az ügyet Egyházrendünk is, amelyet a „béke könyvének” is hívhatnánk igei értelemben. Egy ilyen szép, krisztusi béke lépés lett a magyarországi metodisták életében, hogy idén tavasszal, az áprilisi Évi Konferencia ülésén létrehozták a Magyar-Román Évi Konferenciát. Hisszük, hogy ez egy történelmi bizonyágtétel, és imádkozunk ezért a különleges testvéri elindulásért a román metodistákkal. Egyházrendünk idei kiadásába bekerült a közös Évi Konferenciáról szóló, történelminek is nevezhető határozat szövege is.

A világméretű Egyesült Metodista Egyház közössége idén arra emlékezhet, hogy 240 évvel ezelőtt, az Egyesült Államokbeli Baltimore városában, az ún. *Karácsonyi Konferencián* 1784-ben megalakult a Püspöki Metodista Egyház. (A legrégebbi metodista gyülekezet az észak-amerikai kontinensen a John Street-i Metodista Gyülekezet, New Yorkban, amelyet 1766-ban alapítottak meg.) A különleges évforduló kapcsán őszintén meg kell vallanunk azt is, hogy a wesleyánus egyháztörténet a csodálatos elindulások, egyesülések és a szomorú szétágazások története is. Ha napjainkat is figyelembe vesszük, négy különböző évszázadban is ezt láthatjuk. A teljesség igénye nélkül néhány példát hadd soroljunk fel erre. A 18. századi indulást és összefogást követően, amely egy újonnan megalakult, fiatal államban történt, a 19. században a rabszolgaság kérdése, és az egyházvezetés témája lett megosztó problémává, így alakult meg a Déli Püspöki Metodista Egyház (1845), illetve a Protestáns Metodista Egyház (1828). A 20. század a rendkívüli egyesülések ideje volt. 1939-ben előbb a három szétszakadt egyházi közösség egyesült Metodista Egyház néven, majd 1968-ban Dallas-ban a Metodista Egyház és az Evangéliumi Testvérközösség lépett egységre, létrehozva az Egyesült Metodista Egyházat. Sajnos már most elmondható, hogy 21. század egyik legmeghatározóbb változása a '20-as évekre megtörtént: a gender kérdésben kialakult több évtizedes feszültségek hatásaként az Egyesült Államokban az Egyesült Metodista gyülekezetek nagyjából negyede (mintegy 7600 gyülekezet) kivált – hangzott el a 2024-es Generálkon-

ferencián, az észak-karolinai Charlotte városában. A Generálkonferencia egyik nagy jelentőségűnek ítélt döntése is inkább egyfajta függetlenedési jelleget mutat: az ún. regionalizáció egy lazább egyházszervezetet alakítana ki, nagyobb szabadságot adva területeknek, országoknak és régióknak egy világméretű egyházban. Hogy pontosan hova is fog vezetni mindez, még nem világos. Imádkozó szívvel kérjük Isten kegyelmét, hogy ő munkálkodjon ma is Szentlelke által, s legyen egy új Pünkösöd a mi életünkben, ahol az Egyház újjászülethet.

2016 óta két évente gondozzuk, javítjuk magyar nyelvű Egyházrendünk szövegét. A 2024-es kiadásban felhasználtuk centrálkonferenciai Egyházrendünk tavaly elkészült részleges revízióját is. A lényeges javítások listája a következő:

1. Első alkalommal illesztjük be az Egyházrend elé a Magyarországi Metodista Egyház Szervezeti Szabályzatát. (Utolsó módosítása 2023-ban történt.). Ugyancsak az Egyházrend elé került be a 2024-es Évi Konferencián meghozott határozat szövege a Magyar-Román Évi Konferencia megalapításáról.
2. Aktualizálásra került a püspöki névsor: 2016 után 2022-ben kerültek megválasztásra az Egyesült Metodista Egyház új püspökei, összesen tizenheten.
3. Bekerült a 2012-es Book of Discipline-ben már szereplő 101. cikkely az *Általános Egyházrendről*. A cikkely nagyobb jelentőségét jelzi – bár mindeközéig a címében jelzett *Általános Egyházrend* nem készült el –, hogy az Alkotmány után, önálló részként jelenik meg a jelenlegi Egyházrendünk szövegében.
4. Új cikkelyként bekerült a 127. cikkely a *Laikusok szolgálata* címmel.
5. Frissítettük a 335.2 cikkelyben a lelkészi próbaidő hosszát (indokolt esetben lehet két év).
6. Aktualizálásra került a 359. cikkelyben a lelkészi nyugdíjkorhatár 72 évre.
7. Apróbb pontosításokat, szövegjavításokat végeztünk az Egyházrend több cikkelyében.

Krisztusban megbékélt Isten a világgal, a Lélek által legyünk Jézus Krisztus békekövetői!

Dr. Khaled A. László
szuperintendens

2024 Pünkösdjén

A metódista egyház püspökei 1784-től 2022-ig

Thomas Coke	1784	Randolph Sinks Foster	1872
Francis Asbury	1784	Isaac William Wiley	1872
Richard Whatcoat	1800	Stephen Mason Merrill	1872
Phillip William Otterbein	1800	Edward Gayer Andrews	1872
Martin Boehm	1800	Gilbert Haven	1872
Jacob Albright	1807	Jesse Truesdell Peck	1872
William M'Kendree	1808	Rudolf Dubs	1875
Christian Newcomer	1813	Thomas Bowmann	1875
Enoch George	1816	Milton Wright	1877
Robert Richford Roberts	1816	Nicholas Castle	1877
Andrew Zeller	1817	Beniah John Willis	1877
Joseph Hoffman	1821	Henry White Warren	1880
Joshua Soule	1824	Cyruss David Foss	1880
Elijah Hedding	1824	John Fletcher Hurst	1880
Henry Kumler Sr.	1825	Erastus Otis Haven	1880
John Emory	1832	Ezekiel Boring Kephart	1881
James Osgood Andrew	1832	Alpheus Waters Wilson	1882
Samuel Heistand	1833	Linus Parker	1882
William Brown	1833	John Cowper Granberry	1882
Beverly Waugh	1836	Robert Kennon Hargrove	1882
Thomas Asbury Morris	1836	William Xavier Ninde	1884
Jacob Erb	1837	John Morgan Walden	1884
John Seybert	1839	William Francis Mallalieu	1884
Henry Kumler Jr.	1841	Charles Henry Fowler	1884
John Coons	1841	William Taylor	1884
Joseph Long	1843	Daniel Kumler Flickinger	1885
Leonidas Lent Hamline	1844	William Wallace Duncan	1886
Edmund Storer Janes	1844	Charles Betts Galloway	1886
John Russel	1845	Eugene Russell Hendrix	1886
Jacob John Glossbrenner	1845	Joseph Stanton Key	1886
William Capers	1846	John Heyl Vincent	1888
Robert Paine	1846	James Newbury FitzGerald	1888
David Edwards	1849	Isaac Wilson Joyce	1888
Henry Bidleman Bascom	1850	John Philip Newman	1888
Levi Scott	1852	Daniel Ayres Goodsell	1888
Matthew Simpson	1852	James Mills Thoburn	1888
Osman Cleander Baker	1852	James W. Hott	1889
Edward Raymond Ames	1852	Atticus Greene Haygood	1890
Lewis Davis	1853	Oscar Penn Fitzgerald	1890
George Foster Pierce	1854	Wesley Matthias Stanford	1891
John Early	1854	Christian S. Haman	1891
Hubbard Hinde Kavanaugh	1854	Sylvanus C. Breyfogel	1891
Francis Burns	1858	William Horn	1891
William W. Orwig	1859	Job S. Mills	1893
Jacob Markwood	1861	Charles Cardwell McCabe	1896
Daniel Shuck	1861	Joseph Crane Hartzell	1896
John Jacob Esher	1863	Earl Cranston	1896
Davis Wasgatt Clark	1864	Warren Akin Candler	1898
Edward Thomson	1864	Henry Clay Morrison	1898
Calvin Kingsley	1864	David Hastings Moore	1900
Jonathan Weaver	1865	John William Hamilton	1900
William May Wightman	1866	Edwin Wallace Parker	1900
Enoch Mather Marvin	1866	Francis Wesley Warne	1900
David Seth Doggett	1866	George Martin Mathews	1902
Holland Nimmons McTyeire	1866	Alexander Coke Smith	1902
John Wright Roberts	1866	Elijah Embree Hoss	1902
John Dickson	1869	Henry Burns Hartzler	1902
John Christian Keener	1870	William Franklin Heil	1902
Reuben Yeakel	1871	Joseph Flintoft Berry	1904
Thomas Bowman	1872	Henry Spellmeyer	1904
William Logan Harris	1872	William Fraser McDowell	1904

James Whitford Bashford	1904
William Burt	1904
Luther Barton Wilson	1904
Thomas Benjamin Neely	1904
Isaiah Benjamin Scott	1904
William Fitzjames Oldham	1904
John Edward Robinson	1904
Merriman Colbert Harris	1904
William Marion Weekley	1905
William Mayes Willis	1905
William Melvin Bell	1905
Thomas Coke Carter	1905
John James Tigert III	1906
Seth Ward	1906
James Atkins	1906
Samuel P. Spreng	1907
William Franklin Anderson	1908
John Louis Nuelsen	1908
William Alfred Quayle	1908
Charles William Smith	1908
Wilson Seeley Lewis	1908
Edwin Holt Hughes	1908
Robert McIntyre	1908
Frank Milton Bristol	1908
Collins Denny	1910
John Carlisle Kilgo	1910
William Belton Murrah	1910
Walter Russell Lambuth	1910
Richard Green Waterhouse	1910
Edwin DuBose Mouzon	1910
James Henry McCoy	1910
William Hargrave Fouke	1910
Uriah Frantz Swengel	1910
Homer Clyde Stuntz	1912
William Orville Shepard	1912
Theodore Sommers Henderson	1912
Naphtali Luccock	1912
Francis John McConnell	1912
Frederick DeLand Leete	1912
Richard Joseph Cooke	1912
Wilbur Patterson Thirkield	1912
John Wesley Robinson	1912
William Perry Eveland	1912
Henry Harness Fout	1913
Cyrus Jeffries Kephart	1913
Alfred Taylor Howard	1913
Gottlieb Heinmiller	1915
Lawrence Hoover Seager	1915
Herbert George Welch	1916
Thomas Nicholson	1916
Adna Wright Leonard	1916
Matthew Simpson Hughes	1916
Charles Bayard Mitchell	1916
Franklin Elmer Ellsworth Hamilton	1916
Alexander Priestly Camphor	1916
Eben Samuel Johnson	1916
William H. Washinger	1917
John Moore	1918
William Fletcher McMurry	1918
Urban Valentine Williams D.	1918
Horace Mellard DuBose	1918
William Newman Ainsworth	1918
James Cannon Jr	1918

Matthew T. Maze	1918
Lauress John Birney	1920
Frederick Bohn Fisher	1920
Charles Edward Locke	1920
Ernest Lynn Waldorf	1920
Edgar Blake	1920
Ernest Gladstone Richardson	1920
Charles Wesley Burns	1920
Harry Lester Smith	1920
George Harvey Bickley	1920
Frederick Thomas Keeney	1920
Charles Larew Mead	1920
Anton Bast	1920
Robert Elijah Jones	1920
Matthew Wesley Clair	1920
Arthur R. Clippinger	1921
William Benjamin Beauchamp	1922
James Edward Dickey	1922
Samuel Ross Hay	1922
Hoyt McWhorter Dobbs	1922
Hiram Abiff Boaz	1922
John Francis Dunlap	1922
George Amos Miller	1924
Titus Lowe	1924
George Richmond Grose	1924
Brenton Thoburn Badley	1924
Wallace Elias Brown	1924
Arthur Biggs Statton	1925
John S. Stamm	1926
Samuel J. Umbreit	1926
Raymond J. Wade	1928
James Chamberlain Baker	1928
Edwin Ferdinand Lee	1928
Grant D. Batdorf	1929
Ira David Warner	1929
John W. Gowdy	1930
Chih Ping Wang	1930
Arthur James Moore	1930
Paul Bentley Kern	1930
Angie Frank Smith	1930
George Edward Epp	1930
Jashwant Rao Chitambar	1931
Juan Ermete Gattinoni	1932
Junius Ralph Magee	1932
Ralph Spaulding Cushman	1932
Elmer Wesley Praetorius	1934
Charles H. Stauffacher	1934
Jarrell Waskom Pickett	1935
Roberto Valenzuela Elphick	1936
Wilbur Emery Hammaker	1936
Charles Wesley Flint	1936
Garfield Bromley Oxnam	1936
Alexander Preston Shaw	1936
John McKendree Springer	1936
F. H. Otto Melle	1936
Ralph Ansel Ward	1937
Victor Otterbein Weidler	1938
Ivan Lee Holt	1938
William Walter Peele	1938
Clare Purcell	1938
Charles Claude Selecman	1938
John Lloyd Decell	1938
William Clyde Martin	1938

William Turner Watkins	1938
James Henry Straughn	1939
John Calvin Broomfield	1939
William Alfred Carroll Hughes	1940
Lorenzo Houston King	1940
Bruce Richard Baxter	1940
Shot Kumar Mondol	1940
Clement Daniel Rockey	1941
Enrique Carlos Balloch	1941
Z. T. Kaung	1941
Wen Yuan Chen	1941
George Carleton Lacy	1941
Fred L. Dennis	1941
Dionisio Deista Alejandro	1944
Fred Pierce Corson	1944
Walter Earl Ledden	1944
Lewis Oliver Hartman	1944
Newell Snow Booth	1944
Willis Jefferson King	1944
Robert Nathaniel Brooks	1944
Edward Wendall Kelly	1944
William Angie Smith	1944
Paul Elliott Martin	1944
Costen Jordan Harrell	1944
Paul Neff Garber	1944
Charles Wesley Brashares	1944
Schuyler Edward Garth	1944
Arthur Frederick Wesley	1944
John Abdus Subhan	1945
John Balmer Showers	1945
August Theodor Arvidson	1946
Johann Wilhelm Ernst Sommer	1946
John Wesley Edward Bowen	1948
Lloyd Christ Wicke	1948
John Wesley Lord	1948
Dana Dawson	1948
Marvin Augustus Franklin	1948
Roy Hunter Short	1948
Richard Campbell Raines	1948
Marshall Russell Reed	1948
Harry Clifford Northcott	1948
Hazen Graff Werner	1948
Glenn Randall Phillips	1948
Gerald Hamilton Kennedy	1948
Donald Harvey Tippet	1948
Jose Labarrete Valencia	1948
Sante Uberto Barbieri	1949
Raymond LeRoy Archer	1950
David Thomas Gregory	1950
Frederick Buckley Newell	1952
Edgar Amos Love	1952
Matthew Wesley Clair, Jr.	1952
John Warren Branscomb	1952
Henry Bascom Watts	1952
D. Stanley Coors	1952
Edwin Edgar Voigt	1952
Francis Gerald Ensley	1952
Alsie Raymond Grant	1952
Julio Manuel Sabanes	1952
Friedrich Wunderlich	1953
Odd Arthur Hagen	1953
Ferdinand Sigg	1954
Reuben Herbert Mueller	1954

Harold Rickel Heininger	1954
Lyle Lynden Baughman	1954
Prince Albert Taylor, Jr.	1956
Eugene Maxwell Frank	1956
Nolan Bailey Harmon	1956
Bachman Gladstone Hodge	1956
Hobart Baumann Amstutz	1956
Ralph Edward Dodge	1956
Mangal Singh	1956
Gabriel Sundaram	1956
Paul Eugene Virgil Shannon	1957
John Gordon Howard	1957
Hermann Walter Kaebnickv	1958
W. Maynard Sparks	1958
Paul Murray Herrick	1958
Bowman Foster Stockwell	1960
Fred Garrigus Holloway	1960
William Vernon Middleton	1960
William Ralph Ward, Jr.	1960
James Kenneth Mathews	1960
Oliver Eugene Slater	1960
William Kenneth Pope	1960
Paul Vernon Galloway	1960
Aubrey Grey Walton	1960
Kenneth Wilford Copeland	1960
Everett Walter Palmer	1960
Ralph Taylor Alton	1960
Edwin Ronald Garrison	1960
Torney Otto Nall, Jr.	1960
Charles Franklin Golden	1960
Noah Watson Moore, Jr.	1960
Marquis LaFayette Harris	1960
James Walton Henley	1960
Walter Clark Gum	1960
Paul Hardin, Jr.	1960
John Owen Smith	1960
Paul William Milhouse	1960
Pedro Ricardo Zottele	1962
James Samuel Thomas	1964
William McFerrin Stowe	1964
Walter Kenneth Goodson	1964
Dwight Ellsworth Loder	1964
Robert Marvin Stuart	1964
Edward Julian Pendergrass Jr	1964
Thomas Marion Pryor	1964
Homer Ellis Finger Jr	1964
Earl Gladstone Hunt Jr	1964
Francis Enmer Kearns	1964
Lance Webb	1964
Escrivao Anglaze Zunguze	1964
Robert Fielden Lundy	1964
Harry Peter Andreassen	1964
John Wesley Shungu	1964
Alfred Jacob Shaw	1965
Prabhakar C. Benjamin. B.	1965
Stephen Trowen Nagbe	1965
Franz Werner Schäfer	1966
Benjamin I. Guansing	1967
Lineunt Scott Allen	1967
Paul Arthur Washburn	1968
Carl Ernst Sommer	1968
David Frederick Wertz	1968
Alsie Henry Carleton	1968

Roy Calvin Nichols	1968	Carlton Printess Minnick Jr	1980
Arthur James Armstrong	1968	Calvin Dale McConnell	1980
William Ragsdale Cannon	1968	Kainda Katembo	1980
Abel Tendekayi Muzorewa	1968	Emerito P. Nacpil	1980
Cornelio M. Ferrer	1968	Arthur Flumo Kulah	1980
Paul Locke A. Granadosin	1968	Late Bishop Dr. Karriappa Samuel	1981
Joseph R. Lance	1968	Felton Edwin May	1984
Ram Dutt Joshi	1968	Ernest A. Fitzgerald	1984
Eric Algernon Mitchell	1969	R. Kern Eutsler	1984
Federico Jose Pagura	1969	J. Woodrow Hearn	1984
Armin E. Haertel	1970	Walter L. Underwood	1984
Ole Edvard Borgen	1970	Richard B. Wilke	1984
Finis Alonzo Crutchfield, Jr.	1972	J. Lloyd Knox	1984
Joseph Hughes Yeakel	1972	Neil L. Irons	1984
Robert E. Goodrich Jr	1972	Roy I. Sano	1984
Carl Julian Sanders	1972	Lewis Bevel Jones III	1984
Ernest T. Dixon Jr	1972	Forrest C. Stith	1984
Don Wendell Holter	1972	Ernest W. Newman	1984
Wayne K. Clymer	1972	Woodie W. White	1984
Joel David McDavid	1972	Robert Crawley Morgan	1984
Edward Gonzalez Carroll	1972	David J. Lawson	1984
Jesse Robert DeWitt	1972	Elias Gabriel Galvan	1984
James Mase Ault	1972	Rueben Philip Job	1984
John B. Warman	1972	Leontine T. Kelly	1984
Mack B. Stokes	1972	Judith Craig	1984
Jack Tuell	1972	Rüdiger Rainer Minor	1986
Melvin E. Wheatley Jr	1972	Eugenio Poma Anaguaña	1986
Edward Lewis Tullis	1972	Jose Castro Gamboa Jr	1986
Frank Lewis Robertson	1972	Thomas Barber Stockton	1988
Wilbur Wong Yan Choy	1972	Harold Hasbrouck Hughes Jr	1988
Robert McGrady Blackburn	1972	Richard Carl Looney	1988
Emilio J. M. de Carvalho	1972	Robert Hitchcock Spain	1988
Fama Onema	1972	Susan Murch Morrison	1988
Mamidi Elia Peter	1972	R. Sheldon Duecker	1988
Bennie de Quency Warner	1973	Joseph Benjamin Bethea	1988
J. Kenneth Shamblin	1976	William B. Oden	1988
Alonzo Monk Bryan	1976	Bruce P. Blake	1988
Kenneth William Hicks	1976	Charles Wilbourne Hancock	1988
James Chess Lovern	1976	Clay Foster Lee Jr	1988
Leroy Charles Hodapp	1976	Sharon A. Brown Christopher	1988
Edsel Albert Ammons	1976	Dan E. Solomon	1988
C. Dale White	1976	William B. Lewis	1988
Ngoy Kimba Wakadilo	1976	William W. Dew Jr	1988
Almeida Penicela	1976	Moises Domingos Fernandes	1988
LaVerne D. Mercado	1976	Joao Somane Machado	1988
Hermann Ludwig Sticher	1977	Walter Klaißer	1989
Shantu Kumar A. Parmar	1979	Heinrich Bolleter	1989
Thomas Sylva Bangura	1979	Hans Vaxby	1989
John Alfred Ndoricimpa	1980	Alfred Lloyd Norris	1992
William Talbot Handy Jr	1980	Joe Allen Wilson	1992
John Wesley Hardt	1980	Robert Eugene Fannin	1992
Benjamin Ray Oliphint	1980	Amelia Ann B. Sherer	1992
Louis Wesley Schowengerdt	1980	Albert Frederick Mutti	1992
Melvin George Talbert	1980	Raymond Harold Owen	1992
Paul Andrews Duffey	1980	Joel Nestali Martinez	1992
Edwin Charles Boulton	1980	Donald Arthur Ott	1992
John William Russell	1980	Kenneth Lee Carder	1992
Fitz Herbert Skeete	1980	Hae Jong Kim	1992
George Willis Bashore	1980	William Wesley Morris	1992
Roy Clyde Clark	1980	Marshall Leroy Meadors Jr	1992
William Boyd Grove	1980	Charles Wesley Jordan	1992
Emerson Stephen Colaw	1980	Sharon Zimmerman Rader	1992
Marjorie Matthews	1980	S. Clifton Ives	1992

Mary Ann Swenson	1992	Thomas J. Bickerton	2004
Done Peter Dabale	1992	Scott J. Jones	2004
Joseph Christian Humper	1992	Charles N. Crutchfield	2004
Christopher Jokomo	1992	Robert T. Hoshibata	2004
Daniel C. Arichea Jr	1994	Mary Virginia Taylor	2004
G. Lindsey Davis	1996	Sally Dyck	2004
Joseph E. Pennel Jr	1996	Minerva G. Carcaño	2004
Charlene P. Kammerer	1996	Eben K. Nhiwatiwa	2004
Alfred Johnson	1996	Carlos Poma	2004
Cornelius L. Henderson	1996	Hans Växby	2005
Susan Wolfe Hassinger	1996	David Kekumba Yemba	2005
J. Lawrence McCleskey	1996	Rosemarie Wenner	2005
Ernest S. Lyght	1996	Benjamin Boni	2005
Janice Riggle Huie	1996	Patrick Philip Streiff	2005
Marion M. Edwards	1996	Daniel Wandabula	2006
C. Joseph Sprague	1996	Kefas Kane Mavula	2007
Peter D. Weaver	1996	Paul Leeland	2008
Jonathan D. Keaton	1996	Peggy Johnson	2008
Ray Chamberlain	1996	W. Earl Bledsoe	2008
John L. Hopkins	1996	John Michael Lowry	2008
Michael J. Coyner	1996	Julius C. Trimble	2008
Edward W. Paup	1996	Grant J. Hagiya	2008
Ntambo Nkulu Ntanda	1996	Elaine J. W. Stanovsky	2008
Larry M. Goodpaster	2000	James Dorff	2008
Rhymes H. Moncure Jr	2000	Joaquina Filipe Nhanala	2008
Beverly J. Shamana	2000	Rodolfo Alfonso Juan	2008
Violet L. Fisher	2000	Lito Cabacungan Tangonan	2008
Gregory V. Palmer	2000	John K. Yambasu	2008
William W. Hutchinson	2000	Jonathan Holston	2012
B. Michael Watson	2000	Ken Carter	2012
D. Max Whitfield	2000	Sandra Steiner-Ball	2012
Benjamin Roy Chamness	2000	Bill McAlilly	2012
Linda Lee	2000	Deborah Wallace-Padgett	2012
James R. King	2000	Martin McLee	2012
Bruce R. Ough	2000	Young Jin Cho	2012
Warner H. Brown Jr	2000	Cynthia Fierro Harvey	2012
José Quipungo	2000	Mark Webb	2012
Gaspar Joao Domingos	2000	Gary Mueller	2012
Leo A. Soriano	2000	Mike McKee	2012
Benjamin A. Justo	2000	John Wesley Yohanna	2012
John G. Innis	2000	Karen Oliveto	2016
Carlos Intipampa	2000	Tracy Smith Malone	2016
Timothy W. Whitaker	2001	Frank Beard	2016
Øystein Olsen	2001	David Bard	2016
Solito K. Toquero	2001	Laurie Haller	2016
Nélida (Nelly) Ritchie	2001	Cynthia Moore-Koikoi	2016
Marcus Matthews	2004	LaTrelle Easterling	2016
Sudarshana Devadhar	2004	Ruben Saenz, Jr.	2016
Jeremiah J. Park	2004	James G. Nunn	2016
Hope Morgan Ward	2004	Robert Farr	2016
William H. Willimon	2004	Sharma Lewis	2016
James E. Swanson Sr	2004	David Graves	2016
Hee-soo Jung	2004	Leonard Fairley	2016
Robert E. Hayes Jr	2004	Sue Hauptert-Johnson	2016
Alfred W. Gwinn Jr	2004	R. Lawson Bryan	2016
John R. Schol	2004	Kennetha Bigham-Tsai	2022
Richard J. Wills Jr	2004	Thomas Martin Berlin	2022
Robert C. Schnase	2004	Delores Dee Williamston	2022
Deborah L. Kiesey	2004		
Jane Allen Middleton	2004		

Laura Merrill	2022
David Wilson	2022
Héctor A. Burgos-Núñez	2022
Lanette Plambeck	2022
Connie Mitchell Shelton	2022
Dan Schwerin	2022
Robin Dease	2022
Carlo A. Rapanut	2022
Cedrick Bridgeforth	2022
Dottie Escobedo-Frank	2022
Stefan Zürcher	2022
Rodel M. Acdal	2022
Ruby-Nell M. Estrella	2022
Israel M. Pains	2022

A magyarországi metodizmus püspökei

Matthew Simpson	1857*
John Morgan Walden	1898-1900
John Heyle Vincent	1900-1904
William Burt	1904-1912
John Louis Nuelsen	1912-1940
William Walter Peele	1940-1941
Arthur James Moore	1941-1944
Paul Neff Garber	1944-1952
Arthur James Moore	1952-1954
Ferdinand Sigg	1954-1965
Paul Neff Garber	1965-1966
Ralph Edward Dodge	1965-1966
Franz Werner Schäfer	1966-1989
Heinrich Bolleter	1989-2005
Patrick Philip Streiff	2005-2022
Stefan Zürcher	2022-

A magyarországi metodizmus szuperintendensei

Carl Schell	1898-1901
Wilhelm Michael Schütz	1901-1907
Melle Ottó	1907-1920
Funk Márton	1920-1931
Tessényi-Jakob János	1931-1948
Szécsey János	1948-1956
Hecker Ádám	1956-1974
Hecker Frigyes	1974-1996
Csernák István	1996-2016
Khaled A. László	2016-

* Látogatás és igei szolgálat Pest-Budán.

A MAGYARORSZÁGI METHODISTA EGYHÁZ SZERVEZETI SZABÁLYZATA

1. Az Egyház neve: Magyarországi Metodista Egyház
Székhelye: 1032 Budapest, Kiscelli u. 73.
2. Az Egyház Magyarországon 1898 óta működik, 1947-ben (VKM. 120.000/1947 sz.) törvényesen elismert vallásfelekezeti állami elismerést nyert.
A Fővárosi Bíróság 6.Pk. 63363/1990/1 számú ítélete alapján a bírósági nyilvántartásba 8. nyilvántartási szám alatt (1990. július 3-án) bevezette. Az Egyház az United Methodist Church (Egyesült Metodista Egyház) világszerte elterjedt nemzetközi közösségének része, szervezetileg közvetlenül ennek Közép- és Dél-európai Centrálkonferenciájához tartozik. A Centrálkonferencia élén a püspök áll. A püspöki székhely: CH-8026 Zürich, Badenerstrasse 69. (Svájc).
3. Az Egyház szolgálatának célja, hogy a Jézus Krisztus evangéliumát hirdesse minden embernek és a bibliai Szentírásnak megfelelő hitet és életgyakorlatot, biblikus életszentséget terjesszen az országban – Isten dicsőségére és minden ember javára.

Az Egyház fenti szolgálatát
 - a) a főhivatású vagy önkéntes munkatársak igehirdetői, tanítói, lelkipásztori, közösségvezetői vagy szociális szolgálata;
 - b) munkatársak kiképzése és továbbképzése;
 - c) az Egyház szolgálatához szükséges ingatlanok megszerzése és fenntartása;
 - d) keresztyén irodalom terjesztése;
 - e) egészségügyi, szociális és oktatási intézmények alapítása és fenntartása által végzi.
4. Az Egyház tagjai mindazon személyek, akik az Egyházrend alapján felvételt nyertek vagy valamely másik Metodista Egyház területéről átutaltattak a magyar Egyház közösségébe.
Az egyháztagság megszűnik az egyháztag halála, kilépése vagy az Egyházrend alapján történő kizárás esetén.
5. Az Egyház pénzügyi kiadásait az egyháztagok önkéntes adományaiból, egyházi vagy egyéb szervezetek támogatásából, vagy ingatlanból származó jövedelméből fedezi, és kizárólag fent nevezett céljai megvalósítására fordítja. Az Egyház tagjai annak anyagi, pénzügyi terheivel nem terhelhetők meg és nem formálhatnak igényt annak anyagi javaira tagságuk megszűnése vagy az Egyház megszűnése esetén.
6. Az Egyház tulajdonában lévő, illetve tulajdonába kerülő ingatlan és ingó vagyontárgyak felett a tulajdonosi jogokat a Magyarországi Metodista Egyház jogosult gyakorolni. A tulajdonosi részjogosítványokról (használat, hasznosítás, rendelkezési jog, birtoklás) az Évi Konferencia, a konferenciák közötti időtartamban pedig az Egyháztanács dönt.
7. Az Egyház szolgálatát körzetekben és azon belül helyi gyülekezetekben végzi. Földrajzi határait az Évi Konferencia, szervezeti és működési rendjét pedig az Egyházrend határozza meg. Az Évi Konferencia határozatai alapján az Egyházrend keretein belül az Egyház szervezeti felépítését megváltoztathatja vagy kibővítheti.

8. Az Egyház szervei:

– Az Évi Konferencia, mint az Egyház legfőbb vezető szerve. Tagjai a lelkészi és laikus (civil) tagok az Egyházrend előírásai szerint. Az Évi Konferencia ülésein a püspök elnököl, aki a lelkészek felszentelését is végzi és évenként kijelöli a lelkészek szolgálati helyét.

Az Évi Konferencia felülvizsgálja az Egyház szolgálati ágait és meghatározza feladataikat, megválasztja munkabizottságait és az Egyház tisztségviselőit az Egyházrend előírásainak megfelelően.

– A szuperintendens képviseli az Egyházat hatóságokkal és harmadik személlyel szemben. A püspök távollétében felügyeli az Egyház szervezeti egységeit, intézményeit és lelkészi szolgálatát. Az Évi Konferenciának tartozik felelősséggel.

A szuperintendenst a felszentelt lelkészek sorából a Közép- és Dél-európai Centrálkonferencia püspöke nevezi ki.

A szuperintendens vezetése alatt működik a Szuperintendensi Hivatal. A Hivatal egyházközpontként szervezi az Egyház országos működését, pénzügyi és vagyongazdálkodását, valamint intézményfenntartó központként ellátja az Egyház fenntartói feladatait a szociális és köznevelési-szakképzési intézményekben, szervezi az egyházi hitoktatást, valamint a közgyűjteményekről való gondoskodást.

– Az Egyháztanács a szuperintendens igazgatási munkáját segíti. Három lelkészi és három laikus (civil) tagból áll, elnöke a szuperintendens. Gondoskodik az Évi Konferencia határozatainak végrehajtásáról, és előkészíti a szuperintendens döntéseit a konferenciai év közben felmerülő ügyekben. Munkájáért az Évi Konferenciának felelősséggel tartozik.

Az Egyháztanács tagjait az Évi Konferencia titkos szavazással, abszolút többséggel négy évre választja.

9. Az Egyház belső, hitelvi és etikai, valamint szervezeti kérdéseiben az United Methodist Church Közép- és Dél-európai Centrálkonferenciájának Egyházrendje az irányadó.

10. A Szervezeti Szabályzat – módosítással egységes szerkezetben – 2022. október 26-án emelkedik jogerőre.

Záradék:

A Szervezeti Szabályzat módosítását az Egyháztanács 2022. október 26-án megtartott ülésén fogadta el.

A Magyarországi Metodista Egyház 91. Évi Konferenciája 2023. április 13-án Szegeden a Szervezeti Szabályzatot a 2022. október 26-án kelt módosítással egységes szerkezetben elfogadta.

HATÁROZAT A MAGYAR-ROMÁN ÉVI KONFERENCIA MEGALAPÍTÁSÁRÓL ÉS A TOVÁBBI EGYÜTTMŰKÖDÉSRŐL

*„Tehát Krisztusért járva követségben, mintha Isten kérne általunk:
Krisztusért kérünk, béküljete meg Istennel!”
(2Kor 5,20)*

A fenti igevers a Magyarországi Metodista Egyház jeligéje a 2024-es évre, melyet az egyház lelkészei a Kolozsváron tartott lelkésztovábbképzőn választottak. Hisszük, hogy Isten ebben az igeversben is arra bátorít bennünket, magyar és román metodistákat egyaránt, hogy tegyünk tanúságot a világban a népek és nemzetek közötti megbékélésről, mely lehetséges Jézus Krisztusban.

A magyar és a román metodista egyháztanácsok közös javaslata, hogy a 2024 áprilisában megrendezésre kerülő 92. Évi Konferencia alakítsa meg a Magyar-Román Évi Konferenciát az Egyesült Metodista Egyház (UMC) működési keretei között.

A Magyar-Román Évi Konferenciában két kerület lesz, két szuperintendenssel, egy évi konferencián belül. A megalakulás után sem a magyar, sem a román egyház Szervezeti Szabályzata nem fog megváltozni. A Magyar-Román Évi Konferencia együttes ülésein a közös munka építését figyelembe véve az Egyházrend alapján folyik a munka (pl. a szuperintendensi jelentések, zárt ülések).

Közös Magyar-Román Évi Konferenciaként, a két ország képviselői a jövőben közös munkacsoportban készítik elő az éves közgyűléseket, vagyis az Évi Konferencia üléseit. Az Évi Konferencia ülései a kölcsönös együttműködést és a közös munka megerősítését szolgálják.

A két ország metodista gyülekezetei elkötelezettek egymás munkájának támogatása és segítése mellett, és keresik az együttműködés és a közös szolgálat lehetőségeit, többek között közös műhelymunkák, képzések, további konferenciák, projektek, missziói rendezvények stb. formájában.

Kérjük a metodista egyház Közép- és Dél-európai Centrálkonferenciájának Végrehajtó Bizottságát, hogy hagyja jóvá a Magyar-Román Évi Konferencia megalakulását és annak határait.

*Budapest, 92. Évi Konferencia
2024. április 11-14.*

I. ALKOTMÁNY

Bevezetés

1. Az egyház az összes igaz hívő közössége, Jézus Krisztusnak, Uruknek vezetése alatt. Ez az a megváltott és a megváltás üzenetével a világba küldött közösség, amelyben Isten ígését az őáltala elhívott férfiak és asszonyok hirdetik, és ahol a szentségeket Krisztus rendelése szerint helyesen szolgáltatják ki. Az egyház a Szentlélek vezetése által Isten imádásának, a hívők épülésének és a világ megváltásának szolgálatában áll.
2. Jézus Krisztus egyháza a világban és a világért él. Szolgálatának akadályai a nagymérvű szétszakadozottsága.
3. Az Egyesült Metodista Egyház (Evangelisch-methodistische Kirche) és elődei, a Metodista Egyház (Methodistenkirche) és az Evangéliumi Közösség (Evangelische Gemeinschaft)¹ – a keresztény egyház szétszakadozottsága feletti bűnbánatban és a nekik ajándékozott egyesülés lehetőségéért való hálaadásban – azért imádkozik és arra törekszik, hogy az Úr akaratának megfelelően az ő népe egy legyen.
4. Ezért fogadja el az Egyesült Metodista Egyház a következő, módosított alkotmányt.

I.1. Általános megállapítások

1. cikkely: Egyesülési nyilatkozat

Az Evangéliumi Közösség (Evangelical United Brethren Church) és a Metodista Egyház (Methodist Church) egy egyházzá egyesült. Az így létrehozott Egyesült Metodista Egyház az egyesült korábbi két egyház utódja.

2. cikkely: Az egyház neve

Az egyház neve: The United Methodist Church. A név angol nyelvterületen kívül a Generálkonferencia jóváhagyásával szabadon fordítható².

3. cikkely: Hitcikkelyek és a Hitvallás

Az egyesülés előtti Metodista Egyház Hitcikkelyei és az Evangéliumi Közösség Hitvallása érvényben maradnak.

4. cikkely: Befogadás

A Metodista Egyház a Krisztusban egy testet képező egyetemes egyház része. A Metodista Egyház elismeri, hogy Isten előtt minden ember sértetlen méltósággal bír. Megkülönböztetés nélkül

mindenki részt vehet az egyház életében, fogadhatja a szentségeket, és a keresztség alapján megkeresztelt tagnak, illetve keresztény hitének megvallása alapján hitvalló tagnak felvehető. Az egyház egyetlen konferenciáját vagy szervezeti egységét sem szabad úgy megszervezni, hogy abból bármely személy vagy csoport fajra, bőrszínre, nemzetiségre, társadalmi vagy gazdasági helyzetre való tekintettel ki legyen zárva.

5. cikkely: A rasszizmus ellen

A Metodista Egyház megerősíti minden embernek mint Isten páratlan gyermekének értékét, és elkötelezi magát minden ember lelki üdvének és gyógyulásának szolgálatára. A Metodista Egyház tudatában van annak, hogy története során a rasszizmus bűne az egyház egysége tekintetében mennyire romboló hatású volt. A rasszizmus még mindig a fájdalmas szakadás és a hátrányos megkülönböztetés alapja. A Metodista Egyház ellenszegül a rasszizmusnak az egyházi élet bármely területén és az egész társadalomban, annak megszüntetésére törekszik, jelenjen meg az akár egyéni vagy intézményes formában. A Metodista Egyház együtt munkálkodik másokkal annak érdekében, hogy minden időben és minden helyen fellépjenek a rasszizmus ellen.

6. cikkely: Ökumenikus kapcsolatok

A Metodista Egyház, mint az egyetemes keresztény egyház része, hisz abban, hogy az egyház Ura mindenütt egységre hívja a keresztényeket. Ezért az egyházi élet minden területén egységre törekszik, világszerte kapcsolatokat ápol más metodista egyházakkal, a Metodista Egyházzal illetve az Evangéliumi Közösséggel csatlakozott egyesült egyházakkal, a keresztény egyházak munkaközösségeivel és tanácskozó szerveivel, egyesülésre és partneri kapcsolatra törekszik metodista és más hagyományú egyházakkal.

7. cikkely: Vagyon

Az Evangéliumi Közösség és a Metodista Egyház korábbi vagyontörvényét az egyház az Egyházrend szerint gyakorolja. Az egyesülési tervből semmi sem keletkezhet a korábbi Evangéliumi Közösség vagy a korábbi Metodista Egyház valamely gyülekezetére vagy vagyontörvényének egyéb birtokosára nézve olyan kötelezettség, amely az egyesülés időpontjában fennálló vagyoni és tulajdonjogot elidegenítené, vagy megváltoztatná. Az időmúlás és a hiányos végrehajtás sem lehet hatással ezekre a jogokra.

I.2. Szervezeti felépítés

I.2.1 Konferenciák

8. cikkely: Generálkonferencia

A világméretű metodista egyház legfőbb testülete a Generálkonferencia a következőkben leírt jogokkal és kötelezettségekkel.

¹A „The Methodist Church” (Metodista Egyház) német nyelvű megnevezése a „Methodistenkirche” (Metodista Egyház) volt; az „Evangelical United Brethren Church” (Evangéliumi Közösség) német nyelvű megnevezése az „Evangelische Gemeinschaft” (Evangéliumi Közösség) volt.

² Magyarországon az egyház neve: Magyarországi Metodista Egyház. A „The United Methodist Church” magyar megnevezése Egyesült Metodista Egyház, vagy röviden: metodista egyház.

9. cikkely: *Juriszdikcionális Konferenciák*

Az Amerikai Egyesült Államok területén az egyházban juriszdikcionális konferenciák működnek a következőkben leírt jogokkal és kötelességekkel. A juriszdikcionális és centrálkonferenciákba való beosztást csak földrajzi és regionális szempontok szerint lehet végrehajtani.

10. cikkely: *Centrálkonferenciák*

Az Amerikai Egyesült Államokon kívül az egyház centrálkonferenciákból, szükség esetén Ideiglenes centrálkonferenciákból áll a következőkben leírt jogokkal és kötelességekkel.

11. cikkely: *Évi Konferenciák*

Az egyház alapvető szervezeti egységei az Évi Konferenciák, szükség esetén Ideiglenes Évi Konferenciák a következőkben leírt jogokkal és kötelességekkel.

12. cikkely: *Körzeti Konferenciák*

Minden gyülekezetnek vagy körzetnek legyen egy Körzeti Konferenciája a következőkben leírt jogokkal és kötelességekkel.

1.2.2 Generálkonferencia

13. cikkely: *Küldöttek*

1. A Generálkonferencia legalább 600, legfeljebb 1000 küldöttből fele-fele arányban lelkészi illetve laikus küldöttekből áll, akiket az Évi Konferenciának kell megválasztaniuk. Ennek a cikkelynek értelmében a Missziós Konferenciák Évi Konferenciának minősülnek.

2. A küldötteket az Évi Konferenciák egy korrekt és nyílt eljárás során választják. Küldötteket választhatnak az autonóm metodista egyházak is, ha a Generálkonferencia ezekkel az egyházakkal szerződéses megállapodásokat kötött, melyek szerint kölcsönösen küldötteket delegálnak a törvényhozó konferenciákra, részvételi és szavazati joggal felruházva.

3. A metodizmus anyaegyházával, az Angol Metodista Egyházzal megállapodva a metodista egyház évente két küldöttet küld a Brit Metodista Konferenciába, és az Angol Metodista Egyház négy küldöttet küld a metodista egyház négyévente megrendezett Generálkonferenciájába. A küldötteknek részvételi és szavazati joguk van. Laikus és lelkészi küldöttek egyenlő számban vesznek részt.

14. cikkely: *Az ülés időpontja*

1. A Generálkonferencia négyévenként ülésezik, olyan időpontban és helyen, amelyet ő maga, vagy az általa kinevezett bizottságok határoznak meg.

2. A Generálkonferencia rendkívüli ülése a Generálkonferencia minden hatáskörével rendelkezik. A Püspöki Tanács, vagy maga a Generálkonferencia hívhatja össze. A tanácskozás helyét és idejét a meghívóban közölni kell. Az ilyen rendkívüli Generálkonferencia az előző

Generálkonferencia küldötteiből, vagy azok törvényes utódaiból áll. Bármely Évi Konferencia vagy Missziós Konferencia azonban új küldötteket is választhat. A rendkívüli ülés célját a meghívóban közölni kell. A Generálkonferencia rendkívüli ülésén csak olyan ügyeket lehet tárgyalni, amelyek a meghívóban megjelölt céllal függenek össze, azonban kétharmados többséggel más ügyeket is napirendre tűzhetnek.

15. cikkely: *A küldöttek számaránya*

1. A Generálkonferencia határozza meg, hogy a Generálkonferencián, juriszdikcionális konferenciákon és a centrálkonferenciákon milyen számaránnyal képviseltetik magukat az évi konferenciák, az Ideiglenes évi konferenciák és a missziós konferenciák.

2. Ezt a számarányt az Évi Konferenciához vagy a Missziós Konferenciához tartozó lelkésztagok, valamint ugyanezen konferenciákhoz tartozó hitvalló egyháztagok száma szerint állapítják meg.

3. Minden Évi Konferencia, Ideiglenes Évi Konferencia vagy Missziós Konferencia jogosult legalább egy lelkész és egy laikus küldött delegálására a Generálkonferenciába, a Juriszdkcionális Konferenciába vagy a Centrálkonferenciába.

16. cikkely: *Hatáskör*

A Generálkonferenciát törvényalkotási jog illeti meg az egész egyházat érintő valamennyi ügyben. Ezen jogkör gyakorlása során:

1. Meghatározza az egyháztagsággal összefüggő feltételeket, jogokat és kötelességeket, melyek semmiképpen sem függhetnek faji, nemi hovatartozástól, vagy társadalmi helyzettől.

2. Megállapítja a felszentelt lelkészi szolgálat és a laikus prédikátori szolgálat jogkörét és kötelességét.

3. Rögzíti az Évi Konferenciák, Ideiglenes Évi Konferenciák, Missziós Konferenciák és a missziók, a Centrál-, a Kerületi, és a Körzeti Konferenciák, valamint a gyülekezeti tagsági gyűlések jogait és kötelességeit.

4. Biztosítja az Amerikai Egyesült Államok területén kívüli egyházi munka szervezését, támogatását és vezetését.

5. Meghatározza a püspökök jogait és kötelességeit, javadalmazásuk rendjét és nyugdíjba vonulásuk egységes szabályait, megállapítja a püspök elbocsátásának rendjét, annak alkalmatlansága vagy összeférhetetlensége miatt.

6. Gondoskodik az énekeskönyvek és a liturgiai rendtartások kiadásáról a 17. és 18. cikkely korlátozó rendelkezéseinek figyelembevételével.

7. Megalkotja az egyházban érvényes jogrendet és a megfelelő eljárási szabályokat, amennyiben a következő cikkelyek nem tartalmaznak korlátozó rendelkezéseket.

8. Megalapítja és vezeti valamennyi összegyeházi vállalkozást és hatóságokat szervez azok támogatására és igazgatására.

9. Előteremti és szétosztja az összegyűlési munkák folytatásához szükséges anyagi eszközöket.

10. Rögzíti a Jurisdikcionális Konferenciákban történő püspökválasztás egységes módját és a centrálkonferenciák által megválasztandó püspökök számát.

11. Kijelöli a püspökök közül egy bizottság által az üléseit vezető elnököket, a Püspöki Tanács által pedig a megnyitó ülésen elnöklő püspököt.

12. Megváltoztatja a Jurisdikcionális Konferenciák határait és számát, az érintett Jurisdikcionális Konferenciákba tartozó valamennyi Évi Konferencia többségének szavazatával.

13. Létrehozza az összegyűlési munkához szükséges valamennyi bizottságot.

14. Biztosítja a tagsághoz való jogot a metodista egyház minden testületében, szervezetében, és intézményében faji, nemi hovatartozás és társadalmi helyzetre való tekintet nélkül.

15. Engedélyezi az Évi Konferenciák számára, hogy speciális feladataikhoz illeszkedő struktúrákat alkalmazzanak, amennyiben azok nem állnak ellentétben más, kötelezően előírt struktúrákkal.

16. Szükség esetén egyéb törvényeket alkot az Alkotmányban foglalt korlátozások figyelembevételével.

I.2.3 Korlátozó rendelkezések

17. cikkely: Hitcikkelyek és tantételek

A Generálkonferencia nem vonhatja vissza Hitcikkelyeinket, azokat nem változtathatja meg, nem pótolhatja, és nem állíthat fel semmilyen új tantételt, amely ellenkezik a jelenleg elismert tantételeinkkel.

18. cikkely: Hitvallás

A Generálkonferencia nem vonhatja vissza a Hitvallásunkat, azt nem változtathatja meg, és nem helyettesítheti.

19. cikkely: Püspöki tisztség

A Generálkonferencia az egyház irányítására vonatkozó rendelkezéseket nem változtathatja meg oly módon, hogy eltörli a püspöki tisztséget vagy felfüggeszti a püspöki felügyeletet.

20. cikkely: Jogi eljárás

A Generálkonferencia nem tagadhatja meg a lelkészekről az Évi Konferencia illetékes bizottsága előtt lefolytatott jogi eljáráshoz való jogot, sem azt, hogy annak döntése ellen fellebbezéssel éljenek. Ugyanígy nem vonhatja meg az egyháztagok jogát az egyházi eljáráshoz, sem azt a jogot, hogy annak határozata ellen fellebbezéssel élhessenek.

21. cikkely: „Általános Szabályok”

A Generálkonferencia a metodista egyház³ „Általános Szabályok”-at nem változtathatja meg, sem vissza nem vonhatja.

22. cikkely: Nyugdíj hozzájárulás

A Generálkonferencia az egyházi kiadóhivatalok, könyvkereskedések és a Chartered Fund tiszta jövedelmét csak a nyugdíjban lévő, szolgálatra már nem képes lelkészek, házastársuk, özvegyük, gyermekeik, valamint az egyházi nyugdíjrendszer más kedvezményezettje javára használhatja fel.

I.2.4 Jurisdikcionális konferenciák

23. cikkely: Küldöttek

Az Évi Konferenciák és a Missziós Konferenciák küldötteinek számát az egyes Jurisdikcionális Konferenciákban a Generálkonferencia egységes szabályozással határozza meg. Ennek a cikkelynek értelmében a Missziós Konferenciák Évi Konferenciának minősülnek.

24. cikkely: A küldöttek számaránya

Minden Jurisdikcionális Konferenciának ugyanolyan jogállása és hatásköre van az Alkotmányban rögzített határokon belül. A Generálkonferenciában az Évi Konferenciák és Missziós Konferenciák képviseleti aránya minden Jurisdikcionális Konferenciára nézve ugyanolyan.

25. cikkely: Paritás

A Generálkonferencia határozza meg a képviseleti rendet a Jurisdikcionális Konferenciákban, amelyek azonos számú lelkész és laikus küldöttekből tevődnek össze, akiket az Évi Konferenciák, az Ideiglenes Évi Konferenciák és a Missziós Konferenciák választanak meg.

26. cikkely: Az ülés időpontja

Minden Jurisdikcionális Konferencia ugyanabban az időpontban ülésezik. Ezt az időpontot a Püspöki Tanács vagy az általa felhatalmazott bizottság jelöli ki. Az ülés helyét minden Jurisdikcionális Konferencia számára Püspökök Kollégiuma által kinevezett előkészítő bizottság határozza meg, hacsak ennek helyét az előző Jurisdikcionális Konferencia már meg nem jelölte.

27. cikkely: Jogok és köteleességek

A jurisdikcionális konferenciáknak a következő jogai és kötelességei vannak, melyeket a Generálkonferencia kiegészíthet:

1. Támogatják az egyház evangélizációs, nevelési és oktatásügyi, missziós és jószoigálati céljait, és az egyház intézményeit saját területi határaikon belül.

2. Megválasztják a püspököket, és a Generálkonferencia határozatai szerint részt vállallnak a püspöki tisztség finanszírozásában.

³ Az eredetileg John Wesley-hez visszanyúló szöveget utoljára 1808-ban módosították.

3. Jurisdikcionális konferenciai szervezeteket hoznak létre az összegyházi szervezetek támogatására ott, ahol ez szükségesnek látszik; és a Generálkonferencia rendelkezése szerint megválasztják küldötteiket az összegyházi szervezetekbe.

4. Megállapítják a hozzájuk tartozó Évi Konferenciák határait. A Generálkonferencia hozzájárulása nélkül 50 teljes jogú lelkészi tagnál kevesebb nem működhet Évi Konferencia.

5. A Jurisdikció területén belül irányelveket jelölnek ki az egyházi munka irányítására, miközben a Generálkonferenciát illető jogok érintetlenül maradnak.

6. Kineveznek egy Fellebbviteli Bizottságot, amely az illető Jurisdikcióhoz tartozó lelkészeknek a Törvényszéki Bizottság végzése ellen beadott fellebbezéséről dönt.

1.2.5 Centrálkonferenciák

28. cikkely: Számuk és határai

Az egyházban az Amerikai Egyesült Államok területén kívül centrálkonferenciák működnek. Ezek számát és területi határait az Egyesülési Konferencia határozza meg, a későbbi változtatásokról a Generálkonferencia dönt. A centrálkonferenciák az alábbiakban meghatározott jogokkal és köteleességekkel rendelkeznek:

29. cikkely: Paritás

A centrálkonferenciákat azonos számú lelkész és laikus küldöttek alkotják. Számukat a Generálkonferencia által meghatározott arányszám szabja meg.

30. cikkely: Az ülés időpontja

A centrálkonferenciák a Generálkonferencia ülését követő egy éven belül üléseznek. Azok helyét és idejét az érintett előző Centrálkonferencia, vagy az általa, vagy a Generálkonferencia által létrehozott bizottság határozza meg. Az Egyesülési Konferencia utáni első ülés idejét és helyét az érintett Centrálkonferencia püspökei határozzák meg, vagy arról a Generálkonferencia más módon rendelkezik.

31. cikkely: Jogok és köteleességek

A centrálkonferenciák az alábbi jogokkal és köteleességekkel rendelkezhet, melyeket a Generálkonferencia továbbiakkal egészíthet ki:

1. Elősegítik az egyház evangélizációs, nevelés- és oktatásügyi, missziós és társadalmi felelősségvállalási továbbá diakóniai törekvéseit, valamint az ilyen jellegű intézményeinek munkáját határaikon belül.

2. Megválasztják centrálkonferenciájuk püspökeiket a Generálkonferencia által meghatározott számban, és részt vállalnak javadalmazásukból a Generálkonferencia rendelkezései szerint.

3. Megalakítják a Centrálkonferencia szükséges hivatalait és kinevezik azok ügyvezető tisztségviselőit.

4. Megállapítják a területükön lévő Évi Konferenciák határait.

5. Megállapítják a területükön végzendő munka irányításának és igazgatásának rendjét és szabályait, beleértve a Generálkonferencia által meghatározott Egyházrend olyan változtatásait és adaptációit, amelyeket a területi sajátos körülmények megkívánnak, és nem érintik a kizárólag a Generálkonferenciát megillető jogokat.

6. Jogi Bizottságot hoznak létre az olyan jogi kérdések eldöntésére, melyek a munka irányításának és igazgatásának rendje alkalmazása, valamint amelyek a Centrálkonferencia által elhatározott, az Egyházrendre vonatkozó változtatások, azok adaptációja és kiegészítése alkalmazása során adódnak.

7. Létrehoznak egy Fellebbviteli Bizottságot, amely az érintett Centrálkonferenciához tartozó lelkészeknek a Törvényszéki Bizottság végzése ellen benyújtott fellebbezéseiről dönt.

1.2.6 Évi Konferenciák

32. cikkely: Alkotó tagok

Az Évi Konferencia lelkészi és laikus tagokból áll. A lelkészi tagok közé taroznak a diakónusok és a vének, a próbaidős lelkészek, a szolgálati megbízatással rendelkező rendkívüli tagok és helyi lelkészek. A laikus tagok közé⁴ tartoznak a körzetek által megválasztott hitvalló tagok, a diakónus lelkészek (*diaconal ministers*)⁵, a konferencia laikus elöljárója, a kerületi laikus elöljárók, a világmisszió konferenciai titkára (amennyiben laikusról van szó), a laikus ígehirdetői szolgálat vezetője, a női szolgálat vezetője, a férfi szolgálat vezetője, a fiatal felnőttek konferenciai szervezetének vezetője, az ifjúság konferenciai szervezetének vezetője, az egyetemisták-főiskolások szervezetének vezetője⁶, minden kerületből egy-egy 12 és 17 év közötti, valamint 18 és 30 év közötti fiatal, akiket az Évi Konferencia által meghatározott módon választanak. A Centrálkonferencia évi konferenciái a 30 év alatti fiatalok esetében a két éves gyülekezeti tagságtól és a négy éves aktív munkálkodás követelményétől eltekinthetnek. Ezek a fiatalok azonban megválasztásuk időpontjában a metodista egyház hitvalló tagjai és aktív munkatársai legyenek.

Minden körzet, amelyet egynél több lelkész lát el, igényt tarthat megfelelő számú laikus tag küldésére. Szükséges, hogy a laikus küldöttek a megvá-

⁴ Amennyiben az említett tagok vagy testületek egy Évi Konferenciában nem léteznek, az Évi Konferencia szabályzata hasonló rendelkezéseket állapíthat meg.

⁵ A diakónus lelkészek (*diaconal ministers*) kategória a Közép- és Dél-európai Centrálkonferenciában, valamint a Németországi Centrálkonferenciában nem létezik, helyette vannak az aktív szolgálatban álló, püspöki szolgálati megbízatással rendelkező diakonisszák, valamint a diakónusok.

⁶ Az egyetemisták-főiskolások szervezete és titkári tisztsége nem létezik a Közép- és Dél-európai Centrálkonferenciában.

lasztásukat megelőző két évben a metodista egyház tagjai, valamint a megválasztásukat megelőző négy évben az egyház aktív munkatársai legyenek.

Ha a laikus tagok száma kevesebb lenne, mint az Évi Konferencia lelkész tagjainak a száma, akkor az Évi Konferencia saját belátása szerinti szabályozással gondoskodik további laikus tagok megválasztásáról, hogy az arány így egyenlő legyen.

33. cikkely: Alapvető testület

Az egyház alapvető testülete az Évi Konferencia. Jogkörébe tartozik, hogy minden alkotmánymódosításról szavazzon, megválassza a Generálkonferencia, a Jurisdikcionális Konferencia és a Centrálkonferencia lelkészi és laikus küldötteit, döntsön a lelkészi tagok jellembeli magatartását illetően, a Konferenciához való tartozásuk és felszentelésük kérdésében, valamint minden olyan kérdésben, amely az Alkotmány szerint nem tartozik a Generálkonferencia kizárólagos hatáskörébe. A laikus tagok a lelkészi tagok felszentelésének, jellemük elbírálásának és a Konferenciához való tartozásuk kérdésében nem szavaznak. Kivételt képeznek a Felszenteltek Bizottságának, valamint a Vizsgálati Bizottságnak a laikus tagjai. Ők a lelkészi tagok felszentelésének, jellembeli magatartásának és konferenciához való tartozásuk kérdésében szavazati joggal bírnak. Kivéve továbbá az Igehirdetői Szolgálat Kerületi Bizottságának laikus tagjait, amennyiben ennek a bizottságnak teljes jogú szavazó tagjai. Az Évi Konferencia gyakorolja mindazokat a jogokat és kötelezettségeket, melyeket a Generálkonferencia az Alkotmányban megállapít.

34. cikkely: Választás a Generálkonferenciába

Az Évi Konferencia választja a Generálkonferenciába, a Jurisdikcionális Konferenciába vagy a Centrálkonferenciába a lelkész és laikus küldötteket a 35. és 36. cikkelyben foglaltak szerint. Ezek a választások az Évi Konferencia plenáris ülésének nyílt jelölését tartalmazzák. A küldöttek megválasztásához elegendő a leadott szavazatok egyszerű többsége. A Generálkonferenciába szükséges küldötteket a megállapított arányszám szerint választják meg. Ők egyidejűleg a Jurisdikcionális – vagy a Centrálkonferencia küldöttei is. Hozzájuk választanak azután még annyi küldöttet, amennyi a Jurisdikcionális, vagy a Centrálkonferenciában megállapított szám eléréséhez szükséges. A Jurisdikcionális – vagy a centrálkonferenciák így megválasztott küldöttei lesznek – megválasztásuk sorrendjében – a Generálkonferencia pótküldöttei. Az Évi Konferencia rajtuk kívül még a Jurisdikcionális – vagy Centrálkonferencia számára is választ pótküldötteket, az általa meghatározott számban. Ha a Generálkonferencia számára nincs elegendő számú pótküldött, a Jurisdikcionális – vagy a Centrálkonferenciára megválasztott pótküldöttek delegálhatók a Generálkonferencia pótküldöttei közé.

35. cikkely: A lelkész küldöttek választása a Generálkonferenciába

A Generálkonferencia és a Jurisdikcionális – és Centrálkonferencia lelkészküldötteit az Évi Konferencia teljes jogú lelkész tagjai közül az Évi Konferencia következő lelkészi tagjai választják: teljes jogú diakónusok és vének; rendkívüli tagok; próbaidős tagok, akik az összes szükséges tanulmányi előfeltételt teljesítették; valamint a helyi lelkészek, akik az előírt tanulmányokat teljesítették, vagy a teológián a mesterfokozatot (MA) elérték, és a választást közvetlenül megelőző legalább két egymást követő évben szolgálati megbízatást kaptak.

36. cikkely: A laikus küldöttek választása a Generálkonferenciába

A Generálkonferencia és a Jurisdikcionális – vagy Centrálkonferencia laikus küldötteit életkorukra való tekintet nélkül az Évi Konferencia vagy az Ideiglenes Évi Konferencia laikus tagjai választják. Megválasztásukat közvetlenül megelőzően legalább két éve a metodista egyház hitvalló tagjai és legalább négy éve az egyház aktív munkatársai legyenek. A Generálkonferencia és a Jurisdikcionális – vagy Centrálkonferencia ülésének idején tagságuk az Évi Konferenciában fenn kell hogy álljon.

1.2.7 Konferenciai határok

37. cikkely

(Az Amerikai Egyesült Államok jurisdikcionális konferenciáinak határaitra vonatkozik.)

38. cikkely: Centrálkonferenciák az USA-n kívül

Az Egyház az Amerikai Egyesült Államok területén kívül centrálkonferenciákba szervezhető, melyek számát és határait az Egyesülési Konferencia határozza meg. A számok és határok későbbi módosításait illetően a Generálkonferencia az illetékes.

39. cikkely: A Jurisdikcionális Konferenciákat érintő változtatások

A Jurisdikcionális Konferenciák számának, nevének és határainak változtatását a Generálkonferencia végezheti az érintett Jurisdikcionális Konferencia Évi Konferenciái többségének egyetértésével.

40. cikkely: Az Évi Konferenciákat érintő változtatások

Az Évi Konferenciák és a Püspöki Kerületek számának, nevének és határainak változtatását az Amerikai Egyesült Államokban a Jurisdikcionális Konferenciák, az Államokon kívüli területeken a centrálkonferenciák a mindenkori felhatalmazás szerint, és a jurisdikcionális és centrálkonferenciák mindenkori szervezeti felépítésének megfelelően végezhetik. A Jurisdikcionális és Centrálkonferenciák itt meghatározott hatásköre

nem korlátozza a Püspöki Kollégium hatáskörét és a püspöki felügyeleti módszer alkalmazását.

41. cikkely: A gyülekezeteket érintő változtatások

1. Valamely gyülekezet az egyik Évi Konferenciából a másikba – amelynek határai között él – áthelyezhető

a) a Körzeti Konferencia,

b) az érintett gyülekezeti tagsági gyűlés és

c) mindkét érintett Évi Konferencia jelenlévő és szavazó tagjainak kétharmados többségével.

A szavazás eredményéről a fentnevezett testületek az érintett Évi Konferenciák felügyelettel bíró püspökeit írásban értesítik. Az áthelyezés a szükséges többség elérésének kihirdetésével azonnal hatályba lép.

2. Az áthelyezésre vonatkozó szavazást az Évi Konferenciák a javaslatot követő első ülésükön hajtják végre.

3. E határozatokkal eldöntött áthelyezéseket az Alkotmánynak a konferenciái határok módosításáról szóló más cikkelyei nem korlátozzák.

I.2.8. Kerületi konferenciák

42. cikkely: Kerületi Konferenciák

Az Évi Konferencián belül Kerületi Konferenciák szervezhetők a Generálkonferencia rendelkezései szerint.

I.2.9. Körzeti konferenciák

43. cikkely: A Körzeti Konferencia létrehozása

Minden körzetben Körzeti Konferencia alakul a Generálkonferencia rendelkezései szerint.

44. cikkely: A körzet illetve a gyülekezet tisztségviselői

Amennyiben a Generálkonferencia másként nem rendelkezik, a körzetek vagy a gyülekezetek tisztségviselőit a Körzeti Konferencia, vagy ha a Körzeti Konferencia úgy határoz, akkor a gyülekezet vagy a gyülekezetek hitvalló tagjai részvételével erre a célra összehívott tagsági gyűlése választja meg. Az egyes gyülekezetekre fennálló különleges rendelkezéseket és az állami törvényeket figyelembe kell venni.

I.3 Püspöki felügyelet

45. cikkely: Püspöki hivatal

Az Egyesült Metodista Egyházban – amint a Metodista Egyházban és az Evangéliumi Közösségben – püspökök működnek, ezen Alkotmányban lefektetett jogokkal és köteleességekkel.

46. cikkely: A püspök választása

A püspököket az illetékes Jurisdikcionális Konferenciák és centrálkonferenciák választják, és hagyományos módon, ünnepélyesen iktatják be szolgálatukba. A beiktatás idejét és helyét a

Jurisdikcionális Konferencia püspökei számára a Generálkonferencia, a Centrálkonferencia püspökei számára pedig maga a Centrálkonferencia határozza meg. Centrálkonferenciái püspökválasztásra a Centrálkonferencia rendes – és nem a rendkívüli – ülésén kerülhet sor, kivéve váratlan üresedés esetét.

47. cikkely: Püspöki Tanács

A metodista egyház püspökei alkotják a Püspöki Tanácsot, amely évente legalább egyszer ülésezik. Feladata, hogy a világméretű egyház anyagi és lelki céljainak támogatásáról és felügyeletéről gondoskodjon. Feladata továbbá, hogy a Generálkonferencia által hozott határozatokat az egyesülési tervvel összhangban végrehajtsa.

48. cikkely: Püspöki Kollégium

Egy-egy Jurisdikcionális Konferencia és Centrálkonferencia püspökei Püspöki Kollégiumot alkotnak. Ez a kollégium tervet állít össze az Évi Konferenciák, a Missziós Konferenciák, és a missziók feletti püspöki felügyelet gyakorlásához illetékességi területükön belül.

49. cikkely: A püspök kerülete

1. A püspöknek felügyeleti területe és elnöklési joga van abban a Jurisdikcionális vagy Centrálkonferenciában, ahol megválasztották, vagy amelyikbe áthelyezték. A püspököt az alábbi feltételek mellett lehet egyik kerületből a másikba áthelyezni:

a) Az a kerület, amelybe egy püspököt áthelyeznek, áthelyezhet valakit püspökei közül – anélkül, hogy erre kötelezve lenne – hogy így az áthelyezések száma egyenlő legyen.

b) A püspök csak saját beleegyezésével helyezhető át.

c) Az áthelyezés legkorábban a püspökké választásától eltelt négyéves periódus után történhet.

d) Minden áthelyezéshez az érintett Jurisdikcionális Konferenciák Püspöki Hivatal Bizottságának jelenlévő és szavazó tagjainak többsége szükséges. Az áthelyezés után a püspök a fogadó Püspöki Kollégium tagja lesz, és ennek a Jurisdikcionális Konferenciának lakhatási rendelkezései vonatkoznak rá.

2. A Püspöki Tanács ideiglenesen megbízhat egy püspököt egy másik kerület irányításával, vagy annak egyéb, időben korlátozott feladatai ellátásával, ha ezt a kerület püspökeinek többsége kérvényezi.

3. Valamely Jurisdikcionális vagy Centrálkonferencia püspökének halála, szolgálatra való képtelensége, vagy más ok miatt szükséghelyzet adódhat. Ebben az esetben a Püspöki Tanács az érintett Jurisdikcionális vagy Centrálkonferencia püspökei többségének egyetértésével egy másik Jurisdikcionális vagy Centrálkonferencia püspökét helyezheti ide.

50. cikkely: A Püspöki Hivatal Bizottsága

1. Az Evangéliumi Közösség és a Metodista Egyház egyesülés idején aktív szolgálatban álló, illetve nyugdíjas püspökei az Egyesült Metodista Egyház püspökeinek minősülnek.

2. A metodista egyház juriszdkciói által választott püspökök, az Evangéliumi Közösség egyesülés idején aktív szolgálatban állt püspökei, valamint az Egyesült Metodista Egyház juriszdkciói által választott püspökök halálukig püspökök maradnak. A centrálkonferenciákra saját szabályozásaik érvényesek.

3. A Juriszdkcionális Konferencia létrehoz egy bizottságot a püspöki hivatal számára (Püspöki Hivatal Bizottsága). Ez a bizottság az Évi Konferenciák egy-egy lelkész és laikus küldöttjéből áll, akiket az Évi Konferenciák küldöttei javasolnak. A bizottság megvizsgálja a püspökök jellemét és hivatalvezetését, és tájékoztatja a Juriszdkcionális Konferenciát annak rendelkezése szerint. Ezenkívül javaslatot tesz arra nézve, hogy a püspökök milyen szolgálati területet kapjanak. Az erről szóló végérvényes döntést a Juriszdkcionális Konferencia hozza. Ezen rendelkezések nem zárják ki, hogy a Generálkonferencia olyan határozatokat hozzon, amelyek lehetővé teszik a Püspöki Tanács számára, hogy tagjaikat úgy a világméretű egyházban gyakorolt vezetői szolgálatukra nézve, mint püspöki kerületük elnökeiként és felelőseiként elszámoltassák.

51. cikkely: Döntések jogi kérdésekben

1. Az Évi Konferencia, a Centrálkonferencia vagy a Juriszdkcionális Konferencia elnöklő püspöke dönt minden jogi kérdésben, amelyet a konferencia ülésén terjesztenek elé. Az ilyen kérdéseket írásban kell benyújtani és a határozatokat a konferencia jegyzőkönyvében rögzíteni kell.

2. Egy ilyen püspöki döntés csak a konkrét esetre érvényes, és csak akkor lesz általános érvényű, ha azt a Jogi Tanács is megerősíti. Minden püspök a jogi döntéseiről évenként írásos jelentést juttat el a Jogi Tanácshoz, amely a döntéseket jóváhagyja, megváltoztatja, vagy hatályon kívül helyezi.

52. cikkely: Elnöklés az Évi Konferenciákban

A juriszdkcionális konferenciák és a centrálkonferenciák ülésein saját püspökeik elnökölnek.

53. cikkely: Szuperintendensek

A püspököt az Évi Konferenciák ügyeinek intézésében minden Évi Konferenciában egy vagy több szuperintendens⁷ segíti. Feladatukat és megbízatásuk időtartamát a Generálkonferencia határozhatja meg.

⁷ Itt a Közép- és Dél-európai Centrálkonferencia Egyházrendjében „Distriktvorsteher”, azaz kerületi előljáró található, így nevezik a szuperintendens. A továbbiakban ezt a szót mindig „szuperintendens”-nek fordítjuk.

54. cikkely: Szolgálati megbízatások

A püspökök az illetékes szuperintendenssel való előzetes tanácskozás alapján jelölik ki a lelkészek szolgálati helyét. A püspökök a Generálkonferencia által meghatározott jogkörrel és felelősséggel rendelkeznek.

1.4 Jogorvoslat

55. cikkely: Jogi Tanács

A metodista egyház létrehozza a Jogi Tanácsot. A Generálkonferencia határozza meg tagjainak számát, azok szolgálati idejét, megválasztásuk módját, a megüresedett helyek betöltésének rendjét, valamint a tisztség betöltéséhez szükséges képesítést.

56. cikkely: Hatáskör

A Jogi Tanács az alábbi hatáskörrel rendelkezik:

1. Megvizsgálja, hogy a Generálkonferencia valamely döntése megfelel-e az Alkotmánynak, ha ezt a Püspöki Tanács többsége, vagy a Generálkonferencia tagjainak legalább egyötöde kéri; továbbá, hogy a Juriszdkcionális vagy a Centrálkonferencia valamely döntése megfelel-e az Alkotmánynak, ha azt az illető Juriszdkcionális vagy Centrálkonferencia püspökeinek többsége, vagy tagjainak legalább egyötöde kérvényezi.

2. Határoz valamely püspöknek az Évi Konferencián hozott jogi döntésével szembeni fellebbezéséről, amennyiben azt az illető Évi Konferencia jelenlévő és szavazó tagjainak legalább egyötöde kérvényezi.

3. Jóváhagyja a püspökök Évi Konferenciákon hozott jogi döntéseit, változtat rajtuk, vagy hatályon kívül helyezi azokat.

4. Döntést hoz a Generál-, a Juriszdkcionális vagy a Centrálkonferencia valamely hivatala vagy más testülete által hozott határozatok jogszerűségéről, ha azt az érintett konferencia tagjainak legalább egyharmada, vagy a Püspöki Tanács, vagy a Juriszdkcionális Konferencia, vagy a Centrálkonferencia püspökeinek többsége kérvényezi.

5. Gyakorolja a Generálkonferencia által ráruházott további jogokat és köteleességeket.

6. Meghatározza saját szervezeti felépítését és eljárási rendjét.

57. cikkely: Döntések

A Jogi Tanács minden döntése jogerős. Amennyiben a Jogi Tanács az éppen ülésező Generálkonferencia egyik határozatát alkotmányellenesnek nyilvánítja, úgy ezt a döntést azonnal ismertetni kell a Generálkonferenciával.

58. cikkely: Eljárási és fellebbezési jogok

A Generálkonferencia olyan jogrendet hoz létre az egyházban, amely a lelkészeknek egy bizottság előtt való jogi eljárás lefolytatásához, és a fellebbezéshez való jogát biztosítja, valamint az egyháztagoknak egy egyházi eljáráshoz, és a fellebbezéshez való jogát szavatolja.

I.5 Módosító rendelkezések

59. cikkely: Alkotmánymódosítások

1. Az Alkotmány módosításához a Generálkonferencián jelenlévők és szavazók kétharmados többségére, és valamennyi Évi Konferencia összes jelenlévő és szavazó tagjainak kétharmados többségére van szükség. A 17. és 18. cikkelyek módosításához valamennyi Évi Konferencia jelenlévő és szavazó tagjainak háromnegyedes többsége szükséges. A szavazás lezárása után annak eredményét a Püspöki Tanács megvizsgálja. Amennyiben megvan a szükséges többség, a módosítás a Püspöki Tanács általi kihirdetéssel válik hatályossá.

2. Ha a Generálkonferencia egy alkotmány-módosítást elfogad, az Egyházrendnek abból fakadó módosításairól is határozhat. A hatálybalépés attól függ, hogy az alkotmány-módosítás a különböző Évi Konferenciák jelenlévő és szavazó tagjainak legalább kétharmados többségével elfogadásra kerül-e. A módosítások akkor lépnek hatályba, miután a Püspöki Tanács a többséget megállapította és kihirdette. Hasonlóképpen előzetesen egy Évi Konferencia határozatokat hozhat az Egyházrend, és/vagy az Alkotmány várható módosítására alapozva, még mielőtt azt megerősítették volna, oly módon, hogy azok a módosítás hatálybalépésével egyidejűleg lesznek hatályosak.

60. cikkely: A Generálkonferencia és az Évi Konferenciák indítványozási joga

Az Alkotmány módosítását a Generálkonferencia vagy az Évi Konferenciák indítványozhatják.

61. cikkely: A Jurisdikcionális és Centrálkonferenciák indítványozási joga

Valamely Jurisdikcionális Konferencia vagy Centrálkonferencia többségi döntés alapján javaslatot tehet az egyház Alkotmányának módosítására. Az ilyen indítványokat a legközelebbi Generálkonferencia elé kell terjeszteni. Ha a Generálkonferencia ezeket kétharmados többséggel támogatja, a módosításokat az Évi Konferenciák elé terjesztik szavazásra.

II. ÁLTALÁNOS EGYHÁZREND

101. cikkely

Az *Általános Egyházrend* tükrözi Krisztust szolgáló wesleyánus utunkat a tanítás és a rendezett keresztény élet által. Világméretű felekezet vagyunk, amelyet a tanítás, a rend és a misszió egyesít konnexionális szövetségünkben. Az *Általános Egyházrend* ezt az egységet fejezi ki. Minden centrálkonferencia változtatásokat és adaptáló lépéseket hajthat végre az *Általános Egyházrendben* annak érdekében, hogy a különböző kontextusok között még gyümölcsözőbb módon teljesíthessük küldetésünket. Az *Általános Egyházrend* egyes részei azonban nem lehetnek adaptálhatók. A következő részek és paragrafusok nem módosíthatók vagy adaptálhatók, kizárólag a Generálkonferencia határozata alapján. A Centrálkonferencia Ügyek Állandó Bizottságának elsődleges felelőssége, hogy javaslatot tegyen a Generálkonferenciának a paragrafus módosítására.

I-V. részek

I. Alkotmány (1-61. cikkelyek)

II. Általános Egyházrend (101. cikkely)

III. Tanításunk alapjai és teológiai megbízatásunk (102-105. cikkelyek)

IV. A keresztények szolgálata (120-143. cikkelyek)

V. Szociális Alapelvek előszó, preambulum és 160-166. cikkelyek)

III. TANÍTÁSUNK ALAPJAI ÉS TEOLÓGIAI MEGBÍZATÁSUNK

102. cikkely: III.1. Teológiai örökségünk⁸

A metodista egyház vallást tesz az Istenbe vetett történelmi keresztény hit mellett. Vallja, hogy Isten Jézus Krisztusban emberré lett a megváltásunkért, és a Szentlélek által nem szűnik meg munkálkodni az emberiség történelmében. A kegyelem szövetségében élve Jézus Krisztus uralma alatt részesülünk Isten eljövendő országának első gyümölcseiben, és reménységgel imádkozunk azért, hogy ez mind a földön, mind a mennyben teljes mértékben megvalósuljon.

Teológiai örökségünk és jelen teológiai feladatunk arra irányul, hogy az ember életének állandóan jelenlévő krízisei között újra és újra megragadja Isten hatalmát és Jézus Krisztusban való szeretetét. Hitbéli elődeink tanúságot tettek az apostoli bizonyágtételben található ősi keresztény üzenet mellett azért, hogy azt saját körülményeik között alkalmazták.

Prédikálásuk és tanításuk a Szentírásra alapult, ahogyan az a keresztény hagyományokban kifejeződött, a keresztény tapasztalat által megélevenedett és az értelem vizsgálódás által letisztult.

Munkálkodásuk arra ösztönöz és biztat bennünket, hogy adjuk tovább az üdvözítő evangéliumot a szükségben lévő és vágyakozó világ számára.

III.1.1. Egyetemes keresztény örökségünk

A metodisták magukénak vallják minden kor és minden nemzet közös keresztény örökségét. Ez az örökség a Jézus Krisztusról mint Megváltóról és Úrról szóló apostoli bizonyágtételre alapul, ami minden hiteles keresztény tanítás forrása és mértéke.

Az apostoli üzenet különböző értelmezéseivel szembeesülve a korai egyház vezető teológusai azt keresték, hogyan lehetne meghatározni pontosabban a keresztény hit lényegét, és ezáltal biztosítani a keresztény tanítás megbízhatóságát és a tévtanítások elleni védelmét.

Ebben a sokoldalúan összehangolt folyamatban a Szentírás kánonjának meghatározása és az ökumenikus hitvallások, úgymint a Niceai és Khalkédoni⁹ formulák elfogadása alapvető jelentőségű volt. Ezek a hitvallások segítettek megőrizni az egyház bizonyágtételének sért-

⁸ A Jogi Tanács 1972-ben úgy határozott, hogy a jelen pontban foglaltakat a történelmi dokumentum kivételével „törvényerőre emeli, de nem tekinti az Alkotmány és a korlátozó rendelkezések részének”. (Lásd: a Jogi Tanács 358. cikkelye).

⁹ A Niceai és Konstantinápolyi Zsinatra hivatkozik a Nicea-Konstantinápolyi Hitvallás. A Khalkédoni Zsinat (451) fogalmazta meg Jézus Krisztus két természetével foglalkozó hittételt (Jézus Krisztus, mint igaz Isten és igaz ember).

hetetlenségét, határokat szabtak az elfogadható keresztény hittételeknek, és a maradandó keresztény üzenet alapvető kijelentéseit hirdették. Ezek a hitbéli kinyilatkoztatások az Apostoli Hitvallással kiegészülve ökumenikus örökségünk legjelentősebb vonásait tartalmazzák.

A 16. és 17. század protestáns reformátorai olyan új hitvallásokat hagytak ránk, amelyek az eredeti keresztény tanításokat újították fel, visszatérve a hiteles bibliai bizonyágtételhez. Ezek a dokumentumok a Szentírás elsődlegességét hangsúlyozták, világos tanításbeli normákat fogalmaztak meg, amik olyan lényeges hittételekre vonatkoztak, mint az üdvösség útja, a keresztény élet és az egyház lényege.

Sok, jellemzően protestáns tanítást vett át a metodista gondolkodás olyan hitvallásokból, mint az Anglikán Egyház Hitcikkelyei¹⁰, valamint a Református Heidelbergi Káté¹¹.

Az egyes egyházak a különböző hitvallásokban és hitcikkelyekben megformált tanításokat a keresztény tanítás hivatalos alapszabványaként fogadták el. Fontosságuk ellenére ezek a hivatalos teológiai normák semmiképpen sem tartalmazzák a teljes keresztény tanítást.

Maguk a normák eredetileg a keresztény gondolkodásnak és gyakorlatnak egy sokkal szélesebb összefüggéséből eredtek, és csak az egyház tanítói fejtették ki ezek teljes jelentőségét. Ezek közül néhány írásuk egy-egy tájékoztató pontnak bizonyult az egyház érettebbé válásának folyamatában. Sőt egyes prédikációk, tanulmányok, liturgiák és énekek jelentős tekintélyre tettek szert az egyház életében és gondolkodásában, és széles körben és hosszú időn át, mint a keresztény tanítás hiteles magyarázatait fogadták el azokat. Mégis, a teológiai normák hitelességének alapszabványa – akár formálisan rögzítették, akár az évek során váltak azzá – az apostoli hittel szembeni hűség volt, amely a Szentírásra alapult és az évszázadok során az egyház életében igaznak bizonyult.

III. 1.2. Alapvető keresztény hitelvek

Más egyházak keresztényeivel együtt megvalljuk hitünket a Szentháromság Istenben, az Atyában, a Fiúban és a Szentlélekben.

Ez a hitvallás magába foglalja Isten teremtő cselekedetéről és a történelemben való kegyelmi munkájáról szóló bibliai bizonyágtételt, és előre vetíti az Ő uralmának beteljesedését.

Azért hozta létre Isten a teremtett világot, hogy az valamennyi teremtménye javát szolgálja, és a vele való szövetségben az ember lakóhelye legyen. Azonban, mint bűnbe esett teremtmények megszegtek ezt a szövetséget, elidegenedünk

¹⁰ 39 hitcikkely, 1563. 1571.

¹¹ 1563-ban, mint a Pfalz Választófejedelemség Katekizmus keletkezett, és elterjedése által lett Luther Kiskátéjához kapcsolódva a református hitvallás párja.

Istentől, ezzel kárt okoztunk önmagunknak és egymásnak, és ez az egész természeti rend pusztulásához vezetett. Ezért megváltásra van szükségünk.

Minden kereszténnyel együtt szilárdan hiszünk a megváltás titkában, ami csak Jézus Krisztusban és Jézus Krisztus által lehetséges.

A megváltásról szóló evangélium központi üzenete az, hogy Isten a názáreti Jézusban emberré lett. A szentírás Istennek erről a megváltó szeretetéről tesz bizonyosságot, amely Jézus életében és tanításában, engesztelő halálában, feltámadásában, a történelemben való korlátlan jelenlétében, a gonosz hatalma és a halál feletti győzelmében és az Ő megígért visszajövetelében nyilvánul meg. Mert Isten a szándékos bűnbánatra hív és megbocsát, Jézus Krisztus kegyelme által elfogad és az örök élet reménységét adja.

Hiszünk Isten megváltó szeretetében, ami a Szentlélek munkája által valósul meg a hívő emberek személyes tapasztalatában és közösségi életében.

Ez a közösség az egyház, amit a Szentlélek hívott létre az emberiség üdvössége érdekében. A Jézus Krisztusban való hit által bűneink bocsánatában részesülünk, Isten megbékélt velünk és az Újszövetség népévé formál bennünket.

A Szentlélekben való élet magába foglalja a kegyelmi eszközök szorgalmas gyakorlását, az imádságot, a bűntörlést, a szentségek elfogadását és az Isten előtti csendben végzett belső önvizsgálatot. Ugyancsak tartalmazza az egyház közösségi életében, az istentiszteleteken, a misszióban és a szolgálatban, valamint a szociális munkában való részvételt.

Magunkat Krisztus egyetemes egyháza részének tekintjük, amelyben az imádság, az igehirdetés és a szolgálat által Krisztushoz hasonlóvá válunk.

A hitnek ebbe a közösségbe fogad be és tagol be minket Krisztus a keresztség és az egyháztagságba való felvétel által, az újjáteremtő és átforgató Szentlélek ígéretének elfogadása által. Az úrvacsora rendszeres ünneplése által a feltámadott Jézus Krisztus jelenlétében részesülünk és így erősödünk meg abban, hogy az Ő hűséges tanítványai legyünk.

Imádkozunk és munkálkodunk Isten országának és uralmának e világba való eljöveteleért és örvendezünk az örök élet ígéretében, amely legyőzi a halált és a gonosz erőit.

Más keresztényekkel együtt elismerjük, hogy az Isten országa jelenlévő és eljövendő valóság.

Az egyház hivatása, hogy az a hely legyen, ahol Isten evilági uralmának első jeleit felismerik és elismerik. Ahol emberek Jézus Krisztus által új teremtménnyé válnak, ahol az evangéliumnak a megismerése és annak erőforrása a mindennapi élet számára feltárul, ott Isten országa már most,

mint üdvözítő és megújító erő hathatósan munkálkodik.

Figyelünk az idők végére is, amikor Isten munkája teljességre jut. Ez az előre tekintés reménységet ad nekünk mindennapi tetteink között mind egyéni életünk, mind egyházunk számára. Ez a várakozás megőrzi a csüggedéstől, és állandó bizonyosságtétellel és szolgálatra ösztönöz.

Sok keresztény egyházzal együtt elismerjük a Biblia legfőbb tekintélyét a hitbeli kérdésekben.

Megvalljuk, hogy bűnös emberként megigazulásunk hit által kegyelemből van, és elismerjük a kijózanító valóságot, hogy az egyháznak folyamatos reformációra és megújulásra van szüksége.

Valljuk a hívők egyetemes papságát, akik osztoznak az egyház építésének és a világ felé való missziós szolgálatának felelősségében.

Más keresztényekkel együtt valljuk, hogy Krisztus Jézusban alapvetően egyetlen egyház létezik.

Közös keresztény hitünknek ez a gazdag öröksége énekeinkben és istentiszteleti rendünkben fejeződik ki. Egységünket erősítik a történelmi hitcikkelyek és hitvallások, amelyekben vallást teszünk az egyetlen, szent, egyetemes és keresztény egyházzal. Ezt éljük át az ökumenikus együttműködés különböző formáiban és a közös szolgálatban is. A közös keresztény örökség gyökereiből merítve, Krisztus egyházának ágai különféle tradíciókat alakítottak ki, amelyek közös értelmezéseink gazdagságát öregbítik. Metodista egyházunk ünnepélyesen megerősített ökumenikus elkötelezettsége, hogy tanításunk súlypontjait a nagyobb keresztény egységben megjelenítsük, hogy ezáltal ezek ott a gazdagabb egészben nagyobb jelentőséget nyerjenek.

Ha legjobb ajándékainkat szeretnénk felajánlani a közös keresztény kincstárba, mint egyháznak meg kell tennünk minden tőlünk telhetőt, hogy kritikai önértékelésre törekedjünk. Mint keresztények csak egy ökumenikus közösségbe kapcsolódva tudjuk sajátos örökségünket megérteni és megvizsgálni.

III.1.3. Sajátos metodista örökségünk

Wesley sajátos teológiai örökségének mozgató ereje a gyakorlati életszentség hangsúlyozásában, a hívők életének őszinte keresztény életgyakorlata megvalósításában gyökeredzik.

Habár voltak teológiai nézetkülönbségek, a metodizmus mégsem egy kimondottan hitelvi vita eredményeként jött létre. Hiszen a korai metodisták az Anglikán Egyház biblikus tanításának prédikálását követelték, amint az az Anglikán Egyház Hitcikkelyeiben, a Homiliáiban¹²

¹² Tanítóprédikációk („Certain Sermons or Homilies Appointed to be Read in Churches”, 1547/1603.)

és az Egyetemes Imádságos Könyvében¹³ található.

Feladatuk nem a tanítások újrafogalmazása volt, hanem, hogy meghívják az embereket Isten megigazító és megszentelő kegyelmének megtapasztalására és bátorítsák őket arra, hogy a keresztény élet személyes és közösségi gyakorlása által növekedjenek az Isten megismerésében és szeretetében.

A Wesley-féle Metodista Egyház és az Egyesült Testvérközösség, valamint az Evangéliumi Közösség is arra törekedett, hogy „megformálja a nemzetet, különösen az egyházat, és biblikus szentséget terjesszen az országban”.

Wesley gyakorlatiasságra való törekvése nyilvánvalóvá válik abban, hogy figyelmét „az üdvösség Szentírás szerinti útjára”¹⁴ irányítja. Ugyanis a tanításbeli kérdéseket mindenekelőtt a keresztény tanítványság jelentőségének szempontjából vizsgálta.

A keresztény élet, azaz a gyakorlatba átültetett hit és szeretet Wesley-féle hangsúlyozása fémjelzi azokat a tradíciókat, amelyeket a metodista egyház magáévá tett. Wesley teológiai örökségének jellegzetességét ismerhetjük meg lényeges tanításában, amelyek Isten teremtő, megváltó és megszentelő cselekedetét tárják fel.

III.1.4. Sajátos Wesley-féle tanítások

Habár Wesley sok más kereszténnyel együtt hitt a kegyelemben, a megigazulásban, az üdvbizonyosságban és a megszentelődésben, mégis olyan különös módon kapcsolta őket össze, hogy ezzel világosan kiemelte a teljes értékű keresztény élet fontosságát. Hasonlóan megkülönböztető jelentőséget tulajdonít ennek az Egyesült Testvérközösség hagyománya, mindenekelőtt ahogy azt a református háttérből jövő Philipp Wilhelm Otterbein kifejezi.

A kegyelem hangsúlyozása hatja át a keresztény hitről és életéről alkotott értelmezésünket.

Meggyőződésünk, hogy Isten kegyelme az egész teremtettségben még annak ellenére is nyilvánvaló, hogy a szenvedés, az erőszak és a gonoszág mindenütt jelen van. A „jó teremtmény” azon emberek életében válik valósággá, akiket Isten szövetségre hívott el. Isten méltósággal és szabadsággal ruházott fel bennünket, és saját életünk és a világ iránti felelősségre hívott el.

Isten önkinyilatkoztatásában, Jézus Krisztusban láthatjuk igaz emberlétünk nagyszerűségét. A bűn, még az egész teremtetésre kiható pusztító következményeivel együtt sem változtathatja meg Istennek velünk kapcsolatos szándékát, ami az élet szentsége és a szív boldogsága. Ugyanez az életvitelünkkel kapcsolatos felelősségünket sem csökkenti.

¹³ The Book of Common Prayer (1534/1662) (kis változtatással újra kiadták)

¹⁴ Lásd: Wesley 43. Prédikációjában „The Scripture Way of Salvation”

Bukott voltunk ellenére is az igazságos és irgalmas Isten teremtményei maradunk. Ahhoz, hogy Isten képmása helyreálljon az életünkben, az isteni kegyelemre van szükségünk, amely megújítja bukott természetünket.

A megelőző kegyelem

Hiszünk Isten megelőző kegyelmében, abban az isteni szeretetben, ami az egész emberiséget körülöleli, és minden tudatos szándékunkat és elhatározásunkat megelőzi. Ez a kegyelem ébreszti fel bennünk az első vágyat, hogy Istennek tetszését keressük, és Ő adja az első gondolatot, hogy megértsük Isten akaratát, és a bűntudat első röpke felvillanását, hogy vétkeztünk Isten ellen.

Isten kegyelme komoly vágyakozást is ébreszt bennünk a bűntől és a haláltól való szabadulás iránt, és a bűnbánatra valamint a hitre serkent minket.

A megigazulás és az üdvbizonyosság

Hisszük, hogy Isten megigazító kegyellemmel, elfogadó és megbocsátó szeretettel fordul a megtérni és hinni kész bűnöshöz. A Wesley-teológia hangsúlyozza, hogy a kegyelem buzdítása és a Szentlélek vezetése által döntő változás történhet és történik az ember szívében.

A megigazulásban Isten hit által megbocsátja bűneinket és így újra kedvesek vagyunk előtte. Kapcsolatunknak ez a Krisztus által való helyreállítása teremti meg bennünk a hitet és a bizalmat, és átéljük az újjászületést, amely által Krisztusban új teremtményekké válunk.

A megigazulásnak és az újjászületésnek ezt a folyamatát gyakran megtérésnek nevezzük. Ez a változás történhet hirtelen és drámai módon, vagy fokozatosan, fejlődés által. A megtérés egy új kezdetet jelent, ugyanakkor egy továbbvezető folyamat része is. A személyes átforgalmazás keresztény megtapasztalása mindig „a szeretet által munkálkodó hit”-ként jelenik meg.

Wesley-féle teológiánk magáévá teszi azt a bibliai ígéretet is, hogy már a jelenben üdvbizonyosságot nyerhetünk megváltásunk felől, ahogyan „Isten Lelke bizonyosságot tesz a mi lelkünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk”. (Róma 8,16).

A megszentelődés és a keresztény tökéletesség

Hangsúlyozzuk, hogy Isten kegyelmének megváltó munkája nem fejeződik be azzal, hogy elfogad és megbocsát, hanem tovább munkálja lelki növekedésünket. A Szentlélek ereje által növekedhetünk Isten megismerésében, szeretetében és a felebaráti szeretetben.

Az újjászületés a megszentelődés folyamatának első lépése. A megszentelő kegyelem vezet bennünket a keresztény tökéletesség ajándéka felé, amely Wesley szerint nem más, mint „az Isten szeretetével és felebaráti szeretettel megtelt szív”, amely „Krisztus szerint gondolkodik és úgy jár, ahogyan Ő járt”.

Isten erejének és szeretetének ezt a kegyelmi ajándékát – a hívők reménységét és üdvösségét –

nem nyerhetjük el erőfeszítéseink által, de gyengeségeinkkel sem korlátozhatjuk.

A hit és a jócselekedetek

Látjuk, hogy Isten kegyelme és az ember cselekedete a hit és a jócselekedetek összefüggésében együtt munkálkodik. Isten kegyelme munkálja az ember hitben történő válaszáadását és a Krisztus-követés előfeltételeit.

A hit az egyetlen válasz, ami az üdvösségünk számára fontos. De az Általános Szabályok emlékeztetnek arra, hogy a megváltást a jócselekedetek igazolják. Wesley szerint még a bűnbánatot is követnie kell a „bűnbánat gyakorlati gyümölcsinek”, vagy a kegyesség és az irgalmasság cselekedeteinek.

Mindkettő, a hit és a jócselekedetek is, egy mindent átfogó kegyelmi tanítás része, ugyanis mindkettő Isten kegyelmes szeretetében gyökeredzik, „ami kitöltött a mi szívünkbe a Szentlélek által”. (Róma 5,5.)

Misszió és szolgálat

Meggyőződésünk, hogy a személyes megváltás mindig magába foglalja a keresztyény missziót és a világ felé való szolgálatot. Így valósul meg „a szó és a tett” összhangja, ami által állítjuk, hogy a személyes hit, az evangéliumi bizonyágtétel és a keresztyény szociális munka kölcsönösen feltételezi és erősíti egymást.

A biblikus szentség többet jelent a személyes kegyességnél. Az Isten iránti szeretet mindig együtt jár a felebaráti szeretettel és az igazságosság iránti, valamint a világ megújítására törekvő szenvedélyes vágygal.

A keresztyény életvitel és gondolkodás belső összefüggésének egyik hagyományos kifejezése az Általános Szabályok, ahogyan azt a Wesley-féle teológia alapján értjük. A teológia az életszentség szolgálatára rendeltetett, amely magába foglalja szociális felelősségérzetünket és széleskörű erőki-fejtésre ösztönöz, de mindig az Isten országának teljhatalmú összefüggésében.

Az Egyház növekedése és missziója

Végül hangsúlyozzuk, hogy az egyházban a keresztyény közösségnek életformáló és szolgáló feladata is van. Az istentiszteleti közösség táplálja a személyes hittapasztalatunkat.

Wesley számára nincs más vallás, mint a „közösségi vallás”, nincs más szentség, mint a „közösségben megvalósuló szentség”. A Wesley-tradícióban a hit közösségi formái nemcsak személyes növekedést eredményeznek, hanem a világban végzendő misszióra és szolgálatra is felkészítenek és biztatnak bennünket.

Az egyház gyarapodása a Szentlélek munkájából ered. Mint metodisták a Szentlélek ezen munkáját egy sajátos szövetségi kapcsolatban éljük meg, ami az egymás felé érzett kölcsönös elkötelezettségen és felelősségvállaláson alapul. Ez a szövetség köt össze egymással a hitbe és a világszerte megvalósuló bizonyágtételünkben, és tesz képessé a

„szeretet által munkálkodó hitre”, valamint erősíti a békére és az igazságosságra való vágyunkat.

A keresztyény életéről szóló tanítás és a keresztyény élet rendje

A metodista hagyományban egyetlen alap gondolat sem szerepel olyan rendszeresen, mint a keresztyény tanítás és életgyakorlat közötti kapcsolat. A metodisták számára mindig fontos volt a hit és a jócselekedetek közötti egység megtartása a kegyelmi eszközök által, ahogy azt John Wesley „Az egyesült közösségek természete, formája és általános szabályai” (1743) című munkájában ismerteti. A hit és a szeretet összekapcsolódása jellemzi a Wesley-féle lelkiséget és a keresztyény tanítványságot.

Az Általános Szabályok eredetileg a metodista közösségek tagjainak szóltak, akik egyébként az Anglikán Egyház sakramentumaival éltek. Ezekben a közösségekben a tagság feltétele egyszerű volt: „az eljövendő harag elől való menekülés és a bűntől való megváltás” vágya. Wesley mégis ragaszkodott ahhoz, hogy az evangéliumi hit az evangéliumi életgyakorlatban is kirajzolódjon. Ezt az elvárás az Általános Szabályok hármasságában fogalmazta meg: „Ezért elvárjuk mindazoktól, akik a közösség tagjai akarnak lenni és maradni, hogy az üdvösség utáni vágyakozásukat bizonyítsák azzal, hogy *először*: semmi rosszat nem cselekszenek, hanem kerülnek a gonoszságnak minden formáját...

másodszor: jót cselekszenek, anyagi helyzetükhöz mérten minden tekintetben irgalmasnak bizonyulnak, minden lehetőséget felhasználnak, hogy erejükhez mérten jó tegyenek minden emberrel...

harmadszor: az Isten által rendelt kegyelmi eszközökkel élnek...”

A háromféle szabályhoz kapcsolódó szemléletes példák mutatják, hogy a keresztyény lelkiismeret hogyan vezethet el az általános felismerésektől a konkrét cselekedetekig. Ez a határozott összefonódás világosan feltárja az erkölcsös cselekedetek lelki forrását.

Wesley visszautasította ezeknek a szabályoknak a helytelen számonkérését. Számára az Egyházrend nem egyházi törvény volt, hanem úgy értelmezte, mint a tanítványság számára adott útbaigazítást. Wesley kitartott amellett, hogy az igaz hit nem más, mint „Isten megismerése Jézus Krisztusban”, egy olyan élet, amely „Krisztussal el van rejtve Istenben”, és egy olyan igazság, amelyet az igaz hívó „éhezik és szomjazik”.

Általános Szabályok és Szociális Alapelvek

Ilyen evangéliumi alapokból kiindulva a metodisták minden korban megpróbálták felelősségtudattal figyelni a társadalom erkölcsi és lelki állapotára. A tanítás és az erkölcs kapcsolatának hangsúlyozásával az Általános Szabályok a metodista közösségekben már igen korán a szociális érzékenység kifejlődését segítették elő.

A Szociális Alapelvek ismertetik a közösségről szóló meggyőződésünknek legfrissebb hivatalos összefoglalását, amely annak módját keresi, hogyan lehet alkalmazni az igazságosság keresztény értelmezését szociális, gazdasági és politikai kérdésekben. Mivel Isten haragja elítéli az emberi jogtalanságot és pazarlást, határozottan szembefordultunk a gonosz olyan formáival, mint a csempészet, az embertelen büntetés-végrehajtás, a rabszolgaság, az alkoholizmus és a gyermekek foglalkoztatása.

Isten szeretetre, irgalmasságra és igazságra hívott el bennünket, ezért az Isten országának reménységében küzdünk az emberi méltóságért és a társadalmi reformokért. Nem személyes evangéliumot hirdetünk, ami nem képes a fontos szociális törekvések megvalósítására, és nem hirdetünk olyan szociális evangéliumot, amely ne foglalná magába a bűnös ember személyes megújulását.

Meggyőződésünk, hogy az Isten országáról szóló jó hír a bűnös társadalmi rendszert megítéli, megváltja és megreformálja.

Az Egyházrend és az Általános Szabályok azt az elvárást közvetítik, amely az egyéni tapasztalatban és az egyházi életben a tanítványságot gyakorlatiassá teszi. Egy ilyen rend feltételezi azt, hogy a közösség tagjai, akik kívánják a közösség lelki támogatását, elfogadják a közösség felelősségre vonó szerepét is.

A felelősségre vonás nélküli támogatás erkölcsi gyengeséget eredményez, a támogatás nélküli felelősségre vonás pedig az embertelenség egyik formája. Az az egyház, amely csak tagjainak fegyelmezésére hajlamos, nem nyitott Isten irgalma felé, de az olyan egyház, melynek nincs bátorsága arra, hogy határozottan fellépjen társadalmi és személyes kérdésekben, elveszíti erkölcsi tekintélyét. Az egyház úgy gyakorolja rendjét, mint olyan közösség, amely által Isten munkája folytatódik, „...minthogy Isten volt az, aki Krisztusban megbékéltette magát a világgal” (2Kor 5,19).

Összefoglalás

A metodisták a fent említett sajátos tanításaikban látják a „gyakorlati kegyesség”, azaz Jézus Krisztus evangéliuma megvalósulásának alapját a keresztények életében és tapasztalatában. Ezek a tanítások nem elsősorban a formális kijelentések által maradtak fenn, hanem inkább a hit és a gyakorlat eleven mozgalma által, amint az a megtért emberek életében és a Krisztus akarata által formálódott egyház életében is látható.

A metodisták számára kevésbé volt fontos, hogy tantételeket fogalmazzanak meg, mint hogy embereket hitre vezessenek, és őket Isten ismeretében és szeretetében támogassák. Wesley tanításának ez az alapgondolata, amely múltunkat formálta, közös keresztény örökségünkhöz tartozik, és a folyamatos teológiai feladatunk fő alkotó része.

103. cikkely: III.2. Tanításunk története

Azon hagyományok megalapítói, melyek később a metodista egyházban egyesültek, a keresztény életgyakorlat és tanítás központi áramlatához tartozónak és az eredeti keresztény hagyomány hűséges örököseinek tartották magukat, ők képviselték John Wesley szavaival élve: „a régi vallást, a Biblia vallását,... az egyetemes egyház vallását abból az időből, amikor az a legtisztább volt”¹⁵. Tanításuk az Isten önmagát odaajándékozó szeretetének bibliai üzenetében gyökerezett, ahogyan a Jézus Krisztusban nyilvánvalóvá lett.

A lelki vándorút leírása, amelyet Wesley a Szentírás alapján az üdvösség útjának nevez, modellként szolgált a gyakorlati kereszténység számára. Ezek a lelki elődök feltételezték az alapvető keresztény igazságok sérthetlenségét és ragaszkodtak azokhoz, nyomatékosan hangsúlyozták azok gyakorlati alkalmazását a hívők életében.

Ez a látásmód tükröződik Wesley-nek az „Ökumenikus gondolkodás”-ról¹⁶ vallott értelmezésében. Jóllehet igaz az, hogy a metodisták bizonyos keresztény alapigazságokat önmagukra nézve kötelezőnek ismernek el úgy, ahogy azok az evangéliumban megtalálhatók és a tapasztalataik alapján igazolást nyernek, ugyanakkor elismerik más keresztények jogát arra, hogy az istentisztelet, az egyházi struktúra, a keresztség formája, vagy a teológiai kutatás kérdéseiben más véleményen legyenek. Hiszik, hogy az ilyen különbözőségek a közösség kötelékét – amely a keresztényeket Jézus Krisztusban összeköti – nem szakítják szét. Wesley ismert mondása erről így hangzik: „Minden olyan kérdésben, mely nem a kereszténység alapját érinti, ahhoz a szabályhoz tartjuk magunkat, hogy: „Gondolkozzunk és hagyjunk másokat is gondolkodni”¹⁷.

Miközben a metodisták ragaszkodtak a vallási tolerancia alapelveihez és a teológiai sokszínűséghez, arról is ugyanilyen mértékben meg voltak győződve, hogy van a keresztény igazságnak olyan „magva”, amelyet pontosan meg lehet határozni, és amelyet meg kell őrizni. Ezt az élő „magot” – hitük szerint – a Biblia kijelenti, a hagyomány megvilágosítja, a személyes és közösségi tapasztalat életre kelti és az értelem igazolja. Természetesen nagyon jól tudták, hogy Isten örökkévaló Igéjét sohasem lehetett és nem is lehet egyetlen nyelvi formában tökéletesen kifejezni.

Magától értetődően készek voltak megerősíteni a korai egyház hitelveit és hitvallásait, mint a keresztény igazság érvényes összefoglalását.

¹⁵ 112. prédikáció, amelyet 1777. április 21-én a londoni City Road-on lévő „New Chapel” alapkövetelénél tartott (Sermosnd ed. A. Outler 3. kötet 585. oldal).

¹⁶ Lásd: Wesley 39 prédikációját „Az ökumenikus gondolkodásról” (Catholic Spirit)

¹⁷ A metodista ember ismertetőjegyei, Stuttgart 1981, 7. oldal.

Mégis gondosan ügyeltek arra, hogy ezeket ne tekintsék a teológiai igazság vagy tévelygés megdönthetetlen mércéjének.

Az élő hit ezen lényeges pontjain túlmenően a metodisták tiszteletben tartják a lelkiismeretes hívő emberek véleményének sokszínűségét. Wesley e kérdésben a már kipróbált utat követte: „A lényeges kérdésekben egység, a lényegtelenekben szabadság, és minden dologban szeretet”.

A szeretet lelkülete figyelembe veszi az emberi értelem korlátait: „Az a tény, hogy sok mindenről nem tudunk és némely dologban tévedünk, szükségszerűen hozzátartozik az emberi léthez.” – jegyezte meg Wesley. A keresztény élet leglényesebb vonása az Istenhez és a felebaráthoz való szeretet kifejezése, melyhez az erőt a Szentlélek megváltó és megszentelő munkája adja.

III.2.1. John Wesley tanításának alapjai Nagy-Britanniában

Ebből a lelkületből következik, hogy a brit metodisták Wesley idejében sohasem foglalták össze hitvallási formába teológiájukat, melyet tanításuk helyességének mércéjeként lehetett volna használni. A metodizmus az Anglikán Egyházon belüli mozgalom volt, és Wesley mindig ragaszkodott ahhoz, hogy az Anglikán Egyház biblikus tanításait képviselje, ahogyan azok egyházának 39 Hitcikkelyében, a Homíliáiban és az Általános Imádságoskönyvében megtalálhatók. Természetesen minden tanításbeli kérdésben a Biblia volt számára végső tekintély.

Amint a mozgalom növekedett, Wesley nyomtatott prédikációkról és bibliai kommentárról gondoskodott követői számára a tanításban való eligazodáshoz. A „Különböző alkalmakra írt prédikációi”¹⁸ azokat a tanításokat tartalmazzák, melyeket, ahogyan mondta, „az igaz hit lényegének tartok és hirdetek”. 1755-ben adta ki a metodista bibliamagyarázat és tanítás vezérfonalát, a „Magyarázó megjegyzések az Újszövetséghez”¹⁹ című munkáját.

Az időnként fellángoló viták nyilvánvalóvá tették, hogy szükség van a metodista igehirdetés teológiai alapjainak megalkotására. 1763-ban Wesley kiadta az „Írányelveket”, melyben előírta, hogy minden kápolna²⁰ gondnoka felelős azért, hogy a prédikátorok a szószéken „ne hirdessenek más tanítást, mint amely Wesley-nek a Magyarázó megjegyzések az Újszövetséghez és Prédikációinak négy kötetében található”.

Ezek az írások ezáltal a metodista tanítás alapjai lettek, Wesley pedig igény tartott arra a tekintélyre, hogy ő legyen a metodisták első tanítója. Ma ezek az írások a metodista tradíció

szerinti helyes prédikálás mintájául és mértékéül szolgálnak. Wesley írásaiban a legfőbb norma a Biblia volt, melyet a ránk hagyományozott tanítás és az élő hit világosít meg. Mivel az Anglikán Egyház hitcikkelyei már rendelkezésre álltak, az angol metodisták számára Wesley nem adott ki külön összefoglalót a bibliai kinyilatkoztatásról.

A Wesley fivérek, John és Charles gazdag tartalmú énekeket is szereztek, amelyek a tanításról és a megtapasztalásokról szóltak. Ezek az énekek, különösen Charles énekei nemcsak a metodisták által legkedveltebbek közé tartoznak, hanem a tanítás jelentős forrásai is.

Ezenkívül John Wesley különböző szabályokat és utasításokat állított össze, - mint például az „Általános Szabályok” -, hogy mind az egyéni, mind a közösségi életben ösztönözze azt a gyakorlati kegyességet, amely hirdetett. Ezen írások mellett a metodista prédikátorok tanítása és felügyelete céljából Wesley létrehozta a konferenciarendszert. A metodista mozgalom tanításához és szabályaihoz való hűségük biztosítására kiadta a „Konferenciai Jegyzőkönyveket”. Mindezek a kiadványok és a szervezeti formák adják az egyház és a keresztény élet Wesley-féle értelmezésének belső tartalmát.

III.2.2. A tanítás alapjai az amerikai metodizmusban

Ameddig az amerikai kolóniák túlnyomórész még angol ellenőrzés alatt álltak, a metodisták az Anglikán Egyház lelki közösségéhez tartoztak. A brit prédikátorok vezetésével lezajlott első konferenciák hangsúlyozták hűségüket a tanítás és a szervezeti felépítés Wesley-féle alapelveihez. Rögzítették, hogy a brit és az amerikai konferenciák jegyzőkönyvei Wesley „Prédikációi”-val és a „Magyarázó megjegyzések”-kel együtt tanításuk és szervezeti rendjük alapját képezik.

Az amerikai függetlenség hivatalos elismerése (1783) után Wesley számára világossá vált, hogy az amerikai metodistáknak, akik mind az egyház, mind az állam szempontjából kikerültek az angol felügyelet alól, független egyházat kell alkotniuk. Ezért ellátta őket Liturgiával²¹ és a Tanításról szóló ismertetőivel²². A „Vasárnapi istentisztelet” az „Általános imádságoskönyv”²³ Wesley által lerövidített változata, a Hitcikkelyek pedig az Anglikán Egyház 39 hitcikkelyének²⁴ átdolgozása volt.

Az 1784 decemberében Baltimore-ban összegyűlt amerikai metodista prédikátorok a „Vasárnapi istentisztelet”-et és a Hitcikkelyeket az új Püspöki Metodista Egyház alapítására irányuló törekvésük

¹⁸ A „Sermons on Several Occasion”-t először az 1746-1760-as években adták ki.

¹⁹ Explanatory Notes Upon The New Testament”.

²⁰ Így nevezték akkoriban a metodista gyülekezeti épületeket.

²¹ „Az észak-amerikai metodisták vasárnapi istentisztelete”

²² „A Hitcikkelyek”

²³ „Book of Common Prayer”

²⁴ 39 Articles of Religion

részeként fogadták el. Ezen az úgynevezett „Karácsonyi Konferencián” hagytak jóvá egy Wesley által előkészített énekeskönyvet (1784), valamint az „Általános Szabályok” kismértékben átdolgozott változatát is, mint a metodista egyház sajátosságainak és rendjének magyarázatát. A Konferencia a legtöbb időt a brit „Nagy Jegyzőkönyv”²⁵ amerikai viszonyokra való átültetésének szentelte. E dokumentum későbbi kiadásai „A Püspöki Metodista Egyház rendje és tanítása” (Egyházrend) néven váltak ismertté.

A „mozgalomból” az „egyházba” való átmenet az amerikai metodizmuson belül megváltoztatta a teológiai alapok rendeltetését. A mozgalombeli prédikációk teológiai hangsúlyainak megfogalmazása helyett ezek a hitcikkelyek csak egy egyházon belüli keresztény hit alapvető normáit tartalmazzák, amellyel így az anglikán hagyományt követték.

A Hitcikkelyek első különkiadásának előszava megállapítja: „Ezek azok a tanítások, melyeket a metodistáknak nevezett emberek között terjesztenek. Az itt szereplő Hitcikkelyekkel ellentmondásban álló tanítást közülük senki sem hajlandó elfogadni”.

Az amerikai metodistáktól nem követelték meg a Hitcikkelyek aláírását úgy, ahogy az az Anglikán Egyházban szokás volt, de kötelezték őket arra (fegyelmi eljárást kilátásba helyezve, hogy az igehirdetésüket a Hitcikkelyben megadott keretek között végezzék. Az új egyházban generációkon keresztül az Egyházrendben csak a Hitcikkelyek voltak azok, amelyek az igaz tanítás megvizsgálásának alapjául szolgáltak. A helytelen tanokat hirdető tagokkal és prédikátorokkal szemben a vádemelés alapja ez volt: „Hitcikkelyeinkkel szembenálló tanok terjesztése”. Ily módon védte az Egyház a tanítás tisztaságát az akkoriban elterjedt tévtanoktól: a szocinianizmus (unitárizmus), arianizmus és pelagianizmus²⁶ tanításaitól.

A Hitcikkelyek természetesen még nem adtak elegendő garanciát az igazán tiszta metodista prédikációhoz, több olyan metodista hangsúly hiányzott belőlük, melyek Wesley írásaiban megtalálhatók, mint például az üdvbizonyosság vagy a keresztény tökéletesség. Ezért szolgáltak továbbá Wesley Prédikációi és a Magyarázó megjegyzések a metodista tanítás hagyományos hangsúlyainak kifejtésére.

Az 1808. évi Generálkonferencia, amely a Püspöki Metodista Egyház²⁷ első alkotmányát létrehozta, a Hitcikkelyeket kifejezetten tanítási normaként vezette be. Az Alkotmány első korlátozó előírása megtiltja ezen hitcikkelyek mindenféle pótlását, változtatását és kiegészítését. Írásba foglalta, hogy a „jelenleg fennálló és megállapított tanítási

normáknak” ellentmondó új szabályokat vagy tanításokat nem lehet elfogadni.

A metodista hagyományokban, – korábban úgy, mint ma is –, Wesley tanító prédikációi és a „Magyarázó megjegyzések az Újszövetséghez” mintaként szolgáltak a teológiai értelmezéshez. Más egyéb dokumentumok is rendelkezésre álltak az amerikai metodisták számára a metodista tanítás és prédikációk élő kifejezésére. A tanítás ajánlott forrásainak különböző listái voltak forgalomban nemzedékről nemzedékre, de egyetemenlegesen elismerték az Énekeskönyv, az ökumenikus Hitvallások²⁸ és az Általános Szabályok jelentőségét. A 19. században ezek a listák általában magukba foglalták John Fletcher: Az antinomizmus ellen²⁹ és Richard Watson: Teológiai tanítások³⁰ című írásait. Ezen írások teológiai jelentősége inkább a hagyománynak tulajdonítható, mintsem hogy törvényi szerepet tölthetnek volna be. Mégis az amerikai metodista örökség részei lettek, és a későbbi generációk számára is jó szolgálatot tettek.

A nyugati határvidéken történt nagy ébredések idején a 19. században az európai teológiai hagyományok befolyása csökkent. Az igehirdetés központi mondanivalója a „keresztény megtapasztalás” volt, melyet főként a „Krisztusba vetett megmentő hit”-ként értelmeztek. A metodisták mindig hangsúlyozták a szabad akaratot, a gyermekkeresztséget és a kötetlen formájú istentiszteletet, amely a presbiteriánusokkal, baptistákkal vagy az anglikánokkal mindig hosszas vitákhoz vezetett.

A metodisták érdeklődése a formális tanítási normák iránt másodlagos maradt, szemben az evangélizációval, a lelki épüléssel és a misszióval. Mindenekelőtt a Wesley-énekkincs szolgált arra, hogy az evangélium tanításának lényegét megőrizték és továbbadják.

A 19. század végére a metodista teológia Amerikában kimondottan eklektikussá vált. A Wesley-féle forrásoknak már nem szenteltek különösebb figyelmet. A Hitcikkelyek befolyását többször is mérsékeltek. Egy időre az alkotmánymódosítás folyamatából az első korlátozó rendelkezést teljesen kihagyták, és egyáltalán nem törődtek ezzel, hogy ezáltal a tanítás alapjait változtatják meg. A Déli Püspöki Metodista Egyház egyháztagságába való felvételnélkor a Hitcikkelyeket a köteleességek közé sorolták be.

A 20. század elején a tanítási fegyelem elerőtlenedése és Wesley teológiai örökségének csökkenő befolyása, és főként az Egyházrend tanítási alapokra vonatkozó szövegezésének kisebb mértékű, de mégis jelentős változtatásai az amerikai metodisták között oda vezettek, hogy a

²⁵ „Large Minutes” (1744-1789)

²⁶ Lásd az 1.2. és 9. Cikkelyeket.

²⁷ Methodist Episcopal Church

²⁸ Ezek a korai egyház hitvallásai, mindenekelőtt az Apostoli Hitvallás és a Nicea-Konstantinápolyi Hitvallás.

²⁹ „Checks to Antinomianism”, 1771-1777

³⁰ „Theological Institutes”, 1833

Hitcikkelyeknek, mint az egyház alkotmányos tanítási alapjának jelentősége fokozatosan csökkent.

Ez idő tájt kezdték a teológusok és az egyház vezetői az evangélium terjesztésének olyan új útjait keresni, melyek a szellemi áramlatok fejlődésével lépést tudtak tartani. Újra átgondolták a Wesley-féle hagyományos érzékenységet is az újonnan létrejött ipari-városi civilizációban élő szociálisan elesettek iránt. Elmélyítették ismereteiket, hogy a gonoszak mindent átható természetét, a sürgető szükségét és az evangélium ígéreteit a „szociális megváltásra” tekintettel is hirdethessék. Ennek következtében a „szociális evangéliumot” támogató teológia termékeny talajra talált a metodista tradícióban.

Ezek az évek a metodizmuson belül a teológiai és etikai viták időszakai voltak, mert az új gondolkodási modellek ütköztek az előző kétszáz év jól megszokott témaival és gondolkodásmódjával.

Az utolsó évtizedekben figyelemre méltóan újraéledt az érdeklődés Wesley és a keresztény gondolkodás klasszikus hagyományai iránt. Ez az új ébredés a reformatori gondolkodás és cselekvés általános európai és amerikai újjáéledésnek a része, mely által a protestantizmus öröksége a modern világ viszonylatában ismét érvényre jut. Ezt a folyamatot erősítette Észak-Amerikában az ébredési kegyesség újjáéledése.

Az ökumenikus mozgalom az egység, de ugyanakkor a Krisztus egyháza gazdagságának és sokszínűségének felértékelődését is magával hozta. Szerte a világon teológiai irányzatok nőttek ki a feketék felszabadító harcából, a nők egyházi és társadalmi egyenjogúságáért folytatott küzdelmekből és azokból a törekvésekből, amelyek a szabadság és a keresztény élet önálló formáinak megvalósítását célozták az egyházakban.

A metodisták számára a kihívást az jelentette, hogy a hit ezen élő mozgalmi közül azokat az irányzatokat ismerjék fel, melyek az evangélium lényegét és korunk keresztény missziójának értelmezését világosan és hitelesen fejezik ki.

Az a feladatunk, hogy a Wesley-hagyomány jelentőségét a mai viszonyainkban újra meghatározzuk, sokkal többet jelent annál, mint tanításunk alapjainak formális megerősítése vagy újra szövegezése, jóllehet ezek is hozzátartozhatnak. Feladatunk lényege abban áll, hogy a metodizmus jellemző teológiai örökségét, mely közös keresztény örökségünk része, a mai egyetemes egyház élete és missziója számára újra elnyerjük és megújítsuk.

III.2.3. A „Krisztusban Egyesült Testvérek” és az „Evangéliumi Közösség” tanítási hagyományai

A tanítási kérdések fejlődése a Jacob Albright vezette Evangéliumi Közösségben és a Philipp Wilhelm Otterbein irányította Egyesült Testvérek Egyházában egészében nézve párhuzamos volt a

metodistákéval. A különbségek túlnyomórészt a Németországból és Hollandiából magukkal hozott egyházi hagyományokból, valamint a Heidelbergi Káté mérsékeltbb kálvini irányzataiból adódtak.

Amerika német nyelvű gyülekezeteiben Albright és Otterbein fontosabbnak tartotta az evangélicizációt a teológiai fejtegetéseknél. Nem voltak közömbösek a tantételek iránt sem, de hangsúlyozták a megtérést, a „hit általi megigazulást”, melyet az üdvbizonyosság megtapasztalása bizonyít, a gyülekezet épülését, a hívők egyetemes papságát a keresztény bizonyágtételben és szolgálatban, valamint a teljes megszentelődést mint a keresztény élet célját.

Számunkra is, mint Wesley számára a Biblia volt a keresztény tanítás legfontosabb forrása és normája. Otterbein nyomatékosan figyelmeztette követőit, hogy „gondosan ügyeljenek arra, hogy csak olyan tanítást prédikáljanak, melyet egyértelműen a Bibliából merítenek”. Minden tagtól megkövetelték, hogy „vallja meg: hogy a Bibliát, mint Isten Igéjét elfogadja”. A felszentelt lelkészeknek a Biblia kizárólagos, korlátozott nélküli tekintélyét meg kellett erősíteniük.

Ehhez járult az a meggyőződés, hogy a megtért keresztények a Szentlélek által képesek arra, hogy a Bibliát különleges keresztény tudattal olvassák. Ezt az alapelvet a bibliaértelmezés legfontosabb segítségének tartották.

Jacob Albright az 1807. Évi Konferencia bízta meg a hitcikkelyek kidolgozásával, azonban halála megakadályozta a megbízás teljesítésében.

Ezután Georg Miller folytatta ezt a felelősségteljes munkát. Azt javasolta az 1809. Évi Konferenciának, hogy német fordításban vegyék át a metodista hitcikkelyeket, „az utolsó ítéletről” szóló új hitcikkellyel kiegészítve. Az ajánlást elfogadták. Ez a határozat megerősítette a tudatos döntést a metodista hitcikkelyek, mint tanítási normák mellett. A hozzáfűzött cikkely az „Ágostai Hitvallásból”³¹ ered, és azt tartalmazza, amit az anglikán hitcikkelyekből kihagytak.

1816-ban az eredetileg 26 cikkelyt 21-re csökkentették. Öt polemizáló cikkelyt kihagytak, amelyek a római katolikusok, az anabaptisták és a 16. század szektái ellen irányultak. Ez a törlés a megbékélés lelkületének példáját mutatja az ádáz viszályok idején.

1839-ben csekély változtatást eszközöltek az 1816-ban elfogadott szövegen. Rögzítették, hogy „a Hitcikkelyek... alkotmányerejük és közöttünk megváltoztathatatlanok”.

Az 1870 utáni években a Hitcikkelyek átdolgozására tett indítvány heves vitákat váltott ki, de az 1875-ös konferencia határozottan visszautasította a javaslatot.

Később a 21 cikkelyt néhány cikkely összevonásával 19-re csökkentették anélkül, hogy az

³¹ „Confessio Augustana” 1530. Az alapvető lutheri hitvallás.

addigi tartalomból valamit is kihagytak volna. 1946-ban ezt a 19 cikkelyt vitték magukkal változatlanul az „Evangéliumi Egyesült Testvéregyház”-zá való egyesülésükkor³². A „Krisztusban Egyesült Testvérek” között Christian Newcomer és Christopher Grosch, Otterbein két munkatársa 1813-ban foglalta össze tanításról vallott nézeteit. Ezen dokumentum első három paragrafusa az Apostoli Hitvallás szerkezetét követi, a negyedik és ötödik paragrafus megerősíti a Biblia elsődlegességét és „az emberiség Ádám általi elbukásának és a Jézus Krisztusba való megváltás bibliai tanításának” egyetemes hirdetését. Egyik további szakasza ajánlja „a keresztség bevezetett gyakorlatát és az úrvacsorát”, és mint lehetőséget, helyesli a lábmosást.

A „Krisztusban Egyesült Testvérek” 1815-ös első Generálkonferenciája e korábbi dokumentum kismértékben átdolgozott változatát egyháza hitvallásának fogadta el. Az 1841. évi újabb átdolgozást azzal adták ki, hogy további változtatásokat nem lehet végrehajtani: „Nem lehet olyan szabályt vagy rendelkezést hozni, mely a jelenlegi Hitvallást megváltoztatja, vagy eltörli”. Ennek ellenére később is voltak törekvések a szöveg megváltoztatására.

1885-ben létrehoztak egy egyházi bizottságot, hogy „készítse elő Hitvallásunk olyan megfogalmazását, és az egyházi vezetés olyan javított alapvető rendszabályait, melyek meggyőződésünk szerint legalkalmasabbak az egyház növekedésének és a világevangelizáció hatékonyságának biztosítására”.

Ebből keletkezett a „Krisztusban Egyesült Testvérek” történetében egy új hitvallási dokumentáció, melynek tervezetét 1889-ben terjesztették a Generálkonferencia elé. Mind a tagság, mind a Konferencia nagy többséggel elfogadta a Hitvallást, és az püspöki proklamációval lépett érvénybe. A kisebbség azonban ellene volt, hivatkozva az 1841. évi korlátozó előírás megsértésére. Az ebből keletkezett egyházszakadás az „Egyesült Testvéregyház (Régi Alkotmány)” megalakításához vezetett.

Az 1889. évi Hitvallás az emberi romlottsággal, a megigazulással, az újjászületéssel, az istenfiúsággal, a megszentelődéssel, a keresztyén vasárnapjal és a tökéletességgel foglalkozó cikkelyeivel együtt átfogóbb volt, mint az előző hitvallások. A megszentelődésről szóló cikkely rövidsége ellenére is jelentős volt amiatt, ahogyan a Heidelbergi Káté szentségről szóló tanítására reagált. A „Krisztusban Egyesült Testvérek” az 1889. évi Hitvallást vitte magával az „Evangéliumi Közösség”-gel való 1946. évi egyesülésükor.

III.2.4. Az Evangéliumi Közösség Hitvallása

Az új egyház 1946. évi Egyházrendje tartalmazza mind az Evangéliumi Közösség Hitcikkelyeit, mind az Egyesült Testvérek Hitvallását. Tizenkét évvel később az egyesült egyház Generálkonferenciája felhatalmazta Püspöki Tanácsát arra, hogy egy új hitvallást készítsen elő. A javaslat 16 cikkelyből állt, és némiképp modernebb formájú volt, mint elődei. 1962-ben terjesztették a Generálkonferencia elé, és változtatás nélkül elfogadták. Az Evangéliumi Közösség „a teljes megszentelődésről és a keresztyén tökéletességről” szóló cikkelye ebben a Hitvallásban különleges hangsúllyal tér újra vissza. A Hitvallás helyettesítette mindkét korábbi hitvallási formulát és változtatás nélkül került a Egyesült Metodista Egyház (UMC, EMK) Egyházrendjébe 1968-ban.

III.2.5. A metodista egyház tanításának alapjai

A metodista egyház egyesülési tervében a metodista Hitcikkelyekhez és az Evangéliumi Közösség Hitvallásához fűzött előszó leírja, hogy mindkét hitvallást az Egyház tanításai alapjaként fogadták el. Később megállapították, hogy jöllehet az „első korlátozó rendelkezés” szövegét sehol sem fogalmazták meg, Wesley „Prédikációi” és a „Magyarázó megjegyzések az Újszövetséghez” egyértelműen a jelenleg fennálló és kötelező érvényű tanításunk alapjaihoz tartoznak. Rögzítették továbbá, hogy a Hitcikkelyek és a Hitvallás és Wesley tanító írásai (a Prédikációk és a Magyarázó megjegyzések), „összhangban vannak, teológiai irányukra nézve azonosnak tekintendők, és semmiképpen sem állnak szemben egymással”. Ezt a megállapítást a Jogi Tanács több egymást követő döntésével megerősítette.³³

A metodista egyház Alkotmánya korlátozó rendelkezésben védi (16. cikkely) a Hitcikkelyeket és a Hitvallást, mint a tanítás alapjait, melyeket nem lehet visszavonni, megváltoztatni vagy mással pótolni. Ezáltal az „új teológiai alapok és normák” létrehozásának folyamatát korlátozzák. Újrafogalmazásuk esetén határozatot kell hozni arról, hogy az új megfogalmazás nem áll ellentétben az érvényes tanítással, vagy egy nehéz alkotmány-módosító procedúrán kell keresztülmennie.

A metodista egyháznak szüksége van tanításai állandó újjáéledésére az igazi megújulás, a gyümölcsöző evangélizáció és bővülő ökumenikus párbeszéd céljából. Ebből a szempontból lényeges – tanításunk figyelembevételével egyetemes keresztyén, ébredési és reformációs örökségünk újrafelfedezése és feldolgozása.

Ez a feladat megköveteli, hogy hagyományait újra magunkévá tegyük, ugyanakkor egyházunkon belül, és az ökumenikus párbeszédben is új teológiai kutatásokat végezzünk. Mindenkit

³² Az „Evangelical United Brethren Church” (EUB). Európában nem volt kihatása az egyesülésnek, mivel az „Egyesült Testvérek” 1905-ben csatlakoztak a Püspöki Metodista Egyházhoz. Így itt az Evangéliumi Közösség korábban is az EUB európai ága volt.

³³ Lásd Jogi Tanács határozataiban a 358. paragrafust.

hívunk, vegyen részt ebben a fáradozásunkban, hogy a teológiai ismeret iránti érdeklődés növekedjen, és ezáltal örökségünket hasznosítsuk, és az egyház számára alakítsuk, mely egyház mi magunk akarunk lenni.

104. cikkely: III.3. Tanításunk alapjai és az Általános Szabályok

III.3.1 A metodista egyház Hitcikkelyei³⁴

1. cikkely: A Szentháromságról

Csak egy élő és igaz Isten van, örökkévaló, test nélküli, részekre nem osztható, végtelenül hatalmas, bölcs és jóságos, minden látható és láthatatlan valóság teremtője és fenntartója. Ennek az Istenségnek az egységében három azonos lényegű, egyenlő hatalmú és egyaránt örökkévaló személy van: Az Atya, a Fiú és a Szentlélek.

2. cikkely: Az Isten Igéjéről vagy Fiáról, aki valóságos emberré lett

A Fiú, aki az Atya Igéje, igaz és örökkévaló Isten, egylényegű az Atyával, Szűz Mária méhében emberi természetet vett fel, úgyhogy két teljes és tökéletes természet, az isteni és az emberi, egy személyben szétválaszthatatlanul egyesült: ezért Egy a Krisztus, valóságos Isten és valóságos ember, aki valóban szenvedett, keresztre feszítették, meghalt és eltemették, hogy megbékítse velünk az Atyát, és engesztelő áldozat legyen, nemcsak az eredendő bűnért, hanem az emberek személyes bűneiért is.

3. cikkely: Krisztus feltámadásáról

Krisztus valóban feltámadt a halottak közül, és újból felvette testét mindazzal együtt, ami a tökéletes emberi természethez hozzátartozik, testi alakjában ment fel a mennybe, és ott ül mindaddig, amíg vissza nem jön, hogy ítéletet tartson minden ember felett az utolsó napon.

4. cikkely: A Szentlélekről

A Szentlélek, aki az Atyától és a Fiútól származik, az Atyával és Fiúval egylényegű, velük azonos fenségében és dicsőségében, valóságos és örökkévaló Isten.

5. cikkely: A Szentírás tanítása elég az üdvösséghez

A Szentírás magába foglalja mindazt, mai az üdvösséghez szükséges, ezért senkitől sem kívánható, hogy ami abban nem olvasható, vagy pedig abból nem bizonyítható, azt hittételként higgye, vagy az üdvösséghez nélkülözhetetlennek tekintse. Szentíráson az Ó- és Újszövetségnek

azokat a kanonikus könyveit értjük, amelyeknek hitelességében az egyház sohasem kételkedett.

Neveik az Ószövetségben a következők: Mózes öt könyve, Józsué könyve, Bírák könyve, Ruth könyve, Sámuel két könyve, Királyok két könyve, Krónikák két könyve, Ezsdrás könyve, Nehémiás könyve, Eszter könyve, Jób könyve, Zsoltárok, Példabeszédek, Prédikátor könyve, Énekek Éneke, a négy nagy próféta, és a tizenkét kis próféta könyvei.

Az Újszövetség összes könyvét úgy, amint azokat általánosan elfogadták, mi is elfogadjuk és kanonikusnak tartjuk.

6. cikkely: Az Ószövetségről

Az Ószövetség nem ellentétes az Újszövetséggel, mert mind az Ó-, mind az Újszövetség örök életet kínál az emberiségnek Krisztus által, aki Isten és ember lévén egyedüli közbenjáró Isten és az emberek között. Ezért vissza kell utasítani azokat, akik azt állítják, hogy az ószövetségi atyák csak evilági ígéretekben reménykedtek. Jóllehet a Törvény, melyet Isten Mózes által adott, ünnepi szokások és istentiszteleti szertartások tekintetében a keresztényeket semmire sem kötelezi, és nincs olyan állam, mely köteles lenne a mózesi törvények polgári életre vonatkozó rendelkezéseit magáévá tenni, azokban az ún. erkölcsi parancsolatok iránti engedelmesség alól egyetlen keresztény ember sincs felmentve.

7. cikkely: Az eredendő bűnről

Az eredendő bűn nem Ádám követésében rejlik, (amint ezt a pelagíanusok tévesen állítják), hanem az emberi természet romlottságát jelenti, melyben Ádám leszármazottai természetükből adódóan részesülnek, ennek következtében az ember az eredeti igazságosságtól nagyon messze eltávolodott, és természete szerint állandóan a rosszra hajlik.

8. cikkely: A szabad akaratról

Ádám bukása óta az ember olyan helyzetben van, hogy saját erejéből és cselekedetei segítségével nem tud a hitre és Isten imáadására eljutni és erre magát alkalmassá tenni. Emiatt nincs hatalmunk olyan cselekedetek végzésére, amelyek Isten előtt kedvesek lennének és az Ő tetszésére szolgálnának, hacsak Isten kegyelme Krisztusban élénk nem siet, hogy a jó akarására elsegítsen és együttműködjön velünk, amennyiben ez a jóakarat megvan bennünk.

9. cikkely: Az ember megigazulásáról

Nem a mi cselekedeteinkért és érdemeinkért igazulunk meg Isten előtt, hanem csakis a mi Urunk és Üdvözítőnk Jézus Krisztusnak érdemeért, hit által. Ezért nagyon üdvös és vigasztalással teljes az a tanítás, hogy egyedül hit által igazulunk meg.

³⁴ A Hitcikkelyek ezen példánya az 1808-as szöveg alapján készült (amikor az első korlátozó rendelkezés életbe lépett – lásd. az Alkotmány 16.1 cikkelyét) Wesley eredeti szövegével (The Sunday Service of the Methodist, A metodisták vasárnapi istentisztelete, 1784.) összevetve.

10. cikkely: A jócselekedetekről

Noha a jócselekedetek bűneinkért engesztelést nem szerezhetnek, sem az isteni ítélet szigorú mértéke szerint meg nem állhatnak, mint a hit gyümölcsei és a megigazulás következményei Krisztusban mégis kedvesek Isten előtt és tetszésére szolgálnak; az igaz és élő hitből olyan szükségszerűen fakadnak, hogy róluk az élő hit éppúgy felismerhető, mint gyümölcseiről a fa.

11. cikkely: Az érdemszerző jócselekedetekről

Úgynevezett érdemszerző, vagyis Isten parancsolatain túlmenő, önkéntes jócselekedetekről nem beszélhetünk istentelen felfuvalkodottság nélkül, mert ezzel az ember azt állítja, hogy nemcsak azt adja meg Istennek, ami kötelessége, hanem azon túl az Ő kedvéért még annál is többet tesz, holott Krisztus világosan mondja: „Ha teljesítettétek mindazt, amit parancsoltak nektek, mondjátok ezt: haszontalan szolgák vagyunk.”³⁵

12. cikkely: A megigazulás utáni bűnökről

A megigazulás után szándékosan elkövetett bűn nem mind a Szentlélek ellen való, tehát nem megbocsáthatatlan véték. Ezért nem vitathatjuk el a megújulásra vezető bűnbánat lehetőségét azoktól, akik a megigazulás után ismét bűnökbe estek. A Szentlélek elnyerése után is megtörténhet, hogy eltántorodunk az elnyert kegyelemtől és ismét vétkezünk, de Isten kegyelme által újra felkelhetünk és életünket megváltoztathatjuk. Ezért visszaautasítjuk azokat, akik azt állítják, hogy amíg e földön élnek, többé már nem vétkezhetnek, és azokat is, akik a bűneiket igazán bánóktól megtagadják a bűnbocsánat lehetőségét.

13. cikkely: Az egyházzól

Krisztus látható egyháza a hívők olyan közössége, amelyben Isten tiszta Igéjét hirdetik és a Szentségeket a szükségszerűen hozzátartozó dolgokkal együtt Krisztus rendelése szerint helyesen szolgáltatják ki.

14. cikkely: A tisztítótűzről

A tisztítótűzről, a feloldozásról, a képeknek és ereklyéknek tiszteletéről és imádásáról, valamint a szentek segítségül hívásáról szóló római tanítás hiábavaló emberi találmány, mely nem a Szentírásan alapszik, sőt Isten Igéjével ellenkezik.

15. cikkely: A nyilvános istentiszteleten a nép számára érthető nyelv használatáról

Nyilvánvalóan ellenkezik Isten Igéjével, és az ősegyház gyakorlatával is, hogy a nyilvános gyülekezeti imában, vagy a szentségek kiszolgáltatása alkalmával a nép számára érthetetlen nyelvet használjunk

16. cikkely: A szentségekről

A Krisztus által rendelt szentségek nem csupán a keresztyén hitvallás ismertető jelei vagy jellemzői, hanem sokkal inkább Isten kegyelmének és irántunk való jóakarátának egyértelmű, látható jelei, melyek által láthatatlanul munkálkodik bennünk, és a benne való hitünket nemcsak éleszti, hanem megerősíti és megszilárdítja.

Krisztus, a mi Urunk, két szentséget rendelt az evangéliumban: a keresztséget és az úrvacsorát.

A további öt úgynevezett szentség: a bérmlás, a bűnbánat, a papszentelés, a házasság és az utolsó kenet nem tekinthető evangéliumi szentségnek, mert ezek részint az apostoli egyház elkorcsosulásából származtak, részint pedig olyan életviszonyokat tükröznek, melyeket a Szentírás helyesel ugyan, de mégis teljesen más jellegűek, mint a keresztség és az úrvacsora, mert Isten számukra semmilyen látható jelet vagy ünnepélyes szertartást nem rendelt. A szentségeket Krisztus nem azért rendelte, hogy azokat megbámulják vagy körülhordozzák, hanem hogy méltó módon éljenek velük. Csak azoknál van üdvös hatásuk, akik méltóképpen veszik azokat. Akik méltatlanul fogadják, azok, mint Pál apostol az 1Korintus 11,29-ben mondja, ítéletet vonnak magukra.

17. cikkely: A keresztségről

A keresztség nemcsak a hitvallás jele és nemcsak az az ismertetőjel, amellyel a keresztyének különböznek azoktól, akik nincsenek megkeresztelkedve, hanem jelképe az újjászületésnek is. A gyermekkeresztséget az egyházban fenn kell tartani.

18. cikkely: Az úrvacsoráról

Az úrvacsora nem csupán a keresztyének egymás iránti kölcsönös testvéri szeretetének a jele, hanem sokkal inkább Krisztus halála által való váltságunk szentsége. Ezért azok számára, akik szabályszerűen, méltóképpen és hittel veszik: a kenyér, amelyet megtörünk, a Krisztus testével való közösség, és a pohár, amelyet megáldunk, a Krisztus vérével való közösség.³⁶

Az átlényegülés tana (transsubstantiatio), más szóval a kenyérnek és a bornak a szent úrvacsorában történő lényegi átváltozása nem bizonyítható a Szentírásból, hanem ellenkezik annak egyértelmű szavaival, a szentséget kiforgatja természetéből és többféle babonára adott alkalmat. Krisztus teste az úrvacsorában csak mennyei és lelki módon adatik számunkra, és csak így vesszük és esszük azt. Az eszköz pedig, amellyel az úrvacsorában Krisztus testét vesszük és esszük: a hit.

Ellenkezik Krisztus rendelésével az, hogy az úrvacsora szentségét megőrzik, körülhordozzák, felemelik vagy imádják.

³⁵ Lk 17,10

³⁶ 1Kor 10,16-17

19. cikkely: Az úrvacsora mindkét szín alatti vételéről

Az Úr poharát nem szabad megvonni a laikusoktól, mert Krisztus rendelése és parancsolata szerint az úrvacsora mindkét részét egyformán ki kell szolgáltatni minden kereszténynek.

20. cikkely: Krisztusnak a keresztfán véghezvitt egyedüli áldozatáról

Krisztus egyszer hozott áldozata tökéletes váltság, kiengesztelés és elégtétel az egész világ összes bűnéért, mind az eredendő, mind a valóságos bűnökért, nincs is más elégtétel a bűnért. Ezért a miseáldozat is, melyben – ahogy mondják –, a pap az élők és a holtak büntetésének vagy vétkének elengedése érdekében Krisztust feláldozza, istenkáromló koholmány és veszedelmes csalás.

21. cikkely: A lelkészek házasságáról

Nincs olyan isteni rendelkezés, mely Krisztus szolgáitól azt kívánná, hogy nőtlenséget fogadjanak, vagy a házasságtól tartózkodjanak. Ezért számukra is éppúgy, mind minden más keresztény számára helyes és megengedett dolog, hogy személyes döntésük alapján házasságot kössenek, ha ezt az istenfélő életre nézve hasznosnak ítélik.

22. cikkely: Az egyház istentiszteleti szokásairól és szertartásairól

Nem szükséges, hogy az istentiszteleti szokások és szertartások mindenütt azonosak legyenek, vagy ugyanazon módon gyakorolják azokat, mert ezek mindenkor különbözőek voltak, s országok, korok és szokások különbözősége szerint meg is változhatnak, amennyiben nem ellentétes Isten Igéjével az, ami bevezetésre kerül. Aki pedig saját elhatározásából önkényesen, szándékosan és nyilvánosan megsérti egyházának istentiszteleti szokásait és szertartásait, amennyiben ezek Isten Igéjével nem ellenkeznek, és amelyeket az egyház törvényes előjárása is elrendelt és általában elfogadott, azt a személyt azért, hogy mások ugyanilyen cselekedetektől visszariadjanak, nyilvánosan meg kell inteni, mint olyan valakit, aki megsértette az egyház általános rendjét és megsebezte az erőtlen testvérek lelkiismeretét.

Minden egyes egyháznak jogában áll istentiszteleti szokásokat vagy szertartásokat bevezetni, megváltoztatni vagy eltörölni, de oly módon, hogy „mindenek épülésére legyenek”.³⁷

23. cikkely: A felsőbbiségről

Mivel nincs hatalmasság, hanem csak Istentől, minden keresztény kötelessége, hogy lelkiismeretéért illő tiszteletet és engedelmisséget tanúsítson annak az országnak hatósága és törvényei iránt, amelyben él, és békeszerető polgárnak bizonyuljon.

24. cikkely: A keresztények földi javairól

A keresztény ember vagyona és múlandó javai jogigényt és birtokviszonyt tekintve nem köztulajdon, ahogyan ezt némelyek tévesen állítják. Ettől függetlenül mindenki, abból amije van, tehetsége szerint bőkezűen adakozzon a rászorultaknak.

25. cikkely: A keresztény ember esküjéről

Elismerjük, egyrészt, hogy a felszínes és elhamarkodott esküözést a mi Urunk Jézus Krisztus és apostola, Jakab is tiltja, másrészt mégis azt tartjuk, hogy a keresztény vallás senkinek nem tiltja meg az esküvést, ha a többség az igazság és a felebaráti szeretet érdekében esküt követel, amennyiben az a próféta intése szerint „a törvénynek és igazságnak megfelelően” történik.³⁸

III.3.2 Az Evangéliumi Közösség hitvallása

1. cikkely: Isten

Hiszünk az egy, igaz, szent és élő Istenben, örökkévaló Lélekben minden látható és láthatatlan Teremtőjében, Urában és Fenntartójában. Aki hatalmában, bölcsességében, igazságosságában, jóságában és szeretetében végtelen, és kegyelmes gondoskodással az ember javát és üdvösségét munkálja az ő nevének dicsőségére.

Hisszük, hogy az egy Isten a Szentháromságban jelentette ki magát: Atya, Fiú és Szentlélek, megkülönböztethető, mégis elválaszthatatlan, örökkévaló, azonos lényegű és hatalmú Isten.

2. cikkely: Jézus Krisztus

Hiszünk Jézus Krisztusban, aki valóságos Isten és valóságos ember, akiben az isteni és az emberi természet tökéletesen és szétválaszthatatlanul egyesült. Ő az örökkévaló, testet öltött Ige, az Atya egyszülött Fia, Szűz Máriától született a Szentlélek ereje által. Szolgaként élt, szenvedett és halt meg a kereszten. Eltemették, feltámadt a halottak közül, felment a mennyekbe, hogy az Atyánál legyen, ahonnan majd visszajön. Örökkévaló Megtartó és Közbenjáró, aki közbenjár érettünk, és aki által egykor minden ember megítéltetik.

3. cikkely: A Szentlélek

Hiszünk a Szentlélekben, aki az Atyától és a Fiútól származik és velük egylényegű. Meggyőzi a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében. Az egyház közösségébe vezeti az embereket az evangélium hittal való elfogadása által. Vigasztalja, erősíti és hatalommal ruhazza fel a hívőket, és elvezeti őket minden igazságra.

4. cikkely: A Szentírás

Hisszük, hogy a Szentírás, az Ó- és Újszövetség, Isten Igéjét tartalmazza úgy, ahogy az üdvösségünkhöz szükséges. A Szentlélek segítségével hitünk és életünk szabályaiként és zsinórnér-

³⁷ 1Kor 14,26

³⁸ Jer 4,2

tékeként kell elfogadnunk. Ami a Szentírásban nincs kinyilatkoztatva, vagy általa nem nyer megerősítést, abból nem lehet hitcikkelyt formálni és nem tanítható a megváltás alapjaként.

5. cikkely: Az Egyház

Hisszük, hogy a keresztény egyház minden igaz hívőnek közössége Krisztus uralma alatt. Hisszük, hogy egy, szent, apostoli és egyetemes egyház van, ez a közösség, amelyben Isten Igéjét Istentől elhívott emberek hirdetik és ahol a szentségeket Krisztus útmutatása szerint helyesen szolgáltadják ki. A Szentlélek munkája által az egyház Isten imáadását, a hívők épülését és a világ megváltását szolgálja.

6. cikkely: A szentségek

Hisszük, hogy a Krisztus által elrendelt szentségek a keresztény hitvallás és Isten irántunk való szeretetének jelei és zálogai. Kegyelmi eszközök, melyek által Isten láthatatlanul munkálkodik bennünk, benne vetett hitünket megeleveníti, erősíti és bizonyosságot ad. Krisztus, a mi Urunk két szentséget rendelt: a keresztséget és az úrvacsorát.

Hisszük, hogy a keresztség a hit világába való belépést jelenti, a bűnbánat és a büntől való belső megtisztulás jelképe, a Jézus Krisztusban való újjászületés kifejeződése és a keresztény tanítványság ismertetőjele.

Hisszük, hogy a gyermekek Krisztus engesztelő áldozatának részesei, és mint Isten országának örökösei vehetik a keresztséget. A hívő szülők gyermekei a keresztség által az egyház különös felelőssége alá kerülnek. Úgy kell nevelni és tanítani őket, hogy Krisztust személyesen elfogadják, és keresztségüket hitük megvallása által megerősítsék.

Hisszük, hogy az úrvacsora megváltásunknak kiábrázolása, Krisztus szenvedésére és halálára való emlékezés, és a keresztények Krisztussal és egymással való szövetségének és szeretetének a jele. Azok, akik helyesen, méltó módon és hitben veszik magukhoz a megtört kenyeret és isszák a megáldott kelyhet, lelki módon részesülnek Krisztus testében és vérében, amíg eljön.

7. cikkely: Bűn és szabad akarat

Hisszük, hogy az ember elveszítette igazságosságát, és a mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme nélkül szentség nélkül való, és hajlamos a gonoszra. Ha az ember nem születik újjá, nem láthatja meg Isten országát. Saját erőfeszítéséből, isteni kegyelem nélkül nem tud az ember olyan jócselekedeteket végezni, melyek Istennek kedvesek és elfogadhatóak. Mégis úgy hisszük, hogy a Szentlélek által vezérelt és felhatalmazott ember felelős azért, hogy szabad akaratából jót cselekedjen.

8. cikkely: Krisztus engesztelő áldozata

Hisszük, hogy Jézus Krisztusban Isten megbékéltette a világot magával. Krisztus kereszten hozott

önkéntes áldozata tökéletes és elégséges áldozat az egész világ bűnéért, mely az embert minden bűnétől megszabadítja, tehát semmi más engesztelésre nincs szüksége.

9. cikkely: Megigazulás és újjászületés

Hisszük, hogy jócselekedeteink és érdemeink soha nem tesznek minket igazzá Isten előtt, hanem a bűnbánó bűnös csak a mi Urunk Jézus Krisztusba vetett hit által igazulhat meg és tekinthető igaznak Isten előtt.

Hisszük, hogy az újjászületés, az ember igazságában való megújulása Jézus Krisztus és a Szentlélek ereje által történik, így leszünk az isteni természet részeseivé és tapasztaljuk meg az élet megújulását. Ilyen újjászületés által a hívő megbékél Istennel és képessé válik arra, hogy Őt teljes akaratával és teljes szívből szolgálja.

Hisszük, hogy a megtapasztalt újjászületés ellenére lehetséges, hogy elszakadjunk a kegyelemtől és bűnbe essünk, de még akkor is megújulhatunk az igazságban az Isten kegyelme által.

10. cikkely: A jócselekedetek

Hisszük, hogy a jócselekedetek a hit szükséges gyümölcsei, és az újjászületés következményei, de nem törölhetik el bűneinket, vagy nem akadályozhatják meg az isteni ítéletet.

Hisszük, hogy a jócselekedetek, melyek Istennek Krisztusban tetszőek és kedvesek, az igaz és élő hitből fakadnak, mert általuk lesz a hit láthatóvá.

11. cikkely: Megszentelődés és keresztény tökéletesség

Hisszük, hogy a megszentelődés Isten kegyelmének a munkája az Ige és a Lélek által, amelyek által azok, akik újjászülettek, gondolataikban, szavaikban és tetteikben a büntől megtisztulnak, és erőt nyernek ahhoz, hogy Isten akarata szerint éljenek és törekedjenek a szentségre, amely nélkül senki sem látja meg az Urat.

A teljes megszentelődés a tökéletes szeretet, igazságosság és igaz szentség állapota, melyre minden újjászületett hívő eljuthat a bűn hatalmából megszabadulva azáltal, hogy az Istent teljes szívéből, teljes lelkéből és minden erejéből szereti és embertársát is úgy, mint saját magát. A Jézus Krisztusban való hit által ez a kegyelmi ajándék ebben az életben elnyerhető, fokozatosan vagy hirtelen, és ezt az ajándékot Isten minden gyermekének komolyan keresnie kell. Hisszük, hogy ez a megtapasztalás az emberre általában jellemző gyengeségektől, tudatlanságtól és hibáktól, és az újbóli vétkezés lehetőségétől sem őriz meg bennünket. A kereszténynek mindig óvakodnia kell a lelki gögtől, és győzelemre kell törekednie a bűnre irányuló minden kísértés felett. Teljesen az Isten akaratára kell hagyatkoznia, hogy a bűn elveszítse hatalmát felette, és a világ, a test kívánságai és a Sátán is lábai alá vettessenek. Így uralkodik éberén ezeken az ellenségeken a Szentlélek ereje által.

12. cikkely: Az ítélet és az örökélet

Hisszük, hogy minden ember, mind most, mind az utolsó napon Jézus Krisztus igaz ítélete alatt áll. Hiszünk a halottak feltámadásában, abban, hogy az igazak örök életre, a gonoszok pedig örök kárhozatra támadnak fel.

13. cikkely: Nyilvános istentisztelet

Hisszük, hogy az istentisztelet azoknak az embereknek kötelessége és kiváltsága, akik imádat, alázat és odaszánással hajolnak meg Isten előtt.

Hisszük, hogy az istentisztelet az egyház életére nézve jelentős, és Isten népének az istentiszteleten való együttléte a keresztyének közössége és a lelki növekedés szempontjából szükséges.

Hisszük, hogy az istentiszteleti rend nem szükséges, hogy mindenütt ugyanolyan legyen, hanem azt az egyház az emberek körülményeinek és szükségleteinek megfelelően módosíthatja. Fontos, hogy az istentiszteletet mindenki számára érthető nyelven és formában tartsák, a Szentírás értelmében mindenkinek épülésére, és hogy az egyházrenddel összhangban legyen.

14. cikkely: Az Úr napja

Hisszük, hogy az Úr napját Isten rendelte el a személyes és a nyilvános istentisztelet céljára, a nem feltétlenül szükséges munkától való tartózkodásra. Ezt az időt a lelki növekedés, a keresztyén közösség szolgálatára kell szentelni. Ez a nap emlékeztet minket egyrészt Urunk feltámadására, másrészt az örök nyugalom előképe. Lényeges a keresztyén egyház növekedése és fennmaradása szempontjából, fontos a társadalmi közjó számára.

15. cikkely: A keresztyén és a tulajdon

Hisszük, hogy minden az Istené, és a személyi tulajdon törvényes, szent és Istentől ránk bízott érték. Arra kell használni, hogy a keresztyén szeretet és az adakozást gyakoroljuk, és az egyház misszióját e világban támogassuk. Minden tulajdont, legyen az személyi, közösségi vagy köztulajdon, ránk bízott értéknek kell tekintenünk és felelős módon az Isten uralma alatt az emberiség javára kell használnunk.

16. cikkely: A felsőbbség

Hisszük, hogy a felsőbbség törvények szerinti hatalmát Istentől, a dicsőséges Úrtól kapta. Keresztyén emberként elismerjük a felsőbbséget, melynek védelme alatt élünk, és hisszük, hogy a felsőbbségnek az emberi jogok elismerésén kell nyugodnia, és ezért Isten előtt felelősséggel tartozik.

Hisszük, hogy a háború és a vérontás ellentétben áll az evangéliummal, és Krisztus Lelkének ellenére van. Hisszük, hogy a keresztyén polgárok kötelessége, hogy a mindenkori kormányzat számára becsületes és istenfélő életük által erkölcsi támaszt és lelkiismeretet nyújtsanak.

III.3.3 John Wesley tanító prédikációi

A „Standard Sermons” több kiadásban is megjelent. A „Wesley’s Predigten” (Wesley prédikációi) kritikai kiadását a „The Works of John Wesley” 1-4. kötet, Nashville: Abingdon Press tartalmazza, ami német nyelven megjelent: „John Wesley, Die 53 Lehrpredigten” (John Wesley: 53 prédikáció) Christliches Verlagshaus, Stuttgart, (1986-tól).

III.3.4 John Wesley: Magyarázó megjegyzések az Újszövetséghez

Ez csak angol nyelven áll rendelkezésre: „The Works of John Wesley” 5-6. Kötet, Nashville, Abingdon Press, valamint „John Wesley, Explanatory Notes upon the New Testament” London, Epworth Press, 1976.

III.3.5 A metodista egyház Általános Szabályai³⁹

Az Általános Szabályok, melyek a metodista ébredési mozgalomban keletkeztek, érzékeltetik azt a komolyságot, amellyel a metodisták a keresztyénységet az életükben törekszenek megvalósítani. Nem tekinthetők azonban a metodista etika összefoglalásának, inkább különös tekintettel az akkoriban elterjedt, és a hivatalos egyház által eléggé el nem ítélt bűnökre. Mindkét alapokmány, mind a Hitvallás, mind az Általános Szabályok magukon viselik keletkezési idejük nyelvezetének és gondolkodásmódjának bélyegét, és ebben az összefüggésben kell értenünk azokat. (Ha az Általános Szabályokban és esetenként más helyen is a „közösség” szó szerepel, amely számunkra a „gyülekezet” és az „egyház” szavakkal azonos jelentésű, ez az egyházunk történelmi fejlődésre való emlékezőképpen történik.)

Közösségünk eredete, célja és az Általános Szabályok

John Wesley-t az 1739-es év vége felé Londonban nyolcan vagy tízen felkeresték, akik mélyen meg voltak győződve bűnösségükről és komolyan vágyódtak a megváltás után. Ők és a következő napokban hozzájuk csatlakozó két- vagy három társuk kérték őt, hogy töltsön egy rövid időt imádságban és adjon eligazítást arról, hogy miként menekülhetnének meg Isten eljövendő haragjától, mely, úgy gondolták, állandóan fejük fölött lebeg. Wesley, hogy több időt fordíthasson erre, meghatározott számukra egy napot, hogy azon mindannyian együtt legyenek, amit ettől kezdve minden csütörtökön este meg is tettek. Wesley időről-időre szükség szerint tanáccsal és oktatással

³⁹ Az Általános Szabályok ezen példánya az 1808-as szöveg alapján készült, amikor az ötödik korlátozó rendelkezés életbe lépett (lásd: az Alkotmány 19. cikkelyét) és az 1848. és 1868. évi alkotmánymódosításnál megerősítették.

látta el őket és mindazokat, akik a csoporthoz csatlakoztak (számuk naponként növekedett). Az összejöveteleket minden alkalommal az egybegyűlték különböző szükségleteihez igazodó imádsággal fejezték be.

Ez az eredete közösségünknek, amely Európában jött létre és később Amerikában is elterjedt. Az ilyen közösség nem más, mint olyan emberek csoportja, akik istenfélelemben élnek és igyekeznek annak erejében részesülni és azért egyesültek, hogy közösen imádkozzanak, egymást intsék, egymásra szeretetben vigyázzanak és ezáltal lelkük üdvösségének munkálásában egymás segítségére legyenek.

A jobb áttekinthetőség kedvéért, hogy az egyes tagok valóban komolyan óhajtják-e lelkük üdvösségét munkálni, minden közösség a tagok lakóhelye szerint úgynevezett osztályokra tagozódik. Egy osztály kb. 12 személyből áll, akik közül az egyik az osztályvezető. Az osztályvezető kötelességei a következők:

Hetente legalább egyszer látnia kell osztályának minden tagját, hogy először is megállapítsa, miképpen fejlődnek a hitéletben; másodszor, hogy tanácsot és eligazítást adjon, vigasztaljon, vagy intsen aszerint, amint éppen szükséges; harmadszor, hogy átvegye az adományt, amit a tagok a prédikátor ellátására, a gyülekezet fenntartására és a szegények támogatására készségeket adni.

Hetente egyszer találkozzon a prédikátorral és a gyülekezet gondnokaival, először is, hogy beszámoljon a prédikátornak a betegekről, és azokról, akik helytelen életmódot folytatnak, és nem akarják az intést elfogadni, másodszor, hogy átadja a gondnokoknak osztálya tagjaitól az elmúlt héten átvett önkéntes adományokat.

Azokkal szemben, akik a közösséghez csatlakozni kívánnak, először csupán azt várjuk el, hogy kívánják az eljövendő harag elől való menekülést és a bűntől való megváltást. Ahol ez a vágy valóban a szívből fakad, ott látható lesz annak gyümölcse.

Ezért elvárjuk mindazoktól, akik a közösség tagjai akarnak lenni és maradni, hogy az üdvösség utáni vágyakozásukat bizonyítsák azzal, hogy:

Először: nem cselekszenek semmi rosszat, hanem a gonoszságnak minden formáját kerülik, különösen a következő leggyakrabban előforduló bűnöket:

- Isten nevének hiábavaló említése;
- az Úr napjának megszenteltetésének olyan munkavégzés vagy adás-vétel által, mely hétköznapon is elvégezhető lenne;
- részegség, szeszitalok vétele és eladása vagy fogyasztása, a végső szükség esetét kivéve;
- rabszolgatartás, rabszolgák vétele és eladása;
- verekedés, veszekedés, civakodás, testvérrel való pereskedés, a gonoszságnak gonoszsággal, a gyalázkodásnak gyalázkodással való viszonzása, bőbeszédűség az adás-vételkor;

– olyan áruk vétele és eladása, amelyekért nem fizették meg a vámot;

– uzsorára, vagyis meg nem engedett kamatra kölcsönzés vagy hitelezés;

– szeretetlen vagy haszontalan fecsegés, különösen a felsőbbség vagy a prédikátorok rosszindulatú megszólása;

– olyan bánásmód gyakorlása másokkal szemben, amit önmagunknak nem kívánánk;

– olyan cselekedet, melyről tudjuk, hogy nem Isten dicsőségét szolgálja, mint pl. az arany és a drága ruhák viselése;

– olyan szórakozásokat megengedni magunknak, amelyek nem élhetünk az Úr Jézus nevében;

– olyan énekek éneklése és könyvek olvasása, amelyek nem az Isten megismerését és szeretetét munkálják;

– elpuhulás és szükségtelen kímélet önmagunkkal szemben;

– földi kincsek gyűjtése;

– pénz kölcsönzése, vagy áruk vásárlása hitelre, abban az esetben, ha nem áll fenn a visszafizetés valószínűsége.

Továbbá mindazoktól, akik közösségünkben kívánnak maradni, elvárjuk adják tanújelét az üdvösség utáni vágyakozásuknak.

Másodszor: mindazoktól, akik közösségünkben kívánnak maradni elvárjuk, hogy bizonyítsák azáltal, hogy jól cselekszenek, anyagi helyzetükhöz mértén minden tekintetben irgalmasnak bizonyulnak, minden alkalmat felhasználják, hogy erejükhez mértén jól tegyenek minden emberrel:

testi vonatkozásban azzal, hogy Istentől kapott anyagi javaik szerint táplálják az éhezőket, ruházzák a mezíteleneket, meglátogatják és segítik a betegeket és a foglyokat;

lelki vonatkozásban azzal, hogy mindenkit, akivel kapcsolatba kerülnek, tanítanak, intenek, buzdítanak, miközben lábbal tiporják azt a rajongó tanítást, amely szerint „csak akkor szabad jól cselekednünk, ha szívünkben indíttatást érzünk”.

Továbbá bebizonyíthatják üdvösség utáni vágyakozásukat:

azáltal, hogy jó cselekszenek, legfőképpen hitbeli testvéreikkel, vagy azokkal, akik vágyakoznak arra, hogy azzá legyenek oly módon, hogy az üzletkötésben előnyben részesítik őket egymástól vásárolnak, a gazdasági ügyekben kisegítik egymást, annál is inkább, mert a világ is szereti az övéit, csakis őket szereti;

azáltal, hogy mindenben szorgalmasak és takarékosak, hogy az evangélium meg ne csúfoltassék;

azáltal, hogy kitartással futják meg az előttük levő küzdőteret, miközben megtagadják önmagukat, naponként felveszik a keresztet, és készek a Krisztus gyalázatát hordozni, a világ szeméttévé és söpredékévé lenni, nem várva mást, minthogy az emberek alaptalanul mindenféle gonoszt mondjanak róluk, az Úrért.

Harmadszor: mindazoktól, akik közösségünkben maradni kívánnak, elvárjuk, hogy az üdvösség utáni vágyakozásukat mutassák meg azáltal, hogy élnek az Isten által rendelt kegyelmi eszközökkel, azaz:

részt vesznek a nyilvános istentiszteleten;
hallják az Isten Igéjét, akár olvassák, akár magyarázzák azt;
élnek az úrvacsorával;
imádkoznak a családban, és gyakorolják a egyéni imádságot;
kutatják a Szentírást;
gyakorolják a bűntö és az önmegtartóztatást.
Ezek közösségeink Általános Szabályai, melyek megtartására Isten maga tanít bennünket Igéjében, amely hitünknek és életünknek egyedüli és elégséges zsinórmértéke. Meggyőződésünk, hogy ezeket a szabályokat Isten Szentlelke minden valóban felébredt ember szívébe beírja. Ha pedig valaki figyelmen kívül hagyja, vagy rendszeresen megszegi ezeket a szabályokat, tudassuk ezt azokkal, akik a lelki fejlődését figyelemmel kísérik és felelősséget vállaltak érte. Hívjuk fel figyelmét tévelygéseire. Egy ideig hordozzuk türelemmel. Amennyiben nem változik meg, nem maradhat közöttünk. Ami rajtunk múlott, megtettük.

105. cikkely: III.4. Teológiai megbízatásunk

A teológia nem más, mint az a törekvésünk, hogy Istennek az életünkben végbevitt kegyelmi cselekedeteiről elgondolkozzunk. Krisztus szeretetére válaszolva mélyebb kapcsolatra vágyunk hitünk „elkezdőjével és bevégezőjével”. Teológiai kutatásainkban arra törekszünk, hogy Isten e világban való jelenlétének, békéjének, erejének és szeretetének titokzatos valóságát ki tudjuk fejezni. Miközben ezt tesszük, megpróbáljuk érthetőbben megfogalmazni az Isten és ember találkozásáról vallott felfogásunkat, és ezáltal még jobban felkészülünk arra, hogy részt vegyünk Istennek e világban végzett munkájában. Jóllehet a teológiai megbízatás az egyház tanításaira vonatkozik, mégis egy különleges célt szolgál. Tanításaink segítenek abban, hogy az állandóan változó viszonyok között felismerjük a keresztény igazságot. Teológiai megbízatásunk magába foglalja teológiai nézeteink felülvizsgálatát, megújítását, kidolgozását és alkalmazását, hogy be tudjuk tölteni elhívásunkat, „a Biblia szerinti megszentelődés hirdetését szerte a világon”.

Miközben az egyház tanításait identitása lényeges részének tekint, és a hivatalos változtatásokat alkotmányjogilag korlátozza, a teológia egész területén mégis egy komoly, felelős gondolkodásra bátorít.

Mint metodisták arra hívtunk, hogy mind az egyén, mind a társadalom szükségait felismerjük, és a keresztény hit forrásaiból merítve világos, meggyőző és hatásos módon bánjunk velük. A teológia az egyházat szolgálja azáltal is, hogy a világ szükségait és kihívásait feltárja előtte, és

azzal is, hogy a világnak az evangéliumot magyarázza.

III.4.1. Teológiai megbízatásunk lényege

Teológiai megbízatásunk kritikai és konstruktív elemeket egyaránt tartalmaz.

Kritikus annyiban, hogy a hit különböző megnyilvánulásait felülvizsgáljuk, vajon igazak, helyénvalóak, világosak, következetesek, hitelesek-e azok, és a szereteten alapulnak-e. Olyan tanúbizonyságot tesznek-e az egyház és annak tagjai számára, amely az élő hitünkben visszatükröződő evangéliumnak megfelel, és egyben igaz és meggyőző az emberi tapasztalat és a tudományok jelenkori állásának fényében?

Teológiai megbízatásunk konstruktív, amennyiben minden generációnak a múlt bölcsességét kreatív módon magáévá kell tennie. A közöttünk jelenvaló Istent keresi, hogy így módon újra elgondolkozzon Istenről, a kijelentésről, a bűnről, a megváltásról, az istentiszteletéről, az egyházzal, a szabadságról és az igazságosságról, az erkölcsi felelősségről és egyéb fontos teológiai vonatkozású kérdésekről. Összefoglalva arról van szó, hogy zaklatott és bizonytalan korunkban az evangélium ígéreteit újra megértjük és elfogadjuk.

Teológiai megbízatásunk egyaránt vonatkozik az egyénre és a közösségre.

Meghatározza az egyes keresztények szolgálatát, és megkívánja, hogy ebből mindenki, aki az egyházhoz tartozik – mind a laikusok, mind pedig a felszenteltek –, kivegye részét, hiszen az egyház küldetését mindenkinek be kell töltenie, aki tanítványságra hivatott. A hit emberei éheznek az igazság megértését, amely Jézus Krisztusban adatott meg számunkra.

A teológiai elmélkedés semmiképpen sem egy mellékes vállalkozás. Kitaró fegyelmet követel a tanulmányozásban, a gondolkodásban és az imádságban. Ennek ellenére az „egyszerű igazságot egyszerű embereknek” elv megértése nem korlátozódik a teológiai szakemberekre. Minden keresztény elhivatott a teológiai gondolkodásra a tudósok szerepe pedig az, hogy segítsék Isten népét elhívása betöltésében.

Teológiai megbízatásunk a közösségre is vonatkozik. Ott válik konkréttá, ahol a beszélgetések nyitottak az egyházunkhoz tartozó minden csoportosulás tapasztalatai, meglátásai és tradíciói felé.

Ez a párbeszéd valamennyi gyülekezet életéhez hozzátartozik. Támogatják ezt az egyház laikusai és lelkészei, püspökei, hivatalai, szolgálati helyei és iskolái.

A konferenciák hivatalos döntéseikben a metodista keresztények érdekében szólnak és cselekednek a megfelelő szinteken. Törvényhozói és képviselői döntési folyamataink azonban nem mentesítik az egyházunkhoz tartozó személyeket azon felelősségük alól, hogy önmaguk számára világos teológiai véleményét alkossanak.

Teológiai megbízatásunk vonatkozik környezetünkre és testi mivoltunkra is.

Ez Isten legnagyobb önkinyilatkoztatásán, Jézus Krisztus emberré válásán alapul. Isten örök Igéje, az emberrel teljesen azonosulva, hús és vér alakjában jut el hozzánk egy meghatározott helyen és időben. Ezért teológiai gondolkodásunk erőforrása a testté lett Istennel való találkozásunk amely által az Egyház és a világ mindennapi életének és ezzel Isten felszabadító és megváltó cselekvésének is részesei vagyunk.

Teológiai megbízatásunk lényegében gyakorlati jellegű.

Segít az egyénnek a mindennapi döntéseiben, és az egyházéletének és munkájának egészét szolgálja. Miközben a magas fokú elméleti gondolatmenetek jelentősen hozzájárulhatnak a teológia megértéséhez, igazságtartalmukat végső soron mégis gyakorlati jelentőségükön mérhetjük le. Ez számunkra azt jelenti, hogy az evangélium ígéreteit és elvárásait mindennapi életünk szerves részévé tesszük.

A teológiai kutatás megvilágosíthatja a gondolkodásunkat arra nézve, hogy mit mondjunk és mit tegyünk. Arra készítet bennünket, hogy a körülöttünk lévő világnak figyelmet szenteljünk.

A szörnyű emberi szenvedés valósága, a fenyegetettség, amelynek minden élő ki van téve, továbbá az emberi méltóság megsértése – mindezek újra és újra szembesítenek bennünket olyan alapvető teológiai témákkal, mint Isten lényé és munkája, az emberi szabadság és felelősség kapcsolata, valamint a teremtettséggel való gondos és illő bánásmód.

III.4.2. Teológiai irányvonalak: források és kritériumok

Mint methodista egyháznak kötelességünk Jézus Krisztusról, az egyházi élet és az Ige központjában álló élő valóságról hiteles, valóság-hű hitvallást tenni. Ahhoz, hogy ennek a kötelezettségnek eleget tegyünk, szükséges kritikusán átgondolni bibliai és teológiai örökségünket, hiszen a jelenkornak megfelelően akarunk valóság-hű bizonyosságot tenni. Ezen igyekezetünkben két megfontolás a döntő: mely forrásokból vezetjük le teológiai kijelentéseinket, és mely kritériumok alapján vizsgáljuk felül, hogy értelmezésünk és bizonyosságtételünk megfelelő-e.

Wesley bizonyos volt abban, hogy a keresztény hit élő magvát a Biblia kijelenti, a tradíció megvilágítja, a személyes megtapasztalás által élővé lesz, és az értelem segítségével megszilárdul.

Elsődleges szerepe a Bibliának van, mivel az Isten Igéjét jelenti ki, „amennyire a mi megmentésünkért szükséges”. Teológiai küldetésünk ezért a maga kritikus és konstruktív vonatkozásaiban mindenekelőtt a Biblia gondos tanulmányozására összpontosít.

A biblia tanulmányozáshoz és hitértelmezésének elmélyítéséhez Wesley a keresztény tradícióhoz nyúlt vissza, különösképpen az egyházatyák irataihoz, az ökumenikus hitvallásokhoz, a reformátorok tanításaihoz és a kortárs építő irodalomhoz.

Így jelent a tradíció a hiteles keresztény bizonyosságtétel számára egyszerre forrást és mértéket, jóllehet tekintélye a bibliai üzenethez való hűségtől függ.

A keresztény bizonyosságtétel, legyen az a Biblián alapuló és a tradíció által közvetített, hatástalan marad, ha azt az egyén nem érti és nem teszi magáévá. Ahhoz, hogy ez a mi bizonyosságtételünk legyen, gondolkodásunk és megtapasztalásunk bölcs megfogalmazásaiban kell kifejeződni.

Wesley érvényesnek tartotta azt a gondolatot, hogy a keresztény hit következetes megjelenítése megköveteli az értelem használatát. Csak így érthetjük meg a Bibliát, és így tudjuk annak üzenetét az ismeret más területeivel is kapcsolatba hozni. A bibliai bizonyosság beigazolóadásait az emberi megtapasztalásban kereste, különösen az újjászületés és a megszentelődés megtapasztalásában, de éppígy az „egészséges emberi értelem” belátásában is, amelyet a hétköznapi élettapasztalatból nyert.

Ezen források és kritériumok együttműködése Wesley sajátos teológiájában ad számunkra irányvonalat a methodista egyház teológiai megbízatásának folytatásához. E megbízatás betöltésében a megnevezett teológiai források között a Bibliának, mint hitünk eredeti alapvető bizonyosságának van elsődleges tekintélye.

A gyakorlatban a teológiai gondolkodás mind a hagyományban, mind pedig a tapasztalatban, illetve az ésszerű kutatásban találhatja meg kiindulópontját. A lényeg mindenekelőtt az, hogy mind a négy irányvonalnak egy valóság-hű, komoly teológiai látáshoz kell vezetnie. Azok a felismerések, amelyek a Biblia és a hagyomány komoly tanulmányozásából nőnek ki, gazdagítják mai tapasztalatainkat. Az ötletekben gazdag, alkotó és kritikus gondolkodás képessé tesz bennünket arra, hogy a Bibliát és közös keresztény történelmünket jobban megértsük.

III.4.3. A Biblia

Más keresztényekkel osztjuk azt a meggyőződést, hogy a Biblia mint a keresztény tanítás forrása és mértéke elsődleges szerepet tölt be. A Biblián keresztül szólít meg bennünket az élő Krisztus a megváltó kegyelem megtapasztalásában. Meggyőződésünk, hogy Jézus Krisztus Isten élő szava köztünk, akiben mind életünkben, mind halálunkban bízunk.

A Szentlélektől megvilágosított bibliai írók igazolják, hogy Krisztusban a világ megbékélt Istennel. A Biblia a maga részéről hitelesen tanúsítja Isten önkinyilatkoztatását Jézus Krisztus életében, halálában és feltámadásában, de éppígy a

maga teremtő munkájában, Izrael népének zárandokútjában, az emberi történelemben pedig a Szentlélek továbbmunkálkodásában is.

Ha szívünket és értelmünket megnyitjuk Isten Igéje előtt, amely a Szentlélektől ihletett emberi szavakban jut el hozzánk, akkor hit ébred bennünk, amely növekedni fog, megértésünk mélyebbé válik, és a világ megváltoztatásának lehetőségeit észre fogjuk venni.

A Biblia szent iratokból álló kánon keresztények számára, amelyet formálisan az ógyház ökumenikus zsinatai ismertek el. Tanításunk alapja a 39 ószövetségi és 27 újszövetségi könyvből álló kánon. A Biblia a forrása mindannak, „ami az üdvösséghez szükséges és elégséges” és a „Szentlélek arra tanít minket, hogy a Biblia hitünk és életünk zsinórmértéke legyen”⁴⁰.

A hívő gyülekezeten belül a Biblia helyes értelmezését segítik a közösség hagyományai. Az egyes szövegeket a teljes bibliai kijelentésen belül elfoglalt helyük fényében értelmezzük.

Ebben segítségünkre lehet a Szentlélek vezetése alatt álló teológiai kutatás és személyes meglátásunk. Minden szövegértelmezésnél számba vesszük, hogy mit tudhatunk meg annak eredeti kontextusáról és szándékáról. Ilyen értelemben vesszük elő az elmúlt évek gondosan kidolgozott történeti, nyelvi, valamint szövegvizsgálatait, amelyek elmélyítik a Biblia megértését.

A Biblia ilyenfajta lelkiismeretes olvasása által juthatunk el oda, hogy felismerjük a bibliai üzenet igazságát a maga jelentőségében egyéni életünkre és a világ sorsára vonatkozóan. Így nyújt számunkra segítséget a Biblia, mint hitünk forrása és mint olyan alapvető mérték, amelyen minden hittétel igazsága és megbízhatósága lemérhető.

Jóllehet teológiai gondolkodásunkban a Biblia elsőbbségét valljuk, jelentéstartalmának megértésére irányuló kísérleteinkben mindig tekintetbe vesszük a tradíciót, a tapasztalatot és a józan értelmet. A Bibliához hasonlóan ez utóbbiak is, mint a Szentlélek kreatív eszközei hatékonyak lehetnek az egyházon belül. Megelevenítik hitünket, felnyitják szemünket Isten szeretetének csodája előtt és megvilágosítják értelmünket.

John Wesley öröksége, amely az angol kereszténység egyetemes reformátori etikájában gyökerezik, arra ösztönöz bennünket, hogy tudatosan használjuk ezt a három forrást, amikor a Bibliát magyarázzuk, és annak bizonyágtételén alapuló hittételeket alkotunk. Ezek a források a Bibliával egyetemben elengedhetetlenül fontosak teológiai megbízatásunk megvalósításához.

A tradíció, a tapasztalat és az értelem szoros összefonódása már magában a Bibliában is feltűnik. Az Írás különböző hagyományok sokrétűségét mutatja, melyek közül a korai zsidó-keresztény örökség magyarázatának némely feszültsége felismerhető. Ezek a hagyományok a bibliában mégis olyannyira egymásba fonódtak,

hogy Isten kinyilatkoztatásának alapvető egysége úgy jut kifejezésre, ahogy azt az emberek egyéni életük különbözőségében átvették és megtapasztalták.

Ezért ezeket a fejlődő hitközösségek a kinyilatkoztatás mértékadó bizonyosságának tekintették. Amennyiben felismerjük teológiai gondolkodásunk e négy alapvető forrásának kölcsönhatását és szétválaszthatatlanságát, úgy egy olyan alampintát követünk, amely már magában a bibliai szövegben található meg.

III.4.4. A tradíció

A teológiai feladat nem kezdődik minden korszakban vagy minden emberrel előlről. A kereszténység nem lép át az újszövetségi korból a jelenbe úgy, mintha a közbeeső idő tanúinak nagy tömegétől semmit nem lehetne tanulni. Évszázadokon át törekedtek a keresztények arra, hogy az evangélium igazságát a saját koruk számára magyarázzák. E törekvésben fontos szerepet játszott a tradíció kettős értelemben is: úgy is, mint folyamat, s úgy is, mint tartalom. Az evangéliumnak a különböző területeken és generációkban élő emberek által történő továbbadása és elfogadása a kereszténység történetének dinamikus elemét alkotja. A korai keresztény közösségek tapasztalatának hagyománya tükröződik a későbbi megfogalmazásokban és gyakorlatban.

Ezek a tradíciók világszerte sok kultúrában megtalálhatók. A kereszténység története azonban magába foglalja a tudatlanság, a félrevezetett buzgóság és a bűn elegyét is. A Biblia marad a mérték, mely által valamennyi tradíció bírálat tárgyává lesz.

Az egyháztörténet tükrözi a tradíció alapvető jelentőségét: Isten lelkének emberi életeteket átforgató állandó munkálkodását. A tradíció ama kegyelem állandó oltalmának története, amelyben és amely által minden keresztény él: Isten odaadó szeretete Jézus Krisztusban. Ilyen értelemben a tradíció több, mint egyes hagyományok története.

A tradíció ezen mélyebb jelentése értelmében minden keresztény egy közös történelem részese. Ezen a történelmen belül a keresztény tradíció megelőzi a Bibliát, és mégis a Biblia lesz a tradíció központi kifejezője. Mint metodisták teológiai megbízatásunkban nyíltan követjük a kereszténység formákban és erőben oly gazdag hagyományát.

A tradíciók sokrétűsége gazdag forrásanyagot állít a teológiai megfontolás és megformálás rendelkezésére. Számunkra, metodisták számára a különböző hagyományszálak nagy jelentőséggel bírnak, mivel tanbeli örökségünk és sajátos közösségi életformánk történeti megalapozását tartalmazzák.

Jelenleg a világ minden részéről olyan hagyományok kihívásának vagyunk részesei, amelyek a kereszténység megértésének azon

⁴⁰ Az Evangéliumi Közösség Hitvallásának 4. cikkelye

dimenzióit hangsúlyozzák, amelyek az elnyomottak szenvedéseiből és győzelmeiből erednek. Ezek segítenek nekünk abban, hogy Istennek a szegényekhez, fogyatékosokhoz, foglyokhoz, elnyomottakhoz, kiközösítettekhez való különös odafordulásának bibliai bizonyosságát újból felfedezzük. Ilyen emberek által lép eléink az élő Jézus Krisztus.

Ezek a tradíciók hangsúlyozzák minden ember egyenlőségét Jézus Krisztusban. Kiemelik, hogy az evangélium képes bennünket felszabadítani arra, hogy az emberi kultúrák különbözőségét megértsük, és annak értékét megbecsüljük.

Megerősítik a személyes megváltás és a szociális igazságosság szétválaszthatatlanságáról vallott történelmi felfogásunkat. Elmélyítik a világbéke iránti elkötelezettségünket.

Ezeknek a tradícióknak a kritikus megbecsülése biztat bennünket arra, hogy Istenről újféléképpen gondolkozzunk, a „shalom”-ról alkotott nézetünket kitágítsuk, és még nagyobb bizalommal forduljunk Isten gondoskodó szeretete felé. A tradíció addig szolgál zsinórmértékül egy közösség hitének érvényességére és helyességére nézve, amíg hitben való azonosságot képvisel. A különféle tradíciók, amelyek napjainkban kihívást jelentenek számunkra, egymásnak ellentmondó elképzeléseket és felfogásokat is tartalmazhatnak az igazságról és az érvényességről. Az effajta ellentmondásokat a Biblia fényében vizsgáljuk meg, és egyházunk teológiai álláspontját illetően kellő kritikával vegyük fontolóra azokat.

Amennyiben teológiai alapelveinket megkülönböztetés céljából alkalmazzuk, és ezzel egyidejűleg nyitottak vagyunk a keresztény identitás újonnan keletkezett formái felé, úgy arra törekszünk, hogy hűséggel ragaszkodjunk az apostoli hithez.

A széles keresztény hagyományban egyúttal felismerjük az isteni kegyelem történetét, melyben a keresztények kölcsönösen elismerhetik és szeretetben elfogadhatják egymást.

III.4.5. A tapasztalat

Teológiai megbízatásunk Wesley gyakorlatát követi abban, hogy személyes és közösségi megtapasztalásainkat felülvizsgáljuk, vajon igazolják-e Isten kegyelmének az Írásban hitelesített valóságát. Megtapasztalásunk kölcsönhatásban áll a Bibliával. Azoknak a feltételeknek és eseményeknek fényében olvassuk a Bibliát, amelyek segítenek bennünket azzá válni, akik vagyunk, és megtapasztalásainkat a bibliai kijelentések segítségével magyarázzuk.

Minden hitbéli megtapasztalás általában befolyásolja az emberi tapasztalatokat, s minden emberi tapasztalat befolyásolja a hitbéli megtapasztalásokról formált gondolkodásunkat.

Személyes vonatkozásban ugyanazt jelenti a megtapasztalás az egyén számára, mint a tradíció az egyház számára: Isten megbocsátó és bátorító kegyelmének személyes elfogadása. A megtapasztalás igazolja életünkben azt az

igazságot, amelyet a Biblia kijelent és a tradíció megvilágít. Így válunk képessé arra, hogy a keresztény bizonyosságot sajátunkként vegyük igénybe.

Wesley magyarázata szerint a hitbizonyosság a mi Urunk Jézus Krisztus által Isten kegyelmébe vetett „állandó bizalom és rendíthetetlen bizakodás”, valamint megingathatatlan reménység arra nézve, hogy minden jót Isten kezéből fogadjunk el. Az ilyen bizonyosság Isten kegyelmi ajándéka a Szentlélek által.

Ez a „Krisztusban való új élet” az, amire mi, metodista keresztények gondolunk, amikor a „keresztény megtapasztalásról” beszélünk. Ez nyitja fel szemünket arra, hogy felismerjük az élő igazságot a Bibliában. Ez erősíti meg számunkra ma a bibliai üzenetet. Ez világosítja meg Istenről és a teremtésről alkotott képünket, és arra vezérel, hogy erkölcsileg megfelelő ítélőképességgel rendelkezünk.

Jóllehet a keresztény megtapasztalás legmélyebben személyes természetű, ezzel együtt mégis közösségi vonatkozású. Teológiai megbízatásunkat is az egyház tapasztalata és az általános emberi megtapasztalás határozzák meg. A bibliai üzenet megértésére irányuló törekvésünkben figyelembe vesszük azt, hogy Isten felszabadító szeretetének ajándéka az egész teremtett világot magába zárja.

Az emberi megtapasztalás néhány vonatkozása kemény próbára teszi teológiai felfogásunkat. Isten népének számtalan tagja terrorban, éhínségben, magányban és megalázottságban él. A születés és halál, a teremtett világban való növekedés és élet mindennapos megtapasztalásait, de éppígy a magasabb szociális összefüggések iránti éberséget is komoly teológiai megfontolások tárgyává kell tennünk.

Amennyiben újra tudatosítjuk magunkban ezeket a megtapasztalásokat, megtanuljuk a Biblia igazságait jobban elsajátítani, és az Isten uralmáról szóló örömhírt nagyobb méltósággal felruházni.

A tapasztalat, mint a teológiai gondolkodás egyik forrása, a hagyományhoz hasonlóan sokféle színben áll előttünk, amely kihívást jelent számunkra arra nézve, hogy az evangélium ígéreteinek teljes gazdagságát újra és újra szavakba foglaljuk. A megtapasztalást a bibliai norma fényében magyarázzuk, pontosan úgy, ahogy tapasztalatunk is befolyásolja a bibliai üzenet olvasását. E tekintetben a Biblia marad a központja azon törekvéseinknek, hogy a keresztény bizonyágtételünkben hitelesek legyünk.

III.4.6. Az értelem

Belátjuk, hogy Isten kijelentése és Isten kegyelmének megtapasztalásai újra és újra felülmúlják az emberi beszéd és gondolkodás képességét, de azt is valljuk, hogy minden alapos teológiai munka megköveteli az értelem gondos igénybevételét.

Gondolkodva olvassuk és magyarázzuk a Bibliát. Gondolkodva teszünk fel hitbeli kérdéseket és próbáljuk Isten cselekedeteit és akaratát megérteni. Gondolkodva illesztjük össze azokat a megfigyeléseket, amelyek bizonyosságtételünket alkotják, és egységes összefüggésükben tolmácsoljuk őket.

Az értelem segítségével vizsgáljuk meg bizonyosságtételünk összeegyeztethetőségét a bibliai üzenettel és azokkal a tradíciókkal, amelyek számunkra ezt a bizonyosságot közvetítették.

Értelmünket arra használjuk, hogy bizonyosságtételünket az emberi ismeretek, tapasztalatok és szolgálatok teljes skálájára kiterjesszük.

Mivel minden igazság Istentől van, ezért hasznosak a kijelentés és az értelem, a hit és a tudomány, a kegyelem és a természet közötti összefüggések megértésére irányuló törekvéseink, hogy hiteles és közölhető tanítást alkossunk. Nem kevesebbet szeretnénk elérni, mint hogy egy átfogó áttekintést nyerjünk arra a valóságra nézve, amelyet döntően az evangélium ígéretei és kihívásai határoznak meg, jóllehet tudjuk, hogy az effajta próbálkozást folyamatosan gátolják a minden emberi gondolkodásra oly jellemző korlátok és torzítások.

Ennek ellenére – a keresztyén hit ésszerű megértésének elérésére irányuló törekvésünk által – igyekszünk az evangéliumot úgy megérteni, kifejezni és megélni, hogy a gondolkodó emberek számára kívánatos legyen az a hozzáállás, hogy Isten útjait megismerjék, és igyekezzenek Őt követni.

Teológiánkban – bibliatanulmányozásaink szempontjából – lényegesek a tradíció, a tapasztalat és az értelem eszközei anélkül, hogy megkérdőjeleznék a Biblia elsőrendűségét a hit és az élet számára. Ez a négy forrás, amely megkülönböztethető, de mégis együtt munkálkodik, ez vezérel bennünket, metodistákat, az élő és alkalmas keresztyén bizonyosságtételre irányuló törekvéseinkben.

III.4.7. Az egyház teológiai munkájának jelenlegi kihívása

A még mindig megoldásra váró történelmi feszültségekhez és konfliktusokhoz folyamatosan csatlakoznak új témák, amelyek új teológiai kutatásra szólítanak fel bennünket. Naponta szembesülünk olyan problémákkal, amelyek kihívást jelentenek számunkra, amikor Istennek az egész emberi lét felett való hatalmát hirdetjük.

Döntő fontosságúak azok a problémák, amelyek az emberi méltóság, a felszabadulás és az értelmi beteljesülés gondolatköréből nőttek ki, azokból a törekvésekből tehát, amelyek Isten teremtetési tervéhez tartoznak. A teológiák hordozzák azokat a célkitűzéseket, amelyek az elnyomottak sikolyát és az együtt érzők felháborodását kifejezésre juttatják.

A faji, nemi, osztály- és életkorbeli különbségeken alapuló igazságtalanság, az atomfegyveres meg-

semmisítés, terrorizmus, háború, éhínség és erőszak veszélyei ma általánosan elterjedtek. A természeti erőforrásokkal való visszaélés és környezetünk labilis egyensúlyának figyelmen kívül hagyása ellentmondanak azon elhívásunknak, hogy Isten teremtését megőrizzük. A szekularizációs folyamat behálózza a high-tech társadalmat (magas technológiai színvonalú társadalmat), és gátolja az élet lelki dimenzióinak a megragadását. Ezekre a tényezőkre keresünk valódi keresztyén választ úgy, hogy Isten gyógyító és megváltó műve szavainkban és tetteinkben érvényre juthasson. Túl gyakran használták a teológiát is arra, hogy igazságtalan praktikákat támasszanak alá. Olyan válaszokat keresünk, amelyek az evangéliummal összeegyeztethetők és a kritikai viszontkérdések alól nem próbálják kivonni magukat.

Egyházunk gazdaságának egyik alapeleme az egész világra való kiterjedése, amelynek folyamata különösen a múlt évszázadban ment végbe. Mi egy különös teológiai örökséggel bíró egyház vagyunk, de ezt az örökséget egy, az egész világot behálózó közösségben éljük meg. Ennek eredménye egy olyan hitbeli felfogás, amely számos ország metodista egyházainak tapasztalatai és formái által gazdagodik.

Helyeseljük azokat a hozzájárulásokat, amelyekkel a különböző etnikai származású, különböző nyelveket beszélő, különböző kulturális és nemzeti csoportokban élő metodisták egymást és összegyűházunkat megajándékozzák. Hálásak vagyunk és örülünk a világos teológiai felfogás és élő missziói kifejezési formák iránti közös elkötelezettségnek.

A metodisták, mint egy változatos összetételű nép, folyamatosan az evangélium egységes értelmezésére törekszenek. Sokrétűségünkben is összetart bennünket a közös örökség, valamint az a közös vágy, hogy Isten teremtő és megváltó cselekedeteiben részesüljünk.

Az a megbízatásunk, hogy a különböző kérdésekről vallott nézetünket oly módon fejezzük ki, hogy ezáltal egy misszionáriusként élő és munkálkodó néppé legyünk.

Jézus Krisztus nevében arra hívtunk el, hogy különbözőségeinken belül tovább munkálkodjunk és egymással türelmesen és elnézően bánjunk. Az effajta türelem nem az igazság iránti közömbösségből, vagy a tévedés elnéző türéséből fakad, hanem abból a belátásból, hogy Isten titkait mi mindnyájan csak töredékesen ismerjük fel, és senki azok mélyére nem hatolhat, hacsaknem Isten Lelkének vezetésével. Így munkálkodunk tovább teológiai megbízatásunkon, és bízunk abban, hogy a Lélek bölcsességet ad nekünk ahhoz, hogy Isten népével együtt tovább folytassuk utunkat.

III.4.8. Ökumenikus elkötelezettség

A keresztyén egység alapja az a teológiai felfogás, hogy Krisztus testének tagjaivá való kereszte-

lésünk által össze vagyunk kötve. A keresztyén egység nem a mi tetszésünkre bízott: ez egy olyan ajándék, amelyet el kell fogadnunk és meg kell élnünk.

Mint metodisták akkor válaszolunk helyesen a keresztyének egységét illető teológiai, bibliai és gyakorlati megbízatásunkra, ha elkötelezzük magunkat a keresztyén egység ügyéért helyi és nemzeti síkon, valamint világviszonylatban egyaránt. Sokféle módon, az egyházak, egyháztagok és hivatalok kölcsönös elismerése által juthatunk az úrvacsora ünneplésében Isten népének minden tagjával közösségre.

Tudván, hogy a felekezeti hűség mindig hozzátartozik a Jézus Krisztus egyházában való életünkhöz, szívből örülünk, hogy az egyház felelős vezetői ez egyházi gyűléseken és tanácskozásokon és az egyházközi dialógusokban, valamint az ökumenikus közeledés minden más formáiban az egyházak és nemzetek épülését munkálják.

Látjuk, hogyan munkálkodik a Szentlélek, amikor a közöttünk meglévő egységet láthatóbbá teszi.

Ugyanakkor komoly kezdeményezések történtek a keresztyének és a világ más vallásai közötti párbeszédre. A Biblia arra szólít fel bennünket, hogy minden ember számára felebarátok és tanúk legyünk. Az ilyen találkozások megkívánják, hogy hitünkről újra elgondolkozzunk, és a más vallású emberek közötti bizonyoságtételünk számára vezetést nyerjünk. Akkor újra felfedezzük, hogy az Isten, aki Jézus Krisztusban az egész világ megmentésért cselekedett, egyszersmind minden ember teremtője is, az Egy, aki „mindenek Atya”, Ő van mindenek felett, és mindenek által, és mindenekben” (Ef 4,6). Mint ezen az egy bolygón egymásra utalt emberek, szükségét látjuk annak, hogy saját örökségünkre önkritikusan tekintsünk, és más tradíciókat gondosan megbecsüljünk. Ezeknél a találkozásoknál nem az a célunk, hogy a tanbeli különbségeket a vallási egyetértés legkisebb közös nevezőjére hozzuk, hanem hogy ezeket a kapcsolatokat az emberi közösség és kölcsönös megértés lehető legmagasabb fokára emeljük.

Isten segítségével együtt törekszünk minden ember megmentésére, egészségére és békéjére. Tiszteletteljes beszélgetésekben és gyakorlati együttműködésben megvalljuk Jézus Krisztusba vetett hitünket, és küzdünk azért, hogy nyilvánvalóvá tegyük, Jézus Krisztus a világ élete és reménysége.

III.4.9. Összefoglalás

A tanítás az egyház életéből fakad – annak hitéből, istentiszteletéből, életrendjéből, harcaiból és annak a világnak a kihívásaiból, amelyet szolgálni szeretne. Az evangélizáció, a gyülekezetépítés és a misszió megkívánják, hogy állandóan törekedjünk a valódi megtapasztalásnak, az ésszerű gon-

dolkodásnak és az átgondolt cselekedeteknek teológiai megbízhatósággal való párosítására.

A mi Urunktól és Megváltónkról, Jézus Krisztusról szóló bizonyoságtétel megújíthatja hitünket, embereket hitre vezethet, és az egyházat megerősítheti abban, hogy gyógyító és engesztelő módon tevékenykedhessen.

Ez a bizonyoságtétel mindenesetre nem tudja átfogóan leírni és megragadni Isten titkait. Jóllehet megtapasztaljuk, hogy Isten csodálatos kegyelmével bennünk és másokban munkálkodik, és bár örülünk Isten országa köztünk jelenvaló jeleinek, mégis minden újabb lépés rádöbbszent bennünket arra, hogy Isten valósága végül is egy olyan titok, amelyet csak csodálni tudunk, és alázattal állhatunk meg előtte. Bízunk azonban abban, hogy még nagyobb teljességgel felismerhetjük, milyen fontos részünk van Isten megváltó művében ezen a világon, és bizonyosak vagyunk Isten igazságosságának és irgalmának végső oltalmában.

Ebben a szellemben akarjuk felvállalni teológiai megbízatásunkat és arra törekszünk, hogy jobban megértsük Isten szeretetét, amely Jézus Krisztusban adatott nekünk, és ezt a szeretetet terjesszük mindenfelé. Amennyiben egyre jobban megértjük, kik vagyunk és mire van szüksége a mai világnak, és amennyiben egyre eredményesebben élünk teológiai örökségünkkel, úgy egyre jobban felkészülünk arra, hogy elhívásunkat Isten népeként betöltsük.

„Annak pedig, aki bennünk működő erővel mindent megtehet azon felül is, amit mi kérünk vagy megértünk, legyen dicsőség az Egyházban és Jézus Krisztusban minden nemzedéken át, örökkön-örökké! Ámen.” (Ef 3,20-21)

IV. A KERESZTÉNYEK SZOLGÁLATA

Az egyház megbízatása

IV.1. A gyülekezetek

120. cikkely: A megbízatás

Az egyház megbízatása, hogy az embereket Jézus Krisztus tanítványaivá tegye, és így megváltozzon a világ. A gyülekezet az a hely, ahol ez a megbízatás a legvilágosabban megjelenik, és megvalósul.

121. cikkely: Megbízatásunk alapja

A metodista egyház vallja, hogy Jézus Krisztus Isten Fia, a világ Megváltója és minden ember Ura. Jézus e szavakkal bízta meg az egyházat: „Menjtek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek.” (Mt 28,19-20)

Isten kegyelme teszi lehetővé számunkra, hogy ezt a megbízatást teljesítsük. Isten kegyelme mindenütt és minden időben kifejti hatását, és megvalósítja a Biblia kijelentéseit. Isten kegyelmét láthatjuk Ábrahámmal és Sárával kötött szövetségében, Izrael népének Egyiptomból való kivonulásában és a próféták szolgálatában; testet ölt Jézus Krisztus életében, halálában és feltámadásában; megtapasztaljuk Isten népének a Szentlélek által történő folyamatos megújításában. John Wesley, Philipp Otterbein, Jacob Albright és más hitbeli elődeink így módon értették e megbízatást. Mindenütt, ahol a metodista egyháznak világos képe volt megbízatásáról, Isten felhasználta emberek mentésére, kapcsolatok gyógyítására, társadalmi struktúrák megváltoztatására, a biblikus szentség terjesztésére és így a világ megváltoztatására. Jézustól kapott megbízatásunkat – hogy Istent és felebarátunkat szeressük, és minden embert tanítvánnyá tegyünk – abban az ígéretben bízva vállaljuk föl, hogy így megtaláljuk benne az igazi életet.

122. cikkely: A megbízatás teljesítésének útja

Megbízatásunkat, hogy embereket Jézus tanítványaivá tegyünk, úgy teljesítjük, ha – hirdetjük az evangéliumot, felkeressük az embereket, befogadjuk és összegyűjtjük őket a Krisztus testébe; – tanítjuk őket, hogy a keresztség és a Jézus Krisztusba vetett hitük megvallása által Istenre bizzák életüket; – bátorítjuk őket a keresztény élet megélésében az istentisztelet, a szentségek, a lelki fegyelem és más kegyelmi eszközök segítségével; – a világba küldünk embereket, hogy szeretetben és igazságban éljenek, hogy betegek meggyógyuljanak, az éhesek megelégtessenek, az idegeneket befogadják, az elnyomottak felszabaduljanak és a társadalom struktúrái az evangéliumnak megfelelően megváltozzanak.

123. cikkely: Megbízatásunk világméretű jellege

Az egyház arra törekszik, hogy az egész világra kiterjedő küldetését minden keresztény – úgy laikus, mint lelkészi tagjai – Szentlélekkel átitatott szolgálatán keresztül betöltsse.

124. cikkely: Megbízatásunk a világban

Istennek Jézus Krisztus életében, halálában és feltámadásában adott kinyilatkoztatása az egyházat a világban való szolgálatra: szóban és tettben való bizonyosságtételre hívja. Krisztus látható egyháza mint a hívők közössége hangsúlyozza minden ember méltóságát és az egész teremtettség kölcsönös függésének és összetartozásának értékét a teremtett világban.

125. cikkely⁴¹

IV.2. A keresztények szolgálata

126. cikkely: A keresztény szolgálat lényege

A keresztény szolgálat középpontjában Krisztus mindeneket átfogó szeretete áll. A keresztény szolgálat a közös hálában és odaszánásban, a bizonyosságtételben és szolgálatban, az ünneplésben és Krisztus-követésben mutatkozik meg. A keresztények a keresztség által arra hívtak el, hogy ezt a szolgálatot végezve éljenek a világban Isten dicsőségére és ember voltak kiteljesedésére. A szolgálat formája sokféle lehet, tekintettel a helyre, érdeklődésre és felekezeti súlypontokra, mégis lelkületében és irányultságában mindig mindenre kiterjedő.

127. cikkely: A laikusok szolgálata

A laikusok szolgálata a Krisztus teremtő szeretete iránti elkötelezettségből fakad. A metodista egyházban a laikusok történeti és elhívási alapon Jézus Krisztus evangéliumának aktív képviselői. Minden laikus arra van elhívva, hogy betöltsse a Nagy Misszióparancsot (Máté 28,18-20) és részt vegyen az egyház küldetésében.

128. cikkely: A közösség szolgálata

Az egyház az új szövetség közösségeként mindenkor és a világon mindenütt részesült Krisztus szolgálatában. Az egyház minden szükségét szenvedő emberhez odafordul, ahol Isten szeretetét továbbadhatja. A sokféle szolgálat mellett a legfőbb cél, hogy minden ember Jézus Krisztus által az üdvözítő Istennel kapcsolatba jusson, és Teremtőjének képmása megújuljon. (Kol 3,10). Ez azt jelenti, hogy minden keresztény szolgálatra hivatott el, bárhová, ahol Krisztus szolgálatra és bizonyosságtételre rendeli őket.

129. cikkely: A szolgálat mint ajándék és feladat

A Krisztus nevében és Lelkével végzett keresztényi szolgálat egyszerre ajándék és feladat.

⁴¹ Új cikkely, amely a világméretű Egyesült Metodista Egyház szövetségi liturgiáját is tartalmazza.

Isten meg nem érdemelt kegyelme az ajándék; a feladat pedig a korlátlan szolgálat. Minden korosztály számára nyitott a lehetőség, hogy az egyház tagja legyen, amely a keresztségben jut kifejezésre. A keresztelest egy arra felhatalmazott személy végzi az Atya, Fiú és a Szentlélek nevében vízzel és kézzel a gyülekezet jelenlétében. A keresztség szentségének gyakorlásakor az egyház Isten ígéretében és a Szentlélek pecsétjében bíz (Ef 1,13). A keresztséghez kapcsolódik a hitbéli tanítás, és a hitéletre és az odaszánt szolgálatra való meghívás. A keresztséget a személyes hitvallás erősíti meg a keresztelest, vagy a keresztelest megerősítő istentisztelet alkalmával. Isten ajándékai sokfélék és különböző szolgálatokra tesznek alkalmassá, s mindnek megvan a maga méltósága és értéke.

130. cikkely: Hűséges szolgálat

Az egyház Isten népének látható formája a világban. Az egyház nem vonhatja ki magát a bizonyoságtévő, és szolgáló közösség felelőssége alól, különben elveszíti életterejét és a hitetlen világra gyakorolt befolyását.

131. cikkely: A szolgálat egysége Krisztusban.

Krisztusban csak egy szolgálat létezik, de Isten kegyelmének sokféle ajándéka és hatása működik Krisztus testében (Ef 4,4-16). A keresztyének szolgálatai kölcsönösen kiegészítik egymást. Krisztus a metodista egyház minden tagját arra hívta el, és küldte el, hogy egymással közösségben éljenek és dolgozzanak.

132. cikkely: Egy úton, Isten egymással összeköttetésben lévő népeként (konnexió)

Az egymással való összeköttetés (konnexió) a metodista tradícióban több síkon mutatkozik meg. Horizontját tekintve világot átfogó, megvalósulását tekintve helyi szintű, interaktív kapcsolatok élő hálóján nyugszik.

Összeköt bennünket a közös hitbéli örökség – amely magába foglalja a *Tanításunk alapjait* és az *Általános Szabályokat* – a közös *Alkotmány*, a közös feladat és a közös erkölcsi alapállás.

IV.3. Szolgálati megbízatás és vezetői szolgálat

133. cikkely: Szolgálat aktív várakozásban

A keresztyének feladata, hogy szolgáló lelkiülettel vegyenek részt Isten missziójában a világban, az Úrtól tanult imádságnak megfelelően: „jőjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is”. Ezért minden keresztyének aktív várakozásban kell élnie: hűséggel Isten és felebarát szolgálatában, hűségesen várva Isten átfogó szeretetének, igazságának és békéjének beteljesedését, amint a mennyben, úgy a földön is.

134. cikkely: Elhívás és ajándékok a vezetői feladatokra

A metodista egyház elismeri a vénék és diakónusok ajándékait és elhívását a felszentelt szolgálatra. A metodista tradíció elismeri azt is, hogy Isten a laikusokat ugyanúgy felruhazza és elhívja az egyház vezetésére, mint a felszentelt személyeket. Az így értelmezett vezetői szolgálat különös jelentőséggel bír a misszióban és a gyülekezeti munkában.

IV.4. Szolgálati megbízatás

135. cikkely: Krisztus-követés

A keresztyének szolgálata előjogot és kötelezettséget foglal magába. Az előjog a lelki élet Istennel; a kötelezettség a megszentelt élet a világban. A metodista hagyományban a Krisztus-követés e két aspektusa elválaszthatatlan egymástól.

136. cikkely: Előjogunk

A keresztyének életük minden területén lelki növekedést és változást tapasztalnak.

A lelki növekedés a Szentlélek sokszínű és dinamikus hatása, aki felébreszt, újjászült és érettségre segít. Ez a folyamat lelkiismeretes és céltudatos gondozást igényel, hogy a keresztyén tökéletességben előrehaladjunk.

137. cikkely: Kötelezettségünk

A metodista hagyományú keresztyének szolgálata a Jézus Krisztus iránti elkötelezettség mély lelki tapasztalatából nyeri erejét. A korai metodisták olyan életmódot valósítottak meg, amely a megbízhatóságot erősítette. „Módszeresen” szabályozott Krisztus-követésük az *Általános Szabályokban* fogalmazódik meg, amelyet John Wesley először 1743-ban hozott nyilvánosságra, és amelynek még ma is helye van az Egyházrendben.

IV.5. Vezetői szolgálat

138. cikkely: Vezetői szolgálat: Előjog és felelősség

A metodista egyházban egyesek – laikusok és felszentelt személyek egyaránt – vezetői szolgálatra kapnak elhívást. Az ilyen elhívásokat Isten különleges ajándékokkal igazolja, amelyek kegyelmének jelei és jövőbeli gyümölcsöket ígérnek. Isten vezetői szolgálatra szóló elhívása egyrészt belső, az egyes embert elérő hívás, ugyanakkor külső hívás is, mivel ezt az egyház megvizsgálja és megerősíti. A vezetői szolgálat előjoga, hogy részt vegyen a gyülekezetek és az egész egyház Istennek e világban végzett missziójára való felkészítésében. A vezetői szolgálat kötelezettsége pedig, hogy embereket Krisztus követésére hívjon, és abban támogasson. John Wesley ezt „egymás felett őrködő szeretetnek” nevezi.

139. cikkely: A felszenteltek szolgálata

A felszentelt személyeket Isten egész életre szóló vezetői szolgálatra hívta el népe körében. Különleges feladataik betöltése érdekében teljesen az egyház munkájára és a keresztyének szolgálatának felépítésére szánják oda magukat.

IV.6. Befogadásra elhívottan

140. cikkely

Jézus példájához hűen mi is arra kaptunk elhívást, hogy minden embernek szolgáljunk, bármilyen különbözőek is legyenek.

A befogadás (inkluзивitás) alapvető magatartás. Nyitottságot, elfogadást és támogatást jelent, képessé tesz minden embert arra, hogy az egyház életének, a társadalomnak, és a világnak részese legyen. A befogadó magatartás tehát kizárja a diszkrimináció mindenféle formáját.

A metodista egyházban a befogadás alapelve lehetővé teszi, hogy mindazok, akik az Egyházrend feltételeit teljesítik, bárhol, és az egyházi élet bármely területén részt vegyenek

IV.7. A szolgálat betöltése a metodista egyházban

141. cikkely: Az egyház

A 120-141. cikkelyek a keresztyének szolgálatának lelki dimenzióit fejtik ki. A „metodista egyház” fogalma ebben az összefüggésben helyi gyülekezetei, különböző konferenciái és azok hivatalai, intézményei konnexionális egységére vonatkozik, és nem jogi fennhatóságként utal az egyházra. Konferenciák, hivatalok és egyházi eljárások, valamint helyi gyülekezetek és más szervezetek lehetnek mégis jogi személyek, és jogilag felelősségre vonhatók. Arról, hogy ki minősül jogi személynek, az évi konferencia dönt.

142. cikkely: A lelkészi tagok fogalmának meghatározása

A metodista egyházban a lelkészi tagok olyan személyek, diakónusok, vének vagy helyi lelkészek, akiknek meghatározott szolgálati megbízatásuk (részmunkaidős vagy teljes munkaidős) van. Egy adott évi konferencia tagjai, megbízatást kapnak, felszentelik őket, vagy igehirdetői engedéllyel rendelkeznek.

143. cikkely: A lelkészi tagok munkaviszonya

A metodista egyház lelkészi tagjai, akiknek egy bizonyos körzetben szolgálati megbízatásuk van, nem a körzet alkalmazottai. A munkaviszony sajátos formájából és annak munkajogi rendjéből nem szabad semmi olyan következtetést levonni, amely az egyház Egyházrend szerinti szolgálatát befolyásolná, vagy csorbítaná.

V. SZOCIÁLIS ALAPELVEK

A metodista egyház története folyamán kezdettől kiáll a szociális igazságosság mellett. Tagjai gyakran állást foglaltak olyan vitatott kérdésekben, amelyek keresztyén meggyőződésüket is érintették. Ebben az értelemben harcoltak már az első metodisták is a rabszolga-kereskedelem, a csempészet és a foglyokkal való szörnyű bánásmód ellen.

1908-ban az Északi Püspöki Metodista Egyház (Methodist Episcopal Church North) először egy ún. Szociális Hitvallást fogadott el. A következő évtizedben a Déli Püspöki Metodista Egyház (Methodist Episcopal Church South) és a Metodista Protestáns Egyház (Methodist Protestant Church) hasonló állásfoglalásokat dolgozott ki. Az Evangéliumi Közösség (Evangelical United Brethren Church) 1946-ban fogadta el Szociális Alapelvek c. nyilatkozatát. A Metodista Egyház (Methodist Church, Methodistenkirche) és az Evangéliumi Közösség (Evangelical United Brethren Church, Evangelische Gemeinschaft) 1968-ban történő egyesülése után négy évvel, 1972-ben fogadta el az Egyesült Metodista Egyház (United Methodist Church, Evangelisch-methodistische Kirche) Generálkonferenciája a Szociális Alapelveket, amit azóta rendszeresen kiegészítenek és átdolgoznak.

A Szociális Alapelvek a Generálkonferencia küldötteinek imádságos és megfontolt törekvését fejezi ki arra nézve, hogy állást foglaljon a jelenkor emberének legfontosabb kérdéseiben. A metodista hagyománynak megfelelően ezt szilárd bibliai-teológiai alapokon teszi. A Szociális Alapelvek a hit által kialakított életvezetésre hív; felvilágosításra és meggyőzésre szolgál. Nem törvény, hanem útmutató, amely az egyház minden tagját arra szólítja fel, hogy imádság és alapos megfontolás után törekedjen a hitének megfelelő cselekedetekre.

Bevezető állásfoglalás

Megerősítjük hitünket Istenben, a mi Teremtőnkben és Atyánkban, Jézus Krisztusban, a mi Megváltónkban és a bennünket vezérlő és oltalmazó Szentlélekben.

Elismerjük, hogy születésünkben és életünkben, halálunkban és az örökkévalóságban egészen Istenre vagyunk utalva. Isten szeretetében elrejtve megerősítjük az élet értékét, és megvalljuk, hogy gyakran vétkeztünk Isten akarata ellen, ahogy azt Jézus Krisztusban kijelentette nekünk. Nem mindig jártunk el felelősségteljesen mindazzal, amit Isten, a Teremtőnk ránk bízott. Gyakran vonakodva, ellenérzésekkel követtük Jézus Krisztust, aki pedig minden embert a szeretet közösségében akar egyesíteni. Bár a Szentlélek elhívott, és képessé tett minket, hogy Krisztusban új teremtsé legyünk, mégis, egymással való kapcsolatunkban és a Földdel való bánásmódunkban nem úgy éltünk, ahogy Isten népéhez

méltó lett volna. Hálát adunk Isten megbocsátó szeretetéért, ami által élünk és megítéltetünk, és megerősítjük hitünket abban, hogy minden egyes ember felbecsülhetetlen érték az Isten szemében. Ezért megújítjuk elkötelezettségünket, hogy hű tanúi leszünk az evangéliumnak, nemcsak a föld végső határáig, hanem mindennapi életünk és munkánk összes területén is.

160. cikkely: V.1. A természet világa

1.0 Bevezető gondolatok

Istené az egész teremtettség. Felelősek vagyunk abban, hogy hogyan használjuk, vagy esetleg visszaélünk vele. A víz, a levegő, a talaj, az ásványi anyagok, az energiaforrások, a növények és az állatok, de az egész Föld és a világegyetem nemcsak azért vannak, hogy hasznára legyenek az embereknek, hanem hogy vigyázzunk rájuk és óvjuk őket, hiszen mindezek Isten alkotásai. Isten ránk bízta az ő teremtetett világát, hogy felelősen igazgassuk és formáljuk. Ezt a kötelességünket a szeretetteljes gondoskodás és tiszteletteljes tevékenység által tölthetjük be.

A gazdasági, politikai, társadalmi és technikai fejlődés hozzájárult a világ népességének növekedéséhez, gazdagabbá és hosszabbá tette életünket. Ehhez a fejlődéshez különösen az ipari társadalmak járultak hozzá, ami azonban a fajok drámai pusztításához, erdők pusztulásához, súlyos emberi fájdalomhoz, túlnépesedéshez és a természetes és nem-megújuló erőforrásokkal való visszaéléshez és azok kifosztásához is vezetett. Ez a magatartásmód továbbra is veszélyezteti a teremtetett világot, amelyet Isten minden nemzedékre rábízott.

Elismerjük, hogy mint egyház és egyháztagok felelősséggel tartozunk azért, hogy életstílusunkat a gazdasági és politikai, valamint a társadalmi és technikai élet területén sürgősen megváltoztassuk. Környezetvédelmi szempontokat is figyelembe véve az Isten teremtetési rendjével kapcsolatban olyan bánásmódot támogatunk, ami magas életminőséget biztosít mindenki számára.

1.1 Víz, levegő, talaj, ásványi anyagok, növények

Egy olyan környezetvédelmi politika érdekében kívánunk sikra szállni, melynek célja az ipari melléktermékek és hulladékok csökkentése és ellenőrzése, a mérgező és nukleáris hulladékok keletkezésének lehetőség szerint elkerülése, azok semlegesítésének és biztonságos további feldolgozásának garantálása, a hulladékok elszállítás, a háztartási és egyéb hulladékok megfelelő kezelése, a levegő, a víz és a talaj szennyeződésének elkerülése, és azok tisztításáról és megújításáról való gondoskodás. Kiállunk az őserdők és más természeti kincsek megőrzése és a veszélyeztetett növényfajok védelme érdekében. Támogatunk minden olyan intézkedést, mely a természetes ökoszisztémák megőrzését és regenerálását célozza, és alternatív, vegyszer

nélküli megoldásokat fejleszt ki a növénytermesztésben, az élelmiszerek feldolgozásánál és tartósításánál. Követeljük, hogy alkalmazás előtt vizsgálják meg a kémiai anyagok Isten teremtetett világára gyakorolt hatását. Követeljük az emberiség javát szolgáló természeti források igazságos használatáról, és a föld mint élettér, védelméről szóló nemzetközi egyezmény kidolgozását.

1.2 Energiaforrások hasznosítása

Elismerve az emberen kívüli teremtetett világban rejlő értékeket, olyan társadalompolitikát támogatunk, amely a világ meglévő energiakészletét ésszerűen és takarékosan használja, és ezért minden olyan energiatermelési módszert csökkent vagy leállít, amely teremtetett világunk egészségét, biztonságát, sőt akár jelenlegi vagy jövőbeni létét veszélyezteti. Sürgetjük a rendelkezésre álló energiakincs racionális felhasználását, és a megújuló energiaforrások elsődleges feltárását, hogy a földi élet minőségét megőrizhessük.

1.3 Állatvilág

Támogatjuk azokat a rendelkezéseket, melyek védelmezik az állatok életét és egészségét, beleértve a házi és haszonállatok, és kísérleti állatok fajuknak megfelelő bánásmódjára, és az állatok levágására vonatkozó szabályozásokat. Bátorítjuk az állatfajok – különösen a kihalással fenyegetettek – megőrzésére vonatkozó igyekezetet.

1.4 Világűr

A világűr általunk ismert és ismeretlen részeivel együtt az Isten teremtetése. Ezért – éppúgy, mint a Földet – önmagában is értékesnek kell tekintenünk. Támogatjuk az ismeretek gyarapítását szolgáló űrkutatást, amennyiben az a teremtettség javára történik.

1.5 Tudomány és technika

Az Isten teremtetett világának kutatására irányuló természettudományos munkát legitimnek tartjuk. A természet megfelelő és valóságos leírására vonatkozó igényt jogosnak ítéljük, ameddig az nem kísérel meg kötelező érvényű teológiai kinyilatkoztatásokat tenni. A technikát megfelelő eszköznek véljük Isten természeti világával kapcsolatban, amennyiben az az emberi életfeltételeket javítja, és Isten gyermekeit képessé teszi arra, hogy az Istentől kapott teremtető és alkotó képességüket alkalmazzák és fejlesszék anélkül, hogy az ember és a természet viszonyára vonatkozó erkölcsi meggyőződésünket megsértenék. Jóllehet elismerjük a tudomány és technika nagy jelentőségét, meggyőződésünk, hogy az emberi meg tapasztalások teológiai értelmezései elengedhetetlenek ahhoz, hogy megértsük az emberiség helyét a világmindenségben. A tudomány és a teológia egymást inkább kiegészítők, mintsem kölcsönösen kizárók. Ezért bátorítjuk a tudósok és a teológusok közötti párbeszédet, és keressük az

ebben való részvétel formáit, amely módot ad az emberiségnek arra, hogy fenntartsa a földi életet és Isten kegyelméből javítsa életminőségét.

1.6 Biztonságos élelmiszerellátás

Támogatunk minden olyan intézkedést, ami alkalmas arra, hogy szavatolja a kifogástalan minőségű élelmiszerekkel való ellátást és az összetevőkről szóló világos tájékoztatást.

Követeljük az emberi fogyasztásra szánt élelmiszerek szigorú felülvizsgálatát, és biológiai biztonsági ellenőrzését. Sürgetjük az élelmiszerekben visszamaradó vegyi anyagok független intézetek általi ellenőrzését.

Követeljük a rovar-, gyom-, és gombairtó szerekkel, állati antibiotikumok, szteroidok vagy hormonok maradványaival, a szeméttelítő művek és más ipari tevékenységek levegő, víz és talaj által közvetített szennyeződéseivel veszélyes mértékben fertőzött élelmiszerek piacról történő kivonását.

Kérjük minden feldolgozott élelmiszer egyértelmű feliratozását, és a piacra történő bevétele előtt szükséges biztonsági vizsgálatok elvégzését. Ellenezzük a bio-élelmiszerekre vonatkozó szabványok könnyítését. Olyan gazdaságpolitikát követelnünk, mely támogatja a fenntartható, és biomezőgazdaságba való fokozatos átmenetet.

161. cikkely: V.2. Az emberi életközösség

2.0 Bevezető gondolatok

Isten az embert közösségre teremtette, és csak közösségben tud igazán kibontakozni. Ezért feladatunkhoz tartozik, hogy a közösség új formáit fedezzük fel, azokat szorgalmazzuk és fejlesszük, mert ezek a személyes kiteljesedést szolgálják. Evangéliumértelmezésünk szerint minden egyes ember értékes már azért, mert Isten teremtette és Krisztus szereti őt – tehát nem csak azért, mert valami jelentőset alkotott. Ezért támogatunk minden olyan szociális környezetet, amelyben az emberi életközösség fejlődhet és kibontakozhat. Mindenkit arra bátorítunk, hogy beszédében is fejeződjön ki a másik ember iránti tisztelet. Az elítélő beszéd (fajra, nemre, nemzetiségre, etnikai háttérre, nemiségre és a fizikai különbségekre tekintettel) minden tiszteletet nélkülöz és ellenkezik az Evangéliummal.

2.1 A család

A család az az alapvető közösség, amelyben az ember oltalmat és gondoskodást talál, egymás iránti kölcsönös szeretetet és felelősségtudatot, tiszteletet és hűséget tanul. A „család” kifejezés alatt nem csak a két generációból álló szülő-gyermek életközösséget értjük, hanem a fogadott gyermeket vállaló házaspárokat, valamint a gyermeküket egyedül nevelő szülőket, mostoha-családokat és gyermektelen házaspárokat is. Meggyőződésünk szerint az apa és az anya egyaránt felelősek a gyermekek neveléséért és a családi közösségért. Támogatunk minden olyan

szociális, gazdasági és egyházi kezdeményezést, amely a családi közösséget megőrizni és erősíteni igyekszik, hogy abban a család minden tagja teljes személyiséggé fejlődhesen.

2.2 Más keresztény életközösségek

Üdvözljük a keresztény életközösségek új formáit. Az egyház sürgető kötelessége, hogy ezeknek a csoportoknak igényeit és óhajait felismerje, és megtalálja azokat a módokat, amelyek által nekik, és rajtuk keresztül másoknak is, segítségére lehet.

2.3 A házasság

Megerősítjük a házasság szentségét, amely abban fejeződik ki, hogy egy férfi és egy nő szeretetben személyes odaadásban, kölcsönös támogatásban és hűségben éli közös életét. Hisszük, hogy Isten áldása van a házasságon akkor is, ha az gyermektelen marad. Elutasítunk minden olyan társadalmi normát, amely a házasságban a nőnek más rangot ad, mint a férfinak.

2.4 Válás

Ha a házaspár annyira eltávolodtak egymástól, hogy a kiengesztelődés mélyreható elemzés és lelkigondozói tanácsadás ellenére is kizártnak tűnik, akkor a válás - bár sajnálatos, de mégis - alternatíva lehet. Az érintetteknek azt ajánljuk, hogy a megegyezés olyan formáit keressék, amelyekben elkerülhető a válási procedúrákban gyakran előforduló veszekedés és kölcsönös kárhoztatás.

Bár a válás a házasság megszűnésének nyilvános kifejezése, mégis fennmaradnak olyan, más jellegű kapcsolatok, amelyek a házasság által jöttek létre: például a gyermekek nevelésének és támogatásának feladata, vagy egyéb családi kapcsolatok kialakult volta. Követeljük, hogy a kiskorú gyermekek odaítélésére vonatkozó tárgyalásokban a felek őrizzék meg az egymás iránti kölcsönös tiszteletet. Támogatjuk mindkét illetve az egyik szülő készségét a gyermekek iránti felelősségvállalásra. A szülői gondoskodás nem korlátozódhat az anyagi támogatásra, még kevésbé válhat az ellenőrzés, a manipuláció vagy a bosszúállás eszközévé. A meghatározó szempont a gyermek jóléte, boldogulása legyen.

A válás nem zárja ki az újabb házasságot. Bátorítjuk gyülekezeteinket és társadalmunkat abban, hogy a válófélben levőknek, az elváltak és az újránházasodottak családtagjainak legyenek segítségükre, hogy a hívők gyülekezetében Isten jóságát tapasztalhassák meg.

2.5 Egyedülállók

Elismerjük az egyedül élő emberek teljes értékűségét (integritását) és elutasítunk minden olyan magatartást vagy felfogást, amely az egyedül élőket hátrányos helyzetbe hozza, vagy előítéletet fejez ki velük szemben.

2.6 Nők és férfiak

A Szentírás alapján valljuk, hogy a nők és a férfiak egyenértékűek Isten előtt. Elutasítjuk azt a téves felfogást, amely szerint az egyik nem magasabb rendű, mint a másik, hogy az egyik nemnek a másik ellen küzdenie kell, és hogy az egyik nem képviselői csak a másik nem ellenében juthatnak szeretethez, hatalomhoz és elismeréshez. Különösen is visszautasítjuk azt a felfogást, amely szerint Isten az embert tökéletlen lénynek teremtette, amelyik csak a másikkal való közösség által lehet egész.

Felhívjuk a férfiakat és nőket, hogy a hatalmat és a vezetést osszák meg egymással. Tanulják meg annak szabadságát, hogy adjanak és elfogadjanak, hogy teljessékké váljanak, és a másik teljességét tiszteletben tartsák. Mindenki számára keressük annak lehetőségét és megoldását, hogy szeressenek, és szeretetben részesüljenek, hogy keressék az igazságosságot, és meg is tapasztalhassák azt, és képesek legyenek az önálló erkölcsi döntésre. A nemek különbözőségében Isten ajándékát látjuk, amely az emberi tapasztalatok és nézőpontok sokrétűségét teszi lehetővé. Egyben elhatároljuk magunkat olyan szempontoktól és hagyományoktól, amelyek ezzel az isteni ajándékkal visszaélnék, és az egyik emberi nemet a másikkal szemben sebezhetőbbé teszik.

2.7 Az emberi szexualitás

Isten ajándékának tekintjük a szexualitást, amellyel minden embert megajándékozott. Meggyőződésünk szerint az emberi teljességhez tartozik, hogy Istennek ezen ajándékát az ember elfogadja, és az egyház és a társadalom ezt elismerje. Felszólítunk minden embert, hogy ezzel az adottsággal felelősségteljesen bánjon, - a maga és mások érdekében egyaránt. Meg vagyunk győződve arról, hogy Isten felelősségteljes, elkötelezett és szeretettől vezérelt szexuális magatartást vár el tőlünk. Elismerjük, hogy korlátozott mértékben értjük ezt a komplex ajándékot, és elvárjuk, hogy az orvostudomány a teológia és a társadalomtudományok tudományágai mutassák be, hogy hogyan érhetnénk jobban Istennek eme ajándékát. Az egyháztól pedig elvárjuk az erre irányuló erőfeszítések kezdeményezését és figyelemmel kísérését. Ezen túlmenően feladatunknak tekintjük, hogy az isteni ajándéknak megfelelően a szexualitás felelősségteljes, őszinte és szeretetteljes kifejeződési formáit megtaláljuk.

Bár a szexualitás egyetemes adottság, függetlenül attól, hogy az ember házasságban, vagy azon kívül él, a szexuális kapcsolatokat csak a házasság kötelékében tudjuk elfogadni. A szexualitással vissza lehet élni házasságon belül és ezen kívül is. Elutasítjuk a szexualitásnak minden formáját, amely megsérti az ember méltóságát, és csak azt helyeseljük, amely az emberi méltóságot tiszteletben tartja. A keresztény magatartással összeegyeztethetetlennek tartjuk azt a szexuális

kapcsolatot, amelyben az egyik fél a másikat kihasználja vagy megalázza, vagy partnereit váltogatja. Ezek a gyakorlatok károsak az egyes ember, a család és a társadalmi együttélés szempontjából egyaránt.

Elítéljük az emberi méltóságot megcsúfoló szexuális kizsákmányolás és szex-kereskedelem minden formáját. Szigorúbb törvényeket követelünk a szexuális kizsákmányolás ellen, valamint a gyermekek felnőttek általi szexuális megalázása ellen, és támogatjuk azokat a törekvéseket, hogy az elkövetőket jogilag és anyagi vonatkozásban is felelősségre vonják. Szükségesnek tartjuk a gyermekek és fiatalkorúak számára az életkoruknak megfelelő szexuális felvilágosítást, valamint a felnőttek számára felkínált szexuális tanácsadást. Úgy gondoljuk, hogy az egyháznak megvannak a megfelelő lehetőségeik arra, hogy az ilyen felvilágosításban hatékonyan részt vegyenek. Olyan rendelkezéseket követelünk, amelyek a gyerekeket megvédik a szexuális visszaélésektől, és lelkigondozói tanácsadást sürgetünk azok számára, akik ennek áldozatául estek. Határozott álláspontunk, hogy senkinek nemi hovatartozása, családi állapota, életkora vagy szexuális irányultsága nem lehet ok arra, hogy emberi vagy állampolgári jogaiban korlátozzák. Elkötelezzük magunkat minden ember felé való szolgálatra. A homoszexuális emberek Isten előtt nem kisebb értékűek, mint a heteroszexuálisok. Az emberi kiteljesedésért folytatott küzdelmében minden embernek szüksége van az egyház szolgálatára és útmutatására, és a közösség lelki és érzelmi gondoskodására, amely elősegíti az Istennel, másokkal és önmagunkkal való megbékélő kapcsolatot. Jóllehet nem helyeseljük a homoszexualitás gyakorlatát, és összeegyeztethetetlennek tartjuk azt a keresztény tanítással, megerősítjük, hogy Isten kegyelme mindenki számára elérhető. Kérjük gyülekezeteinket és családjainkat, hogy ne vessék ki maguk közül homoszexuális tagjaikat és barátait. Elkötelezzük magunkat a minden ember felé való szolgálatra.

2.8 Szexuális túlkapások

Hisszük, hogy az emberi szexualitás Isten ajándéka. A szexuális túlkapás minden formája visszaél ezzel az ajándékkal. Szexuális túlkapás alatt értünk minden olyan nem kívánt szexuális megnyilvánulást vagy magatartást, szóban vagy tettben, amelyet az érintett fél megalázásként, megfélemlítésként vagy zaklatásként él meg. A szexuális túlkapás egy kialakult hatalmi pozícióval él vissza, és ily módon alig van köze a szexualitáshoz. A másik nemű ember hátrányos megkülönböztetése által ellenségeség terheli meg a munkahelyi kapcsolatokat. A szexuális túlkapások megrontják a rendezett munkahelyi légkört, és méltánytalan, szorongató és sértő viszonyokat alakítanak ki a társadalomban. A nem kívánt szexuális figyelem helytelen és diszkriminatív. A szexuális túlkapás akadályozza

az egyház erkölcsi téren végzett misszióját. Meghússítják az egyenlő lehetőségekre való törekvést és a férfiak és nők közötti kölcsönös tiszteletet.

2.9 Erőszak és visszaélések a családban

A családban szóban, pszichésen vagy fizikailag, szexuálisan alkalmazott erőszak megkárosítja az emberi közösséget. Bátorítjuk az egyházat, hogy az áldozatoknak nyújtson oltalmat, tanácsadást és segítséget. Bár mindennemű visszaélést elutasítunk, meggyőződésünk szerint az elkövetőknek is Isten szabadító szeretetére van szükségük.

2.10 Terhességmegszakítás

Az élet kezdete és vége az emberi létünk Istentől meghatározott határpontjai. A halál időpontját mindazáltal néhányan bizonyos mértékig eddig is befolyásolni tudták; most azonban annak a megdöbbentő lehetősége is az ember kezébe került, hogy döntsön a születés időpontja felől, vagy hogy egyáltalán megszülessen-e valaki e világra. Az anyaméhben fejlődő emberi élet szentsége iránti tiszteletből vonakodunk az abortusz helyeslésétől. Ugyanilyen kötelességünk azonban az is, hogy az édesanya életének szentségére és javára tekintettel legyünk, aki számára a nem kívánt terhességből súlyos károk keletkezhetnek. A korábbi keresztény tanítással való egyetértésben felismerjük az „életet életért” tragikus konfliktusának lehetőségét, amely esetben a terhességmegszakítás lehetőségét egy szakszerű orvosi eljárás keretében indokoltnak tartjuk. Az abortusz azonban semmiképpen sem lehet a születésszabályozás eszköze. Minden esetben elutasítjuk a születendő gyermek nemének megválasztása szempontjából végzett abortuszt. A terhesség-megszakítást a terhesség későbbi szakaszában megengedhetetlennek tartjuk, és követeljük ennek a gyakorlatnak a megszüntetését, kivéve, ha az édesanya élete veszélyben van és más orvosi eljárás nem elérhető, vagy az élettel összeegyeztethetetlen súlyos, végzetes rendellenességek esetén. Felkérjük minden keresztény testvérünket, hogy imádkozva gondosan mérlegelje, hogy milyen körülmények között igazolható a terhesség megszakítása. Egyházunk feladatához tartozik, hogy a jövőben is segítségére legyen, és tanácsadással szolgáljon mindazoknak, akik megszakították terhességüket, vagy terhességük miatt válságban vannak, illetve gyermeket szülnék. A keresztény lelkiismeret számára a különböző törvények és rendeletek nem nyújthatnak kielégítő eligazítást. Ezért a terhesség megszakításra vonatkozó döntést csak gondos mérlegelés és imádság, az érintettek kiterjedő orvosi, lelkipásztori és minden területre vonatkozó tanácsadás után lehet meghozni.

2.11 Örökbefogadás

A gyermekeket Isten ajándékeként kell elfogadnunk és befogadnunk. Ez arra az esetre is vonatkozik, ha a születés körülményei vagy a

családi helyzet megnehezíti a gyermek felnevelését. Támogatásunkról biztosítjuk azonban azokat a családokat is, amelyek kétségbeesésükben, de a reménység és a szeretet alapján imádságos szívvel arra határozzák el magukat, hogy örökbe adják gyermeküket. Támogatjuk azokat a szülőket is, akik egy gyermek örökbefogadását óhajtják, és ha a körülmények igazolják az örökbefogadást, támogatjuk a megfelelő jogi eljárások igénybevételét. Az egyház vegye gondjába a biológiai szülőket, az örökbefogadó szülőket és a gyermeket is. Osztozzon örömeiben és szomorúságukban, és legyen gondja a gyermeknek a keresztény közösségben történő szeretetteljes nevelésére.

2.12 Emberhez méltó halál és a haldoklókkal való törődés

Támogatjuk az orvostudományt a betegségek megelőzésére, és olyan kezelések kifejlesztésére tett erőfeszítéseiben, melyek az értelmes emberi élet meghosszabbítására irányulnak. Az élet ajándéka, ezért a haldoklóról való gondoskodás szolgálatunk része. A halálos betegségek lefolyásának elnyújtására szolgáló orvosi eszközök igénybevétele felelősségteljes mérlegelést igényel, hogy az életfenntartó kezelések mikor segítenek valóban, és mikor érik el korlátjaikat. Nincs erkölcsi, vagy vallási kötelezettség ezek használatára akkor, amikor csak indokolatlan terhet jelentenek, vagy csak meghosszabbítják a haldoklás folyamatát. A haldoklónak, és családjának szabadsága van arra, hogy ne folytassák a kezeléseket, amikor az már nem a beteg javára van.

Elfogadjuk a haldoklót, az orvosok, a család és barátok nehéz, gyötrelmes körülmények között meghozott személyes és erkölcsi döntéseit. Hangsúlyozzuk, hogy a haldokló által hozott döntések az érintettekkel együtt megfontoltan és imádságos lelkületben történjenek orvosi, lelkipásztori és más megfelelő tanácsadás igénybevételével.

Az egyház és a társadalom kötelessége, hogy gondos ápolást, a fájdalmak csökkentését, emberi közelséget és lelki támogatást nyújtson a haldoklónak a halálra való nehéz felkészülésben akkor is, ha ő már lemondott az életéről.

2.13 Öngyilkosság

Hisszük, hogy az emberi életet nem szabad öngyilkossággal megszüntetni. Ezért az egyház kötelessége mindent megtenni azért, hogy az emberek szükséghelyzeteikben megfelelő lelkipásztori, pszichológiai és orvosi segítséghez jussanak. Ez a kilátástalanság érzetének, az önértékelési zavaroknak, a depresszív folyamatoknak és az önpusztítás belső kényszereinek esetére is vonatkozik.

Azt szorgalmazzuk, hogy az egyház mindenek előtt lelkipásztorainak továbbképzésében nyújtson szakmai segítséget ahhoz, hogy az öngyilkosság problémaköre bibliai, teológiai és etikai

szempontból, valamint társadalmi, pszichológiai és orvosi tekintetben is könnyebben felismerhető és megközelíthető legyen.

Az öngyilkosságról alkotott bárminemű értékítélet fölött áll annak bizonyossága, hogy semmi – még az önmagunk által előidézett halál sem – szakíthatja el az embert az Isten szeretetétől (Róm 8,38k).

Ezért helytelenítjük azoknak bárminemű elítélését, akik elvetették életüket. Az érdekeltek vagy családtagjaik megbélyegzése semmiképpen sem igazolható.

A lelkipásztorokat arra buzdítjuk, hogy igehirdetéseikben és tanításaikban foglalkozzanak ezzel a kérdéssel. Nyújtsanak folyamatosan lelkiponozást az öngyilkosságban veszélyeztetetteknek, a túlélőknek, családtagjaiknak, valamint azoknak a családoknak, akik öngyilkosság miatt veszítették el valamely szerettüket, és igyekeznek letörölni magukról az öngyilkossághoz fűződő nyomasztó megbélyegzést.

Az öngyilkossághoz való segítségnyújtást elutasítjuk. Elhatároljuk magunkat az aktív halálba segítésnek minden ajánlatától, különösen, ha ezt azon foglalkozási csoportok tagjai teszik, akiknek az életet kellene szolgálniuk.

162. cikkely: V.3. A társadalmi közösség

3.0 Bevezető gondolatok

Azok a jogok és privilégiumok, amelyeket a társadalom biztosít tagjainak, vagy amelyeket megvon azoktól, jelzik, hogy egyes személyek vagy csoportok milyen tekintéllyel bírnak abban a társadalomban. Ezzel szemben Isten előtt minden ember azonos értékű. Ezért mi egy olyan társadalom érdekében munkálkodunk, amelyben minden egyes ember értékét elismerik, megőrzik és megerősítik. Támogatjuk minden embernek a megfelelő lakásra, képzésre, munkára, egészségügyi ellátásra és jogi támogatásra, valamint az erőszakkal szembeni védelemre vonatkozó alapvető jogát. Elítéljük a gyűlölet vagy az erőszak megnyilvánulásait az egyén, vagy csoportok ellen faji, etnikai, nemi, szexuális beállítottság, vallási meggyőződés, vagy gazdasági helyzetük miatt.

3.1 A fajok és etnikai csoportok jogai

A rasszizmus egy bizonyos fajhoz tartozó emberek felett gyakorolt hatalom összekapcsolása egy olyan értékrenddel, amely a többségi (domináns) faj természetes erőfölényéből indul ki. A rasszizmus személyes és intézményesített formában fordulhat elő. A személyes rasszizmus olyan egyéni megnyilatkozásokban, beállítottságban vagy viselkedési formákban jut kifejezésre, amelyek elismerik a rasszista értékrend tartalmát, előítéleteit, és kiállnak azok előnyei mellett. Az intézményesített rasszizmus egy olyan társadalmi rend része, amely hallgatólagosan vagy nyíltan támogat rasszista értékeket.

A rasszizmus szétrombolja és meggátolja Krisztusban való növekedésünket, mert egyértelműen ellentmondásban van az Evangéliummal. A fehérek számára igazságtalanul olyan kiváltságokat és előnyöket biztosítanak, melyeket a színesbőrűektől megtagadnak. Ezért a rasszizmust bűnnek tartjuk, és vele szemben elismerjük minden ember értékét. Örülünk azoknak az értékeknek, amelyekkel a különböző etnikai csoportok történelmük és kultúrájuk által életünket gazdagítják. Minden faji és etnikai kisebbséget és elnyomott embert arra buzdítunk, hogy erősítsék öntudatukat, amely segíti őket abban, hogy a társadalom tagjaiként megkövetelhessék az őket megillető egyenlő jogokat. A társadalom és egyes csoportok kötelességének tekintjük, hogy a faji és etnikai kisebbségek hosszantartó és szisztematikus szociálisan hátrányos megkülönböztetését megszüntessék. Ezen túlmenően ragaszkodunk ahhoz, hogy ezen kisebbségek számára biztosított legyen az esélyegyenlőség joga, tekintettel a munkahelyre és az ottani előmenetelre, nevelésre és képzésre, lakás bérletére vagy megvásárlására, közintézmények igénybevételére, hitelek, pénzügyi kölcsönök és kockázati tőkéhez való hozzájutásra, és vezető beosztás elérésére társadalmunk minden területén. Támogatjuk azokat a rendelkezéseket, amelyek elősegítik az egyházban és a társadalomban az egyenlőtlenségek és a diszkriminatív gyakorlatok kiküszöbölését.

3.2 A vallási kisebbségek jogai

A civilizáció történetében gyakran üldöztek más vallású embereket. Olyan intézkedéseket és magatartási szabályokat követelünk, amelyek biztosítják azt, hogy minden vallási csoport hitét, jogi, politikai vagy gazdasági elnyomás nélkül gyakorolhassák. Kifejezetten elítéljük a vallási türelmetlenség (intolerancia) mindennemű nyílt és rejtett formáját, mindenekelőtt azok terjesztését a médiák útján. Minden vallás és annak tagjai jogot formálhatnak arra, hogy jogi, gazdasági és szociális diszkriminációval szemben védelemben részesüljenek.

3.3 A gyermekek jogai

A gyermekeket régebben gyakran szülei tulajdonának tekintették, ma azonban önálló embernek számítanak, akiknek jogaiért a felnőttek és a társadalom egésze különös felelősséggel tartozik. Ezért támogatjuk az olyan iskolarendszereket és nevelési módszereket továbbfejlesztését, amelyek elősegítik minden gyermek személyiségének teljes kibontakozását. Minden gyermeknek joga van arra, hogy a legjobb pedagógiai módszereknek és ismereteknek megfelelően jó nevelésben részesüljön, beleértve a fejlettségének megfelelő szexuális felvilágosítást is. A keresztény szülők és nevelők az egyházzal együtt felelősek azért, hogy a gyermekek a keresztény etikának megfelelő szexuális nevelésben részesüljenek, beleértve a házasságban a hűséget, az egyedülletben pedig az

önmegtartóztatást. Ezen túlmenően a felnőttekhez hasonlóan a gyermekeknek joguk van táplálkozásra, lakásra, ruházzkodásra, egészségügyi ellátásra és lelki jólétre. Ezek a jogok szüleik és nevelőik magatartásától függetlenül megilletik őket. Kiemelten fontos, hogy a gyermekek gazdasági, testi vagy szexuális kizsákmányolással illetve visszaéléssel szemben védelemben részesüljenek.

3.4 A fiatalkorúak és a fiatal felnőttek jogai

A fiatalkorúak és a fiatal felnőttek gyakran nehezen tudnak a társadalomba felelősségteljesen beilleszkedni. Ezért olyan intézkedéseket szorgalmazunk, amelyek elősegíti a fiatalkorúak és a fiatal felnőttek bevonását a döntési folyamatokba, valamint megakadályozzák a velük szembeni diszkriminációt és kizsákmányolást. Fontos, hogy a fiatalkorúaknak és a fiatal felnőtteknek képességeiknek megfelelő munkalehetőségeket kínáljanak fel.

3.5 Az idősek jogai

Egy olyan társadalomban, amelyben a fiatal életkor nagy értéket képvisel, az idős embereket gyakran elszigetelik a társadalmi élettől. Olyan szociális intézkedéseket támogatunk, amelyek az idős embereket a társadalmi élet egészébe integrálják. Amihez hozzátartozik a megfelelő ellátás jövedelem, diszkriminációmentes munkavállalási lehetőség, képzési és ellátási lehetőségek, megfelelő orvosi ellátás és lakáslehetőség a fennálló közösségeken belül. Olyan intézkedéseket és programokat szorgalmazunk, amelyek biztosítják az idős emberek – különösen a nők és a külföldi állampolgárok – számára az emberi közösség minden tagját megillető megbecsülést és méltóságot. Sürgetjük továbbá, hogy a munkáltatók nagyobb figyelmet fordítsanak a megfelelő nyugdíjrendszer kialakítására, melyben gondoskodnak a túlélő házasársról.

3.6 A nők jogai

A nők és a férfiak az együttélés minden területén ugyanazon értékkel bírnak és azonos jogokkal rendelkeznek. Ezért mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy a családban, az egyházban és a társadalomban – mind az önkéntes, mind a fizetett állásokban – megszűnjenek a nemekhez kötődő megkülönböztető beidegződések. Azonos bánásmódot követelünk a nők számára a munkavállalás, a feladatmegosztás, az előléptetés és a díjazás terén. Aláhúzzuk annak fontosságát, hogy az egyházi élet minden szintjén a nők vezető beosztást tölthessenek be, és arra buzdítjuk a felelős testületeket, hogy megfelelő intézkedésekkel biztosítsák a nők részvételét. Támogatjuk olyan rendelkezések megalkotását, amelyek elősegítik az egyenjogúság hiányának és a diszkriminatív magatartásnak megszüntetését az egyházban és a társadalomban. Ha a házastárs is dolgozik, kifejezetten kérjük a munkaadókat, hogy

egy tervezett elhelyezésnél megfelelő körülményekkel járjanak el.

3.7 A sérült emberek jogai

Minden ember Isten családjának teljes értékű tagja. Megerősítjük az őket illető helyet mind az egyházban és a társadalomban. Kijelentjük, hogy az egyház és a társadalom felelősségteljes szolgálattal tartozik minden ember felé, beleértve a szellemi, a testi és/vagy a lelki sérülteket is. Ők azok, akik korlátozott képességeik, megjelenésük és mozgásuk terén jelentkező eltéréseik, kommunikációjuk módja, beszédértési képességeik és emberekkel való kapcsolataik nehézsége miatt olyan problémákba ütköznek, amelyek őket magukat vagy családjukat megakadályozzák abban, hogy korlátozás nélkül részt vegyenek a gyülekezet és a nyilvánosság életében. Felszólítjuk az egyházat és a társadalmat, hogy ismerjék fel és hasznosítsák a sérült emberek adottságait, hogy ezáltal teljes mértékben beépülhessenek a társadalomba, valamint biztosítsanak a sérült emberek részére rehabilitációs programokat, gondozást, foglalkoztatást, képzést, valamint megfelelő lakás- és szállítási lehetőségeket. Felhívjuk az egyházat és a társadalmat, hogy védelmezzék a sérült emberek polgárjogait.

3.8 Szexuális irányultságtól függetlenül minden embert azonos jogok illetnek meg

Az alapvető emberi jogok és a polgári szabadság minden embert megillet. Gondoskodnunk kell arról, hogy ezek a homoszexuális emberek részére is biztosítva legyenek. Tisztán jogi kérdésnek tekintjük az olyan jogos követeléseik védelmét, mint az anyagi eszközök megosztására, nyugdíjra, gyámságra, kölcsönös meghatalmazásra, és egyéb, tipikusan a szerződéses viszonyra alkalmazott jogokra vonatkozó, beleértve a megosztott felelősségre, kötelezettségre és hozzájárulásra, valamint a törvény előtti egyenlő védelemre szóló jogot. Ezen kívül támogatjuk a homoszexuálisok elleni erőszak és más formájú erőszakos korlátozások megszüntetésére irányuló törekvéseket. Kötelezzük magunkat, hogy felelősségünk szavunkat a homoszexuálisokkal szembeni erőszak ellen, és ezen személyek háttérbe szorítása ellen.

3.9 A Föld népessége

Mivel az egész világra kiterjedő népesség-növekedés fokozott mértékben veszi igénybe a táplálék, természeti kincsek és vizek készletét, és ezáltal növeli a nemzetközi feszültségeket, elkerülhetetlenül szükséges az, hogy csökkenjen a jómódúak erőforrás-felhasználása és a jelenlegi népességszám-növekedés. Minden ember kötelessége, hogy a gyermekvállalásra vonatkozó döntéseinek az egész emberi közösségre való kihatásait figyelembe vegye, és szükséges, hogy hozzájusson azokhoz az ismeretekhez és eszközökhöz, melyekkel a termékenység korlátozható, beleértve az önkéntes sterilizálást is. A népesség számának stabilizálását szolgáló

programokat azonban bele kell illeszteni a gazdasági és szociális fejlődés környezetébe. Ehhez hozzátartozik a természeti források méltányos használata és ellenőrzése, a nők helyzetének javítása minden kultúrában, valamint mindenki számára az emberséges mértékű gazdasági biztonság, egészségügyi ellátás és műveltség. Ellenzünk mindenféle kényszerített abortuszt és sterilizálást.

3.10 Alkohol és más kábítószer

Megerősítjük régi álláspontunkat az alkoholtól való tartózkodás támogatására, melyet Isten szabadító szeretetéről szóló hiteles bizonygatótételnek tekintünk. Támogatjuk az illegális kábítószerektől való tartózkodást. Mivel az alkohol és az illegális kábítószerekkel való élés a bűnözés, betegségek, halálesetek és a családok szétesésének fő oka, támogatjuk az ezek használatától való tartózkodást bátorító felvilágosító programokat.

Emberek milliói tesznek tanúbizonyságot a terápiás kezelésben használt kábítószerek jótékony hatásáról, és ugyanígy milliók szólnak a drogokkal való visszaélés ártalmas következményeiről. Bátorítjuk a bölcs döntések meghozatalát a hasznos és káros készítmények és recept nélkül kapható szerek hozzáférhetőségére vonatkozóan. Szorgalmazzuk, hogy ezek használatáról és a velük való visszaélés következményeiről átfogó információ legyen elérhető mind az orvosok, mind a betegek számára. Támogatjuk a narkotikumok kereskedését és terjesztését szabályozó törvények szigorú betartását. Támogatjuk azokat a szabályozásokat, melyek megvédik a társadalmat a kábítószer-élvezőktől ott, ahol kimutatható és egyértelmű szociális veszély van jelen. A drogfüggők és családtagjaik nagyon rászorulnak a kezelésre, rehabilitációra, és folyamatos, életmódváltozással járó gyógyulásra. A szerekkel való élést egy mélyen gyökerező rendellenesség tünetének kell tekinteni, amelyre orvoslást kell keresni. Elkötelezzük magunkat a függőségben szenvedők és családtagjaik segítésére, hogy szabadulást találjanak Jézus Krisztusban, hogy megtalálják a kezelést, a folyamatos tanácsadás, és a társadalomba való visszailleszkedés lehetőségét.

3.11 Dohányzás

Valljuk a hagyományaink szerinti nagyfokú személyes fegyelmezettséget és szociális felelősségérzetet. Tekintettel arra az egyértelműen bizonyított tényre, hogy az elszívott és a felszippantott dohány az emberek minden korcsoportjában egészségük végzetes károsodásával jár, a dohánytól való teljes mértékű tartózkodást javasoljuk. Erőteljesen szorgalmazzuk, hogy minden nevelési és kommunikációs lehetőségeinket használjuk ki a dohányzástól való tartózkodás segítésére. Támogatjuk továbbá – a passzív dohányzás káros hatásai miatt – a nyilvános helyiségekben és a munkahelyen bevezetett dohányzási tilalmat.

3.12 Orvosi kísérletek

Sok ember testi és lelki egészségét az orvostudomány felfedezései révén jelentős mértékben javítani lehet. Sürgető szükséglet jelent azonban az, hogy a kormányok és az egészségügyi szakmai szervezetek az általános orvosi kutatásokra vonatkozó szabvány rendelkezéseinek gondosan érvényt szerezzenek, átlátható etikai követelményeknek rendeljék alá, és hogy az új gyógymódok és gyógyszerek embereken való kipróbálása során biztosított legyen a szigorú ellenőrzés. A szabvány megköveteli, hogy a kutatók embereket csak akkor vonhatnak be kísérleti személynek, ha ehhez megkapták az érintettek teljes, tudatos és önkéntes beleegyezését.

3.13 Szervátültetések

A szervátültetést és a szervek adományozását a felebaráti szeretet és az áldozatkészség cselekedetének tekintjük. Látjuk a szerv- és szövetadományozás életet megtartó hatásait, és minden embert arra buzdítunk, akik ehhez megfelelő helyzetben vannak, hogy szervadományozókká (donorokká) válva szükségben levőknek szeretetben szolgáljanak. Szükséges azonban, hogy ez olyan körülmények között történjen, amelyben az elhalt és az élő donorok, de ugyanúgy a szervet befogadók is megfelelő méltóságban részesüljenek, és olyan dokumentálás történjen, amely gondosan megakadályozza a donorok és családtagjaik számára a visszaélést.

3.14 Géntechnológia

Az emberiségnek Isten teremtett világával szembeni felelőssége azt követeli meg tőlünk, hogy a genetikai kutatás és technika lehetőségeivel gondosan bánjunk. Olyan géntechnológia alkalmazásával értünk egyet, amely az alapvető egészségügyi, környezetvédelmi és élelmiszerellátási szükségleteknek megfelel. Ellenezzük az emberek klónozását, és a meg nem született gyermek nemének genetikai manipulálását. A géntechnológiának az életre gyakorolt hatása miatt hatékony irányelveket és nyilvános ellenőrzést követelünk meg, amely védelmet jelent ezen technológiákkal való mindennemű visszaéléssel szemben – beleértve a politikait és katonait is. Ugyanakkor azt is szem előtt tartjuk, hogy az óvatosan és jó szándékúan alkalmazott géntechnológia is járhat váratlan és káros következményekkel. A bizonytalan hosszú távú hatások miatt elutasítjuk azokat a genetikai gyógymódokat, amelyek örökletes változásokat idéznek elő (csírapálya-terápia) és az emberi magzatok klónozását is.

A humán génterápiának, amely nem idéz elő örökletes változásokat (szomatikus terápia), a betegségek okozta szenvedések enyhítésére kell korlátozódnia. Elutasítjuk az olyan géntechnikai beavatkozásokat, amelyek eugenetikus irányultságúak, és amelyek nagyobb számú embrió előállítását szolgálják. Az egyes személyek és családjaik genetikai információit titokban kell

tartani és azok szigorúan bizalmasan kezelendők, hacsak az érintett személyek vagy azok családjai kifejezetten és önkéntesen lemondanak a titoktartás fennállásáról, vagy pedig a genetikai információk gyűjtését és felhasználását egy törvényes végzés rendeli el.

3.15 Egészségügyi ellátás

Egészség alatt azt az állapotot értjük, amikor fizikailag, lelkileg, szociálisan és szellemileg jól érezzük magunkat. Az egészség védelmét és ápolását nyilvános köz- és személyes feladatnak tekintjük. Az egészségügyi ellátást alapvető emberi jognak tekintjük. A 146. zsoltár olyan Istenről beszél, aki „Igazságot szolgáltat az elnyomottaknak, kenyeret ad az éhezőknek, kiszabadítja a foglyokat az Úr. Az Úr megnyitja a vakok szeméit.” Igazságtalanságot jelent az, ha egyes embereket megakadályoznak abban, hogy részesüljenek a fizikai jó érzés állapotából vagy a teljes körű közösségi életben való részvételből. Minden embert arra biztatunk, hogy egészséges életmódot folytasson. Az egészség szempontjából fontosak: a megelőző egészségügyi ellátás, az egészségre nevelés, élet és munkakörülmények, helyes táplálkozás és biztonságos lakáskörülmények. Ezért hangsúlyozzuk a kormányzat felelősségét: gondoskodjon arról, hogy minden ember elérhesse azt, ami egészsége szempontjából fontos.

3.16 A vidéki élet

Támogatjuk azon személyek és családok élethez és jóléthez való jogát, akik földművelőként, mezőgazdasági munkásként, kereskedőként, szabad foglalkozásúként a városoktól távol és az agglomerációs körzeteken kívül élnek. Úgy gondoljuk, hogy kultúránk elszegényedik, és az embereket megfosztják egy ésszerű életstílustól, ha a kisvárosokban vagy vidéki körzetekben az élet nehezzé vagy lehetetlenné válik.

A vidéki élettér fejlesztése adott esetben azt is jelentheti, hogy a földet fel kell szabadítani nem mezőgazdasági hasznosítás céljára is. Azokban az esetekben azonban fellépünk a szántóföld nem mezőgazdasági célú hasznosítása ellen, ha arra más területek rendelkezésre állnak. Ezen túlmenően bátorítjuk azokat a célkitűzéseket, melyek hasznos programokkal az arra alkalmas területeket mezőgazdasági hasznosításban vagy művelésből kivonva, szabad területként tartják fenn. Támogatjuk azokat a társadalmi és magán törekvéseket, amelyek a mezőgazdasági családi vállalkozásokat az iparszerű mezőgazdaság elé helyezik, és amelyek szerint az ipari létesítményeket nem a vidékies jellegű körzetekbe telepítik.

A mobilitás és a technológia további növekedése a korábban homogén népességgel rendelkező kisebb települések számára azt eredményezte, hogy most különböző vallású és életvitelű lakosság együttese él itt. Habár ezt sokszor fenyegetésként vagy a közösségi élet veszteségként élik meg,

ugyanakkor e helyzetben lehetőséget is látunk arra, hogy kövessük azt a bibliai felszólítást, amely meghív a társadalmi közösségi életbe.

Ezért arra bátorítjuk a kisebb városokat, falvakat és azok lakóit, hogy a teljes lakossággal maradjanak kapcsolatban, és ajánlják fel egymásnak a jó kapcsolatokat, a gondoskodást, kibékülést és a kölcsönös segítségnyújtást. Jó lenne, ha a vezető funkciókat közösen gyakorolnák, e célból a különböző képességeket mozgósítanák, a kölcsönös bizalmat építenék, minden embert egyedi, értékes személyiségnek tekintenének, és így valószínűsítenék meg Istentől kapott békességet a világban.

3.17 A fenntartható mezőgazdaság

Ahhoz, hogy a világ lakóinak élelmiszer-szükségletét kielégíthessük, olyan mezőgazdasági rendszert kell teremtenünk, amely fenntartható módszereket alkalmaz, tekintettel van az ökoszisztémákra és biztosítja a mezőgazdaságban foglalkoztatott emberek megélhetését. Olyan művelési formákat támogatunk, amelyek fenntartják és javítják a talaj természetes termőképességét, védik a növényi és állatfajok sokszínűségét, a regionális struktúrákhoz és viszonyokhoz illeszkednek, és lehetővé teszik azt, hogy a haszonállatokkal humánusan bánjanak, és életfeltételeik a természetes viszonyaikhoz a lehető legközelebb álljanak.

Egy olyan hatékony mezőgazdasági rendszerre törekszünk, amelyben a növénytermesztés és állattenyésztés során tekintettel vannak a természetes körforgásra, energiát takarítanak meg és a vegyi anyagok felhasználását minimálisra csökkentik.

A fenntartható mezőgazdaság megköveteli, hogy világméretben megvizsgálják a mezőgazdasági termelőrendszerek kihatását a regionális és globális élelmiszer- és nyersanyagtermelésre, az állatfajok és a növények sokféleségének megőrzésére, valamint a kultúrtájak megővására és fejlesztésére. Olyan technológiai és biológiai fejlesztésekre van szükség, melyek a fenntarthatóságot segítik, és figyelembe veszik az ökológiai következményeket.

A mezőgazdasági termékekkel folytatott világkereskedelemnek tisztességes feltételek és árak alapján kell történnie. Az áraknak fedezniük kell a fenntartható termelési módszerek költségeit, valamint az ökológiai károk valóságos költségeit is.

Megállapítjuk, hogy a mezőgazdasági termelés, kereskedelem és feldolgozás terén nagyfokú koncentráció alakult ki. Az élelmiszer-előállítás fokozódó mértékben néhány kézben összpontosul. Ez a folyamat éberségre és cselekvésre szólít fel, hogy ne kerüljön veszélybe a szociális igazságosság.

Felszólítjuk az agrárgazdaságot, hogy tartsa be az emberi jogokat a mezőgazdaságban foglalkoztatott minden emberrel szemben, akiknek becsületes munkáért tisztességes bér jár.

Felszólítjuk egyházunkat is, hogy etikusan foglaljon állást az élelmiszer-beszerezés és az élelmiszert előállító emberek helyzete kérdésében.

3.18 A városi élet

A városok, elővárosaikkal együtt egyre több ember életteré váltak. Ez az urbánus tér sokaknak számos gazdasági, képzésbeli, szociális és kulturális lehetőséget kínál; mások számára viszont elidegenedéshez, szegénységhez és elmagányosodáshoz vezet. Egyházként lehetőségünk is van arra, de felelősek is vagyunk azért, hogy közreműködjünk a városi élet jövőjének kialakításában. Átfogó programok szükségesek a szociális tervezés és az átalakítás terén annak érdekében, hogy nagyobb fokú emberieséget tudjunk belevinni a városi életbe. A keresztényeknek minden intézkedés – ide értve a gazdaság és a közélet fejlesztését, az új városrészek építését, és a város szanálásának kérdéseit is – a szerint kell megítélniük, hogy mennyiben őrzik meg és fejlesztik az emberi értékeket, mennyiben biztosítják a polgárok személyes és politikai részvételét, és mennyiben teszik lehetővé a különböző fajokhoz, kor- és jövedelmi csoportokhoz tartozó személyek számára az együttélést. Üdvözljük a várostervezők mindazon törekvését, amelyek ezen szempontokat tervezési munkájuk középpontjába állítják. Úgy kell együttműködnünk a városok fejlesztésének alakításában, hogy megfeleljen az áttekinthető közösségek iránti emberi igénynek. Egyidejűleg arra kell biztatni a kisebb közösségeket, hogy vállaljanak felelősséget a teljes városi közéletért, és ne húzódnak vissza abból.

3.19 A médiákban megjelenő erőszak és a keresztény értékek

Naponta nyilvánvalóbbá válik a médiák (mindelelőtt a filmek, a televízió és a számítógépes hálózatok) példanélküli befolyása, amelyet társadalmunkban a keresztény és humanista értékrendre gyakorolnak. Elutasítjuk az emberek méltatlan ábrázolását a médiákban és a szenzációéhség kielégítésére irányuló megjelenítéseket a szórakoztató- és hírműsorokban. Ezek a praktikák sértik az emberi méltóságot, sértik Krisztus és a Biblia tanításait. A metodista keresztényeket – más felekezetekben lévő testvéreikhez hasonlóan – figyelmeztetni kell arra, hogy a tömegkommunikációs eszközök gyakran aláássák a keresztény igazságokat, amennyiben a szabados életvitelt dicsőítik, és részletekbe menően ábrázolnak erőszakos cselekményeket. Ahelyett, hogy a közönségüket az élet szentségén alapuló életmódra biztatnák és ösztönöznék, a szórakoztatóipar gyakran ennek ellenkezőjét támogatja: az erőszak, a hatalommal való visszaélés, a kapzsiság és istentelenség cinikus képét mutatja be; gyakran a családról is gúnyosan beszél. A médiákat felelőssé kell tenni a társadalmunkban, napjainkban észlelhető értékrombolásban való részvételükért. A médiában sokan közömbösek

maradnak ebben a kérdésben, inkább csak reflektálnak, mintsem befolyásolják a társadalmat. Az emberek érdekében a keresztényeknek együtt kell munkálkodniuk, hogy feltartóztassák a morális értékek széthullását.

Kíváncos lenne, hogy a szülők a gyülekezetben háttértámogatást kapjanak gyermekeik nevelésére és a velük való foglalkozásra, a rádió, televízió, film és internet helyes használatával kapcsolatosan.

Arra biztatjuk a gyülekezeteket, a szülőket és egyes személyeket, hogy tiltakozzanak olyan producerek és pénzügyi támogatók ellen – egészen a velük szembeni bojkottig –, akik adásaikban gátlástalanul ábrázolják az erőszakot és az értékromboló szexualitást. Bátorítjuk az embereket arra, hogy tiltakozzanak az ilyen műsorok céges támogatói ellen azzal, hogy nem forgalmazzák, és nem vásárolják termékeiket.

3.20 Az internet

Az internet és az egyéb elektronikus eszközök gyors fejlődése az egész világon radikálisan megváltoztatta az emberek egymással való kommunikációjának módját és formáját. Az internet pozitív lehetőségei állandóan bővülnek: a felnőttek és a gyermekek egyaránt, mindenütt kapcsolatot tudnak létesíteni a magukhoz hasonlókkal, világméretű tudásanyaghoz tudnak hozzáférni a célból, hogy szellemi képességüket fejlesszék, tudásukat bővítsék, és olyan utakat keressenek, amelyeken elérhetik egyéni céljaikat. Ezért az egyház támogassa az internet pozitív használatát és a mindenki számára való hozzáférést.

Üdvözljük a társadalmi és egyházi csoportok e célból az interneten való együttműködését. A társadalmi és egyházi csoportok működjenek együtt az internet mindenki számára való biztonságosabbá tételében.

Az internet azonban nagy veszélynek és kísértéseknek is kiteszi annak használóit. Ezért az internettel felelősen kell bánni. Különösen a gyermekeket kell megvédeni a veszélyekkel szemben. Így az előnyök kihasználhatók és a kockázatok alacsony szinten tarthatók anélkül, hogy kitennének magunkat a nem megfelelő és illegális tartalmú hozzáféréseknek.

3.19 AIDS-szel és HIV-vírussal élő emberek

A HIV-vírussal (emberi immun vírus) és az AIDS-szel (szerzett immunhiányos tünetegyüttes) diagnosztizált emberek gyakran elutasítással találkoznak családjaik és barátaik részéről, valamint a különböző közösségekben, ahol dolgoznak és tevékenykednek. Ráadásul gyakran nem biztosított számukra a megfelelő egészségügyi ellátás, különösen életük végén.

Minden HIV és AIDS vírussal élő embert tisztelettel és méltósággal kell kezelni. Megerősítjük az egyház felelősségét az ezen emberek és családjaik felé való szolgálatra, függetlenül attól, hogyan szereztek betegséget.

Támogatjuk a munkavállalásra, a megfelelő orvosi kezelésre, a közoktatásban és az egyházi életben való részvételre való jogukat.

Szorgalmazzuk az egyház aktív szerepvállalását az AIDS terjedésének megelőzésében a gyülekezet és a közösség számára nyújtott nevelési programokkal. Az egyház legyen elérhető tanácsadás céljából az érintettek és családjaik számára.

163. cikkely: V.4. A gazdasági közösség

4.0 Bevezető gondolatok

A gazdasági rendszerek ugyanúgy Isten megítélő tekintete alatt állnak, mint az ember által létrehozott egyéb rendszerek. A mindenkori kormányok felelőssége, hogy az egyén és a közösségek gazdasági létezését megfelelő költségvetési és pénzügy-politikai eszközökkel lehetővé tegye, és a teljes foglalkoztatottságról, valamint az alacsony infláció melletti méltányos jövedelmezőségről gondoskodjon. Az egyéni és társas vállalkozások a gazdasági tevékenységükkel a foglalkoztatás és a környezetszennyezés területén okozott társadalmi károkért felelősséggel tartoznak, és ezekért a károkért felelősségre vonhatók. Támogatjuk azokat az intézkedéseket, melyek révén csökkenthető, hogy a gazdaság csak kevés ember kezében összpontosuljon. Támogatjuk továbbá azoknak az adózási törvényeknek megváltoztatására és támogatási rendszerek leépítésére irányuló törekvéseket, melyek mások rovására jelenleg a tehetőseknek kedveznek.

4.1 A tulajdon

Hisszük, hogy a magántulajdont Isten előtti vagyoni felelősséggel kell kezelni, és hogy a tulajdonra való jognak a társadalom magasabb rendű érdekei határt képeznek. A keresztény meggyőződés szerint sem az egyén, sem egy csoport nem rendelkezhet kizárólagosan és önkényesen a teremtet világ valamely része felett. A közös tulajdonnal és a kulturális javakkal ezért Isten előtti felelősséggel kell bánni. A kormányoknak törvényi szabályozásokkal is gondoskodniuk kell mind a magántulajdon, mind a társadalom jogainak védelméről.

4.2 Kollektív szerződés

Helyesljük az egyéni és társas munkaadók és munkavállalók arra vonatkozó jogát, hogy bértárgyalások céljából szakszervezetekbe vagy választásuk szerint más érdekvédelmi csoportokba szerveződjenek. Ezenkívül helyesljük mindkét oldal jogát szervezeti tevékenységük védelmére, és hangsúlyozzuk felelősségüket a köz érdekében folytatott korrekt tárgyalásokért. A társadalom szereplői jogainak védelmére és támogatására ésszerűnek tartjuk bonyolult helyzetekben közéleti személyiségek közvetítőként való bevonását a tárgyalásokba, amíg – lehetőség szerint egy egyeztető bizottsági határozat segítségével – mindegyik oldal számára elfogadható megállá-

podásra jutnak. Elutasítjuk az erőszak alkalmazását a bértárgyalások vagy a munkaadók és munkavállalók közötti egyéb viták során. Hasonlóképpen elutasítjuk a legális sztrájkokban résztvevő munkavállalók elbocsátását.

4.3 Munka és szabadidő

Minden embernek joga van a méltányos bérezés ellenében végzett munkához. Ha az egyéni munkáltatók nem tudnak vagy akarnak kellő számú munkahelyet biztosítani, a kormányzat felelőssége azok megteremtése. Támogatjuk a munkahelyi véleménycserét, konstruktív és kollektív munka-megállapodásokat bátorító intézkedéseket.

Támogatunk minden olyan intézkedést, amely a dolgozók fizikai és lelki védelmét biztosítja, az áruk és szolgáltatások igazságos elosztását, valamint a munkaszüneti idő tetszés szerinti alakítását lehetővé teszi. A szabadidő alkalmat kínál a társadalom formálásában való aktív részvételre. Ezért a munkavállalók részére belátásuk szerint felhasználható szabadidőt kell biztosítani. Ide tartoznak a művelődés, a kultúra és a pihenés területén kínált lehetőségek, melyek a szabadidő jobb alakítását teszik lehetővé. Hisszük, hogy az ember fontosabb, mint a profit. Sajnálatosnak tartjuk a gazdasági életünket gyakran átható önző beállítottságot. Támogatjuk a munkavállalóknak azt a jogát, hogy az életet vagy az egészséget veszélyeztető munkavégzést megtagadják, anélkül, hogy ezáltal munkahelyüket elveszítenék. Támogatjuk a cégek piaci monopóliumhelyzetét csökkentő, illetve megakadályozó intézkedéseket.

4.4 A fogyasztás

A vásárlóknak arra kellene gazdasági hatalmukat felhasználniuk, hogy olyan termékek előállítását serkentsék, melyek szükségesek és hasznosak, és egyidejűleg gyártásuk vagy felhasználásuk során a környezet károsítása elkerülhető. Az olyan termékek vásárlását, melyek előállítása közben a dolgozókat életkoruk, nemük vagy gazdasági helyzetük miatt kizsákmányolták, kerülni kell. A fogyasztók az áruk és a szolgáltatások igénybevétele során azt mérlegeljék, hogy vajon ezzel az életminőség javulását, vagy inkább az anyagi javak korlátok nélküli gyártását segítik elő. Arra buzdítjuk a fogyasztókat, beleértve gyülekezteinket és egyházi szervezeteinket is, hogy fogjanak össze e cél elérése érdekében, és adjanak nyomtatékot a káros gazdasági, szociális és ökológiai gyakorlatok miatti elégedetlenségüknek olyan megfelelő eszközökkel, mint a bojkott, felszólító levelek, közös határozatok és a nyilvánosság. Ezek a módszerek használhatók pl. a jobb televízió- és rádióprogramok elérése érdekében is.

4.5 A szegénység

A fejlett ipari országokban elért bőség és felesleg ellenére az emberiség nagyobb része szegény-

ségben él. Az alapvető szükségletek, mint a táplálkozás, a ruházkodás, a lakhatás, a művelődés és az egészségügyi ellátás kielégítése érdekében meg kell találni a föld gazdagságának igazságosabb elosztási módját. A technikai fejlődés és a kizsákmányoló gazdasági tevékenységek miatt sokan elszegényednek, és a meglévő szegénység fennmarad. Mivel tudatában vagyunk ennek, nem tesszük felelőssé a szegényeket szegénységükért. A szegénység csökkentése érdekében támogatjuk az olyan politikai intézkedéseket, mint a megfelelő jövedelem biztosítása, iskolai és szakképzés, tisztességes lakhatás, ésszerű foglalkoztatási lehetőségek, méltányos orvosi ellátás, valamint az emberbaráti tevékenységek és a segélyprogramok hatékony javítása. Mivel gyakran az alacsony munkabér az oka a szegénységnek, a munkáltatók annyi munkabért fizessenek a munkavállalóknak, hogy azok ne legyenek rászorulva olyan állami támogatásokra, mint az élelmiszerjegy, vagy a szociális megélhetési segély.

4.6 Külföldi munkavállalók, vendég- és idénymunkások

A bevándorlók és a mezőgazdasági idénymunkások – akik már régóta egyházi szolgálatunk részét képezik – életvitelükből fakadóan sok olyan gazdasági és szociális előnyből ki vannak rekesztve, melyeket a többi munkás élvez. Sok vendégmunkás helyzete még amiatt is rosszabb, hogy olyan faji vagy etnikai kisebbséghez tartoznak, mely amúgy is társadalmi hátrányt szenved. Ezért fellépünk a külföldi munkavállalók jogaiért. Támogatjuk önszerveződésre és önmeghatározásra vonatkozó törekvéseiket. Felhívjuk a kormányokat és a munkáltatókat, hogy a külföldi munkavállalók részére ugyanazokat a támogatásokat biztosítsák a gazdasági, oktatási és szociális területen, mint a többi állampolgárnak. Felkérjük az egyházakat, hogy működési területükön részükre segítő programokat szervezzenek, és támogassák bértárgyalásokra irányuló törekvéseiket.

4.7 A szerencsejátékok

A szerencsejátékok fenyegetést jelentenek a társadalomra, veszélyeztetik az erkölcsi, szociális, gazdasági és lelki élet alapjait. Akadályozzák a jó közösségi élet gyakorlását. A hit és a felelősségvállalás alapján a keresztények tartózkodjanak a szerencsejátékoktól, és nyújtsanak segítséget a játékszenvedélyek áldozatainak. Gyógyászati segítség igénybevételére bátorítja az egyház azokat, akiknél a játék már szenvedéllyé vált, hogy erejüket és lehetőségeiket a jó és értelmes célok teljesítésére fordíthassák. Az egyház támogassa azokat a normákat és életmódokat, melyek a játék – beleértve a lottózást is – bűvöletébe menekülést nem kívánatosá és szükségtelenné teszik, legyen az bár szórakozás, vagy menekülés, vagy a jótékonyági alapok és

állami alapítványok támogatására bevételeket biztosító eszköz.

4.8 A nagyvállalatok (konszernek) felelőssége

A konszernek nemcsak részvényeseik felé tartoznak felelősséggel, hanem a többi érdekelt – a munkatársak, szállítók, vevők és eladók –, valamint a társadalom, melyben működnek, és a természet felé is.

A nyilvánosságnak joga van tudni, hogy a konszernek tevékenysége milyen hatással van ezeken a területeken. Csak így tudnak az emberek megalapozottan dönteni arról, mely konszerneket kívánnak támogatni.

Üdvözljük, ha a konszernek önként alávetik magukat azoknak az etikai normáknak, melyek az emberek jólétét támogatják, és a környezetet védik.

4.9 Családi gazdaságok

A családi gazdaságokat már régóta a szabad és demokratikus társadalom meghatározó pillérének tekintik. Az utóbbi években a független gazdálkodók létét több különböző tényező fenyegeti világszerte. Ezek közé soroljuk a mezőgazdaságnak egyre nagyobb mértékű koncentrációját néhány nemzetközi konszern kezében. A tömegek szükségleteire szolgáló élelmiszer ellátás kevesek kezében való koncentrálása egy sor jogi kérdést vet fel, melyek éberségre intenek, és cselekvésre szólítanak fel. Felszólítjuk az agrárgazdaságot, hogy tartsa szem előtt az emberi jogokat mind a világ mindennapi kenyerének felelősségteljes előállításában, mind az egyetemes polgárjogi felelősség tekintetében, amely úgy a kis -, mint a nagy gazdálkodók jogait tiszteletben tartja, annak érdekében, hogy becsületes munkáért tisztességes jövedelmet kapjanak. Támogatjuk az emberek jogát a vagyonszerzésre, és a földművelésből való megélhetésre. Felszólítjuk egyházainkat, hogy minden tőlük telhető eszközzel előrelátó módon foglaljanak állást az élelmiszerellátás és az élelmiszert termelő emberek érdekében.

164. cikkely: V.5. A politikai közösség

5.0 Bevezető gondolatok

Isten iránti engedelmisségünk kötelezettsége elsőbbséget élvez az állam iránti engedelmisséggel szemben. Ugyanakkor elismerjük az állam jogát arra, hogy a társadalmi közrend tartalmát meghatározza és fenntartsa. A politikai közösségre vonatkozó megnyilatkozásunk az Isten előtt vállalt azon felelősségünkéből fakad, mely a politikai és társadalmi életet is magában foglalja.

5.1 Alapvető emberi- és szabadságjogok

Az államhatalom felelős az emberi és szabadságjogok védelméért. Ezekhez tartozik a szabad és titkos választásnak, a szólás-szabadságnak, a szabad vallásgyakorlatnak, a gyülekezési- és sajtószabadságnak a joga, a sérelmek orvoslásának kezdeményezéséhez való

jog a megtorlástól való félelem nélkül, a magánélet háborítatlanságához való jog. Az államhatalom felelős a megfelelő táplálkozáshoz, ruházkodáshoz, lakhatáshoz, képzéshez és egészségügyi ellátáshoz való jog biztosításáért. Az állam formáját és vezetőit a minden felnőtt állampolgárnak biztosított választójog gyakorlása határozza meg. Határozottan ellenezzük a politikai ellenzéknek a hatalmon lévő kormányzat általi ellenőrzését és megfélemlítését, valamint a választó vagy kinevező hivatallal való mindenféle visszaélést. A politikai ellenfelek vagy másként gondolkodók zaklatása és félreállítás végett fogatosított letartóztatások és bebörtönzések sértik az alapvető emberi jogokat. Az emberkínzás, a fizikai erőszak alkalmazása minden esetben a keresztény tanítással szöges ellentétben áll. A keresztényeknek és egyházaiknak az a kötelessége, hogy ezt a gyakorlatot, bárhol, bármilyen formában is jelentkezék, elítéljék és küzdjenek ellene. Ugyanezen okokból ellenezzük a halálbüntetést, és sürgetjük, hogy minden büntetőjogi rendelkezésből egyszer s mindenkorra töröltesék. Az egyháznak ahhoz kell ragaszkodnia, hogy a halálbüntetés be legyen tiltva illetve, hogy elkövetésének büntetőjogi következményei legyenek.

Az egyház a rabszolgaság intézményét aljas bűnnek tekinti. A rabszolgaság minden formáját teljesen be kell tiltani, annak létét az egyház semmiképpen sem tűrheti el.

5.2 A politikai felelősség

Minden politikai rendszer működőképessége polgárainak önkéntes és építő jellegű együttműködésétől függ. Azon a véleményen vagyunk, hogy sem az államnak, sem az egyháznak nem szabad arra törekednie, hogy a másik felet ellenőrzése alatt tartsa, vagy uralma alá hajtsa. Az egyház és az állam szétválasztása természetesen kettejük külön útját jelenti, azonban nem zárja ki a kölcsönhatást. Az egyház részéről az állam felé folyamatosan egy erős etikai hatásnak kell megnyilvánulnia. Támogassa azokat az állami programokat és intézkedéseket, melyek igazságosak és a közjót szolgálják, szembeleyezkedve azokkal, melyek nem azok.

5.3 Az információ szabadsága

A polgárok számára minden országban hozzáférhetővé kell tenni azokat a lényeges információkat, melyek a kormányra és annak intézkedéseire vonatkoznak. Az állam részéről megnyilvánuló törvényellenes és lelkiismeretlen cselekményeket egyes személyek, vagy csoportok ellen még az állítólagos nemzetbiztonsági érdekekre való hivatkozással sem szabad elfogadni, vagy eltitkolni.

5.4 Nevelés és oktatás

A család, az egyház és az állam felelős a gyermekek és fiatalok neveléséért és képzésért. A társadalom ezt a kötelességét csak akkor teljesíti, ha mindenkinek egyenlő képzési, és továbbképzési

esélyeket biztosít. Anyagi okok miatt senki se legyen kizárva a felsőfokú egyházi vagy nem állami alapítású oktatási intézményekből. Kiállunk a magánegyetemek és főiskolák azon joga mellett, hogy az állami fenntartásúakkal egyenlő jogokat élvezhessenek. Olyan intézkedéseket támogatunk, melyek biztosítják ezen intézmények választását, és az ide bejutás lehetőségét, ugyanakkor nem eredményezik az állam és egyház alkotmányellenes összefonódását. Az állam ne használja ki hatalmát különböző vallási meggyőződések támogatására (beleértve az ateizmust is), de ne is követeljen imádságot vagy istentiszteletet az állami iskolákban. Ugyanakkor engedje meg, hogy a tanulók szabadon gyakorolják vallási meggyőződésüket. Az állam nem tilthatja az önkéntes imádkozás szabad gyakorlását az állami iskolákban és különböző közösségi rendezvényeken. Lényeges, hogy ne magyarázzuk félre az állam és egyház szétválasztását úgy, mintha az minden vallási kifejezésmódnak a közéletből való törlését jelentené.

5.5 A polgári engedetlenség

A kormányok és a törvények Isten és az emberek szolgálatára rendeltettek. A polgárok erkölcsi kötelessége, hogy a törvényeket, amelyek a jogosság és az állami rend keretében jöttek létre, elismerjék. A kormányok munkájuk révén ugyanúgy Isten ítélete alatt állnak, mint minden ember. Ezért elismerjük minden egyes ember jogát arra vonatkozóan, hogy eltérő véleményt képviseljen. Ha lelkiismeretük erre kényszeríti őket és már minden más lehetőséget kimerítettek, elismerjük az egyes polgárok jogát arra, hogy ellenálljanak vagy engedetlenséget tanúsítsanak azokkal a törvényekkel szemben, amelyeket igazságtalanoknak tartanak vagy bizonyos embercsoportokat hátrányosan érintenek. A törvények iránti tiszteletüknek azonban ki kell fejeződnie abban, hogy lemondanak az erőszakról és készek engedetlenségük hátrányos következményeit vállalni. Nem bátorítjuk és nem helyeseljük semmilyen körülmények között sem az erőszakos tiltakozást, vagy akciókat az abortusz vitában szereplők ellen. Imádkozunk mindazokért, akik a jogszerű hatalom gyakorlásával bíztattak meg, és így a társadalomnak szolgálnak. Támogatjuk erőfeszítéseiket, hogy igazságot és esélyegyenlőséget biztosítsanak mindenki számára. Az egyházak kötelessége, hogy támogassák mindazokat, akik valamely erőszakmentesen képviselt lelkiismereti döntésük miatt szenvednek. Sürgetjük a kormányokat, hogy biztosítsák a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányában meghatározott jogokat az ilyen erőszakmentes cselekmények miatt veszélyben lévő embereknek.

5.6 A büntetőjog és a társadalmi életbe való visszavezetés

A kormányok a jogosság fenntartása céljából a bűnüldözés és az igazságszolgáltatás intézményeit

hozzák létre, hogy ezek által minden ember személyi és tulajdoni jogait megvédhessék. A büntetési lehetőségek széles skálája szolgál arra, hogy azokban a társadalom elítélő véleményét kifejezze, veszélyes bűnözőket elszigeteljen, a büntetettől azok várható büntetése által elriasszon és a társadalomba való visszailleszkedést lehetővé tegye. Minden állami intézkedést, amely a büntettek számának csökkentését vagy megszüntetését célozza, támogatunk, amennyiben az emberi alapjogokat tiszteletben tartja.

Visszaautasítjuk az ezen intézkedésekkel való visszaélést, különösen, ha azok a bosszút vagy olyan személyek üldözését illetve megfélemlítését célozzák, akik fajuk, külsejük, életstílusuk, gazdasági helyzetük vagy meggyőződésük folytán különböznek azoktól, akik a hatalmat gyakorolják. Elítéljük a törvények minden olyan átgondolatlan, érzéketlen és diszkriminatív alkalmazását, amelyek által a hátrányos helyzetű embereket vagy az ország nyelvét nem beszélő polgárokat jogaiktól megfosztanak. Támogatjuk azonban mindazon erőfeszítéseket, amelyek a bűnözést gerjesztő életkörülményeket igyekeznek megszüntetni. Szorgalmazzuk a rendőrség, az igazságszolgáltatás és a társadalom minden tagja között kialakított állandó és konstruktív együttműködést. Jézus Krisztus azért jött, hogy megmentse az elveszetteket és a sérültek támogatója legyen; az ő szeretete kötelez bennünket arra, hogy olyan rendszer kialakulásán fáradozzunk, amely tartalmazza a gondoskodást és a rehabilitációt a büntettek áldozatai, az elkövetők és hozzátartozóik számára, de a bűnüldözéssel megbízottakra és az egész társadalomra vonatkozóan is.

A Bibliára alapozó büntetőjog, amely a reszocializációra irányul, az embernek Istennel, önmagával és embertársaival való egészséges kapcsolatot hangsúlyozza. Ha ezek a kapcsolatok a bűnelkövetés által megsérülnek vagy megromlanak, akkor gondoskodni kell helyreállításuk lehetőségéről. A jelenleg elterjedt büntetőjogi rendszerek általában a megtorlás elvére épülnek. Túlhangsúlyozzák az elkövetőnek az állammal szemben viselt felelősségét, és a büntetést a kiegyenlítő igazságszolgáltatás eszközének tekintik. A reszocializációra irányuló büntetőjog az elkövetőnek az áldozattal és a megzavart közösséggel szemben viselt felelősségét igyekszik előtérbe helyezni. A reszocializációra törekvő igazságszolgáltatás megkísérli, hogy a keletkezett kárt Isten szeretetének erejével tegye jóvá, és minden érintett számára – az áldozatok, az elkövetők, az érintett családok és a társadalom egésze vonatkozásában – a gyógyulás folyamatát tegye lehetővé.

Az egyház, miközben ezt a kihívást a Krisztus követésében elfogadja, és önmagát a megváltozás és a gyógyulás eszközének tekinti, maga is alapvető változások részese lesz.

5.7 A katonai szolgálat

Fájlaljuk, hogy a háborúk újra és újra feldúlják az emberiség életét. Szorgalmazzuk, hogy a vitatott

kérdéseket a nemzetek és a különböző felek között békés úton oldják meg.

A keresztény lelkiismeret kezdettől fogva szembenézett az erőszak és a háborúk borzalmas realitásával, mert ezek a gonoszságok egyértelműen ellene hatnak a jónak, amit Isten az egész emberiség számára elgondolt. Vágyakozunk arra az időre, amikor már nem lesz többé háború és az emberek békében és igazságban élhetnek e földön. Vannak közöttünk, akik azt gondolják, hogy a háború, és az erőszak bármely formája a keresztény ember számára sohasem fogadható el. A legtöbb keresztény azonban sajnálattal kénytelen megállapítani, hogyha a konfliktusok békés megoldásának lehetőségei kudarcot vallottak, ott a gátlástalan agresszió, a zsarnokság vagy a népiirtás megakadályozására a fegyveres erőszak alkalmazása a kisebbik rosszat jelentheti. Tisztelettel adózunk a pacifisták bizonyágtételének, akik nem engedik, hogy a háborút és az erőszakot közömbösen fogadjunk. De tiszteletben tartjuk azokat is, akik az erőszak alkalmazását javasolják, amennyiben ez valamely kivételes helyzetre vonatkozik, annak szükségessége minden kétségen felül áll, és ezt a megfelelő nemzetközi szervezetek is elismerik. Szorgalmazzuk olyan nemzetközi ügyekre érvényes törvényi szabályozások létrehozását, melyek ezekben az esetekben a háború, az elnyomás és erőszak elkerülésének eszközei lehetnek.

A katonai szolgálatra vonatkozó állami kényszer alkalmazását elutasítjuk, mint amely az Evangéliummal ellenkezik. Emlékeztetünk azokra a súlyos feszültségekre, amiket egy ilyen kényszer előidéz. Javasoljuk, hogy minden fiatal felnőtt kérje ki egyháza tanácsát, ha a hadkötelezettséggel kapcsolatban lelkiismereti döntés előtt áll. Felhívjuk a lelkeseket, hogy álljanak rendelkezésükre mindazoknak, akiket katonai szolgálatra hívnak be és azoknak is, akik a behívó parancsnak ellenállnak. Az egyház szolgálata azok számára is nyitott, akik minden háborút, vagy valamely meghatározott háborút lelkiismereti okból elutasítanak és emiatt nem csak a katonai szolgálatot tagadják meg, hanem az együttműködést minden olyan állami intézménnyel, amely egy ilyen szolgálatot szabályoz. Az egyház azok számára is készen áll szolgálatával, akik a katonai szolgálat vagy a polgári szolgálat letöltése mellett döntenek.

165. cikkely: V.6. A népek közössége

6.0 Bevezető gondolatok

Isten teremtett világa oszthatatlan. A mai kor technológiai fejlődése olyan egységet kényszerít ránk, amely messze meghaladta erkölcsi és szellemi képességünket, hogy egy biztonságos világról gondoskodjunk. Az emberiségnek ez a kényszerű egysége, amely egyre növekvő mértékben az élet minden területén megmutatkozik, olyan problémákkal szembesíti az egyházat és az egyes embert, melyek megoldása nem tűr

halasztást: igazságtalanság, háború, kizsákmányolás, előjogok, a népesség robbanásszerű növekedése, nemzetközi ökológiai válság, az atomfegyverek számának növekedése és nagymértékű elterjedése, a mindenkori kormányzati rendszer hatékony ellenőrzésén kívül működő multinacionális vállalatok fejlődése és bármilyen megjelenési formájú zsarnokság növekedése. Ha az emberhez méltó életnek jövőt akarunk biztosítani, akkor nemzedékünknek ezekre a problémákra választ kell találnia. Egyházként elkötelezzük magunkat az egymást őszintén szerető emberek világközösségének elérése mellett. Kötelezzük magunkat, hogy az evangélium válaszait keressük minden olyan kérdésben, amely megosztja az emberiséget, és a népek közösségének fejlődését veszélyezteti.

6.1 Népek és kultúrák

Ahogy az egyes emberek, úgy a népek és kultúrák különbözősége is Isten akarataival megegyező. Egyetlen nemzet és kultúra sem bánik teljes mértékben igazságosan és helyesen polgáraival, és egyiknek sem teljesen közömbös polgárainak jóléte. Az egyház feladata, hogy országaikban felelőssé tegye az államokat polgáraikkal és bármely más emberrel való igazságtalan bánásmódért. Miközben elismerjük a kultúrák és világnézetek különbözőségeit, síkraszállunk minden országban az igazságosságért és a békéért.

6.2 Az állam hatalma és felelőssége

Egyes államok másoknál nagyobb gazdasági és katonai hatalommal rendelkeznek. A hatalommal rendelkezők felelőssége, hogy gazdagságukat és befolyásukat mértéktartó módon használják. Megerősítjük minden ország lakosságának jogát és kötelességét, hogy sorsát maga határozhassa meg. Felszólítjuk a nagyhatalmakat, hogy a népek politikai, szociális és gazdasági önrendelkezésének kiszélesítése érdekében vessék latba befolyásukat, ahelyett, hogy csak saját érdekeiket képviselnék. Támogatunk minden nemzetközi erőfeszítést, amely egy igazságosabb nemzetközi világ-gazdasági rendszer megvalósulását célozza, amelyben a világ korlátozott készletei mindenki javára a legkedvezőbben hasznosulnak. Felszólítjuk a különböző társadalmakban élő keresztényeket, hogy szorgalmazzák kormányuknál és a gazdasági élet résztvevőinél egy ilyen világ-gazdasági rend kialakulását, és munkálkodjanak ennek érdekében.

6.3 Háború és béke

Hisszük, hogy a háború Krisztus tanításával és példájával összeegyeztethetetlen. Ezért a háborút, mint a politika eszközt elvetjük. Kitarunk amellet, hogy az államok legfontosabb erkölcsi kötelessége, hogy az összes felmerülő vitás kérdést békés eszközökkel oldják meg. A kormányzatok kötelessége, hogy a fontossági sorrendek kialakításakor az emberi értékeknek a katonai követelésekkel szemben nagyobb súlyt tulaj-

donítsanak. A társadalom militarizálásának véget kell vetni. A fegyverek gyártását, kereskedelmét és szétosztását korlátozni és ellenőrizni kell; az atomfegyverek előállítását, birtoklását és bevetését el kell ítélni. Ezért támogatjuk az általános és teljes körű leszerelést szigorú és hatékony nemzetközi ellenőrzés mellett.

6.4 Igazságosság és törvény

Személyeknek és csoportoknak a társadalomban, életükben és az élethez való jogukban biztonságban kell érezniük magukat. Ehhez fel kell építeni és fenn kell tartani a törvényes rendet. Erkölcstelennek ítéljük azt a rendet, amely megtűri az igazságtalanságokat. A népeknek is biztonságban kell érezniük magukat a világban, ha majd valóban kialakul egy világközösség.

Mivel hisszük, hogy a nemzetközi igazságosság valamennyi nép aktív közreműködését megköveteli, ezért az Egyesült Nemzetek Szövetségét és alszervezeteit valamint a Nemzetközi Bíróságot a jelenlegi legalkalmasabb olyan intézményeknek tartjuk, amelyek a népek közötti igazságosság és jog megvalósítását elősegítik. Üdvözljük mindazon országok összes lakóinak törekvését, akik a világbékét a jog eszközével igyekeznek elérni.

Támogatjuk a nemzetközi segítségnyújtást és együttműködést minden konfliktusban és szükséghelyzetben. Követeljük mindazon országok felvételét az ENSZ-be, akik tagságra jelentkeznek és a megfelelő kötelezettségeket is vállalják. Sürgetjük az ENSZ aktívabb szerepvállalását nemzetközi békéltető tárgyalások kialakításában. Közreműködésével a különböző országok között fennálló vitás kérdéseket és konfliktusokat egy semleges, pártatlan testület kötelező érvényű ítélettel rendezze. A két- vagy többoldalú erőfeszítések is, habár az ENSZ részvétele nélkül, de célkitűzéseivel összhangban és nem annak ellenében történjenek. Hagyományainkat komolyan véve újra megerősítjük a világért érzett felelősségünket, és azon fáradozunk, hogy minden ember és nép egy igazi világközösségnek teljes és egyenlő jogú tagja legyen.

166. cikkely: V.7. Szociális Hitvallásunk

Hiszünk Istenben, a világ Teremtőjében, és Jézus Krisztusban, minden teremtmény Megváltójában, és a Szentlélekben, aki által Isten ajándékait felismerjük.

Megvalljuk, hogy gyakran visszaéltünk ezekkel az ajándékokkal, és megbánjuk bűnünket.

Elismerjük, hogy a természeti világ Isten kezének munkája, amelyet védeni és felelősségünk teljes tudatában használni akarunk.

Az emberi közösség áldásait hálásan elfogadjuk.

Elkötelezzük magunkat amellet, hogy minden embernek joga van a társadalomban való bölcs kibontakozáshoz.

Elismerjük, hogy minden embernek joga és kötelessége, hogy hozzájáruljon az egyén és a társadalom jólétéhez.

Küzdünk az igazságtalanság és a szükség megszüntetéséért. Sikraszállunk a világbékéért és minden nép szabadságáért, valamint kiállunk a nemzetek közötti igazságosságért és törvényességért.

Készek vagyunk javainkat a rászorulókkal megosztani. Mindezt az Isten szeretetére adott válaszként tesszük. Az emberi élet minden területén Isten Igéjét mértékkel fogadjuk el a jelenre és a jövőre nézve egyaránt.

Hiszünk isten jelenlegi és végső győzelmében. Elfogadjuk az ő megbízását, hogy az evangélium szerint éljünk ebben a világban.

VI. SZERVEZET ÉS IGAZGATÁS

VI.1. A gyülekezet

VI.1.1. A gyülekezet és a körzet

201. cikkely: A gyülekezet

A gyülekezet a Krisztusban hívők közössége, Uruknek, Jézus Krisztusnak uralma alatt. Megváltott, és a megváltás üzenetével a világba küldött közösség, amelyben Isten igéjét Isten által elhívott férfiak és nők hirdetik és a szentségeket Krisztus rendelése szerint helyesen szolgáltatják ki. Az egyház a Szentlélek vezetése által Isten imádásának, a hívők épülésének, és a világ megváltásának szolgálatában áll.

202. cikkely: A gyülekezet rendeltetése

Jézus Krisztus egyháza a világban és a világ javára él. A világgal elsősorban a helyi gyülekezet szintjén találkozik. Az egyház innen kiindulva fejti ki hatását a társadalom különböző területein. A gyülekezet feladata, hogy a Szentlélek vezetése alatt az embereknek segítsen abban, hogy Jézus Krisztust Uruknek, Megváltójuknak fogadják el és vallják meg, és életüket Istennel való közösségben éljék. Ezért a gyülekezet a környezetében élő embereknek szolgál. Mindenkinnek lelki támogatást és képzést kínál, más gyülekezetekkel együtt dolgozik. Részt vesz a teremtett világ megóvásában, ökológiai felelősséggel élő közösség, amely másokkal együtt teljesíti az egyház egész világra kiterjedő küldetését.

203. cikkely: A gyülekezet, és az egyház egészének kapcsolata

A gyülekezet más gyülekezetekkel szövetségben élő (konnexionális) egység, olyan emberek közössége, akik vallást tettek a Krisztusba vetett hitükről, megkeresztelkedtek, vállalták a methodista egyház gyülekezeti tagságának kötelezettségeit. A hívőknek ilyen, a methodista egyházon belüli és annak rendjéhez igazodó közössége, egyben része az egyetemes egyháznak is, amelyet az Apostoli Hitvallásban anyaszentegyháznak vallunk meg.

204. cikkely: A gyülekezet felelőssége

Minden gyülekezetnek felelőssége van egyrészt befelé, tagjai és a hozzá közelállók felé az evangélizáció, a lelki építés és a bizonyoságtétel területén; másrészt kifelé – küldetésének megfelelően – helyi közösségek és a társadalom iránt.

205. cikkely: A körzet

A körzet egy vagy több gyülekezetből áll, amelynek felelős szerve a körzeti konferencia. A körzet az a munkaterület, amely szolgálati megbízatás útján lelkészt kap, vagy kaphat. Ha több lelkész van egy körzetben, a püspök vezető lelkészt nevezhet ki.

VI.1.2. Közös lelkesítő szolgálatok

206. cikkely⁴²

VI.1.3. Közös ökumenikus szolgálatok

207-211. cikkely⁴³

VI.1.4. Gyülekezetek a változó társadalmi környezetben

212-213. cikkely⁴⁴

VI.1.5. Egyháztagság

214. cikkely: Nyitottság

A metodista egyház, a hívők közösségeként része annak a keresztény anyaszentegháznak, amely mindazokat összefogja, akik Jézus Krisztust Uruknek és Megváltójuknak fogadják el. Ezért mindenki, fajra, bőrszínre, nemzetiségre, társadalmi vagy gazdasági helyzetre való tekintet nélkül látogathatja istentiszteleteit, részt vehet egyházi életében, részesülhet a szentségekben, tag lehet egy gyülekezetben. Ha valaki fogyatékosága miatt nem képes szándékát szavakkal kifejezni, helyette egy megbízottja válaszolhat a tagságra vonatkozó kérdésekre.

215. cikkely: Egyháztagság

1. A metodista gyülekezet megkeresztelt tagjai azok, akik az adott, vagy egy másik gyülekezetben lettek megkeresztelve, és később áthelyezésüket kérték az adott gyülekezetbe.
2. A metodista gyülekezet hitvalló tagjai azok a megkeresztelték, akik keresztségük alkalmával, vagy egy keresztségmegerősítő istentiszteleten a megadott liturgiai forma szerint hitükről vallást tettek.
3. Statisztikai kimutatás készítésekor egyháztagnak a hitvalló tagokat kell számba venni.
4. Bármely metodista gyülekezet megkeresztelt és hitvalló tagja egyúttal a világméretű Egyesült Metodista Egyház, valamint a keresztény anyaszentegház tagja is.

Az egyháztagság jelentősége

216. cikkely

1. Krisztus az egyházat, mint saját testét a Szentlélek ereje által hívta életre. (1Kor 12,13.27). Miközben az egyház megbízatásához hűen hirdeti és megjeleníti az evangéliumot, emberek csatlakoznak hozzá. A keresztség szentsége révén leszünk Krisztus testének tagjai. Ahhoz, hogy valaki hitvalló taggá váljon, szükség van hitéből fakadó válaszára.⁴⁵ Felnőtt keresztség esetén ez a

válasz a keresztségkor hangzik el. Csecsemők és gyerekek megkereszteléskor szintén az a törekvésünk, hogy a hit személyes válasza megszülessen. Reménységünk, hogy az egy későbbi időpontban a keresztség-megerősítő istentiszteleten elhangzik majd.

a) A megkeresztelt tagokat életkoruknak megfelelően tanítani kell hitük jelentősége, keresztségük előjogai és kötelességei felől.

b) Azok a meg nem keresztelt fiatalok és felnőttek, akik Jézus Krisztust Uruknek és Megváltójuknak vallják meg, megkeresztelkedhetnek a metodista egyházban. A gyülekezet feladata, hogy a lelkész vezetésével tanítsa őket a keresztség és a keresztény hit jelentőségéről, valamint a metodista egyház történetéről, szervezetéről és hitelveiről. Az oktatás végeztével a lelkész bemutatja őket a gyülekezetnek, és vezeti azt az istentiszteletet, amelyen megkereszteli őket, és hitük megvallása alapján felveszi az egyház hitvalló tagjai közé.

2. A hitben való növekedés és az Istennek való naponkénti szolgálat élethosszig tartó folyamat. A Szentlélek munkája sokféleképpen segíti hitünk érlelődését. A keresztség jólléhet egy egyszeri szövetségkötési esemény, amely megismételhetetlen, a keresztségi szövetség megerősítését és megújítását sokféle módon lehet megünnepelni (keresztségre emlékező vagy szövetségmegújító istentisztelettel). Különleges esemény ezzel kapcsolatban a keresztséget-megerősítő istentisztelet, amelyen a megkeresztelt tag hitvalló taggá lesz.

217. cikkely

Amikor valaki hitvalló tagként csatlakozik valamely metodista gyülekezethez, megvallja, Istenbe, a mindenható Atyába, mennynek és földnek teremtőjébe; és Jézus Krisztusba, az ő egyszülött Fiába; és a Szentlélekbe vetett hitét. A következő kérdésekre adott válaszokkal nyilvánítja ki azt a szándékát, hogy Jézus Krisztus követőjeként akar élni, és igent mond az Istennel és a gyülekezet tagjaival való közösségre:

1. Jézus Krisztust Uradnak és Megváltódnak vallod-e, és egyedül az ő kegyelmében bízol-e?
2. Akarod-e Jézus Krisztust követni, és ellentmondasz-e ezért a gonosznak, és kész vagy-e a jót cselekedni?
3. Elismered-e, hogy a Szentírás, az Ó- és Újszövetség, hitünknek és életünknek Istentől kapott alapja és zsinórmértéke?
4. Akarsz-e Krisztus szent egyházához hűségesen ragaszkodni, és a metodista egyház szolgálatában imádsággal, munkával és rendszeres adományaiddal részt vállalni?

218. cikkely: A tagok növekedése

A hűséges gyülekezeti tagságnak döntő jelentősége van a személyes lelki növekedés tekintetében és abban, hogy Isten akaratát és kegyelmét egyre jobban megismerjük. Az egyéni és közös imádság, az istentisztelet, a szentségek, bibliaórák, diakóniai szolgálat, rendszeres adakozás és a megszent-

⁴² 206.1-7 Végrehajtási határozatok

⁴³ Az EU-ban nincs jelentősége.

⁴⁴ Az EU-ban nincs jelentősége.

⁴⁵ Eredetileg nincs különbség gyermek és felnőtt között.

lödésben való kitartó élet által növekednek a tagok Krisztus megismerésében és az önismeretben.

219. cikkely: Egymásért való felelősség

Krisztus testének tagjai a mások és a közösség iránti hűségre kötelezték el magukat. Hordozzák mások terheit, megosztják szenvedéseiket és örömeiket, az igazságot szeretetben mondják meg, a vitákat pedig a megbocsátás és megbékülés lelkületével rendezik.

220. cikkely: A megkeresztelt elhívása

A tagok arra hívatnak el, hogy a Jézus Krisztus egyházára bízott szolgálatban részt vegyenek. Vallják meg Krisztust a világban, legyenek világosság és kovász a társadalomban, és munkálják a megbékélést. A *Szociális Alapelvek* segítséget nyújtanak ebben a szolgálatban.

221. cikkely: Felelősség

1. Amennyiben egy megkeresztelt tag elhanyagolja a keresztséghez kapcsolódó ígéreteket és elvárásokat, igyekezzünk őt alkalmas módon a visszatérésre segíteni, és a hitvalló tagsággal járó kötelezettségei elfogadására tanítani.

2. Ha egy hitvalló tag nyilvánvalóan elhanyagolja a gyülekezettel való kapcsolatát, és nem teljesíti a kötelezettségeit, – amelyekre a 217. cikkely kérdéseire válaszolva igent mondott – akkor a gyülekezet feladata, hogy a lelkész, és a megfelelő testületek felkarolják, azon fáradozva, hogy hite és az egyház szolgálatával való kapcsolata megújulhasson.⁴⁶

Felvétel az egyházba

222. cikkely⁴⁷

223. cikkely⁴⁸

224. cikkely⁴⁹

225. cikkely: Más egyházakból való átlépés

Ha egy másik keresztény egyház megkeresztelt és feddhetetlen tagja csatlakozni kíván a metodista egyházhoz, előző egyházának szabályszerűen kiállított áthelyezési okmányával felvehető megkeresztelt tagnak, keresztény hitének megvallásával, és a metodista egyházhoz való hűségének megerősítésével hitvalló taggá válhat. A lelkész erről értesítést küld az elbocsátó egyháznak. Ajánlatos, hogy minden ilyen személy a metodista egyház történetéről, szervezeti felépítéséről és hitvallásáról oktatásban részesüljön. Azokat a személyeket, akik olyan egyházból érkeznek, amelyek nem állítanak ki áthelyezési okmányokat, vagy ajánlólevelet, „más

egyházból felvéve” bejegyzéssel kell nyilvántartásba venni.

226. cikkely: Gyermekről és fiatalokról való gondoskodás

1. Mivel Isten megmentő szeretete, amely Jézus Krisztusban nyilvánvalóvá lett, minden emberre érvényes, és mert Jézus nyomatékosan kifejezésre jutatta, hogy a gyermekek részesei országának, ezért helyes, hogy a keresztény szülők és a gondviselők gyermekeiket kisgyermek korukban megkereszteltessék. A keresztség kiszolgáltatása előtt a lelkész feladata, hogy a szülőket, vagy a gondviselőket a szentség jelentőségéről, és az általuk vállalt felelősségről tanításban részesítse. A gyermekek megkeresztelését kérő szülőktől és gondviselőktől elvárjuk, hogy felvállalják annak felelősségét, hogy a gyermekeket megismertetik Isten igéjével, bevezetik a gyülekezet életébe, és arra bátorítják őket, hogy a maga idejében részt vegyenek hitük megvallására felkészítő tanfolyamon. A szülők illetve a gondviselők, vagy keresztszülők legalább egyike legyen egy keresztény egyház hitvalló tagja, aki vállalja a keresztséggel járó kötelezettségeket.

2. A lelkész a keresztelés alkalmával adja át a gyermek szüleinek, illetve gondviselőinek, vagy a keresztszülőknek a keresztlevelet, amely azt is tanúsítja, hogy a gyermeket felvették a metodista egyház megkeresztelt tagjainak névjegyzékébe. Emlékeztesse a gyülekezet tagjait a gyermek keresztény nevelésében rájuk háruló felelősségre.

3. A gyülekezet különleges felelősséggel tartozik a megkeresztelt gyermekek, fiatakorúak és felnőttek iránt, hogy Krisztus követésére tanítsa őket mindaddig, míg hitvalló tagokká nem válnak, és Isten kegyelmét személyesen el nem fogadják. A lelkész rendszeresen figyelemmel kíséri a megkeresztelt tagok jegyzékét azokra a személyekre való tekintettel, akik még nem váltak hitvalló taggá, azért, hogy elsegítse őket hitük megvallására. Az ilyen személyek száma szerepel a körzeti konferenciái jelentésben. A lelkész feladata, hogy a körzet minden megkeresztelt gyermekének névjegyzékét pontosan vezesse, beleértve a más körzetben megkeresztelteteket is. A megkeresztelt gyermekek névjegyzéke alapul szolgál a megkeresztelt tagok listájához, amelynek tartalmaznia kell a gyermek teljes nevét, a születés idejét, a keresztelés idejét és helyét, a szülők vagy gondviselők nevét és címét, valamint a keresztszülők nevét.

4. A lelkész, a szülők, gondviselők, keresztszülők, a gyermekmunkát végző munkatársak, és minden gyülekezeti tag kötelessége gondoskodni arról, hogy a gyermekek gyermekiségük egész ideje alatt olyan oktatásban részesüljenek, amely elsegíti őket a Jézus Krisztus, az Úr és Megváltó melletti személyes döntésre, a keresztény hit megértésére, a keresztség jelentőségéből fakadó előjogok és kötelezettségek valós értékelésére és a hitvalló tagságra.

⁴⁶ Book of Discipline (BOD) 221.3-5 Kizárás előtt békítő eljárás.

⁴⁷ 222-224 Lelkészek általi felvétel

⁴⁸ 222-224 Lelkészek általi felvétel

⁴⁹ Keresztelés a gyülekezeten kívül.

Vendégtagok és társult tagok

227. cikkely

1. Az a tag, aki a metodista egyház, egy másik befogadott autonóm metodista egyház, egy uniált egyház (amelynek a metodista egyház is része), vagy egy szerződéses kapcsolatban lévő metodista egyház tagja, és egy anyagyülekezetétől távol eső gyülekezetben él, saját kérésére vendégtagként felvehető az ideiglenes lakhelyéhez közel eső metodista gyülekezetbe. Anyagyülekezetének lelkészét erről értesíteni kell. A vendégtagnak joga van a közösségre, a lelkigondozói támogatásra, a gyülekezeti munkában való részvételre, és amennyiben hitvalló tagról van szó, joga van tisztségek betöltésére, kivéve azokat, amelyeknél a metodista egyházban gyülekezeti határokat átlépő ügyekben szavazati joghoz jutna. A tagot⁵⁰ statisztikai szempontból csak anyagyülekezetében tartják nyilván.

2. Egyéb egyház tagja ugyanilyen feltételek mellett lehet társult tagja egy metodista gyülekezetnek, azonban nem lehet szavazattal bíró tagja a körzeti konferenciának és a körzeti előjáróságnak.

3. A vendégtagság vagy a társult tagság rendszerint az elköltözéssel szűnik meg.

Egyháztagok gondozása

228. cikkely

1. A gyülekezet feladata, hogy munkálja tagjai lelki fejlődését. A lelkész és a körzeti előjáróság kötelessége, hogy az ehhez szükséges közösségi alkalmakat és rendezvényeket biztosítsa. Az egyház lelki kötelessége, hogy passzív és közömbös tagjai érdekében is fáradozzon.

2. A hitvalló tagok gondozása

a) A lelkész a körzeti előjárósággal együttműködve kijelölt vezetővel működő csoportokba foghatja össze a hitvalló tagokat. Ennek az a célja, hogy a hitvalló tagokat felkészítse a társadalomban végzett szolgálatra.

b) A hitvalló tagok felelősek keresztségi fogadalmuk megtartásáért, amelyet megkeresztelésükkor, vagy a keresztelest megerősítő istentiszteleten tettek. Ha a hitvalló tag elhanyagolja fogadalmát, a következők szerint kell eljárni:

(1) Ha egy helyben lakó hitvalló tagról van szó, a lelkész jelentse annak nevét a körzeti előjáróságnak, amely minden lehetséges eszközzel munkálkodjon azon, hogy a hitvalló tagot ismét visszavezesse az egyház aktív közösségébe. A személyt meg kell látogatni, és mulasztásairól lelkigondozói módon kell beszélgetni vele.

(2) Ha nem helyben lakó hitvalló tagról van szó, akkor a lelkész tanácsolja neki, hogy egy másik gyülekezetbe helyezze át tagságát.

(3) Ha egy hitvalló tag címe már nem ismert, akkor a lelkész és az egyháztagsági ügyek felelőse tegyen meg mindent annak érdekében, hogy a tagot megtalálják.

(4) Ha ezek a fáradozások két év alatt nem vezetnek eredményre, akkor a körzeti konferencia törölheti a hitvalló tag nevét.

229. cikkely: Átutalás egy gyülekezet feloszlása esetén

Ha egy gyülekezet, vagy körzet feloszlik, a szuperintendens jelölje ki a metodista egyház egy másik gyülekezetét, amelybe a tagok átutalhatók. A tagok saját kérésük alapján más gyülekezetbe is átutalhatók.

Egyháztagsági okmányok és jelentések

230. cikkely: Tagok névjegyzéke

Minden gyülekezet gondosan vezesse az alábbi jegyzékeket:

1. A megkeresztelt tagok jegyzékét, amely tartalmazza minden megkeresztelt személy, a kisgyermek, a gyermek, a fiatalok és felnőttek nevét (215.1 cikkely)

2. A hitvalló tagok jegyzékét, amely tartalmazza mindazon személyek nevét, akik kereszteni hitüket egy keresztlői istentisztelet, vagy egy keresztelest megerősítő istentisztelet keretében személyesen megvallották (215.2 cikkely).

3. A látogatók jegyzékét, amely tartalmazza azon személyek nevét és címét, akik nem tagjai az illető gyülekezetnek, ide értve a meg nem keresztelt gyermekeket, fiatalokat és felnőtteket, és más nem tagokat, akikért a gyülekezet lelkigondozói felelősséget visel.

4. A vendégtagok jegyzékét (228.1 cikkely)

5. A társult tagok jegyzékét (228.2 cikkely)

A dokumentálás céljából minden gyülekezetnek az ott történt keresztelesekről listát kell vezetnie az alábbi tartalommal: dátum, születési idő, név, lakcím, a szülők, a keresztszülők, valamint a keresztelest végző lelkész neve. Átutalás, elhalálozás, kilépés, vagy törlés esetén ezt a ténnyt a kereszteleési jegyzékbe fel kell tüntetni.

231. cikkely: Jelentés az egyháztagságról

A lelkész a körzeti konferenciának jelenti azon személyek nevét, akiket a körzet valamely gyülekezetének tagjai sorába felvettek, valamint azok nevét, akiknek tagsági viszonya az utolsó körzeti konferencia óta megszűnt. A körzet előjárósága felelős a tagjegyzékek ellenőrzéséért, és erről évente jelentést tesz a körzeti konferenciának.

232. cikkely⁵¹

⁵⁰ Csak hitvalló tagokra vonatkozik.

⁵¹ Európára nem vonatkozik.

233. cikkely: Egyházi anyakönyv

Minden gyülekezet saját anyakönyvet vezet, és az egyházi nyomtatványokat és okmányokat használja.⁵²

234. cikkely: Az egyháztagsági ügyekkel megbízott személy

A körzeti konferencia kinevezhet egy egyháztagsági ügyekkel megbízott személyt, aki a lelkész útmutatása alapján pontosan vezeti a tagjegyzékeket, és évente legalább egyszer jelentést tesz a körzeti előljárásának.

Az egyháztagság átutalása és megszűnése

235. cikkely

Az egyháztagsági viszony halál, átutalás, kilépés, kizárás, vagy a körzeti konferencia határozata miatti bármilyen megváltozását a tagjegyzékbe az ok megjelölésével be kell jegyezni. A lelkész és az egyháztagsági ügyekkel megbízott személy kötelessége, hogy ezen változásokat évente jelentse a körzeti konferenciának.

236. cikkely: Tagok elköltözése

Ha valamely metodista gyülekezet tagja olyan településre költözik, amely annyira messze van az eddigi anyagyülekezetétől, hogy a tag nem tud rendszeresen részt venni annak istentiszteletein és gyülekezeti életében, akkor bátorítani kell őt arra, hogy tagsági viszonyát helyezze át egy közelebbi metodista gyülekezetbe.

237. cikkely⁵³

238. cikkely⁵⁴

239. cikkely: Átutalás más gyülekezetbe

Ha a tagok lakhelyet változtatnak, erről sürgősen tájékoztassák lelkészüket, és kéri átutalásukat a hozzájuk legközelebb eső gyülekezetbe. Az átutalás egy átutalási okmánnyal történik, amelynek átvételét a címzett lelkész visszaigazolni köteles. A visszaigazolás kézhezvétele után az átutalás tényét a körzet tagjegyzékbe előírászerűen be kell jegyezni.

240. cikkely: Átlépés egy másik egyházba

Ha a lelkészt gyülekezetének valamely tagja arra kéri, hogy utalja át egy másik egyházhoz tartozó gyülekezetbe, vagy egy másik egyház erre felhatalmazott tisztségviselője kéri meg erre, akkor a lelkész a tag egyetértésével állítsa ki az átutalási okmányt. A visszaigazolás kézhezvétele után, amely tanúsítja, hogy az illető tagot felvették a másik egyházba, az átutalást a körzet tagjegyzékébe előírászerűen be kell jegyezni. Ezáltal a tagsági viszony törlésre kerül.

241. cikkely⁵⁵

242. cikkely: Újrafelvétel az egyházba

Ha a hitvalló tagsági viszony más egyházba történt átutalás, kilépés, körzeti konferenciai határozat alapján történt kizárás, vagy törlés miatt szűnt meg, az adott személy saját kérése alapján újra felvehető hitvalló tagnak, ha a 217. cikkely szerinti fogadalmát megújítja. A tagság megszűnését kiváltó korábbi panasz esetén a megújult életnek a körzeti konferencia által is elfogadott jelei legyenek felismerhetők.

VI.1.6. Szervezet és igazgatás

243. cikkely: Alapvető feladatok

A megbízatás teljesítése érdekében a körzetet a következő feladatokra tekintettel kell megszervezni:

1. A munka fejlődése a gyülekezetépítés, támogatás, biztonságtétel szempontjából;
2. A hatékony vezetés biztosítása laikusok és lelkészek által;
3. Pénzügyi gazdálkodás és az egyházi tulajdonról való gondoskodás;
4. A szuperintendensi kerület és az évi konferencia közötti kapcsolat biztosítása;
5. Okmányok felfektetése és irattározása;
6. Annak biztosítása, hogy a befogadás alapelve szerint a gyülekezeti életben mindenki részt vehessen.

244. cikkely: Szervezeti egységek

1. A körzetben a következő szervezeti egységek működnek: a körzeti konferencia, a körzeti előljáróság, a lelkész és a körzet együttműködését segítő bizottság, az egyházi tulajdon és épületgondnokság bizottsága, a pénzügyi bizottság és a jelölőbizottság. Ezeken kívül a körzeti konferencia szükség szerint további felelősöket vagy bizottságokat nevezhet ki. A körzeti előljáróság és minden más szervezeti egység a körzeti konferenciának tartozik felelősséggel.
2. A körzeti konferencia, a szuperintendens és a lelkész kötelessége, hogy a rájuk bízott körzeteket és gyülekezeteket az Egyházrendnek megfelelően szervezzék és igazgassák. A szuperintendens hozzájárulásával a körzet összevonhatja az alapvető szervezeti egységeket, ha ezáltal a tartalmi és igazgatási feladatok jobban elvégezhetőek.
3. Ha két vagy több gyülekezet képez egy körzetet, csak egy körzeti konferencia jön létre, amely körzeti szinten – és/vagy gyülekezeti szinten több – előljáróságot, pénztárost, és további felelősöket és bizottságokat nevez ki. A körzet minden gyülekezete képviseltesse magát a körzeti bizottságokban.

⁵² BOD 233.1-3 az egyházi anyakönyvvezetés részletező leírása.

⁵³ 237. Kimaradó speciális eset.

⁵⁴ 238. Kimaradó speciális eset.

⁵⁵ 241. Kimaradó speciális eset.

4. A körzeti konferencia, elöljáróságok és a bizottságok tagjai csak hitvalló tagok lehetnek. E grémiumokban tanácsadó tagok részvétele is lehetséges.

5. A lelkész viseli a felelősséget a körzet igazgatásáért, és hivatalból tagja a körzeti konferenciának, elöljáróságainak és minden bizottságának, kivéve, ha ezt az Egyházrend korlátozza.

245. cikkely: Adatvédelem

Azok a gyülekezetek és körzetek, amelyek elektronikus adatfeldolgozás útján gyűjtenek és tárolnak információkat, kötelesek az adatvédelemre vonatkozó törvényi szabályozások szerint eljárni. A Centrál- és az Évi Konferencia szabályozásait be kell tartani.

A körzeti konferencia

246. cikkely: Általános rendelkezések

1. A metodista egyház kapcsolati rendszerének (konnexió) megfelelően a körzetben a körzeti konferencia képezi az alapvető egységet. A körzeti konferenciát az alkotmány rendelkezései szerint az adott körzet gyülekezetéből, illetve gyülekezetekből kell létrehozni. Évente ül össze a 247. cikkelyben meghatározott célokból, de gyakrabban is ülésezhet.

2. A körzeti konferencia tagjai:

a) Lelkeszi tagok:

- az Évi Konferencia minden – a 140. cikkely meghatározása szerinti – lelkeszi tagja, akinek szolgálati megbízatása van a körzetben;
- azok a diakónusok és nyugállományú lelkészek, akik az adott körzeti konferenciához való csatlakozásukat kinyilvánították. (353. cikkely)
- különleges szolgálati megbízatással rendelkező vének, akik az adott konferenciához való csatlakozásukat kinyilvánították. (344. cikkely 3. pont)

b) Hivatalból konferenciai tagok:

- a körzetben szolgálati megbízatással rendelkező további személyek
- a gyülekezeti gyakorlati évét töltő teológus
- laikus prédikátorok
- laikus elöljáró
- az Évi Konferencia laikus tagjai
- az Évi Konferencia további tagjai, akik a körzet valamely gyülekezetének tagjai
- a pénzügyi bizottság vezetője
- a lelkész és a körzet együttműködését segítő bizottság vezetője
- az egyházi tulajdon és az épületgondnokság bizottság vezetője
- a pénztáros
- a gyülekezetépítés, a lelkigondozói, és biztonságtévői szolgálati ágak képviselői az egyes gyülekezetekben
- a körzeti elöljáróság és/vagy a gyülekezeti elöljáróságok vezetője

c) További tagok:

- a körzeti konferencia által meghatározott számú, az egyes gyülekezetek jelölése szerint küldött gyülekezeti tagok
- további, a körzeti konferencia által választott személyek ⁵⁶

3. A szuperintendens határozza meg az ülések számát, és azok időpontját. A körzeti konferencia évente legalább egyszer ülésezik, helyszínét maga határozza meg.

4. A körzeti konferencia elnöke a szuperintendens. Az elnökléssel maga helyett egy lelkészt is megbízhat.

5. A szabályszerűen egybehívott ülésen a jelen lévő tagokkal a konferencia határozatképes.

6. Rendkívüli ülést a szuperintendens a körzet lelkészével történt megbeszélés után, vagy a lelkész a szuperintendens írásbeli hozzájárulásával hívhat össze. Az összehíváskor a rendkívüli ülés célját közölni kell. Az ülésnek csak az ezzel összefüggő ügyeket szabad tárgyalnia. A rendkívüli ülések körzeti tagsági gyűlésként (248. cikkely) is összehívhatók.

7. A körzeti konferencia rendes, vagy rendkívüli ülését legalább 10 nappal a konferencia időpontja előtt és legalább két alkalommal a következő módon kell összehívni: a gyülekezeti szószékről kihirdetéssel, a gyülekezet hírlevelében, vagy meghívólevéllel.

8. A körzeti konferenciát a többség nyelvén kell megtartani, azonban a fordításra vonatkozó megfelelő intézkedéseket meg kell hozni.

9. Két, vagy több körzet számára a szuperintendens azonos időben és ugyanazon a helyen ülésező közös körzeti konferenciát hívhat össze.

247. cikkely: Jogok és kötelességek

1. A körzeti konferencia összekötő kapocs a gyülekezetek és az egyetemes egyház között, és felelős a körzetben folyó munkáért.

2. Elsődleges feladata, hogy az egyházi munkát a metodista egyház célkitűzéseivel összhangban megtervezze, elősegítse, felügyelje, és kiértékeltse. Elfogadja a végzett munkáról szóló jelentéseket, és határoz a gyülekezetek és a körzet célkitűzéseiről és anyagi ügyeiről.

3. A körzeti konferencia elfogadja a lelkész szolgálatáról készített jelentését.

4. Elfogadja a taglétszámokról szóló éves jelentést, és meghozza a szükséges határozatokat.

5. Megvizsgálja, és az illetékes egyházi bizottságnak ajánlja a főhivatású egyházi szolgálatra jelentkezőket (311. cikkely).

6. Évente megvizsgálja a körzet ígéhirdetőinek képességeit, buzgóságát, és alkalmasságát, és megújítja prédikatori engedélyüket (268. cikkely).

⁵⁶ 246.3 Tiszteletbeli tagok

7. Személyekre vonatkozó ajánlást tesz a Felszenteltek Szolgálat Bizottságnak azok laikus prédikátorként történő elismertetésére, és évenként történő megerősítésükre nézve a 269. cikkely szerint.

8. Felelős azért, hogy a konferencia anyagi kötelezettségei a körzet pénzügyi kötelezettségeivel szemben elsőbbséget élvezzenek. A szuperintendenssel együtt a lelkész, az évi konferencia laikus tagjai, és a körzet laikus elöljárójának feladata, hogy ezen kötelezettségek fontosságának felismerését szorgalmazza.

9. Létrehozza az előírt bizottságokat a 244. cikkely szerint, és megválasztja a felelős személyeket.

10. Elősegíti a metodista egyház szociális alapelveinek és határozatainak megismertetését.

11. Minden egyéb jogokkal és köteleességekkel rendelkezik, melyeket a Generál,- a Centrál,- vagy az Évi Konferencia jogszerűen ráruház.

248. cikkely Körzeti és gyülekezeti tagsági gyűlés

1. A gyülekezeti tagoknak a gyülekezeti munkába való széleskörű bevonása érdekében, és különösen választások esetén a körzeti konferencia körzeti tagsági gyűlésként hívható össze, ahol minden jelenlévő hitvalló tagnak szavazati és választó joga van. A körzeti tagsági gyűlés összehívásáról a szuperintendens dönt. Ő kezdeményezheti, vagy tőle írásban kérheti a körzeti tagsági gyűlés összehívását: a lelkész, a körzeti elöljáróság, vagy a körzet hitvalló tagjainak legalább 10 %-a. Egyebekben a körzeti konferenciáról szóló 246-247. cikkelyek rendelkezései az érvényesek.

2. Helyi gyülekezeti tagsági gyűlést tájékoztatás, és jelentéstétel céljából a lelkész bármikor összehívhat. A gyűlés személyeket jelöl a hitvalló tagjai közül a körzeti konferencia további tagjai közé, a körzeti konferencia által meghatározott számban.

249. cikkely: Választások

1. A körzeti konferencia, illetve a szuperintendens felhatalmazásával rendelkező körzeti tagsági gyűlés a jelölőbizottság, vagy a gyülekezeti tagsági gyűlések, vagy a jelenlévők jelölése alapján legalább a következő tisztségviselőket választja meg:

- a) a körzeti elöljáróságot és annak elnökét,
- b) a jelölőbizottságot;
- c) a lelkész és a körzet együttműködését segítő bizottságot;
- d) a pénzügyi bizottságot;
- e) a körzeti pénztárost;
- f) az egyházi tulajdon és épületgondnokság bizottságát, valamint az épületgondnokokat;
- g) az évi konferencia laikus tagját és annak helyettesét;
- h) a körzet laikus elöljáróját;
- i) a jegyzőkönyvvezetőt;

j) a körzeti konferencia további résztvevőit az általa meghatározott létszámban;⁵⁷

2. Különös figyelmet kell fordítani a különböző személyi összetételű csoportok bevonására a befogadás (inkluzivitás) értelmében.

3. A gyülekezet minden tisztsége, még a testületek vezetői feladata is megosztható két személy megbízásával, a következő kivételekkel: pénztáros, az évi konferencia laikus tagja, a lelkész és a körzet együttműködését segítő bizottság vezetője. Ha két személy osztozik azonos tisztségen, akkor is csak egyetlen szavazattal rendelkeznek.

4. A körzeti konferencia ugyanazon személy újráválaszthatóságát korlátozhatja, hacsak nincs ellentétes érvényű rendelkezés. Ajánlatos, hogy azonos személy tisztségét legfeljebb három választási cikluson keresztül töltsse be.

5. A választások általában az évi konferenciák négyéves időtartamára szólnak.

250. cikkely: A tisztségviselők felmentése és a szabad helyek betöltése

Amennyiben a körzeti konferencia által megválasztott személy nem képes vagy nem kész a tőle elvárt köteleességeket teljesíteni, a szuperintendens összehívhatja a körzeti konferencia rendkívüli ülését, hogy leváltásáról, és az új választásról döntsenek.

251. cikkely: Feladatok

1. A körzeti konferencia a hitvalló tagok sorából körzeti laikus elöljárót választ a következő feladatokkal:

a) Segítse a laikusok szolgálata fontosságának tudatosítását a gyülekezetben, a családban, a munkahelyen, a közéletben és a világban egyaránt;

b) A laikus tagság képviselőjeként támogassa a lelkészt, rendszeres találkozóik során beszéljék meg a gyülekezet helyzetét és a szolgálatok időszerű kérdéseit;

c) Legyen tagja a körzeti konferenciának, a körzeti elöljáróságnak, a pénzügyi bizottságnak, a lelkész és a körzeti konferencia együttműködéséért felelős bizottságnak, a jelölő bizottságnak, és segítse az évi konferencia és az egész egyház határozatainak megértését;

d) Vegyen részt konferenciákon és továbbképzéseken, hogy elmélyítse az egyház küldetésével és missziós lehetőségeivel kapcsolatos ismereteit. A körzeti konferencia laikus elöljárójának és az évi konferencia laikus tagjának feladatköre értelemszerűen összevonható.

2. Az évi konferencia laikus tagját illetve tagjait, és helyetteseiket az évi konferencia négyéves ciklusára választják. Legyenek legalább két éve az egyház hitvalló tagjai, és legalább egy éve a körzethez tartozók; ugyanakkor az újonnan alapított körzetnek is meg kell adni a képviselőt jogát. A laikus tag a lelkésszel együtt magyarázza

⁵⁷ A 246.2. szerinti kiegészítés

el a körzeti előljárárságban az évi konferencia határozatait, és körzeti szinten gondoskodik azok végrehajtásáért. Helyi lelkész nem választható az évi konferencia laikus tagjává, vagy annak helyettesévé.

3. A körzeti előljárárság elnökét a körzeti konferencia választja, a következő feladatokra:

- a) Vezeti a körzeti előljárárságot;
- b) A lelkésszel, a körzeti laikus előljáráróval, és a többi érintett személlyel egyeztetve előkészíti a napirendi pontokat;
- c) Felülvizsgálja és kiosztja a körzeti előljárárság határozatainak végrehajtásához tartozó felelősségi köröket;
- d) Felveszi a szükséges kapcsolatokat a körzeti előljárárság tagjaival, és más érintett személyekkel a körzeti előljárárság ülésein szakszerű határozatok előkészítése érdekében;
- e) Összehangolja a körzeti előljárárság különböző tevékenységeit;
- f) Kezdeményezéseket tesz, és vezeti a körzeti előljárárságot a célkeresés, tervezés és kiértékelés során.

A körzeti előljárárság elnökének joga, hogy a körzet minden egyes gyülekezeti előljárárságának és bizottságának ülésén részt vegyen, kivéve, ha részvételét az Egyházrend rendelkezései kifejezetten korlátozzák.

4. A körzeti konferencia jegyzőkönyvvezetője pontosan rögzíti a tárgyalások tartalmát, minden azzal összefüggő dokumentumot és jelentést kezel, és az elnökkel együtt aláírja a jegyzőkönyvet. A jegyzőkönyv egy másolatát a szuperintendenshez kell eljuttatni, egy időtálló példányt pedig a gyülekezeti okmányok gyűjteményében kell megőrizni. A jegyzőkönyvvezető egyúttal a körzeti előljárárság jegyzőkönyvvezetője is.

5. Ajánlatos, hogy a körzeti konferencia válasszon meg egy személyt, aki a körzethez tartozó minden egyes gyülekezet történetét dokumentálja.

A körzeti előljárárság

252. cikkely

A körzeti előljárárság az egyházi munkaterületek közül a következők megtervezéséért és megvalósításáért felelős: építő, támogató, biztonságtevő szolgálatok, valamint a szükséges anyagi eszközök és szervezeti keretek biztosítása, a gazdálkodás. A körzeti konferencia hozza létre a körzeti előljárárságot. A körzeti előljárárság a körzeti konferencia ügyvezető testülete, és neki tartozik felelősséggel.

1. *Összetétel* — A körzeti előljárársághoz tartozik:

- a) a körzeti előljárárság elnöke;
- b) mindazok a lelkészek, akik az adott körzetben szolgálati megbízatást kaptak;
- c) a körzeti laikus előljáráró;
- d) az évi konferencia laikus tagjai;
- e) a körzeti konferencia jegyzőkönyvvezetője;
- f) a körzeti konferencia által meghatározott további személyek.

Ha egy körzet több gyülekezetből áll, akkor a körzeti előljárárság helyett vagy amellel egyes gyülekezeti előljárárságokat is létrehozhat.

2. *Építő, támogató, biztonságtevő szolgálatok*

a) A gyülekezet építő szolgálatai a keresztyén nevelés és képzés, az istentisztelet és a lelki élet, valamint a keresztyén sáfárság területein munkálkodnak.

b) A gyülekezet támogató szolgálatai a következő területeken tevékenykednek: a gyülekezet közvetlen és közvetett vonzáskörzetében végzett diakóniai feladatok, társadalompolitikai kérdések, egészségügyi és szociális szolgálatok, ökumenikus és vallásközi kapcsolatok, az igazságosság, a béke, és a teremtett világ megóvásának kérdései.⁵⁸

c) A gyülekezet biztonságtevő szolgálatának munkaterületei a következők: az evangélizáció, a tagokkal való törődés, a lelki növekedés, a társadalmi kapcsolatok (PR tevékenység), a laikus igehirdetők szolgálata, a hitbéli tapasztalatok megvallása.

3. *Ülések* — A körzeti előljárárság legalább negyedévente ülésezik. Rendkívüli ülést az előljárárság elnöke, vagy a lelkész hívhat össze. A jelenlévő tagok határozatképesek, ha a meghívás szabályszerűen történt.

4. *Feladatok* — a) A körzeti előljárárság felelős a gyülekezet küldetésének és szolgálatának megtervezéséért és megvalósításáért. Tervezési folyamatokat kezdeményez, célokat határoz meg, jóváhagy tevékenységi köröket, meghatározza a munkamódszert, beszámolókat fogad el, kiértékeli a szolgálatokat és felülvizsgálja azokat a gyülekezet küldetése fényében.

b) Ellenőrzi a gyülekezet tagnyilvántartásait.

c) Felelős a megüresedett gyülekezeti munkatársi helyek betöltéséért.

d) A pénzügyi bizottság javaslatára elfogadja a költségvetést, jóváhagyásra előterjeszti azt a körzeti konferenciának, meghozza a szükséges intézkedéseket a gyülekezet anyagi szükségleteinek biztosítására.

Szolgálati ágak

253. cikkely: *Munkacsoportok*

A gyülekezetekben helyi adottságuknak megfelelően csoportok működnek (pl. női csoportok, gyülekezeti énekkarok, ifjúsági csoportok, tinédzserek csoportjai, férfi csoportok, vasárnapi iskolai/gyermekistentiszteleti csoportok) amelyek a körzeti konferencia kezdeményezésére vagy annak jóváhagyásával alakulnak.

254. cikkely: *A munkacsoportok megbízottai*

A körzeti konferencia válasszon megbízottakat a gyermekek, fiatalok, nők, férfiak, felnőttek és családok, vagy más korosztályok, és adott esetben egyedülálló, vagy fogyatékkal élők között végzett szolgálatra.

⁵⁸ Igazságosság, béke, és a teremtett világ megóvása – az európai megfogalmazás szerint.

255. cikkely: További megbízottak

A körzeti konferencia válasszon megbízottakat a következő területekre: ökumenikus és vallásközi kapcsolatok, egyház és társadalom, szociális szolgálatok, sajtó és PR tevékenység, evangélizáció, külmiszió, nevelés, tanulók és diákok lelkipozítása, imaszolgálat, keresztény sáfárság.

256. cikkely: Különleges rendelkezések

A különböző szolgálati ágak működésére vonatkozóan adott esetben figyelembe kell venni az Évi Konferencia, illetve a Centrálkonferencia megfelelő intézményeinek rendelkezéseit.

257. cikkely⁵⁹

258. cikkely (...)

Igazgatási bizottságok

259. cikkely

1. A körzeti konferencia megalakítja a jelölő bizottságot, amely személyi javaslatot tesz a körzeti konferenciának, illetve a körzeti tagsági gyűlésnek a szükséges tisztségviselők, elöljárósági és bizottsági tagok megválasztásához.

a) A bizottság tagjait közvetlenül a körzeti konferenciából kell megválasztani. A bizottság a lelkész és a körzeti laikus elöljáró mellett legfeljebb kilenc tagból állhat. A lelkész elnököl. Választott tag folyamatosan legfeljebb nyolc évig lehet a bizottság tagja.

b) A bizottság az év folyamán minden személyi kérdésben (alkalmazottak kivételével) segíti a körzeti elöljáróságot. Alkalmas személyeket kutat fel és ösztönöz, gondoskodik megfelelő képzésről. A körzeti elöljáróság bizottságaival együttműködve koordinálja a gyülekezet személyi feltételeinek biztosítását a vezetés és munkatársak terén. A bizottsági és elöljárósági jelölés folyamatában a választásra javasolt személyeknél ügyeljünk az inkluzivitás elvére, hogy lehetőleg minden csoport képviselve legyen.

2. A körzeti konferencia megalakítja a lelkész és a körzet együttműködését segítő bizottságot. A bizottság támogatja a lelkészt a szolgálatok végzésében.

a) *Összetétel* – A tagokat és az elnököt a körzeti konferencia választja a jelölő bizottság javaslatára, vagy a plénumból érkező javaslatok alapján. A bizottság a lelkész személyén kívül legalább öt, legfeljebb kilenc választott tagból áll. A körzeti laikus elöljáró, és az évi konferencia legalább egy laikus tagja hivatalból tagjai a bizottságnak. Azonos háztartásban élő családtagok közül csak egy személy lehet tagja a bizottságnak. Ha egy körzethez egynél több lelkész, illetve szolgálati megbízatással rendelkező személy tartozik, úgy a

bizottság munkája mindegyik személyre kiterjed és ők mind bizottsági tagok.

Ha két vagy több gyülekezet képez egy körzetet, úgy a bizottság köteles minden gyülekezetből legalább egy képviselőt tagjai közé befogadni.

Ahol lelkészek a körzeti határokat túllépően szolgálnak együtt, ott a lelkész és a körzet együttműködését segítő bizottságok is együttműködnek.

b) *Ülések* – A bizottság legalább évi rendszerességgel ülésezik. Ezenkívül a püspök, a szuperintendens, a lelkész egy másik, szolgálati megbízatással rendelkező személy, vagy a bizottság elnökének kérésére ülésezik. A lelkész a bizottság ülésein rendszerint legyen jelen. Különleges esetekben létrejöhet a szuperintendens jelenlétében olyan ülés, amelyen a lelkész nem vesz részt. A lelkészt, vagy bármely szolgálati megbízatással rendelkező személyt, akinek munkáját megbeszéljük, a bizottsági ülés előtt erről tájékoztatni kell, és közvetlenül azután be kell vonni a tanácskozásba. A bizottság rendszerint zárt ülésként ülésezik. Minden információt bizalmasan kell kezelni.

c) *Feladatok* – A bizottság a következő feladatokat látja el:

1. Bátorítja és támogatja a lelkészt és a szolgálati megbízatással rendelkező személyeket és azok családját.

2. Tanácskozik a lelkésszel és a többi szolgálati megbízatással rendelkező személlyel a gyümölcsöző szolgálat előmozdítása érdekében. Feljűk a gyülekezet álláspontját képviseli, a gyülekezet felé pedig szolgálatuk lényegének megértését munkálja konfliktusterhes helyzetekben is.

3. A gyülekezeti körzetben szolgálati megbízatással rendelkező személyek számára munkaköri leírásokat fogalmaz meg és hagy jóvá, figyelembe véve a lelkészi személyek felelősségét és kötelességeit. Ahol a szolgálat ezt szükségessé teszi, új állásokat is kezdeményezhet kidolgozva munkakörüket, és tanácskozhat a szuperintendenssel azok lehetséges betöltéséről.

4. Tanácskozik minden szolgálati megbízatással rendelkező személlyel lelki ajándékaikról, hatáskörűkről, időbeosztásuk fontossági sorrendjéről, és bekapcsolja őket a gyülekezet küldetéséből és szolgálatának követelményeiből adódó tervek és célkitűzések megvalósításába.

5. A felszenteléshez kötött szolgálatok bizottsága és a kabinet által meghatározott feltételek és ügymenet alapján (350. és 351. cikkely) elvégzi minden szolgálati megbízatással rendelkező személy szolgálatának értékelését, szolgálatuk hatékonysága érdekében. Megállapítja a továbbképzés szükségletét, és lehetővé teszi azt.

6. Tanácskozik azokról a külső feltételekről, amelyek minden szolgálati megbízatással rendelkező személy munkáját és családját érintik, helyettesítés távollét vagy betegség esetén, munkafeltételek, irodai felszerelés és lakás tárgyában. Megfelelő ajánlásokat terjeszt elő a

⁵⁹ A nők, férfiak között végzett gyülekezeti szolgálatra vonatkozó rendelkezések.

körzeti előljáróság, valamint anyagi háztartást érintő kérdésekben a pénzügyi bizottság számára.

7. Felkutat igehirdetői szolgálatra alkalmas laikusokat, valamint felszentelt szolgáltra jelentkezőket, nyomon kíséri a gyülekezeti gyakorlatukat végzőket. Beszélget velük, véleményezi szolgáltatukat, előterjesztéseket dolgoz ki körzeti konferenciái ajánlásuk ügyében.

8. Tanácsol, ha világossá válik, hogy a körzetnek és/vagy egy szolgálati megbízással rendelkező személynek az elhelyezés válna leginkább a javára. A bizottság együttműködik az adott személlyel, a szuperintendenssel, a püspökkel a szolgálati hely új betöltésében. Kapcsolata a szuperintendenssel és a püspökkel azonban csak tanácsadó jellegű (430-433. cikkely)

3. A körzeti konferencia megalakítja az egyházi tulajdon és épületgondnokság bizottságát, amelynek feladata az egyházi tulajdon gondozása.

a) *Összetétel* – A tagokat az elnököt is beleértve a körzeti konferenciából választják a jelölő bizottság javaslatára, vagy a plénumból érkező javaslatok alapján. Az egyházi épületek számára a körzeti konferencia gondnokokat jelöl ki, akik ezzel a bizottság tagjaivá válnak.

b) *Feladatok* – A bizottság illetékessége egyházi tulajdonú telkekre, épületekre, berendezésekre terjed ki. Gondoskodik a szükséges beszerzések lebonyolításáról, az egyházi tulajdon jó karban tartásáról, az egyházi helyiségek rendeltetésszerű használatosságáról, és a nem egyházi használatban lévő tulajdon megfelelő kezeléséről. Megfelelő ajánlásokat terjeszt elő a körzeti előljáróság, valamint anyagi háztartást érintő kérdésekben a pénzügyi bizottság számára.

4. A körzeti konferencia megalakítja a *pénzügyi bizottságot* az egyház szükségleteinek megfelelő anyagi eszközök előteremtésére és kezelésére.

a) *Összetétel* – A meghatározott számú tagokat, az elnököt is beleértve, a körzeti konferenciából az általa meghatározott számban a jelölő bizottság vagy a plénumból érkező javaslatok alapján választják meg. Ezen kívül a bizottság tagjai a lelkes, az évi konferencia egyik laikus tagja, a körzeti előljáróság elnöke, a lelkes és a körzet együttműködését segítő bizottság elnöke vagy egyik tagja, az egyházi tulajdon és épületgondnokság bizottságának elnöke, a körzet laikus előljárója, a pénztáros.

b) *Feladatok* – A pénzügyi bizottság évente kidolgozza az összköltségvetést, amelyet előterjeszt a körzeti előljáróságnak. Minden finanszírozási kérelmet, amelyet az éves költségvetésnek figyelembe kell vennie, be kell terjeszteni a pénzügyi bizottságnak. A pénzügyi bizottság felelős a bevételek előteremtéséhez szükséges intézkedésekért, amelyek a körzeti konferencia által elfogadott költségvetéshez szükségesek. A beérkezett pénzeszközöket a körzeti előljáróság utasításai szerint a pénztárossal együttműködve kezeli.

A bizottság végrehajtja a körzet éves pénztár, pénztárkönyv és bizonylatolási vizsgálatát, és erről jelentést tesz a körzeti konferenciának.

5. A körzeti konferencia további, általa indokoltan tartott bizottságokat alakíthat.

VI.1.7. Új gyülekezetek és körzetek szervezése

260. cikkely

1. Gyülekezetet a körzeti konferencia hozzájárulásával lehet alapítani. Gyülekezeti tagsági gyűlést kell tartani, amely elvégzi a körzeti konferencia számára szükséges jelöléseket.

2. Missziói vagy új plántálású gyülekezetet vagy körzetet a kabinet hozzájárulásával, és az évi konferencia illetékes testületeivel egyeztetve lehet alapítani. Az alapító gyűlés levezetéséért a szuperintendens felelős.

a) A szuperintendens összegyűjti mindazon személyek nevét, akik az új gyülekezet tagjai kívánnak lenni akár más gyülekezetből való átutalás, akár az alapító gyűlésen a hitvalló tagságba való felvételük alapján, és meghívja őket az alapító gyűlésre.

b) Minden átutalt és újonnan felvett hitvalló tag szavazati joggal rendelkező tagja lesz az alapító gyűlésnek, amely egy körzeti tagsági gyűlés választási jogait gyakorolja.

c) Ha minden, a körzeti konferencia működéséhez szükséges választás lebonyolításra került, a szuperintendens a körzetet megalakultnak nyilvánítja.

d) Amennyiben egy körzet az adott ország törvényei alapján saját testületi jogok elnyerésére kötelezett, ehhez a megállapodáshoz az évi konferencia hozzájárulása szükséges.

VI.1.8. Gyülekezet átutalása

261. cikkely

1. Egy körzet vagy gyülekezet átutalható az egyik évi konferenciából a másikba. Ehhez a körzeti konferencia, az adott gyülekezeti tagsági gyűlés, és mindkét érintett évi konferencia kétharmados többségi határozata szükséges.

2. A szükséges többség püspök által történő kihirdetésével az átutalás hatályossá válik. A szavazás sorrendisége nem befolyásolja a határozat érvényességét.

VI.1.9. Gyülekezetek jogcímei

262. cikkely⁶⁰

VI.1.10. Különleges vasárnapok

263-266. cikkely⁶¹

⁶⁰ Kimaradó speciális cikkely.

⁶¹ Kimaradó speciális cikkelyek.

VI.1.11. Laikusok által végzett igehirdetés

267. cikkely: *Laikusok által végzett igehirdetés*

1. Igihirdetői szolgálatot azok a laikusok (igehirdetők vagy laikus prédikátorok) végezhetnek, akik hitvalló tagjai egy gyülekezetnek vagy körzetnek, készek az egyháznak szolgálni és adottságaikat a keresztyén hitről szóló bizonyítgatételük szóbeli megvallásában kibontakoztatni, valamint a Szentírásról, a metodista egyház tanításáról, hagyományairól, szervezetéről és életéről képzésben részesültek.

2. Szolgálatukat a gyülekezetben vagy a körzetben (vagy annak határain túl) végzik, folyamatos tanulmányokkal továbbképzik magukat, hogy a következő feladatok közül egyet vagy többet elláthassanak:

- a) Az egyházi munka céljainak kezdeményezése és támogatása;
- b) A lelkész felkérésére imaalkalmak, képzések, továbbképzések illetve beszélgetések vezetése;
- c) A lelkész felkérésére istentiszteletek megtartása, vagy azok alakításában való közreműködés, és igehirdetés.

268. cikkely: *Igehirdetők*

Igehirdetők azok az igehirdető laikusok, akik a lelkész és a körzet együttműködését segítő bizottság és a körzet ajánlására a körzeti konferenciától igehirdetői engedélyben részesültek. Igihirdetői engedélyüket a körzeti konferenciának évente meg kell újítania. Kíváncos, hogy végezzék el az évi konferencia által az igehirdető laikusok számára előírt tanfolyamot.

269. cikkely: *Laikus prédikátorok*

1. Laikus prédikátorok azok az igehirdető laikusok, akik a Felszenteltek Szolgálata Bizottságtól igehirdetői engedélyt kaptak, miután a következő feltételeknek eleget tettek:

- a) Sikeresen elvégezték a Felszenteltek Szolgálata Bizottság által előírt képzési programot.
- b) Írásos ajánlást kaptak a lelkésztől, valamint kétharmados támogatottságú ajánlást attól a körzeti konferenciától, amelynek tagjai.
- c) Kérvényt nyújtottak be a Felszenteltek Szolgálata Bizottságnak, amelyben laikus prédikatori elismertetésüket kérik.

2. Továbbra is saját körzetükben szolgálnak, de annak határain túl is végezhetnek szolgálatokat más gyülekezetekben, ha az ottani körzet lelkésze erre felkéri őket.

3. Évente jelentést tesznek a körzeti konferenciának, amely igehirdetői engedélyük megújítására javaslatot tesz a Felszenteltek Szolgálata Bizottságnak. A Felszenteltek Szolgálata Bizottság továbbképzési programot határozhat meg számukra.

270. cikkely: *Igehirdetői engedély átutalása*

Lakóhelyüket megváltoztató igehirdetők kérvényezhetik igehirdetői engedélyük átutalását.

271. cikkely: *Laikus misszionáriusok*

Laikus misszionáriusok azok a személyek, akik készek kiképeztetni magukat arra, hogy lelkesi felügyelet mellett csoportokat hozzanak létre, közügyekre irányuló szolgálatokat alapítsanak, vagy más missziós feladatokat végezzenek. Laikus misszionáriusi elismertetésüket a Felszenteltek Szolgálata Bizottságtól kapják.

272. cikkely: *Laikus lelkészek*

1. A laikus lelkészek a gyülekezetben igehirdetői, lelkigondozói szolgálatot látnak el, és egy felszentelt szolgálattelévő felügyelete és támogatása mellett a gyülekezeti programok vezetésében segítenek.

2. A laikus lelkészek elismertetésüket a Felszenteltek Szolgálata Bizottságtól kapják. Ennek előfeltétele a laikus prédikatori státusz megléte. A további szabályozás a Felszenteltek Szolgálata Bizottság feladata.

3. A laikus lelkészek az egyházi tisztségek szempontjából laikusok maradnak.⁶²

VI.2. A felszenteltek szolgálata

VI.2.1. A felszentelés és konferenciális tagság jelentősége

301. cikkely

1. A keresztyén egyházban végzett minden szolgálat Krisztus szolgálatára épül, aki minden embert arra hív, hogy Isten üdvösségét elfogadják, és kövessék őt a szeretet és szolgálat útján. Ez a hívás az egyház egészének szól, és ebből a folyamatos szolgálatból minden egyes keresztyén részesül.

2. Az egyházban a közösség egyes személyeket megerősít abban, hogy lelki ajándékokkal rendelkeznek, életük Isten kegyelmének látható jeleit hordozza és ezért várhatóan gyümölcstermő lesz. Ők Isten hívására oly módon válaszolnak, hogy a felszentelt szolgálatokban végzett vezetői feladatokra rendelkezésre bocsátják magukat.

302. cikkely *Felszentelés és apostoli szolgálat*

E hívásra adott válasz már a keresztyén egyház kezdetekor meghatározott alakot öltött. Az apostolok szolgálatának folytatására a korai egyház kézrátétellel választott ki személyeket. Egyesekre az igehirdetés, a tanítás, a szentségek kiszolgáltatásának felelősségét ruházta, másokra pedig az emberek testi szükségleteiről való diakóniai gondoskodás feladatát bízta. Bár ezek a funkciók kiválasztás alapján működnek, Isten népe szolgálatától sohasem különültek el.

303. cikkely: *A felszentelés jelentősége*

1. A felszentelés Isten népének vezetését és az apostoli szolgálat folytatását szolgálja olyan

⁶² Számozás rendszerbe illesztve.

emberek által, akiket a Szentlélek erre felhatalmazott, és akik odaszánják magukat az evangélium megélésére és hirdetésére.

2. Közülük azokat, akik megbízatást kaptak arra, hogy diakóniai területen vezetői feladatokat töltsenek be, és akik tanítás, igehirdetés és istentisztelet által másokat ilyen szolgálatokra ösztönöznek, valamint a szentségek kiszolgáltatásakor a véneknek segítenek, diakónussá szenteljük. Azokat, akiknek szolgálata Isten ígéjének hirdetését és tanítását, a szentségek kiszolgáltatását, az egyház vezetését – tekintettel annak missziójára és az Egyházzrend alkalmazására – foglalja magába, vénné szenteljük.

3. A felszentelt személyek különleges szövetségben vannak azokkal, akik felszentelésben részesültek, különösen saját évi konferenciájukon belül. A felszentelt szolgálattevők szövetsége életre szóló elkötelezettséget jelent.

304. cikkely: A felszenteléshez szükséges képességek

1. Mindazok, akiket az egyház felszentel, legyenek tudatában a felszentelt szolgálatra szóló isteni elhívásnak, amelyhez az egyház megerősítése is szükséges. Isten hívásának sokféle kifejeződése lehet, és az egyház nem állíthat fel az elhívást igazoló általános érvényű vizsgálati rendszert. Az egyház tapasztalata azonban azt mutatja, hogy a szolgálat látható jeleket követel a hit, az élet és a cselekedetek terén azoktól, akik felszentelésben szeretnének részesülni. Ezért őket a felszentelést megelőzően gondos vizsgálatnak kell alávetni a jellembeli, szakmai és egészségügyi feltételek tekintetében.

2. Jézus Krisztus missziója érdekében, valamint tekintettel a felszentelt szolgálattevők egyházon belüli és kívüli befolyására, az egyház elvárja, hogy mindazok, akik felszentelésben szeretnének részesülni, olyan életmódot folytassanak, amely az evangéliumnak megfelel.

3. Azzal a megbízatással, amely az evangéliumnak a világban való továbbadását, és az emberi élet hatókörébe való bevitelét jelenti, az egyház nagyfokú bizalmat tanúsít felszentelt tagjai iránt. Megbízik bennük, hogy úgy személyes életükben, mint nyilvános fellépésükben körültekintően, gondosan, felelősen, Isten, a felebarát és saját maguk iránti szeretet jegyében alakítják szolgálatukat.

VI.2.2. A felszenteltek közössége a metodista egyházban

305. cikkely: A felszenteltek közössége és a többi keresztény szolgálatának viszonya

Jézus minden követője részesül Jézus munkálkodásában, aki nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem, hogy ő szolgáljon. A szolgálatra szóló általános megbízatás (125-135. cikkelyek) minden megkereszteltre érvényes. Isten népe között egyesek diakónusi, mások a vén szolgálatára kaptak elhívást.

306. cikkely: A diakónusok és a vének szövetsége
Minden évi konferenciában megtalálható a diakónusok és a vének szövetsége, külön vagy együtt. Ez olyan szövetségi közösséget alkot, amely a kölcsönös támogatást, gondoskodást és a közös küldetésért viselt felelősséget szolgálja.

307. cikkely: A szövetség célja

A felszenteltek szövetségének célja, hogy rendszeres összejövetelekkel az egység, a misszió ügye és a metodista egyház szolgálata iránti közös odaadás kötelékét kifejelessze, valamint olyan kapcsolatokat építsen, amelyek a kölcsönös támogatást lehetővé teszik, és bizalmat teremtenek. A szövetség feladatai a Felszenteltek Szolgálat Bizottsággal együttműködve valósulnak meg. Ezek nem helyettesítik a szupervíziót, a felszentelt személyek felügyeletét, értékelését, sem a Felszenteltek Szolgálat Bizottság, sem a kabinet vagy a konferencia zárt ülésének felelősségi köreit.

308. cikkely: A szövetség szervezete

A felszenteltek szövetségét a püspök hívja össze, melynek lelki vezetéséről a Felszenteltek Szolgálat Bizottság támogatásával gondoskodik. A szövetség saját tagjai közül a Felszenteltek Szolgálat Bizottság jelölése alapján választ négyéves időtartamra elnököt. A megválasztott személy a püspök vezetésének alávetve elnöklí a szövetséget, és képviseli azt a Felszenteltek Szolgálat Bizottságban.

309. cikkely: Tagság a felszenteltek szövetségében

1. A diakónusok vagy vének szövetségének tagjai közé az a személy nyerhet felvételt, akit az évi konferencia teljes jogú tagjává választottak. A teljes jogú tagok közé történt felvétel a szövetség életében való részvételre kötelez.

2. *A felszentelt szolgálatokon belüli váltás* – A Felszenteltek Szolgálat Bizottság ajánlása és a felszentelt tagok határozata alapján a vének teljes jogú diakónussá, és a diakónusok teljes jogú vénekké vehetők fel, amennyiben minden szükséges feltételt teljesítettek, és legalább két éven keresztül betöltötték megfelelő szolgálati megbízatásukat. Szenteljék fel őket a megfelelő új szolgálatra, és az elhagyandó szolgálatra vonatkozó felszentelési okmányaikat megőrzésre adják át a szuperintendensnek.

VI.2.3. Jelentkezés helyi lelkész, diakónus és vén szolgálatra

310. cikkely: Belépés a szolgálatba

Ha valaki helyi lelkész, diakónus vagy vén szolgálatra jelentkezik, helyénvaló elhívása valódiságát megvizsgálni.

Wesley utasítása a vizsgálatot lefolytató személyek számára – Annak érdekében, hogy a metodista egyház meggyőződhessen arról, hogy a szolgálatra jelentkező személyek elhívást kaptak Istentől, azok, akik a jelentkezőket a szolgálatra ajánlják,

imádkozva és komolyan tegyék fel maguknak a következő kérdéseket:

1. Ismerik-e a jelentkezők Istent, mint bűnt megbocsátó Istent? Bennük lakik Isten szeretete? Nem kívánnak mást, mint Istent egyedül? Szent életet folytatnak?

2. Rendelkeznek-e a hivatáshoz szükséges adományokkal és kegyelemmel? Van-e világos és egészséges értelmük; a lelki dolgokban kellő ítélőképességük; a hit általi megváltásról helyes látásuk? Helyesen, folyékonyan és érthetően beszélnek-e?

3. Vannak-e gyümölcsök? Meggyőződött-e valaki igazán bűneiről és megtért Istenhez szolgálatuk nyomán, és megerősödtek-e a hívők általuk?

Ha valakinél ezek az ismertetőjegyek megtalálhatók, akkor hisszük, hogy Isten elhívta őt a szolgálatra. Ezt elegendő bizonyítéknak tekintjük arra nézve, hogy a Szentlélek vezeti őt.

311. cikkely: Jelentkezés a szolgálatra

1. Ha valaki meghallja a hívást és engedelmeskedik, vegye fel a kapcsolatot a lelkésszel, aki őt a szuperintendenshez irányítja.

2. A szolgálatra jelentkező személy már jelentkezése előtt legyen hitvalló tagja egy gyülekezetnek, amelyben legalább egy évig felelős szolgálatot látott el.

3. A körzeti konferencia dönt a lelkész és a körzet együttműködését segítő bizottság előterjesztése alapján a jelentkező ajánlásáról, amelyhez kétharmados, írásban leadott szavazattöbbség szükséges.

4. A helyi lelkész szolgálatra a körzeti konferencia által ajánlott személy jelentkezését a Kabinet a Felszentelt Szolgálat Bizottságnak adja át, amely az évi konferencia felszentelt tagjainak ajánlja a lelkészi szolgálatok elvégzésére feljogosító igazolvány kiadását (315. cikkely).

5. A körzeti konferencia által javasolt személy felszentelt szolgálatra való jelentkezését a kabinet kapja meg, amely dönt az adott személy egy éves gyakorlati évre való alkalmazásáról. A gyakorlati év letelte előtt az illetékes körzeti konferencia dönt a Felszentelt Szolgálat Bizottságnak benyújtandó ajánlásról. Az ajánláshoz kétharmados, írásban leadott szavazattöbbség szükséges.

6. A Felszentelt Szolgálat Bizottság tisztázza az adott személlyel, hogy jelentkezésével a diakónusok vagy a vének szolgálatát tűzte ki célul maga elé.

7. A Felszentelt Szolgálat Bizottság ajánlja a jelentkezőt az évi konferenciának tanulmányai megkezdésére – meghatározva a tanulmányi utat is – illetve a tanulmányok lezárulásával ajánlja az évi konferencia próbatagjai sorába. Ehhez az évi konferencia felszentelt tagjainak kétharmados szavazattöbbsége szükséges. Ezzel válik a jelentkezés elfogadottá.

8. A további részleteket a konferenciák külön szabályozzák. Egyedi esetek szabályozásáról a Felszentelt Szolgálat Bizottság indítványa

alapján az évi konferencia felszentelt tagjai határoznak.

312. cikkely: A jelentkezés folytatása

1. A tanulmányi idő alatt a Felszentelt Szolgálat Bizottság nyomon kíséri a tanulmányok megkezdésére javasolt személyek sorsát, értékeli tanulmányi előmenetelüket és eljár a jelentkezési folyamat továbbvitelében.

2. A további részleteket a konferenciák külön szabályozzák. Egyedi esetek szabályozásáról a Felszentelt Szolgálat Bizottság indítványa alapján az évi konferencia felszentelt tagjai határoznak.

313. cikkely: Jelentkezés megszüntetése és újbóli elfogadása

1. Az ajánlott személy jelentkezése a jelentkezés bármely szintjén saját kérésre vagy a Felszentelt Szolgálat Bizottság kétharmados szavazattöbbségű döntése alapján megszüntethető.

2. Ha a jelentkezés újbóli elfogadására kérvényt nyújtanak be, úgy az a Felszentelt Szolgálat Bizottsághoz kerül. A hozzájáruláshoz kétharmados szavazattöbbség szükséges.

314. cikkely: Szolgálati megbízatás a jelentkezés ideje alatt

Az a személy, akinek jelentkezését az évi konferencia elfogadta (311. cikkely 7. pont), szolgálati megbízást kaphat helyi lelkészként.

VI.2.4. Lelkészi szolgálatra jogosító engedély

315. cikkely: Lelkészi szolgálatra jogosító engedély

Mindazok, akik ugyan nem lettek vénné szentelve, de lelkészi teendők ellátására szolgálati megbízatást kaptak, szükséges, hogy lelkészi szolgálatok végzésére jogosító engedéllyel rendelkezzenek. A Felszentelt Szolgálat Bizottság javaslatot tehet az évi konferencia felszentelt tagjainak a következő kategóriába tartozó személyek számára az engedély kétharmados szavazattöbbséggel történő kibocsátására:

1. Akik az évi konferencia próbatagjaiként megbízatást kaptak.

2. Akik helyi lelkészek, és

a.) a jelentkező ajánlásához szükséges feltételeknek a 311. cikkely 1-4 pontjai szerint megfelelnek

b.) és elvégezték a helyi lelkész megbízatásához előírt tanulmányokat, illetve teológiai tanulmányaik harmadát

3. Teljes jogú diakónusok, és vénné szentelésükre jelentkeznek.

316. cikkely: Lelkészi szolgálatra jogosító engedély – hatáskörök és kötelességek

1. Az évi konferencia próbatagjait és a helyi lelkészeket évente a Felszentelt Szolgálat Bizottság erősíti meg, és szolgálati megbízatásuk keretében egy adott gyülekezeti körzet számára a

püspöktől kapnak engedélyt az összes lelkészi feladat elvégzésére (340. cikkely), a szentségek kiszolgáltatását, az egyházi esketéseket, temetési istentiszteleteket és tagfelvételeket is beleértve.

2. Az ilyen, engedélyezési okmánnyal biztosított hatáskört a Felszenteltek Szolgálat Bizottságnak évente meg kell újítania.

3. A helyi lelkészek a szuperintendens felügyelete alatt állnak, és egy mentorként kijelölt lelkész felügyi tanulmányaikat és tanácsolja őket lelkigondozói kérdésekben.

4. A helyi lelkészek az évi konferencia felszentelt tagjainak tartoznak felelősséggel lelkészi feladataik elvégzéséért.

5. A főhivatású vagy részidős megbízású helyi lelkészek az évi konferencia tagjai. Minden ügyben szavazhatnak, kivéve: a.) az alkotmány módosítása; b.) a generál- és centrálkonferenciái küldöttek megválasztása; c.) azon kérdések, amelyek a lelkészi tagok jellemét, felszentelését, konferenciái vonatkozásait érintik. Az Évi Konferencia minden bizottságában és hivatalában dolgozhatnak, kivéve a Felszenteltek Szolgálat Bizottságot. Nem választhatók generálkonferenciái vagy centrálkonferenciái küldöttek.

317. cikkely⁶³

318. cikkely: *Helyi lelkészek listája*

A Felszenteltek Szolgálat Bizottság listát vezet azokról a személyekről, akik helyi lelkészi szolgálatra rendelkezésre állnak.

319. cikkely: *Helyi lelkészi státuszban maradásról*

1. Helyi lelkészi munkára vonatkozó engedéllyel rendelkező személyek, akik azonban nem próbatagjai az évi konferenciának, teológiai tanulmányaikat munka mellett végzik. A további részleteket az évi konferenciák külön szabályozzák.

2. A teológiai tanulmányok befejeztével és minden további követelmény teljesítésével az évi konferencia felszentelt tagjai a Felszenteltek Szolgálat Bizottság ajánlása alapján döntenek a helyi lelkészi státuszban maradásról.

320. cikkely: *Nem évi konferenciái próbatag helyi lelkészek szolgálatának befejezése, újra felvételük, nyugdíjazásuk*

1. *Helyi lelkészek szolgálati viszonyának befejezése* – A szolgálati viszony bármely okból történő befejezésekor a helyi lelkészek átadják engedélyeiket és meghatalmazásaikat megőrzésre a szuperintendensnek a Felszenteltek Szolgálat Bizottságnak a szolgálati viszony megszűnése körülményeiről szóló jelentésével együtt.

2. Panasz és vád esetén a fegyelmi rendtartás lép érvénybe.

3. *Újrafelvétel helyi lelkésszé* – Helyi lelkészek, akiknek kinevezését a metodista egyház

megszüntette, a körzeti konferencia, a kabinet és a korábbi megszüntetést kimondó évi konferencia a Felszenteltek Szolgálat Bizottság ajánlására újra felvételt nyerhetnek, és szolgálati megbízatást kaphatnak.

4. *Helyi lelkészek nyugdíjazása* – Helyi lelkészeket, akik tanulmányaik befejeztével legalább 4 évet szolgálatban töltöttek, helyi lelkésszé történt nyugdíjazásukat követően nyugdíjas helyi lelkészeknek lehet tekinteni, akik tanácskozási joggal vehetnek részt az évi konferencia ülésén.

VI.2.5. Rendkívüli tagok

321. cikkely: *Rendkívüli tagok*

Helyi lelkészeket legalább 4 szolgálatban eltöltött év után az évi konferencia teljes jogú felszentelt tagjai rendkívüli tagokká választhatnak. Ezzel kerülnek a kötelező szolgálati megbízatás rendszerébe.

A helyi lelkészek 316. cikkely 5. pontja szerinti jogaival rendelkeznek.

Értelemszerűen érvényesek rájuk a szabadságévrre, az aktív szolgálatból történő szabadságolásra, az elbocsátásra, a nyugdíjra és fizetésre vonatkozó rendelkezések.

Megtartják engedélyüket valamely gyülekezeti körzetben lelkészi szolgálat végzésére, és kapcsolatuk nyugdíjas korukban is fennáll az évi konferenciával.

322. cikkely⁶⁴

323. cikkely⁶⁵

VI.2.6. Konferenciái próbatagok

324. cikkely: *Felvétel a konferenciái próbatagok közé, és megbízatás*

Az évi konferencia felszentelt tagjainak kétharmados szavazattöbbsége szükséges ahhoz, hogy valakit a konferencia próbatagjai közé felvegyenek, és az évi konferenciában megbízatást kapjon, amennyiben a következő feltételeknek eleget tesz:

1. Bemutatja az évi konferencia által elfogadott jelentkezését.

2. Tanulmányainak az adott évi konferencia illetve Centrálkonferencia által előírt részét sikeresen elvégezte.

3. A Felszenteltek Szolgálat Bizottságnak írásban és/vagy szóban kielégítő válaszokat adott a tanításunkkal kapcsolatos kérdésekre. A részleteket a konferenciák külön szabályozzák.

4. A Felszenteltek Szolgálat Bizottságnak kétharmados szavazattöbbsége alapján konferenciái próbatagságra szóló ajánlást kapott.

⁶³ Jelenleg nem releváns.

⁶⁴ Jelenleg nem releváns.

⁶⁵ Jelenleg nem releváns.

325. cikkely: Megbízatus

A megbízatus egyházi cselekmény. Ezzel erősíti meg az egyház a szolgálatra jelentkező személy Isten elhívására adott válaszáat, és elismeri szolgálatra való felkészültségét. A cselekmény az érintett személy nyilvános bemutatása és imádság által történik. Ezzel a jelentkező próbaidős megbízatus nyer a felszentelésre való felkészülés idejére.

326. cikkely: A konferenciai próbatagok szolgálata

1. Mindazok, akik egyházi megbízatusban részesülnek, a püspöktől szolgálati megbízatusat kapnak, és szolgálatukat legalább három éven át az évi konferencia próbatagjaiként végzik. Sorsuk szem előtt tartásáért és további tanulmányaikért a Felszenteltek Szolgálata Bizottság felelős.

2. Azok a konferenciai próbatagok, akiknek szándéka, hogy életüket felszentelt diakónusként töltsék, teljes próbaidejük alatt diakóniai feladatokat látnak el, és ennek megfelelő engedélyezési okmányt kapnak (328. cikkely).

3. Azok a konferenciai próbatagok, akiknek szándéka, hogy életüket felszentelt vénként töltsék, teljes próbaidejük alatt igehirdetői, szentségeket kiszolgáltató és gyülekezet vezetői feladatokat látnak el, és ennek megfelelő engedélyezési okmányt kapnak (315. cikkely).⁶⁶

327. cikkely: Konferenciai próbatagok választatósága és jogai

1.⁶⁷ A konferenciai próbatagok az évi konferencia teljes jogú tagjai közé való felvételük próbaidejét töltik. Vizsgálat alá vetik jellembeli magatartásukat, vezetői szolgálatra való alkalmasságukat és munkásságuk gyümölcseit. Ezekben a kérdésekben a Felszenteltek Szolgálata Bizottság az illetékes, amely a próbaviszony folytatásáról évenként ajánlást terjeszt elő az évi konferencia felszentelt tagjainak. Konferenciai próbatag legfeljebb nyolc évig maradhat ebben a viszonyban.

2. A konferenciai próbatagok diakónussá vagy vénné szentelhetők, amint az évi konferencia teljes jogú tagjai közé való felvételük feltételeinek eleget tettek.

3. A konferenciai próbatagok az évi konferencia minden kérdésében szavazhatnak, kivéve:

- a) az alkotmány megváltoztatása;
- b) a generál- és centrálkonferenciai küldöttek választása;
- c) a lelkeszi tagok felszentelése, jellembeli magatartása és konferenciai vonatkozása kérdései

4. A konferenciai próbatagok az évi konferencia bármely hivatalának és bizottságának munkájában részt vehetnek, a Felszenteltek Szolgálata Bizottság kivételével. Nem választhatók generálkonferenciai és centrálkonferenciai küldöttek.

5. A konferenciai próbatagok a szolgálati megbízatusuk szerinti szuperintendens felügyelete alá tartoznak. Mentorként egy diakónust vagy vént jelöl ki számukra a Felszenteltek Szolgálata Bizottság.

6. A konferenciai próbatagság befejezése – A konferenciai próbatag kérheti a konferenciával való kapcsolata megszüntetését, vagy a Felszenteltek Szolgálata Bizottság ajánlására az évi konferencia felszentelt tagjainak döntése alapján elbocsátható. A konferenciai próbatag hozzájárulása nélküli elbocsátás ajánlása előtt a konferenciai próbatagnak joga van a Felszenteltek Szolgálata Bizottság előtti meghallgatásra. A 362. cikkely 2. pontját figyelembe kell venni. Ha a konferenciai kapcsolat befejeződik, a lelkeszi szolgálatok végzésének joga is véget ér. A megbízatusról szóló oklevelet le kell adni, amelyet a konferenciával való kapcsolat megszüntetésének körülményeiről szóló bizottsági jelentéssel együtt meg kell őrizni. A jelentés másolatát el kell juttatni a püspöknek. A konferenciai próbatagság viszonyának megszüntetése után az adott személy helyi lelkeszvé választható a 316. cikkely előírásai szerint.

VI.2.7. Teljes jogú felszentelt diakónusok

328. cikkely: A diakónusok szolgálata

A diakónusokat Isten életre szóló vezetési szolgálatra hívja el, az egyház megbízta, és a püspök felszenteli. A diakónusok különleges feladata abban áll, hogy az egyház diakóniai szolgálatra vonatkozó küldetését megjelenítsék, hirdessék, és Isten népének egészét ebben a szolgálatban vezessék (303. cikkely 2. bekezdés). Segítik és ösztönzik az egyházat, hogy hitét szóval és tettel megmutassa a világban. Felhatalmazást kaptak arra, hogy Isten Igéjét hirdessék, és támogatják a véneket a szentségek kiszolgáltatásakor. Egyéb egyházi cselekményeket végezhetnek. Vezetői szolgálatukra szóló elhívásuk betöltéséről felelősséggel tartoznak az évi konferenciának és a püspöknek.

329. cikkely: A teljes jogú tagsággal rendelkező diakónusok szolgálata, jogosultságaik, kötelezettségeik

1. A diakónusok az igehirdetés és a diakóniai szolgálat életre szóló betöltésére kapnak felszentelést.

2. A diakónusok szavazati joggal rendelkeznek az évi konferencia minden kérdésében, kivéve a generálkonferenciai és centrálkonferenciai laikus küldöttek választását. Lelkeszi tagokként az évi konferencia tisztségeibe és generálkonferenciai és centrálkonferenciai küldöttek is megválaszthatók. Az évi konferencia minden ülésén részt vesznek, és a vénekkel együtt osztoznak minden olyan felelősségben, amely a felszentelés, a jellem és a konferenciai vonatkozás kérdéseiben keresi a választ.

⁶⁶ BOD 326.3 a különleges szolgálatok feladataihoz.

⁶⁷ Eltérések a BOD bekezdési számozásától.

3. A diakónusok az évi konferencia mindegyik felszentelt tagjával különleges szövetséget alkotnak.

330. cikkely: Diakónusok teljes jogú tagságba való felvételének és felszentelésének feltételei

Az évi konferencia próbatagjai a 335. és 336. cikkelyek diakónusokra való alkalmazásának megfelelően vehetők fel a teljes jogú tagok közé.

331. cikkely: A teljes jogú tagsággal rendelkező diakónusok szolgálati megbízatása különböző szolgálatokra

1. A diakónusok fő tevékenységük gyakorlására szolgálati megbízatást kaphatnak a következő területeken:

a) olyan intézményekben és olyan feladatkörökben, amelyek egy adott gyülekezet határain túl nyúlnak, és amelyek a szeretet és igazság keresztény bizonysgtételét képviselik a világban;

b) olyan intézményekben és szervezetekben, amelyek a metodista egyházzal kapcsolatban állnak;

c) egy gyülekezetben, gyülekezeti körzetben, vagy több gyülekezeti körzet együttműködésében, egy konferenciában vagy annak egy hivatalában vagy munkáágában.

2. Azon diakónusoknak, akik fő tevékenységüket egy adott gyülekezet határain túl végzik, a püspök a velük és a lelkésszel folytatott tanácskozás után kijelöl egy gyülekezetet, ahol missziós felelősségük van arra nézve, hogy más keresztényeket szolgálatra motiváljanak. Ebben a lelkésznek és a körzeti konferenciának tartoznak felelősséggel.

3. Felügyeletüket, célkitűzéseiket, munkájuk értékelését és a felelősségeket a szolgálati megbízatás keretén belül úgy kell kialakítani, hogy a püspök, a kabinet és a Felszenteltek Szolgálata Bizottság hozzájárulását adhassa.

4. A diakónusok szolgálati megbízatásukat a püspöktől kapják.

a) Ezt a püspök, a szuperintendens, a diakónus, vagy az intézmény kezdeményezheti.

b) A tervezett vezetői feladat célkitűzései írásban rögzítésre kerülnek, hogy határozott különbség legyen a között a munka között, amire minden keresztény elhivatott, és aközött, amelyre a diakónusokat megfelelő módon felkészítették és felhatalmazták.

c) Ha a püspök és a kabinet egy szolgálati megbízatást nem tart az egyház érdekében lévőnek, a püspök szabadságában áll, hogy a szolgálati megbízatást ne adja meg. Ebben az esetben a püspök beszélgetést kezdeményez a diakónussal és a Felszenteltek Szolgálata Bizottsággal. A diakónus keressen másik szolgálati megbízatást, kérjen szabadságot, vagy adja vissza a felszentelési okmányokat.

d) A diakónusok saját kérésre vagy beleegyezésükkel szolgálati megbízatást kaphatnak fizetetlen munkakör betöltésére. Ilyen esetben a

püspök gondosan tanácskozza meg a diakónussal ennek a szolgálatnak a terveit, és ügyeljen közben a diakónus családjának anyagi biztonságára.

5. A diakónusok saját kérésükre és a Felszenteltek Szolgálata Bizottság beleegyezésével olyan szolgálati megbízatást is kaphatnak, amely nem tölt ki egy teljes idejű állást, ugyanazokkal a feltételekkel, amelyek a vének nem teljes idejű szolgálatára vonatkoznak.

6. Mivel a diakónusok nem élvezik az egyházi munkahely garanciáit, a megállapodásban külön figyelmet kell szentelni a felmondási időnek, hogy elegendő idő álljon rendelkezésre más állást keresni, amely szolgálati megbízatással köthető össze.

7. A diakónusok bérezésének rendjét az évi konferenciák külön szabályozzák.

VI.2.8. Teljes jogú felszentelt vének

332. cikkely: A vének szolgálata

A vének olyan személyek, akiknek Istentől kapott elhívását az egyház olyan formán erősítette meg, hogy életre szóló lelkeszi szolgálatra szentelte fel őket. Felhatalmazást kaptak arra, hogy Isten Igéjét hirdessék és tanítsák, az emberek számára lelkigondozói segítséget nyújtsanak, a keresztség és az úrvacsora szentségét kiszolgáltassák, a gyülekezet életét a misszió és a szolgálat céljából szervezzék és vezessék.

Felvétel az évi konferencia teljes jogú tagságába és a tagság fenntartása

333. cikkely: Teljes jogú vének

1. A vének a teljes jogú tagságba való felvételük és felszentelésük által az évi konferencia összes többi felszentelt vénével különleges szövetségre lépnek. Kifejezik fenntartás nélküli készségüket arra vonatkozóan, hogy a szolgálati megbízatásokat elfogadják, és megbeszélés lefolytatása után az arra illetékesek által meghatározott helyen szolgáljanak. A többi felszentelttel együtt kölcsönös bizalmi és egymást támogató viszonyban élnek, és együtt keresik a közösség megszentelődésének útját. A szövetségbe való belépéssel elfogadják a lelkeszi szolgálat rendjét, és annak alávetik magukat; ez magában foglalja a vizsgáló bizottságokban, a törvényszéki bizottságokban és a fellebbezési bizottságokban végzett szolgálatokat is. Teljes jogú tagságra csak olyan személyek vehetők fel, akik feddhetetlen jelleműek, kegyességük valódi, az alapvető keresztény tanításokban szilárdak, és kötelezettségeiket hűen teljesítik.

2. Az évi konferencia azon próbatagja, aki a vének szövetségébe és a teljes jogú tagságra való felvétel követelményeit teljesítette, megválaszthatóvá válik a teljes jogú tagságra, és vénné való felszentelésre.

334. cikkely: A teljes jogú vének szolgálata, jogosultságai és kötelezettségei

A vének felhatalmazást nyernek arra, hogy az egyház lelki és világi feladataiban vezetői szerepet töltsenek be az alábbiak szerint:

1. A vének az évi konferencia minden kérdésében szavazati joggal rendelkeznek, kivéve a Generál- és Centrálkonferencia laikus küldötteinek megválasztását. Az Évi Konferencia lelkészi tagjaként megválaszthatók az Évi Konferencia tisztségeinek betöltésére, valamint a Generál- és Centrálkonferencia küldötteinek, és a diakónusokkal együtt felelősséget viselnek a lelkészi tagok felszentelése, jelleme és konferenciai vonatkozásai kérdéseiben. Minden szolgálatra alkalmas, feddhetetlen vén évente szolgálati megbízatást kap a püspöktől.

2. A vénektől az egyház elvárja, hogy teljesítsék hivatali kötelezettségeiket, amelyek megbízatásuk lényegét képezik és folyamatos szolgálati megbízatásuk alapjául szolgálnak. (350-351. cikkely)

3. Ha a vének nem tesznek eleget vezetői szolgálatuk követelményeinek, illetve abban kudarcot vallanak, a 362. cikkely intézkedései hatályba léptethetők.⁶⁸

335. cikkely: A vének teljes jogú tagságra való felvételének és felszentelésének feltételei

A próbatagok akkor vehetők fel az évi konferencia teljes jogú tagjaivá, ha az évi konferencia felszentelt tagjainak ülése, a Felszenteltek Szolgálata Bizottság kétharmados többséggel megadott ajánlása alapján, azt kétharmados többséggel támogatja. A teljes jogú tagok vánné való felszentelésre megválaszthatók. A próbatagoknak a következő feltételeket kell teljesíteniük:

1. A próbatagságuk teljes idejét a püspök által kijelölt teljes munkaidejű szolgálatban töltötték. A Felszenteltek Szolgálata Bizottság ajánlása alapján, az évi konferencia a részmunkaidős szolgálatot is elismerheti.

2. Legalább három évig próbatagok voltak. Indokolt esetben (sokéves szolgálati idő) a próbaidős tagság minimális időtartama két évre csökkenthető.

3. Előírt tanulmányaikat sikeresen lezárták.

4. A Felszenteltek Szolgálata Bizottság előtt megnyugtató módon bizonyították testi, szellemi és pszichikai egészségüket.

5. Az egyház tanítására vonatkozó kérdésekben vizsgát kell tenniük a Felszenteltek Szolgálata Bizottság előtt. Bizonyítaniuk kell világos szóbeli és írásbeli kommunikációra való képességüket. A vizsga során az alábbi kérdéseket irányelveként kell alkalmazni:

a. Teológia

1. A szolgálat teljesítése hogyan alakította Istennel kapcsolatos tapasztalataidat, és Istentől alkotott képedet?

2. Milyen hatással volt szolgálatod teljesítése az emberről alkotott képedre, és az embernek Isten kegyelmére való rászorultságára?

3. Milyen változásokat okozott a szolgálat végzése

a) Jézus Krisztus Úr voltáról, és

b) a Szentlélek munkálkodásáról alkotott felfogásodra?

4. A metodista egyház szilárdan ragaszkodik ahhoz, hogy a Szentírás, a hagyomány, a tapasztalat és az értelem képezik a hit és a cselekedetek megítélésének feltételeit, ezek között azonban a Szentírás áll az első helyen. Hogyan értelmezed ezt a teológiai álláspontot?

5. Hogyan értelmezed a következő hagyományosan evangéliumi tanításokat:

a) bűnbánat

b) megigazulás

c) újjászületés

d) megszentelődés

Melyek a keresztyén élet ismérvei?

6. Kész vagy-e arra, hogy Jézus Krisztus missziójáért, és tekintettel a felszentelt személyek által gyakorolt befolyásra, az evangéliumnak megfelelő életvitelt folytass? (304. cikkely 2. pont)

7. Mi a szentségek értelme és jelentősége?

8. Határozd meg az egyház lényegét és misszióját.

Melyek az elsődleges feladatai napjainkban?

9. Hogyan értelmezed:

a) Isten uralmát,

b) a feltámadást,

c) az örök életet?

b. Elhívás

1. Hogyan értelmezed a felszentelt vén szolgálatára vonatkozó elhívásodat?

c. A szolgálat végzése.

1. Hogyan befolyásolta a szolgálatod gyakorlása a kötelező szolgálati megbízatásra vonatkozó látásodat?

2. Elfogadod-e fenntartás nélkül a szolgálati megbízatást?

3. Ismertesd és értékeld a szolgálatra vonatkozó adottságaidat! Miben állnak erősségeid, és hol szorulsz támogatásra?

4. Kész vagy-e arra, hogy szolgálatod során, a befogadás alapelve értelmében minden emberrel kapcsolatra lépj?

5. A lelkigondozói beszélgetéseket szigorúan bizalmasan fogod-e kezelni?

6. Számold be a béke és az igazságosság érdekében tett szolgálataid során szerzett tapasztalataidról!

336. cikkely: Egyháztörténeti eredetű vizsgálat a teljes jogú konferenciai tagságra való felvételnél

A püspök a felvételre jelentkezőket felvételiük előkészítése érdekében komoly önvizsgálatra és imára szólítja fel. Ennek során a püspök megvilágítja a következő kérdések történelmi eredetét, azok szellemiségét és irányultságát. Ezek a kérdések továbbiakkal is kiegészíthetők, amennyiben szükségesnek látszik.

1. Hiszel-e Jézus Krisztusban?

⁶⁸ 334.4. Különleges eset

2. Törekszel-e tökéletességre?
 3. Elvárod-e, hogy Isten már ebben az életben tökéletessé tegyen a szeretetben?
 4. Komolyan törekszel-e erre?
 5. Elhatározad-e, hogy teljesen Istennek és az ő ügyének szenteled magad?
 6. Ismered-e egyházunk Általános Szabályait?
 7. Meg akarod-e tartani azokat?
 8. Tanulmányoztad-e a metodista egyház tanításait?
 9. Alapos vizsgálat alapján az-e a véleményed, hogy tanításaink összhangban vannak a Szentírással?
 10. Akarod-e azokat hirdetni, és megtartani?
 11. Tanulmányoztad-e egyházunk rendjét, és munkamódszerét?
 12. Egyetértesz-e egyházunk vezetésének és munkamódszerének jellegével?
 13. Akarod-e azokat támogatni és fenntartani?
 14. Akarod-e a gyerekeket mindenütt szorgalmasan tanítani?
 15. Akarsz-e családlátogatásokat végezni?
 16. Akarod-e a bűntöt és az önmegtartóztatást szóval és jó példával elől járva ajánlani?
 17. Elhatározad-e, hogy minden idődet Isten ügyének szenteled?
 18. Nem terhelnek-e olyan adóságok, amelyek szolgálatodban akadályt jelentenének?
 19. Megfogadod-e az alábbi tanácsokat?
 - a) Légy szorgalmas! Soha ne légy tétlen! Ne foglalkozz soha haszontalan dolgokkal! Ne fecsérd el az időt! Sohase tartózkodj egy helyen hosszabb ideig, mint ameddig feltétlenül szükséges!
 - b) Légy pontos! Tégy mindent a maga idejében! Ne gondold, hogy szabályainkat meg kellene jobbitanod, hanem tartsd meg azokat; nem félelemből, hanem a jó lelkiismeret érdekében!
- A diakónusok felvételére alkalmazva a 10. kérdés így hangzik: akarod-e teljes szívből szolgálni a szenvedőket? (331. cikkely)⁶⁹

VI.2.9. Vének szolgálati megbízatása

337. cikkely: Általános szabályozások

1. A teljes jogú vének szolgálati megbízatást kapnak a püspöktől. Kivételt képeznek azok, akiknek egy szabadságévet (szombatévet), szabadságolást, vagy nyugdíjba vonulást engedélyeztek, vagy azok, akik nem felelnek meg a folyamatos szolgálati megbízáshoz szükséges követelményeknek. (334. cikkely 2. pont)
2. Olyan személyek, aki helyi lelkészi engedéllyel rendelkeznek, és akik az évi konferencia felszentelt tagjainak szavazata által megerősítést nyertek, a 315.-321. cikkelyekben leírt feltételek mellett kaphatnak lelkészi szolgálati megbízatást.

338. cikkely: A kötelező érvényű szolgálati megbízatás rendszere⁷⁰

1. A kötelező érvényű szolgálati megbízatás rendszere a metodista egyházban érvényes rend, amely szerint a püspök a felszentelt véneknek kijelöli szolgálati helyüket. Minden vének el kell fogadnia ezt a szolgálati megbízatást.
2. Az évi konferenciában a vének rendszerint teljes munkaidőben végzik szolgálatukat.
3. A részmunkaidős szolgálat meghatározott feltételek mellett lehetséges. A részleteket az évi konferenciák külön szabályozzák. Azok a felszentelt vének, akik a teljes munkaidőnél kisebb szolgálati megbízatást kapnak, megtartják konferenciai kapcsolatukat, és a kötelező érvényű szolgálati megbízatás rendszerében maradnak. Ezért a püspökkel és a kabinettel való megbeszélés után a teljes munkaidejű szolgálati megbízatásra rendelkezésre állnak.

339. cikkely: A lelkész fogalmának értelmezése⁷¹

A lelkész azon személyeknek közös megjelölése, akiket felszenteltek, vagy helyi lelkészi engedéllyel rendelkeznek, a felszentelt konferenciai tagoktól megerősítést nyertek, és a püspöktől szolgálati megbízatást kaptak.

340. cikkely: A lelkészek felelőssége és kötelességei

A lelkészek alább felsorolt kötelességei az igehirdetésre, a szentségek kiszolgáltatására, a gyülekezet vezetésére és a gyülekezeti szolgálatra kapott megbízásból következnek, amelyben vénné szentelésükkor részesültek.

1. Igihirdetés és egyházi szertartások:
 - a) Hirdesse Isten ígétjét, vezesse az istentiszteletet, olvassa és tanítsa a Szentírást, valamint ösztönözze az embereket a bibliaitanulmányozásra és a bizonyosságtételre;
 - (1) Biztosítsa a keresztény hit hűségese továbbadását;
 - (2) Ösztönözze az embereket Krisztus-követésre és evangelizációs tevékenységekre, hogy mások is megismerjék és kövessék Krisztust;
 - b) Nyújtsa az embereknek lelkigondozói segítséget;
 - c) Végezze el az egyházi szertartásokat, különös tekintettel az esketésre és a temetésre;
 - (1) Az esketést a jegyespárral történt megfelelő előkészítés után végezze el. A lelkész joga és felelőssége annak eldöntése, hogy az egyházi esketésre sor kerülhet-e. Vegye figyelembe az állami törvényeket és az Egyházrendet.
 - (2) Tartson temetési istentiszteleteket, és nyújtsa támaszt a hátramaradottaknak;
 - d) Végezzen családlátogatásokat;
 - e) A lelkigondozói beszélgetéseken elhangzottakat szigorúan bizalmasan kezelje;⁷²

⁷⁰ A bekezdések számozása eltér a BOD-tól.

⁷¹ Az egyes országok nyelve szerint különböző elnevezések alkalmazhatók.

⁶⁹ Adaptálás

2. A szentségek kiszolgáltatása:

a) A keresztség és az úrvacsora szentségét a krisztusi szereztetésnek megfelelően szolgáltassa ki;

(1) A csecsemők, vagy gyermekek keresztelese előtt tájékoztassa a szülőket és a keresztszülőket a szent keresztség jelentőségéről, és a megkeresztelt gyermekek keresztyén neveléséért viselt felelősségükről;

(2) Biztasson a különböző életszakaszokban a keresztségi szövetség megerősítésére és a keresztségi fogadalmak megújítására;

(3) A csecsemő vagy gyermekkorban megkeresztelt embereket tanítsa és bátorítsa, hogy egyházunk hitvalló tagjaivá váljanak;

(4) Magyarázza el az úrvacsora jelentőségét, és biztasson az úrvacsorán való rendszeres részvételre, amely a kegyelemben és szentségben való növekedés eszköze;

b) Bátorítson a kegyelmi eszközök használatára.

3. A gyülekezet vezetése:

a) Irányítsa a gyülekezet ügyintézését, és szabályozza annak szervezési feladatait;

(1) Adjon támogatást és tanácsot a gyülekezet tagjainak szolgálatukban;

(2) Felügyelje a gyülekezetben folyó keresztyén nevelést, és kezdeményezze a metodista irodalom és egyéb anyagok elosztását és használatát a gyülekezetben;

(3) Viseljen felelősséget a célmeghatározás, a tervezés és a kiértékelés folyamataiért;

(4) Kutasson fel olyan férfiakat és nőket, akik alkalmasnak tűnnek az egyházban lelkesi és egyéb főhivatású feladatok ellátására, és tanácsaival támogassa őket;

b) Kísérje figyelemmel az egyház gyakorlati ügyeit a rábízott szolgálati területen;

(1) Alkalmazza az Egyházrend előírásait;

(2) Tegyen jelentést saját tevékenységéről a körzeti konferenciának;

(3) Támogassa a gyülekezet számára szükséges pénzügyi eszközök előteremtését, és buzdítson bibliai lelkületből fakadó adakozásra;

c) Vegyen részt a konferencia és az egész egyház feladataiban és továbbképzési lehetőségeiben;

d) Erősítse a gyülekezetekben a befogadás (inkluzivitás) alapelvét;

4. Szolgálat:

a) Valósítsa meg Jézus tanítását a saját szolgálati megbízatásában és a vezetés szolgálatában;

b)⁷² Alakítsa Krisztus testét olyan közösséggé, amely továbbviszi Krisztus szolgálatát a világban;

c) Irányítsa a gyülekezet életét a világban való küldetésének betöltésére;

d) Vegyen részt társadalmi, ökumenikus és felekezeti feladatokban, ösztönözze erre a gyülekezetet, imádkozzon és munkálkodjon a keresztyén közösség egységéért.

341. cikkely: Különleges rendelkezések

1. A lelkesek szerezzék be a szuperintendens előzetes engedélyét, mielőtt olyan személyt kérnek meg evangelizálásra, aki nem tagja egyházunknak.

2. Egy lelkes sem szüntetheti meg valamely gyülekezetben az istentisztelet meg tartását az évi konferencia ülései között, a körzeti konferencia és a szuperintendens beleegyezése nélkül.

3. Egy lelkes sem alapíthat saját kezdeményezésre gyülekezetet.

4. Egy lelkes sem tarthat vallásos rendezvényt egy másik gyülekezet területén az ottani lelkes, vagy a szuperintendens beleegyezése nélkül.

5. A lelkesnek teljes szolgálatát úgy kell végeznie, hogy a rá bízottak bizalmas kezelésének kötelezettsége alapelvként érvényesüljön.

6. Egy lelkes sem tarthat ünnepi szertartásokat egynemű párok számára, ilyen ünnepségekre nem kerülhet sor egyházi épületeinkben.

7. Egy lelkes sem végezhet újrakeresztelést. Az újrakeresztelés gyakorlata nem felel meg Isten cselekvésének a keresztségben, nem felel meg a wesleyánus hagyományoknak és az egyház történelmi tanításának. Azokat a személyeket, akik újrakeresztelésüket szeretnék, kereszteleési emlékünnepeken való részvételre kell biztatni.

342. cikkely: A felszentelt vének bérezése gyülekezeti szolgálati megbízatásuk esetén

Mivel a vének készek arra, hogy a kötelező érvényű szolgálati megbízatást elfogadják, az egyházat terheli az a kötelezettség, hogy számukra méltányos bérezésről gondoskodjon. A részleteket a konferenciák külön szabályozzák.

VI.2.10. Különleges szolgálatok végzésére vonatkozó szolgálati megbízatások

343. cikkely: A gyülekezeti munka határait átlépő szolgálati megbízatások

1. A felszentelt megbízatást kaphatnak arra, hogy szolgálatukat a gyülekezet határain kívül végezzék. A kötelező szolgálati megbízatás rendszerében maradnak, és az évi konferenciának tartoznak felelősséggel.

2. Azok az intézmények és szervezetek, amelyek felszenteltet kívánnak foglalkoztatni, csak azután kössenek munka- és alkalmazási szerződéseket, miután hivatalos szerveiken keresztül, a püspökkel történt megbeszélés alapján megkapták hozzájárulását.

344. cikkely: Különleges szolgálatokra vonatkozó megbízatás

1. A különleges szolgálatok végzésére vonatkozó szolgálati megbízatás kategóriái

⁷² Ez a meghatározás a mindenkor érvényes törvényes rend figyelembevételével értendő, valamint mindenkor mérlegelni kell az egyes érdekeket (pl. gyermek elleni vétségek és egyéb erőszakos cselekmények esetén).

⁷³ b, és c, pontok rendszerteknikai okok miatt a BOD-ból átrendezve.

a. Az Évi Konferencián és a Centrálkonferencián belül, azok hivatalaiban és szolgálataiban, valamint a metodista egyházzal kapcsolatban lévő, önálló jogi személyiséggel rendelkező egyházi intézményekben végzett különleges szolgálatokra vonatkozó szolgálati megbízatás.

b. Különleges szolgálatokra vonatkozó szolgálati megbízatás a centrálkonferencián kívülre, a metodista egyház valamely hivatalának felügyelete mellett.

c. Szolgálati megbízatások más egyházakba, vagy ökumenikus intézményekbe. Ennek előfeltétele, hogy az évi konferencia felszentelt tagjai ezt a Felszenteltek Szolgálata Bizottság javaslata alapján kétharmados többséggel támogassák. A felszenteltek elfogadhatják a más egyházak által számukra felkínált jogokat és kiváltságokat – beleértve az affiliált tagságot is – a saját évi konferenciájukhoz fűződő viszonyuk megkérdőjelezése nélkül. Megbízatást kaphatnak más keresztény egyházakban végzett lelkészi szolgálatra, ha a másik egyház jogilag illetékes szerve erre vonatkozó kérelmet nyújt be.

2. Az évi konferenciával való kapcsolat

A különleges szolgálatot végző vének annak a konferenciának tartoznak felelősséggel, amelynek tagjai. Saját évi konferenciájuk munkájában a lehetséges mértékig részt vesznek.

3. A gyülekezettel való kapcsolat

A különleges szolgálatot végző vének a lelkésszel folytatott beszélgetés után, és a kabinet egyetértésével saját évi konferenciájukon belül egy körzeti konferencia tagjai lesznek. A körzeti konferenciának évente jelentést tesznek lelkészi tevékenységükről. A különleges szolgálatot végző vének is vegyenek részt felkérésre a szentségek kiszolgáltatásában.⁷⁴

4. Az Évi Konferenciával való befogadott (affiliált) kapcsolat

Azok a vének, akik különleges szolgálatra vonatkozó szolgálati megbízatásukat saját honi konferenciájukon kívüli területre kapták, befogadott tagságra vonatkozó kérvényt nyújthatnak be a szolgálati helyük, vagy a lakhelyük szerint illetékes évi konferencia Felszenteltek Szolgálata Bizottsághoz. A teljes jogú felszentelt tagok kétharmados egyetértése esetén, ezek a vének befogadott tagok lehetnek, és az évi konferencián, valamint annak szerveiben tanácskozási joggal működhetnek közre. A befogadott tagság idejére a szavazati jogosultság, a közegyházi szervezetekbe való jelölés, valamint a centrál- és generálkonferenciái küldötté választás joga maradjon saját honi konferenciájukban.

345. cikkely: Metodista lelkészek ökumenikus szolgálati megbízatásban

A vének évente kaphatnak szolgálati megbízatást más egyház gyülekezeteibe, vagy közös ökumenikus szolgálatokban való munkavégzésre. A

kötelező szolgálati megbízatás rendszerében maradnak, és az évi konferenciának tartoznak felelősséggel.

VI.2.11. Más évi konferenciák lelkészei, más metodista, vagy más keresztény egyházak lelkészei

346. cikkely: Szolgálati megbízatások

Más évi konferenciák, vagy más keresztény egyházak felszentelt vénei, vagy felszentelt lelkészei a következő feltételek mellett kaphatnak szolgálati megbízatást valamely évi konferenciában:

1. *Más évi konferenciák, vagy más metodista egyházak felszentelt vénei, vagy felszentelt lelkészei.* – A püspök, vagy más illetékes szervek engedélyével kaphatnak más évi konferenciák, vagy más metodista egyházak felszentelt vénei, vagy felszentelt lelkészei szolgálati megbízatást az évi konferenciában, miközben megtartják a saját konferenciában lévő tagságukat, illetve egyháztagsági viszonyukat. A Felszenteltek Szolgálata Bizottság javaslata alapján tanácskozási joggal bíró tagok lehetnek abban az évi konferenciában, amelybe szolgálati megbízatást kaptak.

2. *Más egyházak vénei, vagy felszentelt lelkészei* – A Felszenteltek Szolgálata Bizottság javaslata alapján a teljes jogú tagok évente szavazhatnak arról, hogy más egyházak feddhetetlen lelkészei az évi konferencián belül szolgálati megbízatást kaphatnak egy gyülekezetbe, vagy valamilyen ökumenikus szervezetbe. Eközben megtartják tagsági viszonyukat saját egyházukban, feltéve, hogy írásos nyilatkozatot adnak, hogy a metodista egyház tanításához és rendjéhez tartják magukat. Miután a felszentelési okmányokat a Felszenteltek Szolgálata Bizottság megvizsgálta, javasolhatja azt, hogy szolgálati megbízatásuk idejére vénként ismerjék el őket a metodista egyházban. Ezen időszakban a Felszenteltek Szolgálata Bizottság javaslata alapján a próbatagokhoz hasonlóan szavazati jogot kaphatnak az évi konferenciában.

347. cikkely: Átutalás

1. *Más évi konferenciákból, vagy más metodista egyházakból* – Más évi konferenciák, vagy más metodista egyházak lelkész tagjai az illetékes püspökök, illetve egyéb szervek egyetértésével átutalás útján vehetők fel próba-, vagy teljes jogú taggá. Az illetékes püspökök a jóváhagyás megadása előtt tanácskoznak az érintett Felszenteltek Szolgálata Bizottság vezetőivel.

2. Más egyházakból

a. A Felszenteltek Szolgálata Bizottság ajánlására a más egyházakból jövő lelkészek felszentelését a teljes jogú felszentelt tagok elismerhetik, és ezután próbataggá, vagy helyi lelkésszé felvételt nyerhetnek. Felülvizsgálat céljából átadják felszentelési okmányait a Felszenteltek Szolgálata Bizottság részére, igazolják hitüket és keresztény tapasztalataikat, és nyilatkoznak arról, hogy készek támogatni és

⁷⁴ A BOD különleges esetek 1. oldal.

betartani a metodista tanítást, az egyház rendjét és munkamódszerét. Megnyugtató módon igazolják egészségi állapotukat. A Felszenteltek Szolgálat Bizottság megvizsgálja, hogy képzettségük megfelel-e a követelményeknek

b. Más egyházakból jövő felszentelt lelkészek a teljes jogú tagságra való felvétel előtt legalább két esztendeig próbatagok legyenek, fejezzék be az előírt képzést, különös tekintettel a metodista egyház történetére, tanítására és munkamódszerére.

3. A Felszenteltek Szolgálat Bizottságnak kötelessége megállapítani azt, hogy más egyházak felszentelési okmányaival rendelkező, és a konferenciába felvételüket kérő személyek tagjai voltak-e korábban valamely évi konferenciának. Amennyiben ez az eset áll fenn, tisztázza, hogy milyen körülmények között szakadt meg a kapcsolat az illető konferenciával. A felvételi kérelem csak annak az évi konferenciának az egyetértésével teljesíthető, amelyből annak idején visszavonult.

348. cikkely: A felszentelés elismerése

Más egyházakból származó lelkészek felszentelésének elismerése esetén, nevezett egyház felszentelési okmányának hátoldalára megfelelő feljegyzést téve, azt a lelkésznek vissza-szolgáltatják.

VI.2.12. Mentorok

349. cikkely: Mentorok

Mentorok azok a személyek, akik a Felszenteltek Szolgálat Bizottság megbízása alapján az évi konferenciái tagságra jelentkezőket, annak helyi lelkészeit, vagy próbatagjait felügyelik és tanácsolják.

VI.2.13. A teljes jogú felszentelt tagok és a helyi lelkészek értékelése és továbbképzése

350. cikkely: Értékelés⁷⁵

1. Az értékelés a lelkészi szolgálat formálásának eleme, rendszeresen történik a megértés és elfogadás szellemében. Az értékelés segít önmagunk és környezetünk megértésében, a szolgálat hatékonyságának minősítésében, a továbbképzés megtervezésében, és abban, hogy az elhívásban való megbizonyosodást megtapasztaljuk

2. A gyülekezeti szolgálat rendszeres értékelését a szuperintendens kezdeményezi, vagy vezeti. Ebben részt vesz a lelkész és a körzet együttműködését segítő bizottság.

3. A különleges szolgálatokat végző személyek rendszeres értékelését a közvetlen felügyeletükkel megbízott személyek végzik. Erről az illetékes szuperintendens tájékoztatást kap. Lehetőség szerint személyes megbeszélésre kerül sor vele.

351. cikkely: Továbbképzés és lelki növekedés

1. A rendszeres továbbképzés és a lelki növekedés lényeges feltétele annak, hogy a lelkészi szolgálat hosszú időn keresztül hatékonyan végezhető legyen.

2. A személyes továbbképzésre és a lelki növekedésre megfelelő időtartamok állnak rendelkezésre. A részleteket az évi konferenciák külön szabályozzák.

3. Teljes munkaidőben végzett szolgálat esetén, 10 évenként egyszer, legfeljebb hat hónap időtartamban továbbképzési szabadság adható a normál szolgálati megbízás keretén belül. Ehhez a Felszenteltek Szolgálat Bizottságnak előzetes engedélye szükséges, és legkorábban a hatodik szolgálati évben kezdhető meg. A részleteket az egyes évi konferenciák külön szabályozzák.

352. cikkely: A szabadságév (szombatév)

Legfeljebb egy évre szabadsághozható a rendkívüli-, vagy teljes jogú tag, aki ezt megelőzően 6 évig megszakítás nélkül, teljes munkaidőben, vagy megfelelő részmunkaidőben szolgált, anélkül, hogy a konferenciához való viszonya megváltozna. A szabadságév tanulmányok végzésére, utazásra, üdülésre, vagy más indokolt célból engedélyezhető. Az erre vonatkozó írásbeli kérelmet legkésőbb hat hónappal az évi konferencia ülésezése előtt kell a szuperintendensnek benyújtani. A Felszenteltek Szolgálat Bizottság a kabinet javaslata alapján dönt a szabadságév engedélyezéséről. A püspök ad szolgálati megbízatást a szabadságévre. Ez idő alatt a lelkész bérezésre nem tarthat igényt.

VI.2.14. A konferenciához való viszony megváltozásai

353. cikkely: A konferenciához való viszony megváltozásával kapcsolatos meghatározások

Ha a lelkészi tagok a konferenciához való viszonyuk változtatásán gondolkodnak, akkor az egyház elvárja, hogy ezt idejekorán beszéljék meg szuperintendensükkel és püspökükkel. Azok a próbatagok, rendkívüli tagok és teljes jogú felszentelt tagok, akik elhatározták a konferenciához való viszonyuk megváltoztatását, kérvényt nyújtanak be a Felszenteltek Szolgálat Bizottsághoz. Azok a teljes jogú felszentelt-, rendkívüli és próbatagok, akik ilyen változások miatt egy adott körzetben szolgálati megbízatást már nem kapnak, a lelkésszel való megbeszélés és a szuperintendens jóváhagyása után megnevezik azt a körzeti konferenciát, amelyben tagok kívánnak lenni. Lelkészi feladatokat csak a lelkész engedélyével végezhetnek. Az általuk választott körzeti konferenciában az Egyházrendben a tagságra vonatkozó minden jogosítvány megilleti őket. A szolgálat terén kifejtett tevékenységükről a körzeti konferenciának és a lelkésznek számolnak be. Életvitelükért, és felszentelésükből adódó jogaik tekintetében az évi konferenciával szembeni felelősségük fennmarad.

⁷⁵ A fejezetszám eltér a BOD-tól.

354. cikkely: *Szabadságolás, szünetelő konferenciai tagság mellett*

1. Azok a próba-, rendkívüli- és teljes jogú felszentelt tagok, akik számára lehetetlenné vált a szolgálatuk elvégzése, vagy akik átmeneti időre úgy döntenek, hogy nem gyakorolják azt, szünetelő konferenciai tagság mellett kaphatnak szabadságolást. Minden ilyen szabadságolást a teljes jogú felszentelt tagok a Felszenteltek Szolgálat Bizottság javaslata alapján engedélyeznek, amelyet évente meg kell újítani. Próbatagok esetén a szabadságolás időtartama a próbaidő maximális tartamáig terjedhet, kivéve a családi szabadság esetét. A szabadságolt személyek nem tagjai az évi, a centrál-, és a generálkonferencia testületeinek, illetve nem küldöttei a generál- és a centrálkonferenciának. Nem állhat fenn bérezésre vonatkozó igényük, kivéve más szabályozások esetén.

2. *Önkéntes és kényszerű szabadságolás szünetelő konferenciai tagsággal*

a) Önkéntes szabadságolás

Az önkéntes szabadságolás iránti kérvényt legkésőbb 6 hónappal az évi konferencia ülésezése előtt kell benyújtani a szuperintendens útján a Felszenteltek Szolgálat Bizottság részére. Önkéntes szabadság maximum 5 éves időtartamra adható. További hosszabbítás csak akkor adható, ha ezt a teljes jogú felszentelt tagok kétharmada megszavazza.

b) Kényszerű szabadságolás

A szuperintendens az érintett személy beleegyezése nélkül is kérelmezheti a kényszerű szabadságolást. A kérelmet legalább 3 hónappal az évi konferencia ülésezése előtt kell benyújtani a Felszenteltek Szolgálat Bizottságához. Biztosítani kell az érintett személy meghallgatásának jogát. A bizottság döntéséről írásban kell értesíteni az érintett személyt. A kényszerű szabadságolást a teljes jogú felszentelt tagok kétharmados többségének kell megerősítenie. A kényszerű szabadságolást évente kell megerősíteni a szuperintendens írásbeli kérelme alapján, de az ne tartson 3 egymást követő évnél hosszabb ideig.

3. *A szabadságolás befejezése*

A szabadságolás megszüntetésére vonatkozó kérelmet – önkéntes szabadságolás esetében az érintett személynek – kényszerű szabadság esetén a szuperintendensnek – legkésőbb 6 hónappal az évi konferencia ülésezése előtt kell benyújtania. Amennyiben a bizottság úgy dönt, hogy a szabadságolás indokai változatlanul fennállnak, és ezért a befejezésre vonatkozó kérelmet elutasítják, a bizottság a konferencia teljes jogú felszentelt tagjainak azt javasolhatja, hogy az önkéntes szabadságolás folytatódjék, vagy, hogy az önkéntes szabadságolást kényszerű szabadságolássá, adott helyre szóló megbízatássá, vagy kényszerű nyugdíjaztatássá változtassák át.

355. cikkely: *Családi szabadság*

A próbatagok, rendkívüli tagok, a teljes jogú felszentelt tagok és a helyi lelkészek családi sza-

badságot kérvényezhetnek, ha családi helyzetük illetve hozzátartozóik ápolása átmenetileg nem teszi lehetővé a teljes idejű szolgálatot. Ez esetben az önkéntes szabadságolásra vonatkozó szabályozások érvényesek.

356. cikkely: *Anyasági-, vagy apasági szabadság*⁷⁶

Amennyiben nincsenek eltérő törvényi szabályozások, a Felszenteltek Szolgálat Bizottság a kabinet javaslata alapján maximum három havi időtartamra anyasági- vagy apasági szabadságot engedélyezhet. A konferenciához való viszony változatlan marad. A részleteket az évi konferenciák külön szabályozzák.

357. cikkely: *Diakónusok átmeneti szabadságolása*

A püspök kérelme alapján a Felszenteltek Szolgálat Bizottság egyetértésével a diakónus 1 évig terjedő átmeneti szabadságot kaphat a célból, hogy egy szolgálati megbízatással járó állást keressen magának.

358. cikkely: *Szolgálatra való alkalmatlanság miatti szabadságolás*

1. Ha lelkész tagok fizikai, vagy pszichikai alkalmatlanság miatt nem képesek lelkészi szolgálatuk ellátására, a Felszenteltek Szolgálat Bizottság javaslatára, és az évi konferencia teljes jogú felszentelt tagjainak szavazata alapján szolgálatra való alkalmatlanság címén szabadságolás adható számukra anélkül, hogy konferenciai tagságukat elveszítenék. A szolgálatra való alkalmatlanság miatti szabadságolást a lelkészi tag, vagy a kabinet kezdeményezheti az érintett személy beleegyezésével, vagy anélkül.

2. Az évi konferenciák ülései közötti időben a püspök, a kabinet ajánlatára és a Felszenteltek Szolgálat Bizottsággal való megbeszélés után szolgálatra való alkalmatlanság címén a konferenciai év hátralévő részére szabadságolást engedélyezhet.

3. Azok a lelkészi tagok, akik orvosi igazolást hoznak arról, hogy kellő mértékben felépültek ahhoz, hogy a szolgálatot ismét felvehessék, az évi konferenciák ülései közti időben a püspöktől kaphatnak szolgálati megbízatást, miáltal a szolgálatra való alkalmatlanság miatti szabadságolásuk befejeződik. A szabadságolás befejezésének pontos időpontját a legközelebbi évi konferencia okmányaiban rögzíteni kell.

359. cikkely: *Nyugállomány*

A lelkészi tag, a teljes jogú felszentelt tagok határozata alapján saját kérésére, vagy a Felszenteltek Szolgálat Bizottság ajánlására nyugállományba helyezhető. A nyugállomány iránti kérelmeket az évi konferencia ülésezése előtt hat hónappal kell benyújtani a szuperintendenshez.

1. *Elrendelt nyugállomány*

A lelkészi tagok, a 72. életévük betöltését követő évi konferencián lépnek nyugállományba.

⁷⁶ 356.1-6. az USA-tól eltérő törvényi szabályozások.

2. *Önkéntes nyugalom*

A lelkesi tagok saját kérés alapján, az évi konferencia teljes jogú felszentelt tagjainak szavazata által akkor helyezendők nyugalomába, ha betöltötték 65. életévüket.

3. *Előrehozott, vagy kényszerű nyugalom*

A lelkesi tagok, beleegyezésükkel, vagy anélkül, és életkorukra való tekintet nélkül, nyugalomába helyezhetők, ha azt a Felszenteltek Szolgálata Bizottság és a kabinet javasolja, és erre vonatkozóan az évi konferencia teljes jogú felszentelt tagjai határozatot hoznak. A 362. cikkely 2. pontjának rendelkezéseit figyelembe kell venni. A tervezett döntésről az évi konferencia előtt legalább 3 hónappal írásbeli értesítést kell kapni az érintett személynek.

4. *Nyugalomában lévő felszentelt tagok szolgálati megbízatása*

Nyugalomában lévő felszentelt tagok beleegyezésükkel szolgálati megbízatást kaphatnak, ha erre a püspök és a kabinet igényt tart.

360. cikkely: *Adott helyre szóló tiszteletbeli megbízatás (tiszteletbeli lokalizálás)*

1. Az évi konferencia a teljes jogú felszentelt tagnak, saját kérésére, a következő feltételekkel engedélyezheti a tiszteletbeli lokalizálást: A Felszenteltek Szolgálata Bizottság megvizsgálta jellemét, és megállapította feddhetetlenségét; az évi konferencia teljes jogú felszentelt tagjai megvizsgálták jellemét; a tiszteletbeli lokalizálás csak olyan személyeknek engedélyezhető, akiknek az a szándéka, hogy további szolgálati megbízatást nem fogadnak el

2. A tiszteletbeli lokalizálást a püspök írásban erősíti meg. A lokalizálással megszűnik az évi konferencia tagság. Ha a Felszenteltek Szolgálata Bizottság beleegyezését adja, a püspök a tiszteletbeli lokalizált személyeknek időlegesen helyi lelkesi szolgálati megbízatást adhat. A tiszteletbeli lokalizált tagokat az évi konferencia okmányaiban feltüntetik. Évente el kell küldeniük a körzeti konferenciának írt jelentésük jegyzőkönyvének másolati példányát a Felszenteltek Szolgálata Bizottság számára, hogy a lokalizálás folytatható legyen. Ha két egymást követő évben nem érkezik be a jelentés, a felszentelési jogok minden további eljárás nélkül megvonásra kerülnek.

361. cikkely: *Kilépés a felszentelt szolgálatból*

1. *Kilépés más egyház tagjává válás céljából*

Amennyiben feddhetetlen felszentelt tagok azért vonulnak vissza a szolgálatból, hogy egy másik egyház tagjaivá váljanak, vagy a metodista egyházban fennálló tagságukat megszüntessék, akkor a felszentelési okmányokat megőrzésre adják a szuperintendensnek. Kívánságukra, és az évi konferencia teljes jogú felszentelt tagjainak határozata után, a felszentelési okmány a tisztességes kilépésre vonatkozó bejegyzéssel ellátva visszaadható.

2. *A felszentelt szolgálat elhagyása*

Amennyiben feddhetetlen felszentelt tagok el akarják hagyni szolgálatukat, és a konferenciából vissza kívánnak vonulni, akkor ezt az évi konferencia teljes jogú felszentelt tagjainak ülésén kell jóváhagyni. Felszentelési okmányukat megőrzésre a szuperintendensnek kell átadniuk.

3. *Panaszok és vádak miatti kilépés*

Ha lelkesi tagokat valamilyen vétséggel vádolnak meg, megengedhető számukra, hogy az évi konferencia tagságból visszavonuljanak. Felszentelési okmányaikat a szuperintendensnek megőrzésre át kell adniuk. Az évi konferencia okmányaiban a „Kilépés panasz miatt”, illetve „Kilépés vád alatt” feljegyzésnek kell szerepelnie.

4. *Kilépés két évi konferencia között*

Amennyiben lelkesi tagok az évi konferencia ülésezései közötti időben azért vonulnak vissza szolgálatukból, mert egy másik egyházhoz akarnak csatlakozni, vagy mert gyanúsítás, vagy vád alatt állnak, felszentelési okmányukat megőrzésre adják át a szuperintendensnek. A kilépés dátuma rögzítésre kerül. A Felszenteltek Szolgálata Bizottság erről a következő évi konferenciának jelentést tesz.

VI.2.15. **Panaszok**

362. cikkely: *Eljárás panaszos ügyek esetén*

1. *Általános rendelkezések* – A metodista egyház évi konferenciájában a felszentelési és a tagsági viszony nagyfokú bizalomra épül. Ha a konferencia valamely lelkesi tagját azzal a váddal illetik, hogy ezt a bizalmat megsértette, meg kell vizsgálni szolgálatának végzését és a konferenciához való viszonyát. Ez a vizsgálat a kapcsolatok megbékítését, a személy integritásának helyreállítását, és az egyház lelki épülését szolgálja.

a) A szolgálati felügyelet – A püspök és a szuperintendens egyházvezetői szolgálatának részét képezi, hogy panaszokat fogadjon, vagy megfogalmazzon. A panaszt írásban, aláírással ellátva kell benyújtani, és az a szolgálattal összeegyeztethetetlen magatartásra, vagy a nem kielégítően végzett szolgálatra vonatkozhat.

b) Tisztázó megbeszélés – A felügyeletet gyakorló személy beszélgetést kezdeményez a panaszt tevő és a panasszal illetett személy között, amely a konfliktus megoldását, és a panaszos felek közötti megbékélést hivatott szolgálni. E beszélgetés lelkigondozói jellegű, ahol el kell tekinteni az írásbeli jegyzőkönyvektől és egyéb jogi eljárási módoktól. Minden fél bevonhat a beszélgetésbe egy neki bizalmas személyt. A felügyeletet gyakorló személy bevonhat egy, a közvetítés terén képzettséggel rendelkező személyt, de további személyeket is. Ha létrejön a konfliktus feloldása, ezt a tényt írásban kell rögzíteni mindkét fél aláírásával. Ebben arra vonatkozó megállapodás is szerepeljen, amit kívülállók felé nyilvánossá tesznek.

c) Felfüggesztés – Rendkívüli körülmények esetén, és az egyház, valamint az érintett felek védelmére a püspök azt a személyt, aki ellen a panasz irányul, maximum 90 napig tartó időtartamban, mindenféle lelkészi feladat alól felmentheti. A szolgálati megbízatást ez érintetlenül hagyja. A felfüggesztés ideje alatt a fizetést tovább folyósítják.

d) A panasz továbbítása⁷⁷ – Ha a megbeszélés nem vezet megoldásra, illetve kibékülésre, a püspök a panaszt az alábbiak szerint továbbíthatja: Ha a püspök azt állapítja meg, hogy a panasz olyan vádpontokon alapszik, amelyek a fegyelmi eljárás szabályzata hatálya alá tartozik, a gyanúsítást vád formájában továbbítsa. Ha azonban azt állapítja meg, hogy a panasz alkalmatlanságot, hiányos kompetenciát, vagy hiányos hatékonyságot, kelletlenséget takar, akkor a panaszt a Felszenteltek Szolgálat Bizottságához továbbítsa az ügy kezelése céljából.

e) További intézkedések – Amennyiben a panasz alapján az érintett szolgálati terület felismerhető módon kárt szenvedett, a kabinet a megbékélés folyamatát munkálja.

2. *Jogok az eljárás során* – Az érintett személynek joga van a meghallgatásra és az ügyiratokba való betekintésre. Kérheti egy másik lelkészi tag kíséretét. A meghallgatások mindig a két fél jelenlétében történjenek meg, kivéve, ha az egyik fél megtagadja az együttműködést.

3. *Eljárások a Felszenteltek Szolgálat Bizottság előtt*⁷⁸

1. Amennyiben a Felszenteltek Szolgálat Bizottságához érkezik be panasz, megfelelő időn belül az alább felsoroltak közül egy vagy több intézkedést határozzon el. Ritka esetben a bizottság a panaszt visszautalhatja a püspökhöz azért, hogy adott esetben a fegyelmi eljárás szabályzata értelmezése szerint vádat emeljen. A bizottság döntéséről értesítést kap az érintett személy, a püspök, a kabinet és a panaszt tevő személy.

2. A kabinettel való együttműködés, és a lelkészi taggal való megbeszélés alapján a Felszenteltek Szolgálat Bizottság az alább felsorolt intézkedések közül egy, vagy több megtétele mellett dönthet:

– Továbbképzési program (351. cikkely)

– Tanácsadás, vagy terápia

– Támogatás és egy másik lelkészi tag általi felügyelet

– Személyes megrovás levél formájában, melynek aláírója a felszentelt szolgálatok bizottságának vezetője és a szuperintendens. A levélben rögzítik a panasz jogosságát, továbbá tartalmazza az eljárás megszüntetéséhez szükséges intézkedéseket, és azokat a feltételeket, amelyek mellett ez a levél a személyzeti okmányok közül eltávolításra kerül.

– Szabadságév (szombatév (352. cikkely)

– Önkéntes-, vagy kényszerű szabadságolás (354. cikkely 2. pont)

– Előrehozott, vagy kényszerű nyugállomány (359. cikkely 3. pont)

– Adott helyre szóló tiszteletbeli megbízatás (360. cikkely)

– A felszentelt szolgálat elhagyása (361. cikkely 2. pont)

– Elrendelt lokalizálás

b. *Elrendelt lokalizálás* – A Felszenteltek Szolgálat Bizottság ajánlására az évi konferencia akkor határozhatja el a lokalizálást, ha megítélésük szerint a lelkész alkalmatlannak bizonyult arra, hogy kötelezettségeinek a felszentelt szolgálatban eleget tegyen. A lokalizálás elrendelése előtt a konferenciának meg kellett vizsgálni e személy jellemét, és ennek feddhetetlennek kellett bizonyulnia. A Felszenteltek Szolgálat Bizottság ajánlását legalább 60 nappal az évi konferencia ülésezése előtt köteles az érintett személlyel közölni, utóbbi számára biztosítani kell azt a jogot, hogy meghallgassa a bizottság vezetője és a püspök, mielőtt a javaslat a teljes jogú felszentelt tagok elé kerül döntés céljából. Az a személy, akire nézve lokalizálást rendeltek el, nem kaphat az átmeneti időre szolgálati megbízatást a püspöktől.

VI.2.16. A konferenciába való újra felvétel

363. *cikkely: Próbtagok újra felvétele*

Azokat a személyeket, akiknek a próbatagsága a 318. cikkely 5. pontja feltételei alapján került megszüntetésre, az az évi konferencia veheti fel ismét, amely a tagságukat saját kérésük alapján, vagy akaratuk ellenére megszüntette. A teljes jogú felszentelt tagok hozzájárulásával ismét életbe lépnek a megbízatással járó jogaik. A próbaidő ismét 3 év időtartamú legyen. (317. cikkely)

364. *cikkely: A tiszteletbeli vagy elrendelt lokalizálás utáni újra felvétel*

Azok a lelkészi tagok, akik tiszteletbeli vagy elrendelt lokalizálás után kérik az újra felvételüket, a kabinet és a Felszenteltek Szolgálat Bizottság javaslata alapján – miután megvizsgálták alkalmasságukat, és azokat a körülményeket, amelyek a lokalizációhoz vezettek – a teljes jogú felszentelt tagok hozzájárulásával ismét felvehetők, és felhatalmazást nyerhetnek arra, hogy minden lelkészi feladatukat ismét ellássák.

365. *cikkely: A felszentelt szolgálatból való kilépés utáni újra felvétel*

Azokat a lelkészi tagokat, akik a 361. cikkely meghatározásai szerint léptek ki a szolgálatból, az az évi konferencia veheti vissza, amelyben megszüntették szolgálatukat. Kérvényt kell benyújtaniuk, amelyet a kabinet és a Felszenteltek Szolgálat Bizottság támogat, miután megvizsgálták alkalmasságukat, és azokat a körülményeket, amelyek a szolgálatból való kilépésükhöz vezettek. Legalább 2 évig helyi lelkészként kell szolgálniuk azt megelőzően, hogy felvételt nyernek az évi konferencia tagjai sorába.

⁷⁷ A pontos határidőket a BOD tartalmazza.

⁷⁸ A fejezetszámok eltérnek a BOD-tól.

A teljes jogú felszentelt tagok hozzájárulásával ismét felvételt nyernek a konferenciába, és felhatalmazást kapnak arra, hogy minden lelkeszi feladatot elvégezzenek.

366. cikkely⁷⁹

367. cikkely: *Kényszerű nyugállomány utáni újra felvétel*

Azokat a lelkeszi tagokat, akiknek kényszerűen kellett nyugállományba vonulniuk (359. cikkely 3. pont), az az évi konferencia veheti újra fel, amely elrendelte nyugállományukat. Kérvényt kell benyújtaniuk, amelyet a kabinet és a Felszenteltek Szolgálata Bizottság támogat, miután megvizsgálják alkalmasságukat, és azokat a körülményeket, amelyek a kényszerű nyugállományhoz vezettek. Orvosi bizonyítványt kell bemutatniuk egészségi állapotukról. A kérvényt a teljes jogú felszentelt tagok kétharmadának kell támogatnia. Legalább 2 évig helyi lelkeszként kell szolgálniuk mielőtt újra felvehetők az évi konferencia teljes jogú tagjai sorába.

VI.2.17. Általános előírások

368. cikkely

1. Minden lelkeszi tag az évi konferenciának tartozik felelősséggel azon feladatok elvégzéséért, amelyre szolgálati megbízatása szól.
2. Az Egyházrendnek a felszenteltek szolgálatára vonatkozó minden előírása férfiakra és nőkre egyaránt érvényes.
3. Mindazon esetekben, amelyekben illetékes testületek az igehirdetői engedélyre, felszentelésre, vagy a konferenciai tagságra vonatkozóan döntenek, a döntéseket lelki módon kell meghozni. Az Egyházrend e tekintetben csak a személyekkel szemben támasztott alapkövetelményeket írja le.
4. Minden lelkeszi tagot írásban kell értesíteni, ha az évi konferenciához való viszonyukat érintő döntés született.
5. Az évi konferencia teljes jogú felszentelt tagjai, a diakónusok és a vének egyaránt évente zárt ülés formájában találkoznak egymással. Erre az évi konferencia rendes ülésszakának helyszínén és időpontjában kerül sor, melyben a felszentelés, a jellem és a konferenciához való viszony kérdéseit tanácskozzák meg.
6. Az évi konferencia teljes jogú felszentelt lelkeszi tagjainak rendkívüli ülésére a püspök által meghatározott helyen és időpontban kerülhet sor, miután a kabinettel és a Felszenteltek Szolgálata Bizottsággal erről tanácskozott. A rendkívüli ülés csak azokkal a feladatokkal foglalkozhat, amelyek az összehívás napirendjében rögzítésre kerültek.

369. cikkely: *Átmeneti rendelkezések*

1. Mindazon személyeknek, akik ezen Egyházrend életbelépésének időpontja előtt

kezdték meg szolgálati megbízás alapján próbatagként, vagy laikus prédikátorként teljes idejű szolgálatukat, lehetőségük van arra, hogy képzésüket annak megkezdésekor érvényes előírások szerint fejezzék be.

2. Azok a feddhetetlen személyek, akik ezen Egyházrend életbelépése előtt rendkívüli tagsággal rendelkeztek (diakónusok), a Felszenteltek Szolgálata Bizottság ajánlása alapján, és a teljes jogú felszentelt tagok kétharmados támogatása mellett az évi konferencia teljes jogú tagjaivá, és a felszentelésre megválaszthatóak. Ezzel a lehetőséggel 2008. december 31-ig lehet élni.

370-400. cikkely (...)

VI.3. Az egyház vezetése

VI.3.1. Az egyház személyi vezetésének alapelvei

401. cikkely: *Feladat*

A metodista egyház vezetésének feladatát a püspök és a szuperintendensek végzik. Az apostoli időktől kezdve egyes felszentelt személyeket a vezetés különleges feladatával bíztak meg. A vezetők mindenekelőtt az egyház életének rendezett működéséért viselnek felelősséget. Ezáltal azt a célt szolgálják, hogy az embereket Jézus Krisztus követésére hívják, és az istentiszteleti életre egybegyűjtsék.

A vezetők feladata, hogy olyan szervezeti felépítést és koncepciókat vezessenek be, melyek képessé teszik a gyülekezeteket az egyházban és a világban vállalt szolgálatukra; támogassák a missziói szolgálat terjedését; ügyeljenek arra, hogy minden világi és lelki ügyet olyan módon kezeljenek, amely a világi szempontokat kritikusan és megértéssel fogadja, ugyanakkor hű marad az egyház különleges küldetéséhez.

402. cikkely: *A vezetés mai irányelvei*

1. A vezetési stílust az egyházban az a lelki tartás és megszentelt élet határozza meg, amely tudatában van annak, hogy az egyháznak, és az egyháztagoknak a Lélek a vele való együttműködésük mértéke szerint adatott.
2. A vezetők munkatársi csoport támogathatja, hogy segítse őket feladataikban és a felmerülő kérdések tisztázásában. Szükséges, hogy a vezetők elegendő időt szánjanak az elcsendesedésre, továbbképzésre, barátságok ápolására, és lelki feltöltöztetésre.
3. A vezetők számára szükséges képességek közé tartoznak a következők: lelki életvitel, teológiai gondolkodás és szociális alkalmasság. További fontos képességek: érzékenység az idők jelei iránt, szükségletek felismerése, koncepciók kidolgozása, a rendelkezésre álló eszközökkel való gazdálkodás, programok kiértékelése és a munkatársak minősítése.

⁷⁹ Elavult.

VI.3.2. A püspök és szuperintendens szolgálata

403. cikkely

A püspököket választják, a szuperintendenseket pedig a vének közül nevezik ki.

404. cikkely

1, A püspökök olyan teljes jogú felszentelt vének, akiket az általános vezetés és felügyelet szolgáltatásával bíz meg.

2, A szuperintendensek olyan teljes jogú felszentelt vének, akiket a püspök a kabinetbe kinevez, egy kerületben és az egész évi konferenciában a vezetés és a felügyelet szolgáltatásával bíz meg.

VI.3.3. A püspök megválasztása, szolgálati megbízatása, és szolgálati ideje

405. cikkely⁸⁰

406. cikkely: Választás

1. A püspökválasztás előkészíthető. Az eljárás menetét a Centrálkonferencia határozza meg szabályzatában. (4. cikkely)

2. A Centrálkonferencia határozza meg a megválasztáshoz szükséges százalékos arányt. Ne fogadjon el olyan szabályozást, melyben a jelenlévő és szavazó tagok szavazatának 60 százaléknál kevesebb szükséges a megválasztáshoz.

3. A püspök beiktatása a hivatalába az őt megválasztó Centrálkonferencia ülésén, vagy a konferencia által meghatározott helyen és időben történhet.

407. cikkely: Különleges szolgálati megbízatások

A Püspökök Tanácsa a püspök beleegyezésével és a Centrálkonferencia Püspöki Szolgálat Bizottságának egyetértésével valamely tagját egy évre, az egész egyházat szolgáló feladattal bízhatja meg. Ebben az esetben a püspököt a megfelelő időtartamra püspöki kerületének vezetői feladatai alól felmentik. Helyettesítését a Püspökök Tanácsa az illetékes Püspöki Szolgálat Bizottságával egyeztetve szabályozza.

408. cikkely: Betöltetlen püspöki helyek

Betöltetlen helyek elhalálózás, nyugállományba vonulás, visszalépés, fegyelmi eljárás, szabadságolás vagy szolgálatra való képtelenség miatt keletkezhetnek. A Püspökök Tanácsa az illetékes bizottságokkal és személyekkel egyeztetve szabályozza a megüresedett hely betöltését. Ugyanilyen módon a Centrálkonferencia rendkívüli ülését is összehívhatja.

409. cikkely: A szolgálat befejezése⁸¹

Az olyan vének, akik nyugállományba vonulásukig püspökként szolgálnak, a „nyugállományban lévő püspök” státuszt kapják meg.

1. Elrendelt nyugállomány – A püspöknek a 65. életének betöltését követő rendes centrálkonferenciai ülésen nyugállományba kell vonulnia.

2. Önkéntes nyugállomány – A püspök a 61. életének betöltését követő rendes centrálkonferenciai ülésen kérvényezheti önkéntes nyugállományba helyezését. A Püspökök Tanácsát és a Centrálkonferencia Püspöki Szolgálat Bizottságát erről legalább hat hónappal korábban értesítse. A kérelmet a Centrálkonferencia illetékes testületeinek két hónapon belül véleményezniük kell.

3. Idő előtti, vagy kényszerű nyugállomány – A püspök beleegyezésével, és beleegyezése nélkül is, életkorára tekintet nélkül a Centrálkonferencia illetékes testületeinek kétharmados többségével hivatali kötelezettségei alól felmenthető, és nyugállományba helyezhető. A 358. cikkely rendelkezéseit a püspöki szolgálatra vonatkoztatva kell figyelembe venni.

4. Lemondás – A püspök bármikor önkéntesen lemondhat a püspöki hivataláról. Nyújtsa be lemondási kérelmét a Püspökök Tanácsa, és a Centrálkonferencia Püspöki Szolgálat Bizottságának. Az ily módon lemondott feddhetetlen püspöknek a püspöki hivatalról szóló okmányaiba a megfelelő bejegyzéseket meg kell tenni, és azokat részére vissza kell adni. A lemondásról igazolást kap. Ennek birtokában joga van vénként abban az évi konferenciában maradnia, amelyikhez legutóbb tartozott.

410. cikkely: Nyugállományban lévő püspökök

A nyugállományban lévő püspök az egyház püspöke marad.

1. A nyugállományban lévő püspökök a Püspökök Tanácsában és annak bizottságaiban tanácskozási joggal dolgozhatnak. Betölthetik az évi konferencia, az ideiglenes évi konferencia, vagy a missziói konferencia ülésein az elnöki tisztséget, ha erre az illetékes püspök megkéri őket. Amennyiben egy nyugállományú püspök a Püspökök Tanácsától egy megüresedett püspöki kerületben, vagy annak egy részére nézve szolgálati megbízatást kap, hivatalát az aktív püspökökhöz hasonlóan látja el.⁸²

2. A nyugállományban lévő püspökök valamelyik évi konferencia tagjai lehetnek tanácskozási joggal, hogy ezáltal a nevezett évi konferencia egyik körzetében szolgálati megbízatást kaphassanak.⁸³

411. cikkely: Különleges szabadságolások

1. Megújulást szolgáló szabadságolás

A hivatalban lévő püspökök a négyéves ciklusban egyszer, legfeljebb három egybefüggő hónap időtartamig terjedő hivatali kötelezettségeiktől mentes szabadságot vehyenek ki, mely időszak az elmélkedésre, továbbképzésre, és testi-lelki erőgyűjtésre szolgál. A Püspökök Tanácsa az

⁸⁰ A juriszdiskcionális konferenciákra vonatkozik.

⁸¹ Adott esetben a BOD előírásaival egyeztetni.

⁸² További részletek a BOD-ben.

⁸³ 410.3 Helyettesítések

illetékes Püspöki Szolgálat Bizottságával egyeztetve koordinálja az ilyen szabadságolások részleteit.

2. Szabadságolás indokolt esetekben

A püspököknek a Püspöki Szolgálat bizottsága, és a Püspökök Tanácsa hozzájárulása után legfeljebb hat hónap időtartamra, indokolt esetben rendkívüli szabadság adható. A szabadságolás időtartama alatt a püspök minden hivatali kötelezettsége alól mentesül. A Püspökök Tanácsa a püspöki kerület vezetésével erre az időszakra egy másik püspököt biz meg. Fizetését és egyéb juttatásait a Püspöki Alap továbbra is folyósítja.

3. A szabadságév (szombatév). Azoknak a püspököknek, akik legalább nyolc évig aktív szolgálatban voltak, az illetékes Püspöki Szolgálat Bizottsága, és a Püspökök Tanácsa hozzájárulása után, legfeljebb egy év időtartamra, továbbképzés, vagy testi-lelki erőgyűjtés céljára szabadságév adható. A szabadságév időtartamára a püspök minden hivatali kötelezettsége alól felmentést nyer, és a Püspökök Tanácsa által hivatalba helyezett másik püspök veszi át a kerület vezetését. Fizetése felét, és indokolt esetben a lakhatási hozzájárulást továbbra is megkapja.

4. Szolgálatképtelenség miatti szabadságolás
Ha egy püspök megromlott egészségi állapota miatt átmenetileg képtelen szolgálatát teljes mértékben ellátni, az illetékes Püspöki Szolgálat Bizottsága kötelezettségeinek teljesítése alól felmentheti. A püspök szabadon megválaszthatja lakóhelyét, és a Püspökök Tanácsa jogosult olyan feladattal megbízni, amelyet el tud látni. Fizetését és egyéb javadalmazását a Püspöki Alap továbbra is folyósítja.

412. cikkely: Korlátozott időtartamú hivatali idő

A püspökök hivatalban töltött szolgálati idejét a Közép- és Dél-Európai Centrálkonferencia munkai szabályzatának 4. pontja szabályozza.

413. cikkely: A püspökök elleni panasz⁸⁴

1. A püspöki egyházvezetői szolgálat szoros kapcsolatban áll azzal a különleges bizalommal, melyben a felszentelések részesült. Ha egy püspök ezt a bizalmat megsérti, vagy képtelen a felelősséget megfelelő módon felvállalni, püspöki hivatalban maradását felül kell vizsgálni. Ez az eljárás a kapcsolatok összebékítését, a személy integritásának helyreállítását, és az egyház lelki épülését szolgálja. Panaszt a kompetenciahiány, a nem megfelelő hatékonyság, vagy a püspöki kötelezettségek felvállalására való akarat vagy képesség hiánya miatt is lehet tenni. (adminisztratív jellegű panaszok)

2. Panaszt a Centrálkonferencia titkáránál kell írásban, és aláírással ellátva benyújtani, amely vonatkozhat a szolgálattal összeegyeztethetetlen magatartásra, vagy a szolgálat nem kielégítő ellátására is.

3. A panasz az illetékes Püspöki Szolgálat Bizottsága elé kerül, amely azt az Egyházrend vonatkozó előírásaira tekintettel kezeli.

4. A Püspöki Szolgálat Bizottsága minden panaszos ügyben meghozott döntését a következő centrálkonferencia ülés elé kell terjeszteni.

VI.3.4. A püspök feladatai

414. cikkely: Általános vezetési feladatok

A vezetés feladataihoz tartozik, hogy a püspök

1. a metodista egyház lelki és világi természetű ügyeit irányítsa és felügyelje, valamint az egyházat a világban való bizonyágtevő és szolgáló küldetésében vezesse.

2. erősítse a gyülekezeteket a laikus és a lelkészi tagok lelki vezetésével, és kapcsolatokat építsen a kerületének gyülekezeteihez tartozó emberekkel.

3. öröködjön a Szentírás alapján apostoli hit felett, adja tovább, hirdesse és tanítsa azt.

4. a Püspökök Tanácsa keretében a többi püspökkel együtt utazza be az egész konnexiót, és alkalmazza azokat a programokat, amelyek az egyház céljait szolgálják.

5. a metodista egyház teológiai hagyományait tanítsa és őrizze.

6. lásson el összekötő és vezető feladatokat a keresztyének egységre való törekvésében a szolgálat, a misszió, a szervezeti forma, valamint a más vallási közösségekkel való kapcsolatkeresés terén.

7. szervezzen missziókat a generálkonferencia döntése szerint.

8. szorgalmazza és támogassa az egyház evangélizációs bizonyágteletét.

9. hívja össze a diakónusok szövetségét, és a vének szövetségét, és működjön együtt azok elnökeivel.

10. végezzen egyéb, az Egyházrend útmutatásai szerinti feladatokat.

415. cikkely: A konferenciák vezetésének feladatai

A püspök feladatai közé tartozik, hogy

1. elnököljön a generál-, a centrál-, és az évi konferenciákon;

2. általános felügyeletet gyakoroljon az évi konferenciák anyagi, és tartalmi tevékenysége felett;

3. gondoskodjon a lelkészi tagok, vagy laikusok elleni vád esetén a megfelelő eljárás betartásáról, valamint a fegyelmi eljárási szabályzat alkalmazásáról;

4. a szuperintendensekkel való tanácskozás után alakítsa meg a kerületeket, miután azok számát az évi konferencia meghatározta;⁸⁵

5. püspököket iktasson be hivatalukba, véneket és diakónusokat szenteljen fel.⁸⁶

⁸⁴ Alapelv és utalás a BOD-re

⁸⁵ 415.5. A szuperintendensek szolgálati megbízatása

⁸⁶ 415.7. A diakónusok szolgálati megbízatása

416. cikkely: A személyi vezetés feladatai

A püspök személyi vezetési feladatai közé tartozik, hogy

1. az Egyházrendnek megfelelően szolgálati megbízásokat adjon az évi konferenciákban, az ideiglenes évi konferenciákban, és a missziókban;
2. a körzeteket, a missziói, vagy az új alapítású gyülekezeteket részekre ossza, vagy egyesítse, ahogy ez a missziói munka számára szükséges, valamint a megfelelő szolgálati megbízásokat megadja;
3. a fogadó püspök kérésére lelkészi tagokat az egyik évi konferenciából a másikba áthelyezzen, amennyiben az illető lelkész az áthelyezéshez hozzájárul.

VI.3.5. A szuperintendens kinevezése, szolgálati megbízása, és szolgálati ideje

417. cikkely: Kinevezés⁸⁷

A püspök a vének közül szuperintendenst nevez ki, akinek hivatala az általános egyházi vezetői szolgálat kiterjesztését jelenti.

418. cikkely: Szolgálati idő

A szuperintendens általános szolgálati ideje nyolc évig terjedhet. Kivételes esetben a püspök a kabinettel való tanácskozás után a szolgálati időt legfeljebb tíz egymás után következő évre meghosszabbíthatja. Az újra kinevezés legkorábban négy év után lehetséges.

VI.3.6. A szuperintendens feladatai

419. cikkely

A szuperintendens az alábbi pontok szerint felügyeli a kerületéhez tartozó lelkészi tagok és gyülekezetek minden munkáját.

420. cikkely: A vezetés feladatai

A lelki és lelkipálos vezetői feladatok közé tartozik, hogy a szuperintendens

1. a lelkészi tagoknak és családjaiknak támogatást és gondoskodást biztosítson;
2. beutazza a kerületét és prédikáljon, látogasson, és ügyljen az Egyházrend rendelkezéseinek betartására;
3. elősegítse a lelkészi tagok közötti szövetségi közösség kiépülését.

421. cikkely: A felügyelet feladatai

A felügyelet feladatai közé tartozik, hogy a szuperintendens

1. a lelkészi tagokkal és a körzeti konferenciákkal a gyülekezetek jövőképeinek kialakítását támogassa, valamint a lelkész és a körzet együttműködését segítő bizottsággal együtt a lelkészi szolgálat prioritásainak tisztázását segítse;

2. meghatározza a lelkészi tagok számára a felügyelet gyakorlásának világosan érthető módjait, amelyek szolgálatuknak különböző területein a számbavételt, kiértékelést és az illető személyek számára történő visszajelzést is magába foglalja, valamint tisztázza a továbbképzés szükségleteit és lehetőségeit;

3. tanácskozik a lelkész és a körzet együttműködését segítő bizottságokkal és a lelkészekkel együtt annak érdekében, hogy a szolgálati megbízások tervezéséhez az aktuális helyzetről áttekintést nyerjen;

4. szabályozza a konferenciai próbatagok és a helyi lelkészek feletti felügyeletet.

422. cikkely: A személyi vezetés feladatai

A személyi ügyek tekintetében végzendő feladatokhoz tartozik, hogy a szuperintendens

1. a lelkészekkel és a lelkész és a körzet együttműködését segítő bizottságokkal és a gyülekezetekkel együtt azon munkálkodjon, hogy a felszentelt szolgálathoz szükséges elhivatással és képességekkel rendelkező embereket megtalálja, és őket a szolgálatra megnyerje;

2. a körzeti konferenciával és a Felszentelt Szolgálata Bizottsággal együtt a lelkészi szolgálatra jelentkezők ésszerű és megfelelő megvizsgálását lehetővé tegye, a jelentkezőkkel kapcsolatot tartson, hogy őket a szolgálatra felkészülésükben bátorítsa és tanácsolja;

3. az illetékes testületek határozatainak megfelelően az igazolványokat kiállítsa, vagy megújítsa;

4. a püspökkel és a kabinettel együtt előkészítse a lelkészi tagok szolgálati megbízását;

5. a Felszentelt Szolgálata Bizottsággal együtt támogatja azokat a lelkész tagokat, akiknek az évi konferenciához való viszonyuk megváltozik, vagy megszűnik.

423. cikkely: Az igazgatás feladatai

Az igazgatási feladatok vonatkozásában a szuperintendens

1. meghatározza a körzeti konferenciák, illetve a körzeti gyűlések időpontját, elnököl azokon, vagy megbíz egy felszentelt vént az elnökléssel;

2. a kerületéhez tartozó minden lelkészi tagról vezetési és naprakész állapotban tartja a személyi nyilvántartást. A szuperintendensek személyi nyilvántartását a püspök vezeti.

3. a körzeti konferencia és az évi konferencia illetékes testületeivel együttműködik az egyházi tulajdonú ingatlanok vételének, eladásának, átruházásának és megterhelésének ügyében, és biztosítja, hogy valamennyi okmány, szerződés és más törvényes okirat megfeleljen az Egyházrend és az állami törvények követelményeinek;

4. az érintett gyülekezetekkel való tanácskozás után az egyes körzetek határainak megváltoztatását jóváhagyásra javasolja a

⁸⁷ A választási eljárás lehetősége a 2009. évi magyar Évi Konferencia döntése óta nincsen.

püspöknek, és jelenti azokat az évi konferenciának;

5. ellátja annak a körzetnek az ideiglenes felügyeletét, amely megüresedett, vagy amelybe nem küldtek lelkészt szolgálati megbízással;

6. ügyel az Egyházrend rendelkezéseinek megtartására, és arra, hogy a gyülekezetekben egyházjogra és az Egyházrendre vonatkozó kérdések értelmezést nyerjenek, és helyes döntések születessenek. Ezen döntések ellen az évi konferencia elnökénél lehet fellebbezést benyújtani.

424. cikkely: Az egyházi munka egyéb feladatai

Az egyházi munka egyéb feladatai tekintetében a szuperintendens

1. a lelkészekkel és a gyülekezetekkel együtt felügyeli a különböző egyházi tevékenységeket;

2. a konferencia igazgatási bizottságával, vagy egy ennek megfelelő testülettel együtt intézi az évi konferenciák ülései között adódó feladatokat;

3. a keresztyénység egységére való törekvéseiben vezető szerepet vállal, és elősegíti a vallások közötti kapcsolatokat;

4. hosszú távú terveket készít, és ösztönzi a szolgálat új lehetőségeit;

5. a többi szuperintendenssel együtt jelentést készít az évi konferenciának az egyházi munka helyzetéről és annak jövőbeni távlatairól.

425. cikkely

A szuperintendens szolgálati ideje alatt, vagy annak végén három hónapig terjedő szabadságot vehet ki, amelyet tanulmányokra, elmélyülésre és pihenésre fordíthat. Ezen szabadság részleteit a püspök és a kabinet koordinálja.

VI.3.7. Az egyházvezetői szolgálatok együttműködése

426. cikkely

A püspök és a szuperintendens szolgálata egymással összekapcsolódik. A szolgálatoknak ez az összefonódása kollegiális vezetési stílust igényel. Egyidejűleg mind a püspöki, mind a szuperintendensi szolgálat a maga mindenkori összefüggéseibe ágyazódik be.

427. cikkely: A Püspökök Tanácsa

1. A püspökök az egész egyház vezetésének szolgálatára rendeltettek. Ahogyan valamennyi felszentelt lelkészi tag először az évi konferencia közösségébe nyer felvételt, és azután kap egy körzetbe szóló szolgálati megbízást, úgy a püspökök is először a Püspökök Tanácsának tagjai lesznek, mielőtt egy püspöki körületbe szolgálati megbízást kapnak. Megválasztásuk és hivatali beiktatásuk révén lesznek a Püspökök Tanácsának tagjai, és kerülnek a többi püspökkel egy különleges szövetségi kapcsolatba.

2. A Püspökök Tanácsa az egyház püspöki vezetésének kollegiális megjelenési formája. Az egyház elvárja a Püspökök Tanácsától, hogy

legyen üzenete az egyházhoz, és az egyházból kiindulva a világhoz, hogy a keresztyén egységtörekvésekben vezető szerepet töltsön be, és mozdítsa elő a vallások közötti kapcsolatokat.⁸⁸

428. cikkely⁸⁹

429. cikkely: A kabinet

1. Jóllehet a szuperintendensek kerületekbe kapnak szolgálati megbízást, konferencia-szintű felelősséget is viselnek, amely a kabinetben való tagságukban nyilvánul meg.

2. A püspök vezette kabinet a személyi vezetés feladatát az évi konferencia szintjén végzi. A kabinettel szemben elvárás, hogy szóljon a konferencia felé, és a konferencia nevében hallassa szavát a konferenciái határon belül felmerülő lelki és világi kérdésekben.

3. A kabinet az a testület, amelynek a szuperintendens felelősséggel tartozik a konferenciában és a körületében végzett feladatának teljesítéséről.

4. A kabinet rendszeresen ülészik. Felügyeli az évi konferencia lelki és világi természetű dolgait. Ezt a feladatát a konferencia más testületeivel együttműködve végzi.

VI.3.8. Szolgálati megbízások

430. cikkely: Felelősség

A lelkészi tagok szolgálati megbízást kapnak a püspöktől. A szolgálati megbízást a lelkész adottságaira, Isten kegyelmének életében megmutató jeleire és ajándékaira, valamint a körzet és a szolgálati hely szükségleteire, sajátosságaira, és lehetőségeire tekintettel kell adni. A kötelező érvényű szolgálati megbízások rendszere láthatóvá teszi a metodista egyházban lévő konnexit.

431. cikkely: Konzultáció

A konzultáció lehetőleg rendszeresen történjen, és a szolgálati megbízás megváltozása idején különösen is indokolt. A püspök vagy a szuperintendens ezeken az alkalmakon a lelkésszel, és a lelkész és a körzet együttműködését segítő bizottsággal tanácskozik. Vegyék figyelembe az alábbi ismérveket, a tervezett szolgálati megbízás szükségleteit, és az egyház misszióját. A lelkész, és a lelkész és a körzet együttműködését segítő bizottság tanácskozái szerepkörben vesz részt a megbeszélésen.

432. cikkely: Ismérvek

A helyzetet a következő ismérvek alapján kell a lelkészekkel és a lelkész és a körzet együttműködését segítő bizottsággal való beszélgetésben elemezni, és egy áttekintés formájában rögzíteni:

⁸⁸ 427.3-4 A Püspökök Tanácsa, lásd BOD

⁸⁹ 428. cikkely Püspöki Konferencia

1. *A gyülekezetek:* áttekintés arról, milyen szükségletei, sajátosságai, és missziós lehetőségei vannak a körzetnek, és milyen jövőképe van a gyülekezeteknek.

2. *Lelkészek:* leírás arról, milyen adottságokkal bír a lelkész, Isten kegyelmének milyen jelei fedezhetők fel életében, milyen foglalkozásbeli tapasztalatai és elvárásai vannak, valamint egy felsorolás a házastárs, és a család szükségleteiről és kéréseiről.

3. *Társadalmi környezet:* áttekintés a szolgálati hely politikai, demográfiai, gazdasági, szociológiai és ökumenikus egyházi környezetéről.

433. cikkely: A szolgálati megbízás eljárásrendje

1. A szolgálati megbízás megváltoztatását a lelkész, a lelkész és a körzet együttműködését segítő bizottság, a szuperintendens, vagy a püspök kezdeményezheti.

2. A püspök és a kabinet együtt tanácskozik minden, a szolgálati megbízás megváltoztatására irányuló kérelemről.

3. Amennyiben a szolgálati megbízás megváltoztatásáról döntés születik, a szuperintendensnek a lelkésszel és a lelkész és a körzet együttműködését segítő bizottsággal együttesen, vagy külön-külön konzultálnia kell.

4. A megbeszélés után a püspök végleges döntését a szuperintendens közli a lelkésszel és a lelkész és a körzet együttműködését segítő bizottsággal annak nyilvánosságra hozatala előtt.

434. cikkely: Gyakoriság

A püspök minden rendes évi konferenciai ülésen szolgálati megbízatást ad a lelkeszi tagoknak. Új körzetbe szóló szolgálati megbízatást bármikor adhat, ha az számára és a kabinet számára ajánlatosnak tűnik. Azonban a körzetben végzendő szolgálat hatékonyságára tekintettel ügyelni kell a kellő hosszúságú szolgálati időre.⁹⁰

VII. KONFERENCIÁK

A metodista egyház konnexiálisan strukturált kapcsolatokban működik. Ez a konnexió a konferenciák rendezett rendszere által valósul meg.

VII.1. A Generálkonferencia

501. cikkely: Hatáskörök

A Generálkonferencia illetékességi körébe tartozik a törvényalkotás minden összegyűlési ügyben (Alkotmány 16. cikkely). Nincs végrehajtási vagy adminisztratív hatásköre.

502. cikkely: Összetétel

1. A Generálkonferencia az alábbi szavazati joggal rendelkező tagokból áll:

a) Azonos számú lelkeszi- és laikus küldöttek, akiket az Egyházrendnek megfelelően az Évi Konferenciák választanak meg. A Missziói Konferenciák és az Ideiglenes Évi Konferenciák e cikkely tekintetében Évi Konferenciaként értelmezendők.

b) A Nagy Britanniában lévő metodista egyház és olyan más autonóm metodista egyházak küldöttei, akikkel szerződéses megállapodás áll fenn, arra vonatkozóan, hogy legfelső törvényhozó konferenciáikon kölcsönösen képviselik egymást (13,2; 13,3; 574. cikkely).

2. Az Évi Konferenciát illető küldöttek számát két tényező alapján kell kiszámítani: Egyrészt az Évi Konferencia lelkeszi tagjainak száma, másrészt az Évi Konferencia összes gyülekezetének (hitvalló) tagjai száma alapján. – A *lelkeszi tag* kifejezés az Évi konferencia aktív és nyugállományú lelkeszeire vonatkozik. (602.1 cikkely)

3. A Generálkonferencia titkára az egyes Évi Konferenciák által megválasztandó küldöttek számát a fentnevezett tényezők alapján, az alábbiak szerint számítja ki:

a) egy lelkeszi küldöttet az Évi Konferencia első 375 lelkeszi tagja képviseletére, ezen túlmenően egyet-egyet minden további 375, illetve ennek több mint a fele lelkeszi tag képviseletére, és

b) egy lelkeszi küldöttet az Évi Konferencia első 26.000 egyháztagja képviseletére, és ezen felül egyet-egyet, minden további 26.000, illetve ennek felénél több egyháztag képviseletére, és

c) a fent leírt módon kiszámított lelkeszi küldöttek számának megfelelő számú laikus küldöttet.

d) Minden egyes Évi Konferenciának joga van legalább egy lelkeszi-, és egy laikus küldött küldésére.

e) Ezzel a képlettel megfelelünk az Alkotmány 14. cikkelye előírásainak, amely a Generálkonferencia küldötteinek minimális és maximális számát határozza meg. Ha a számítások eredménye a küldöttlétszáma vonatkozó legkisebb érték alá esne, vagy a legnagyobb értéket túllépné, akkor a

⁹⁰ A BOD 2000. évi kiadása hozzáfűzi még: 415. cikkely A diakónusok szolgálati megbízatása

Generálkonferencia titkára jogosult arra, hogy a helyzetet úgy kezelje, hogy a lelkészi- és laikus tagok számát szükség szerint lefelé vagy fölfelé úgy igazítsa, hogy minden Évi Konferenciának joga legyen küldöttek választására. Minden ilyen igazítás mindkét tényezőre nézve arányosan megegyező legyen.

4. A Generálkonferencia küldötteit az Évi Konferenciák a Generálkonferencia ülésezését megelőző naptári évben választják meg. E naptári év megkezdése előtt legalább 30 nappal a Generálkonferencia titkára közli a püspökkel és minden egyes Évi Konferencia titkárával az Évi Konferencia által megválasztandó küldöttek számát.
5. Minden egyes Évi Konferencia titkára jelenti a Generálkonferencia titkárságának az Évi Konferencia által megválasztott küldöttek, és a pótküldöttek nevét, címét és további szükséges információkat, a titkárság által rendelkezésre bocsátott, választást visszaigazoló úrlapon.
6. A Generálkonferencia titkára elküldi az egyes Évi Konferenciák titkárainak az igazolványokat aláírás, és az Évi Konferencia által megválasztott küldöttek és pótküldöttek számára való szétosztás céljából.

503. cikkely: Elnöklés

A Generálkonferencia elnökei a püspökök.

504. cikkely: A titkár választása

A titkárt a Püspöki Tanács javaslata, vagy a plénumból történő jelölés alapján a Generálkonferencia választja meg.

505. cikkely: Ügyrend

A Generálkonferencia meghatározza saját ügyrendjét.

506. cikkely: Határozatképesség

A Generálkonferencia határozatképes, ha az összes küldött többsége jelen van.

507. cikkely: Beadványok a Generálkonferencia részére

A metodista egyház minden szervezete, minden lelkészi tagja, és minden tagja az alábbi módon fordulhat beadvánnyal a Generálkonferenciához:

1. A beadványt a Generálkonferencia titkárának, vagy az arra rendelt hivatalba kell eljuttatni, a Generálkonferencia titkára által meghatározott formában.
2. Minden beadvány csak egy tárgyat tartalmazhat. Ha a beadvány az Alkotmányt, a Tanítást, vagy a Rendet érinti, csak egy cikkelyre vonatkozhat; ha azonban két, vagy több cikkely olyan szoros kapcsolatban áll egymással, hogy az egyikben végrehajtott változtatás a többinél is változást von maga után, akkor a beadványban kérni lehet ezek összhangba hozását.
3. Minden beadványt a benyújtó személynek alá kell írnia, és kielégítő adatokat kell tartal-

maznia a címre, körzetre, bizottságra, vagy a metodista egyház intézményére vonatkozóan.

4. A Generálkonferenciához benyújtott minden beadvány érvénytelen – kivéve a helyi gyülekezetek egyéni tagjainak, vagy csoportjainak beadványait – ha azok új programok bevezetését vagy meglévők kibővítését kérik, és nem tartalmaznak a programra vonatkozó költségbecsléseket.

A beadványokat legkésőbb a Generálkonferencia nyitó ülését 180 nappal megelőzően (a postabélyegző dátuma) kell beküldeni. Olyan beadványoknak, amelyeket nem postai úton küldenek el, legkésőbb a Generálkonferencia nyitó ülését 180 nappal megelőzően kell beérkeznie.

Ezen időbeli korlátozások alól kivételt képeznek azoknak az Évi Konferenciáknak a beadványai, melyek ülésezése a Generálkonferencia megnyitó ülését megelőző 45 napig történt meg, valamint egyéb olyan beadványok, amelyekre a Committee on Reference megítélései vonatkoznak.

508. cikkely: A törvényhozói határozatok jogerőre emelkedése

A Generálkonferencia minden, az Egyházrendre vonatkozó határozata az őket létrehozó Generálkonferencia ülésezését követő év január 1-én lép hatályba, amennyiben más döntést nem hoztak.

509. cikkely: Hivatalos állásfoglalások az Egyház nevében.

1. Az egyház nevében való hivatalos nyilatkozattételre az Alkotmány értelmében csak a Generálkonferenciának van joga. Minden nyilatkozatnál – még ha azt közegyházi testület teszi is – annak elején vagy a végén világosan kifejezésre kell juttatni, hogy az illető testület állásfoglalásáról van szó, és az nem szükségszerűen egyezik meg a metodista egyháznak, mint egésznek az álláspontjával.

2. Minden egyháztagnak, akinek állami törvényhozási folyamatokban az Egyház nevében nyilatkozatokat kell tennie, ezt csak úgy teheti meg, hogy a Generálkonferencia által megfogalmazott határozatokat és állásfoglalásokat kommentálás nélkül felolvassa.

510. cikkely: A titkár feladatai.

A Generálkonferencia titkára felelős azért, hogy a Generálkonferenciával kapcsolatos dokumentálások teljeskörűen elkészüljenek.

VII.2. Jurisdikcionális Konferencia

511.-535. cikkely (...)

VII.3. Centrálkonferenciák

540. cikkely: Jogi alapvetés

Az Egyesült Államokon kívül eső területeken a Generálkonferencia évi konferenciákból, ideiglenes évi konferenciákból, missziói

konferenciákból és missziókból centrálkonferenciákat, vagy ideiglenes centrálkonferenciákat szervezhet. A számukra, kötelezettségeikre, jogaikra és hatásköreikre vonatkozó döntéseket a Generálkonferencia kétharmados többséggel hozza meg.

Az egyházban vannak a centrálkonferenciák, amelyeket a Generálkonferencia szervezett meg, vagy a jövőben fog megszervezni. Legalább 30 lelkész és 30 laikus küldöttel rendelkeznek az 541. cikkelyben meghatározott kulcsok alapján, hacsak a Generálkonferencia más számot nem határoz meg.

Az Egyesült Metodista Egyház az alábbi országokban rendelkezik centrálkonferenciákkal szolgálata végzése céljából:

- a) Afrikai Centrálkonferencia: Angola, Botswana, Burundi, Etiópia, Kenya, Malawi, Mozambik, Namíbia, Ruanda, Szváziföld, Dél-Afrika, Dél-Szudán, Uganda, Zambia, Zimbabwe;
- b) Közép- és Dél-európai Centrálkonferencia: Albánia, Algéria, Ausztria, Belgium, Csehország, Franciaország, Magyarország, Észak-Macedónia, Lengyelország, Románia, Szerbia, Svájc, Tunézia;
- c) Kongói Centrálkonferencia: Közép-afrikai Köztársaság, Kongó, Kongói Demokratikus Köztársaság, Tanzánia, Zambia;
- d) Németországi Centrálkonferencia: Németország;
- e) Észak-európai Centrálkonferencia: Fehéroroszország, Dánia, Észtország, Finnország, Kazahsztán, Kirgizisztán, Lettorság, Litvánia, Moldova, Norvégia, Oroszország, Svédország, Tádzsikisztán, Ukrajna, Üzbegisztán;
- f) Fülöp-szigeteki Centrálkonferencia: Fülöp-szigetek;
- g) Nyugat-afrikai Centrálkonferencia: Burkina-Faso, Kamerun, Elefántcsontpart, Guinea, Guinea-Bissau, Libéria, Mali, Niger, Nigéria, Szenegál, Sierra Leone.

541. cikkely: Összetétel

1. A Centrálkonferencia azonos számú lelkész és laikus küldöttből áll össze úgy, hogy a lelkész küldötteket az Évi Konferencia lelkész tagjai, a laikus küldötteket pedig az Évi Konferencia laikus tagjai választják meg. A választásra vonatkozó előfeltételeket és a választási eljárást az Alkotmány keretén belül a Centrálkonferencia maga határozza meg. Minden Évi Konferencia és Ideiglenes Évi Konferencia legalább két lelkész és két laikus küldöttet jogosult küldeni. Nem lehet olyan választási eljárást alkalmazni, amely megengedi, hogy a konferencia hat-hat lelkésztagjára egynél több lelkész- és laikus küldött essék. Ha a maradék több mint a Centrálkonferencia által meghatározott arányszám fele, akkor az Évi Konferenciát egy-egy további lelkész és laikus küldött megválasztása illeti meg. Minden Misszió és Missziói Konferencia jogosult egyik tagját megválasztani, és őt képviselőként az illetékes Centrálkonferenciába küldeni. Ez a

személy a Centrálkonferencián, és annak bizottságaiban tanácskozási joggal vesz részt.

2. Egy Centrálkonferencián belül a lelkész-küldöttek és a laikus küldöttek képviseleti arányszámát minden Évi Konferenciában ugyanazon szabály szerint kell meghatározni.

542. cikkely Szervezeti felépítés

1. A Centrálkonferencia első ülését az illetékes püspök hívja össze az általa kijelölt időpontban és helyen. A további ülések idejét és helyét a Centrálkonferencia, vagy annak ügyvezető szerve határozza meg.

2. A Centrálkonferencia a Generálkonferencia ülését követő egy éven belül ül össze. Joga van arra, hogy önmagát elnapolja, és a munkát egy önmaga által meghatározott időpontban újra felvegye. A Centrálkonferencia ülésein egy püspök elnököl. Amennyiben nincs jelen püspök, a Centrálkonferencia lelkésztagjai közül választ ideiglenes elnököt. A püspök az ügyvezető szervvel egyetértésben rendkívüli ülésezést hívhat össze, a közösen meghatározott időben és helyen.

3. A Püspöki Tanács egy vagy több tagját kiküldheti a Centrálkonferencia meglátogatására. E megbízás révén az egyetemes Egyház hivatalos képviselői lesznek, és az illetékes püspök felkérésére az érintett Centrálkonferencián püspöki feladatokat láthatnak el.

4. A Centrálkonferencia maga határozza meg ügyrendjét. Ügyrendi kérdésekben az elnöklő püspök dönt. Ez ellen a Centrálkonferenciához lehet fellebbezni. Jogi kérdésekben is ő dönt. Ez ellen a Centrálkonferencia Jogi Bizottságához lehet fordulni.

5. A Centrálkonferencia jogosult arra, hogy ügyvezető szervet hozzon létre (Végrehajtó Bizottság, Egyháztanács, stb.) a vagyonával való gazdálkodás, törvényes érdekeinek képviselése, és minden szükségessé váló olyan ügylet lebonyolítása céljából, amelyek a Centrálkonferencia ülései közti időszakban adódnak. Meghatározza annak összetételét és hatáskörét.

6. Ahol a Centrálkonferenciában a Generálkonferencia hivatalai is ténykednek, súlyt kell helyezni az együttműködő kapcsolatokra, és a gondos jogi elkülönítésre.

543. cikkely: Jogok és kötelességek

1. A Centrálkonferencia az Egyházrenddel, valamint az esetleges egyházközi szerződésekkel összhangban felelős a hozzá tartozó Évi Konferenciákban folyó missziói, nevelési, evangélizációs, publicisztikai és diakóniai törekvések felügyeletéért és elősegítéséért. Felelős továbbá minden ügyért, amellyel az Évi Konferenciák, vagy a Generálkonferencia őt megbízzák, vagy hozzá utalnak. Gondoskodik a feladatokhoz megfelelő szervezetről, és kiválasztja a szükséges személyeket.

2. A Centrálkonferencia a Generálkonferencia felhatalmazása alapján egy, vagy több püspököt választ meg az aktív szolgálatban lévő

vének közül. Az egyes Centrálkonferenciák által megválasztandó püspökök számát a Generálkonferencia határozza meg.

3. A püspök választása a püspökválasztásnál az egyházban szokásos eljárás szerint zajlik. A Centrálkonferencia jogosult arra, hogy az általa megválasztott püspök hivatali szolgálati idejét meghatározza.

4. A Centrálkonferencia a Generálkonferencia Püspöki Nyugdíjalapjában (Bischofs-fonds), a General Council on Finance and Administration által meghatározott mértékben vesz részt.

5. A Centrálkonferencia a püspökeivel való tanácskozás után határozza meg felügyeleti területüket és lakhelyüket.

6. A Centrálkonferencia joga, hogy a határain belül folyó mindennemű egyházi munkához megbízottakat válasszon, azonban nem határozhatja meg püspökök számát.

7. A Centrálkonferencia joga, hogy a Egyházrendet módosítsa és adaptálja, ha különleges körülmények, és az egyháznak a területén folyó missziója ezt megköveteli. Ez főként a körzet, kerület és az Évi Konferencia szintjein folyó munka szervezési és adminisztrációs kérdéseire érvényes. Nem hozhatók olyan határozatok, és rendelkezések, amelyek az egyház Alkotmányába, vagy az Általános Szabályaiba ütköznek. A gyülekezet és a közegyház közötti konnexionális kapcsolat lelkületét óvni kell. Ezen korlátozások mellett a Centrálkonferencia a területén lévő bármely Évi Konferenciát is felhatalmazhatja egyes előírások adaptálására, ha az illető Évi Konferencia azt kéri.

8. A Centrálkonferencia meghatározza a területén lévő Évi Konferenciák, Ideiglenes Évi Konferenciák, Missziói Konferenciák és Missziók határait, miután a változtatási javaslatokat az érintett Évi Konferenciák megkapták. Egy Évi Konferencia legalább 35 lelkésztagot foglal magában, kivételes esetben ez a szám, egy 4 éves ciklusra, a Generálkonferencia engedélyével 25 lelkésztag lehet.

9. A Centrálkonferencia utasíthatja Évi Konferenciáit és Ideiglenes Évi Konferenciáit, hogy laikus tagsági viszonyra vonatkozó követelményeket határozzanak meg.

10. A Centrálkonferenciának jogában áll, hogy eljárási kérdésekben változtatásokat és adaptációkat végezzen az Évi Konferenciákra, a Kerületi és Körzeti Konferenciákra vonatkozóan, és az Évi Konferenciák napirendjére pótlólagos napirendi pontokat határozzon meg.

11. A Centrálkonferencia joga, hogy a területéhez tartozó Évi Konferenciák, az Ideiglenes Évi Konferenciák, Missziói Konferenciák és Missziók tárgyalási jegyzőkönyveit felülvizsgálja és elfogadja, és ha szükséges, elkészítésükre vonatkozó szabályokat állítson fel.

12. A Centrálkonferencia joga, hogy a lelkésztagjaival, beleértve püspökeit, és a laikus tagjaival kapcsolatos vizsgálati és jogi eljárásokat

szabályozza. A felszentelteknek joguk van arra, hogy jogi eljárásuk lelkésztagokból álló bizottság előtt folyjék le, a laikusoknak olyan jogi eljárásra van joguk, amely olyan szabályszerű összetételű bizottság előtt folyik, melynek laikus tagjai is vannak. A fellebbezés jogát biztosítani kell.

13. A Centrálkonferencia joga, hogy területére vonatkozóan a püspök hozzájárulásával liturgiai rendeket hozzon létre.

14. A Centrálkonferencia joga, hogy illetékességi területén belül az ünnepélyes egyházi események szabályait és liturgiai rendjét az ország, vagy országok törvényes előírásainak megfelelően alakítsa.

15. Az illetékes püspökök egyetértésével a Centrálkonferencia joga, hogy szabályozza a főhivatású és önkéntes munkatársak képzését és vizsgáztatását, beleértve a véneket, helyi lelkészeket, laikus prédikátorokat, adott esetben az illető országok nyelvén.

16. A Centrálkonferencia joga, hogy az Egyházrendet saját területe számára kiadja, nyilvánosságra hozza. Ez az egyház Alkotmányához tartozó kiegészítésként tartalmazza az Egyházrendnek az összegyház számára releváns szakaszait, valamint a rövidített, adaptált és kiegészített szakaszokat, amelyeket a Centrálkonferencia meghatározott.

17. A Generálkonferencia által elfogadott törvények legkorábban a Generálkonferencia bezárását követő 12 hónap múlva emelkednek jogerőre, hogy a Centrálkonferenciának elég ideje legyen a fordításra, adaptációra és nyilvánosságra hozatalra.

18. A Centrálkonferencia joga, hogy a hitcikkelyek közül a XXIII. (A felsőbbségről) cikkelyt a területén lévő ország, vagy országok politikai helyzetére való tekintettel értelmezze.

19. A Centrálkonferencia hatásköre, hogy egy meghatározott államban, vagy országban lévő gyülekezeteit felhatalmazza arra, hogy olyan jogi formákat válasszanak, melyek által az illető állam, vagy ország törvényei szerinti elismertetést megszerezhetik. Az ilyen jogi formákat választó gyülekezetek felhatalmazást nyernek arra, hogy az Egyház ügyeit az állam illetékes hivatalai előtt az Egyház szabályaival és alapelveivel összhangban képviseljék. Kötelességük, hogy az illetékes Évi Konferenciáknak rendszeresen jelentést adjanak tevékenységükről.

20. A Centrálkonferencia az illetékes püspök egyetértésével olyan más egyházakkal megállapodást köthet, amelyek a keresztyén munka terület, vagy felelősségi körök szerinti felbontása alapján részben a Centrálkonferencia határain belül találhatók.

21. A Centrálkonferencia joga, hogy más protestáns egyházakkal egy lehetséges egyház-egyesítésre vonatkozó tárgyalásokat folytasson. Az egyesülési szándék végrehajtása előtt a Generálkonferencia engedélyre van szüksége.

544. cikkely⁹¹

545. cikkely: Jegyzőkönyvek és archiválandó dokumentumok

1. A Centrálkonferencia elnöke és titkára által előírászerűen aláírt centrálkonferenciái tárgyalási jegyzőkönyvet felülvizsgálat céljából a Generálkonferencia részére meg kell küldeni.
2. Amennyiben a Centrálkonferenciában püspökválasztás történt, a Centrálkonferencia titkára a Generálkonferencia titkáranak jelenti a megválasztott nevét és lakcímét.

546. cikkely: Tulajdon

1. A Centrálkonferencia saját maga és intézményei számára a mindenkori országos törvényeknek megfelelően olyan jogképességet szerezhethet, és olyan jogi formákat alkalmazhat, amely képessé teszi arra, hogy tulajdont szerezzen, birtokoljon, és másnak átadjon.
2. A Centrálkonferencia joga, hogy az ilyen tulajdonok birtoklásához, és azokkal való gazdálkodásához szükségessé váló szabályozásokat és előírásokat kibocsássa. Minden eljárásnak az illető ország, vagy országok törvényeivel összhangban kell folynia.
3. A Centrálkonferencia jogi testületein keresztül az egyházon belüli illetékes grémiumok egyetértése nélkül, sem közvetlenül, sem közvetetten nem rendelkezhet helyi gyülekezetek, Évi Konferenciák, vagy más helyi, vagy összegyeházi szervezetek tulajdona, vagy tulajdonából származó jövedelme felett.
4. A Centrálkonferencia, illetve annak valamely testületi joggal rendelkező szervezete nem terhelheti meg anyagi kötelezettségekkel a Generálkonferencia valamely hatóságát, vagy az Egyház valamely más szervezetét, ezen hatóság, vagy szervezet hivatalos egyetértése nélkül. Minden rendelkezésre bocsátott eszközt, a hozzá kapcsolódó célkitűzésnek megfelelően kell felhasználni. A célkitűzés megváltoztatása csak a Centrálkonferencia egyetértésével lehetséges.

547. cikkely: Konferenciái szervezetek

1. A Centrálkonferencia joga, hogy az egyházi szolgálat minden munkaága számára állandó bizottságokat, munkabizottságokat alkosson, megbízásokat adjon, szakágazatokat, vagy más szervezeteket hozzon létre. Azok összetételéről és tagságáról a Centrálkonferencia dönt. A munkaágakhoz tartoznak a női-, férfi-, gyermek és ifjúsági-, szegényekkel foglalkozó szolgálat, és mások. A részletekről és a szabályzatokról a Centrálkonferencia külön rendelkezik.
2. A Püspöki Szolgálat Bizottságát a Centrálkonferencia négy évenként választja meg. A bizottság legalább hét, de legfeljebb tizenhét tagból álljon. A bizottsági tagok egyötödét a

püspök nevezi meg. A bizottság évente legalább egyszer ülésezik. A bizottságot a püspök hívja össze, amely egy elnököt, elnökhelyettest és titkárt választ. A püspök és/vagy elnök joga, hogy további üléseket hívjon össze.

A Püspöki Szolgálat Bizottsága feladata:

- a) Támogatja a püspököt az Egyház lelki és evilági ügyeinek felügyeletében, különös tekintettel arra a területre, amelyben a püspöknek elnöki felelőssége van.
 - b) A püspök rendelkezésére áll tanácsadás céljából.
 - c) Közreműködik a püspök élet- és munkafeltételekre vonatkozó szükségleteinek meghatározásánál, és ajánlásokat készít a megfelelő testületek számára.
 - d) Tájékoztatja a püspököt a felügyelete alá tartozó területen lévő körülményekről, amennyiben azok érintik a püspök és a konferencia intézményeiben lévő személyek közötti kapcsolatokat.
 - e) Világossá teszi a püspök felügyelete alá tartozó területen lévő gyülekezetek és konferenciái intézmények tagjai számára a püspöki szolgálat lényegét és funkcióit a metodista egyházon belül.
 - f) A bizottság további funkcióit lásd a 407-413. cikkelyekben.
3. A Centrálkonferencia, amely az Egyházrendet az 543.7 cikkely szerint adaptálja és kiadja, Jogi Bizottságot hoz létre. Más feladatok mellett, amelyekkel a Centrálkonferencia megbízhatja, megvizsgálja és megítéli a Centrálkonferencia, vagy valamely Évi Konferencia határozatainak jogszerűségét, az Egyházrend adaptált kiadásával való összhang szempontjából. A részleteket a Centrálkonferencia külön szabályozza.

548. cikkely: Nyugállományú püspökök

Az a felszentelt lelkész, aki egy ciklusban, vagy ciklusrészben egy olyan Centrálkonferenciában szolgált püspökként, amelyben a hivatali idő korlátozása tervezett, az aktív szolgálatból való kiválása után a Generálkonferencia Püspöki Alapjából javadalmazásban részesül.

VII.4. Ideiglenes centrálkonferenciák

560. cikkely: Jogi alapvetés

Az Egyesült Államok területén kívül lévő olyan évi konferenciák, ideiglenes évi konferenciák, missziói konferenciák és missziók, amelyek nincsenek becsatlakoztatva valamely Centrálkonferenciába, és amelyeknek földrajzi, nyelvi, politikai, vagy más megfontolásokból közös érdekeik vannak, ideiglenes centrálkonferenciákba szervezhetők. A részleteket a Book of Discipline tartalmazza.

561-567. cikkely (...)

⁹¹ Nem releváns.

VII.5. Autonóm metodista egyházak, Társult autonóm metodista egyházak, Társult egyesült egyházak, Szövetséges egyházak, Konkordáns egyházak

570. cikkely:

Az Amerikai Egyesült Államok határain kívül lévő Egyházak különböző módon kapcsolódhatnak az Egyesült Metodista Egyházhoz: autonóm metodista egyházakként, társult autonóm metodista egyházakként, társult egyesült egyházakként, szövetséges egyházakként, vagy konkordáns egyházakként. A kapcsolat a Generálkonferenciára képviselők küldését is jelentheti.

571. cikkely: Autonóm Metodista Egyházak, Társult Autonóm Metodista Egyházak, Társult Egyesült Egyházak

1. Az egyik egyház lelkészei által kiállított tagsági igazolásokat a többi egyház lelkészei is elismerik.
2. Amennyiben egy ilyen metodista egyháznak a lelkészi szolgálatra vonatkozó követelményei a másik metodista egyház követelményeihez hasonló, akkor a lelkész tagok átutalhatók az Évi, illetve az Ideiglenes Évi Konferenciák és a másik egyház egyházi szervezetei között, és felszentelésük érvényesnek tekinthető. Ez a püspökök, illetve más egyházi illetékes vezetők egyetértésével, és azok jóváhagyásával történik meg. Figyelembe kell venni a 347. cikkely előírásait.

Az autonóm metodista egyházzá váláshoz vezető út

572. cikkely: Az Autonóm Metodista Egyházzá váláshoz vezető út

Ha az Egyesült Államok területén kívül olyan konferenciák, amelyek részei az Egyesült Metodista Egyháznak, és azt az óhajukat fejezik ki, hogy autonóm metodista egyházak, társult autonóm metodista egyházak, vagy társult egyesült egyházak szeretnének lenni, ehhez az érintett Centrálkonferencia jóváhagyása szükséges. Az erre vonatkozó határozatot a Centrálkonferenciához tartozó összes Évi Konferencia által leadott szavazatok kétharmados többségével kell ratifikálni. A részleteket a Book of Discipline szabályozza.

Szövetséges egyházzá válás

573. cikkely:

Az Egyesült Metodista Egyház és más keresztény egyházak között olyan szövetségi viszony köthető, amelynek tartalmát az 1992. évi Generálkonferencia a „Szövetségi viszony létrehozása keresztény egyházak és az Egyesült Metodista Egyház között” cím alatt határozta meg. A részleteket a Book of Discipline szabályozza.

Konkordáns megállapodások

574. cikkely (...)

Csatlakozás az Egyesült Metodista Egyházhoz

575. cikkely (...)

VII.6. Ideiglenes évi konferenciák

580. cikkely: Meghatározás

Az Ideiglenes Évi Konferencia egy olyan konferencia, amely a korlátozott taglétszáma miatt nem elégíti ki az évi konferencia státuszához szükséges követelményeket.

581. cikkely: Előfeltételek

Egy, az Egyházrendnek megfelelően alapított Missziói Konferenciát, vagy Missziót a Generálkonferencia a Centrálkonferenciával való egyetértéssel Ideiglenes Évi Konferenciaként szervezheti meg.

A következő feltételek érvényesek:

1. Az Ideiglenes Évi Konferencia tíznél kevesebb lelkész taggal nem alapítható meg, és hatnál kevesebb lelkész taggal nem működhet.
2. A konferencia taglétszámának és a konferencia pénzügyi teherbíró képességének a megelőző 4 éves ciklusban jól látható növekedést kell felmutatnia, és egy célratörő program mindkét területen további fejlődést tegyen előreláthatóvá.

582. cikkely: Szervezeti felépítés

1. Az Ideiglenes Évi Konferenciát ugyanolyan módon szervezik meg, mint az Évi Konferenciát, és az elnöklő püspök egyetértésével ugyanazok a jogosítványai és feladatai.
2. Az Ideiglenes Évi Konferencia évente ülésezik a püspök által meghatározott időben. Ha nincs jelen püspök, a szuperintendens veszi át az elnöklést. Ha mindketten távol vannak, akkor az elnöklést az Évi Konferenciára érvényes módon kell meghatározni (603.6 cikkely). A konferencia, vagy az általa megbízott bizottság választja meg az ülésezés helyét.
3. Az Ideiglenes Évi Konferencia teljes szavazati és minden más joggal felruházott egy lelkész- és egy laikus küldöttet választ a Generálkonferenciára. A centrálkonferenciái küldötteket az 541.1 cikkely szerint választják meg.

583. cikkely (...)

VII.7. A Missziói Konferencia

585. cikkely: Meghatározás

Egy konferencia a különleges missziós lehetőségei, korlátozott taglétszáma és eszközei, különleges vezetési követelményei, regionális, vagy nyelvi stratégiai körülményei, és lelkészi igényei miatt minősül Missziói Konferenciának. A General Board of Global Ministries gondoskodik az

igazgatási tanácsadásról és a pénzügyi támogatásról, különös tekintettel a tulajdoni ügyletekre.

586-588. cikkely (...)

VII.8. A Misszió

590. cikkely: *Meghatározás*

A Misszió az Évi Konferencián-, Ideiglenes Évi Konferencián-, vagy Missziói Konferencián belül, vagy azon kívül lévő munka igazgatási egysége, amely a General Board of Global Ministries gondoskodása alatt áll, és általánosságban a Kerületi Konferenciához hasonló feladatokat lát el. A Misszió célja abban áll, hogy egy különleges régiónak, vagy embercsoportnak szolgáljon, melynek szükségletei az Évi Konferencia meglévő struktúráin és eszközein keresztül nem elégíthetők ki megfelelően. Kiindulópontja lehet egy Ideiglenes Konferencia, vagy Missziói Konferencia létrehozásának.

591. cikkely (...)

VII.9. Az Évi Konferencia

601. cikkely: *Feladata*

Az Évi Konferencia feladata, hogy felkészítse a helyi gyülekezeteket a szolgálatra, valamint szolgatársi közösséget hozzon létre a helyi gyülekezet keretein túl végzett szolgálatra, azzal a céllal, hogy Jézus Krisztus számára tanítványokat megnyerjen, és így a világ megváltozzon; mindezt Isten dicsőségére.

602. cikkely: *Összetétele és jellemzői*

1. Az Évi Konferencia lelkészi tagjai (368. cikkely): Teljes jogú diakónusok és vének (333. cikkely), konferenciai próbatagok (327. cikkely), rendkívüli tagok (344.4 cikkely, 586.4 cikkely), és teljes idejű vagy részesített szolgálati megbízatással rendelkező helyi lelkészek (317. cikkely). (Lásd még 33. cikkely).

a) A teljes jogú lelkészi tagok az Évi Konferencia minden ügyében szavazati joggal rendelkeznek, kivéve a laikusok generál- és centrálkonferenciai küldötteinek megválasztását. Minden olyan kérdésben kizárólag ők döntenek, amelyek a lelkészi tagok felszentelésére, jellemére, és konferenciához való kapcsolatára vonatkoznak.

b) A próbaidős lelkészi tagok, rendkívüli tagok és teljes idős vagy részesített szolgálati megbízatással rendelkező helyi lelkészek az Évi Konferencia minden ügyében szavazati joggal rendelkeznek, kivéve az alkotmány módosításait, a generál- és centrálkonferenciai küldöttek megválasztását, és minden olyan ügyben, amely a lelkészi tagok felszentelésére, jellemére és konferenciához való kapcsolatára vonatkozik.

2. Azon személyek részére, akik 1997. január 1. előtt a régi Egyházrend szerint rendkívüli tagok voltak, az 1992-es Egyházrend alapján engedélyezett ennek a viszonyoknak és szolgálatnak

a folytatása mindaddig, amíg ők ezt a státuszt fenntartják.

3. A laikus tagok: a körzetek által választott laikus küldöttek, a diakónus lelkészek (lásd 33. cikkely 1. lábjegyzetét), a konferencia laikus előljárója, a kerületi laikus előljáró, a konferencia világmissziós titkára (amennyiben laikus személyről van szó), a laikus igehirdetői szolgálatok felelőse, a női munka vezetője, a férfi munka, a fiatal felnőttek konferenciai szervezete, és az ifjúsági munka vezetője, a diákszervezet titkára, és minden kerületből egy 12 és 17 év közötti fiatal személy, és egy 18 és 30 év közötti fiatal személy, akiket az évi konferencia által meghatározott módon választanak meg. A centrálkonferenciák évi konferenciái a négy évre szóló egyházi munkában való részvétel követelményétől és a két éves tagságtól a 30 év alatti fiatalok esetében eltekinthetnek. Megválasztásuk idején azonban a metodista egyház hitvalló tagjának kell lenniük, és abban aktív szerepet kell vállalniuk.

Azon körzetek, amelyekben egynél több lelkészi tag végez szolgálatot, megfelelő létszámú laikus képviselőre jogosultak. A laikus tagok a megválasztásukat közvetlenül megelőző 2 évben legyenek a metodista egyház tagjai, és a megválasztásuk közvetlenül megelőző legalább 4 évben aktívan vegyenek részt a metodista egyház munkájában. Amennyiben a laikus tagok létszáma alacsonyabb, mint az Évi Konferencia lelkészi tagjainak száma, úgy az Évi Konferencia saját belátása szerinti szabályozás alapján gondoskodjék további laikus tagok megválasztásáról, hogy a paritás helyreálljon.

4. Az Évi Konferencia rendkívüli ülésén ugyanazok a laikus tagok vegyenek részt, akik a legutóbbi rendes Évi Konferencián részt vettek. Haláleset, komoly megbetegedés vagy a tagság megszűnése esetén a Körzeti Konferencia gondoskodjék pótlásról.

5. Az Évi Konferencia laikus tagjai alapvetően minden tanácskozáson részt vesznek, és minden ügyben szavazati joguk van. Kivételt képeznek azok a kérdések, amelyek a lelkészi szolgálat végzésére vonatkozó engedélyre, a felszentelésre, a konferenciához való viszonyra vagy a felszenteltek életére és hivatalgyakorlására vonatkoznak. Ez a korlátozás nem vonatkozik azokra a laikus tagokra, akik a Felszenteltek Bizottságába tartoznak. A laikus tagok részt vesznek minden bizottság munkájában, kivéve azokat, amelyekben lelkészi személyek vizsgálata, vagy törvényszéki eljárása folyik.

6. Amennyiben egy laikus tag időszakosan felmentést kap az Évi Konferenciai üléseken való részvételtől, a laikus pótküldött léphet a helyére tanácsozási és szavazati joggal. A laikus tag kötelessége, hogy az Évi Konferencia ügyeiről jelentést tegyen körzetének.

7. A konferencia minden tagjának, beleértve a próbaidős lelkészeket és a helyi lelkészeket, kötelessége a konferencia ülésein való részvétel.

Az Egyházrendben megkövetelt jelentéseket az előírt formában kell előterjeszteni. Azon tagok, kiknek részvétele akadályba ütközik, kötelesek ezt a konferencia titkárával írásban közölni, amelyben a távollétet is megindokolják. Amennyiben egy felszentelt, aktív szolgálatot végző tag elfogadható indoklás nélkül távol marad az Évi Konferencia üléseiről, a konferenciai titkár átadja az ügyet a Felszenteltek Bizottságának.

8. Az Évi Konferencia vendégei, akik hivatalosan más egyházak képviselőiben vannak jelen, valamint az egyetemes egyház az adott Évi Konferencia területén működő intézményeinek munkatársai tanácskozási joggal vehetnek részt a konferencián.

9. A konferencia jogi tanácsadója tanácskozási joggal vesz részt a konferencián, amennyiben nem tagja annak.

603. cikkely: Szervezete

1. Az Évi Konferenciák az adott ország törvényei értelmében jogképességeket szerezhetnek és egy vagy több jogi testületet alkothatnak.

2. Az Évi Konferencia ülésének időpontját a püspök határozza meg.

3. A konferencia helyszínét az Évi Konferencia vagy annak egyik bizottsága határozza meg. Amennyiben a konferencia helyszínét bármily okból változtatni kell, a szuperintendensek többségi szavazata a püspök jóváhagyásával megváltoztathatja a konferencia helyszínét.

4. Az Évi Konferencia helyszíne legyen mozgáskorlátozottak számára is megközelíthető.

5. A rendkívüli Évi Konferencia idejét és helyszínét az Évi Konferencia a püspökkel való tanácskozás értelmében, vagy a püspök a szuperintendensek kétharmados szavazata alapján rendelheti el. A rendkívüli Évi Konferencia csak a meghívóban szereplő napirendi pontokat tárgyalhatja.

6. Az Évi Konferencián az illetékes püspök elnököl. Akadályoztatása esetén gondoskodik arról, hogy egy másik püspök vezesse az ülést. Amennyiben a konferencián nincs jelen püspök, úgy a konferencia javaslatétel és vita nélkül írásban választ aktív vénei közül elnököt az adott ülés idejére. Az így megválasztott elnök vállalja a püspök minden kötelezettségét, a felszentelést kivéve.

7. Az Évi Konferencia a Generálkonferenciát követő első ülésén (vagy ha úgy kívánja, az azt megelőző utolsó ülésén) hajtja végre a választásokat. Titkárt és statisztikust választ a következő négy évre. Ha két ülés között üresedés áll elő, a püspök a szuperintendenssel való tanácskozás után a következő Évi Konferenciai ülésig megbíz egy személyt.

8. Az Évi Konferencia megbízhat egy, a helyi gyülekezetben jó hírnek örvendő, jogi képesítéssel rendelkező egyháztagot, jogi tanácsadónak. Jelölését a püspök végzi és az Évi Konferencia választja meg. A jogi tanácsadó a

püspököt és az Évi Konferenciát tanácsolja jogi kérdésekben.

9. A konferencia laikus elöljárója

1. A konferencia választott laikus elöljárója vezeti a konferencia laikusait. Segíti a laikusok szolgálatának tudatosítását úgy a gyülekezetben, mint a családban, hivatásban, közösségekben és a világban. A püspökkel, szuperintendenssel és a lelkészekkel együttműködve támogatja a laikusok részvételét az Évi Konferencia, a kerület, és a helyi gyülekezet tervezési és döntési folyamataiban.

2. A konferencia laikus elöljárója kapcsolatot ápol a konferencia szervezett laikus csoportjaival, a férfimunka, női munka, ifjúsági munka bizottságaival. Bátorítja őket munkájukban, és támogatja őket tevékenységük koordinálásában. A konferencia laikus elöljárója ezen túl felelős

a) a laikusok egyházi életben betöltött különleges szerepének továbbfejlesztéséért;

b) a laikus részvétel hatékonyságának növeléséért az Évi Konferencia ülésein és szervezeti egységeiben;

c) a laikusok bátorításáért minden egyházi szolgálatban.

3. A konferencia laikus elöljárója elnököl a konferencia laikus tagjainak ülésén vagy az annak megfelelő testületben. Tagja az Évi Konferenciának és ügyvivő bizottságának. Az Évi Konferencia hivatalából adódóan további konferenciai testületek tagságával bízhatja meg.

4. A konferencia laikus elöljárója jelentést tesz az Évi Konferencián.

5. A konferencia laikus elöljárója részt vehet a Felszenteltek Bizottsága munkájában, és közreműködik a konferencia felszentelési istentiszteletén.

6. A konferencia laikus elöljárója akkor találkozik a kabinettel, ha olyan ügyek kerülnek napirendre, amelyek a konferenciai program koordinálásával, lebonyolításával vagy ügyintézésével kapcsolatosak, vagy más ügyek kapcsán, ahogy ezt a kabinet meghatározza.

7. A konferencia laikus elöljárója rendszeresen találkozik a püspökkel, hogy az Évi Konferencia és az egyház, valamint a helyi és világszerte végzett szolgálat ügyeit megbeszélje.

8. A konferencia laikus elöljáróját az évi konferencia választja négy éves időszakra. A jelölés és a hivatali idő tartamát az Évi Konferencia határozza meg.

9. A konferencia laikus elöljárója tagja a Konferenciai Laikus Elöljárók Szervezetének.

604. cikkely: Jogok és kötelességek

1. Az Évi Konferencia joga, hogy feladataihoz szabályzatokat és rendeleteket alkosson, amíg ezek nem ellentétesek az Egyházrendben foglaltakkal.

2. Az Évi Konferencia csak olyan személyeket vehet fel lelkészi taggá, akik az Egyházrend minden feltételét teljesítették, és azt csak az ott előírt módon teheti.

3. Az Évi Konferencia joga, hogy lelkészi tagjai életvitelét és hivatalgyakorlását megvizsgálja. Ha

szükséges, a fegyelmi eljárás szabályzatában előírtak szerint kell eljárni. A vizsgálatot a Felszenteltek Bizottsága végzi.

4. A lelkészi tag átutalása mindig annak az Évi Konferenciának a jellemvizsgálatától függ, amelyhez tartozik. Az átutalás hivatalos kihirdetésével az adott személy tagja lesz az új konferenciának, annak minden jogaival és kötelezettségeivel együtt. Azonos évben csak egy helyen szavazhat azonos alkotmánybeli kérdésről, továbbá csak egy helyen vehető számba a küldöttválasztás alapjául szolgáló viszonyszám meghatározásánál, illetve csak egy helyen választhat küldöttet a Generál- vagy Centrálkonferenciába.

5. Az Évi Konferencia illetékessége, hogy a körzetek tagságának létszámát és pénzügyeit megvizsgálja, és adott esetben elszámolást kérjen, és tanáccsal szolgáljon.

6. *Zárt ülések* – A nyíltság és felelősség szellemében az Évi Konferencia minden szervezeti egységének, bizottságának ülése nyilvános. Az ülés különleges témák megtárgyalásához időszakosan zárttá tehető, ha a szavazó tagok legalább háromnegyedes többsége ilyen zárt ülésről nyílt szavazással határoz. A szavazás eredményét rögzíteni kell a jegyzőkönyvben. A nyilvános ülésen kiosztott iratok nyilvánosnak tekintendők. Zárt ülés elrendelésére a lehető legkritikább esetben kerüljön sor. A zárt ülésben megtárgyalásra kerülő témák a következőkre korlátozódnak: ingatlanügyletek; személyi ügyek; intézmények akkreditációjával vagy elismertetésével kapcsolatos ügyek; biztonsági szolgálat vagy berendezések alkalmazása; olyan tárgyalások, amelyekben harmadik személyről bizalmas információk hangoznak el. A zárt ülés eredményéről közvetlenül az ülés után, vagy a lehető leghamarabbi nyilvános ülésen hangozzon el jelentés.

605. cikkely: Az Évi Konferencia ügymenete

1. Az ülésezés ünnepi istentisztelettel vegye kezdetét. Az alakuló ülésen megállapításra kerül a jelenlét.

2. Az Évi Konferencia meghatározza napirendjét.

3. Az Évi Konferencia megválasztja minden bizottságának tagságát az *Egyházrendnek* megfelelően, illetve az Évi Konferencia rendelkezései szerint. Ügyelni kell a befogadás (inkluzivitás) elvére (138. cikkely).

4. Az Évi Konferencia a szuperintendens, a megbízottak, a bizottságok és más szervek jelentéseit megtárgyalásra és határozathozatalra elfogadja.

5. Az Évi Konferencia napirendi pontjai között álljon rendelkezésre idő a konferencia laikus előljárójának felszólalására vagy jelentéstételére.

6. Az Évi Konferencia megvizsgálja a lelkészi tagok életvitelét és hivatalvezetését. Az eredményről a Felszenteltek Bizottsága összesített jelentésben ad számot a püspök és a konferencia számára nyílt ülésen. A felszentelésre, jellem-

vizsgálatra és a konferenciához való viszonyra vonatkozó kérdésekkel a lelkészi tagok ülése foglalkozik. A lelkészi tagok ülése határozatait az Évi Konferencia számára és annak nevében hozza meg. Az Egyházrend évi konferenciára vonatkozó előírásai a lelkészi tagok ülésére is érvényesek. Az Évi Konferencia minden lelkészi tagja és a Felszenteltek Bizottsága laikus tagjai részt vehetnek a lelkészi tagok ülésén és felszólalhatnak annak tanácskozásán. Szavazati joggal azonban csak a teljes jogú felszentelt tagok, és a Felszenteltek Bizottsága laikus tagjai rendelkeznek. Más személyek részvétele csak a lelkészek ülése tagjainak kifejezett döntése alapján engedélyezett, szavazati joguk azonban nincs, és csak a lelkészek ülése tagjainak külön engedélyével szólalhatnak fel.

7. Az Évi Konferencia lelkészi tagjainak hivatali és életviteli vizsgálata után a püspök mutathatja be a teljes jogú tagságra javasolt személyeket, akiket a 336. cikkely alapján vehet fel konferenciai tagnak.

606. cikkely: Jegyzőkönyvek és archiválandó anyagok

1. Az Évi Konferencia elkészíti a tárgyalás dokumentációját. Amennyiben nem tart fenn levéltárat, úgy a konferencia titkára őrzi a konferencia ügyiratait, amelyeket utódjának átad. A négyéves ciklus tárgyalási jegyzőkönyveinek egybekötött példányát megőrzésre át kell adni a Centrálkonferenciának.

2. Minden Évi Konferencia az éves „jelentéseiből és tárgyalásai irataiból” két nyomtatott példányt, a „General Council on Finance and Administration” számára, valamint egy-egy nyomtatott példányt a „Connectional Table” valamint a „United Methodist Communications” számára eljuttat.

3. A „Jelentések és tárgyalási iratok” anyag a következőket tartalmazza:

- a) az Évi Konferencia tisztségviselőinek listája,
- b) bizottságok, konferenciai tagok jelenléti listái,
- c) tárgyalások jegyzőkönyve,
- d) jelentés az Évi Konferenciának a személyi változásokról,
- e) szolgálati megbízatások,
- f) az évi konferencia által előírt jelentések,
- g) a szuperintendens éves jelentése,
- h) nekrológok,
- i) elhunyt lelkészi tagok listája,
- j) történeti jellegű írások,
- k) egyebek,
- l) lelkészek listája (beleértve a hivatalosan elismert helyi lelkészeket), a konferencia által meghatározott formában,
- m) statisztika,
- n) név és tárgymutató.

4. Az Évi Konferencia titkára vagy egy másik ezzel megbízott személy dokumentálja az Évi Konferenciában a felszenteltek és a lelkészi szolgálattal megbízottak teljes szolgálati útját. Ez a dokumentáció a következő iratokat tartalmazza: életrajzot, szolgálati megbízatások és a konferenciához való viszonyra vonatkozó

határozatok listáját. A szolgálati életút leírásához kiegészítésként meg kell őrizni a konferenciához fűződő viszonyban beállt változásokkal kapcsolatos körülmények leírását, a püspököknek vagy a szuperintendensnek átadott felszentelési okiratokat, valamint a bizalmas fegyelmi aktákat.

5. A körzet Évi Konferencia számára készített statisztikai jelentéseit a megadott nyomtatványokon, és a megadott határidőre kell benyújtani.

6. Annak érdekében, hogy világszerte egységes jelentési rendszert biztosíthassunk, a titkárok, statisztikusok és pénztárosok jelentéseit a *General Council on Finance and Administration* által előírt formában kell elkészíteni.

7. Minden személyes aktát meg kell őrizni az Évi Konferencia nevében, figyelembe véve a személyes adatokra vonatkozó törvényi előírásokat, valamint a Generálkonferencia rendelkezéseit.

a) A személyes akták tulajdonosa az Évi Konferencia.

b) A személyek, akikről aktát vezetnek, jogosultak az aktákban feljegyzett információk megtekintésére. Kivételt képeznek a visszaszolgáltatott felszentelési okiratok, és olyan információk, amelyekre vonatkozóan az adott személy aláírt nyilatkozatban mond le az iratba való betekintés jogáról.

c) Nem nyilvános okiratba történő betekintés harmadik személy számára csak annak a személynek írásos hozzájárulásával történhet, akinek a neve alatt az iratot őrzik. Ez alól kivételt képeznek a püspök, a szuperintendens, az Évi Konferencia titkára vagy az Évi Konferencia más meghatalmazottja, a Felszenteltek Bizottsága elnöke, az egyház ügyvédje, a Fegyelmi Bizottság elnöke.

607. cikkely: „Connectional Ministries”

Az Évi Konferenciák felelőssége, hogy határain belül a metodista egyház misszióját és szolgálatát úgy alakítsa ki és irányítsa, hogy

1. évi konferenciaként világos látást nyerjen az egyház misszióján belüli megbízatásáról;

2. létrejöjjenek és erősödjenek a helyi gyülekezetek, a kerületek, az Évi Konferencia és az egyetemes egyház közötti kapcsolatok;

3. a kerületekben és gyülekezetekben zajló munkát az építés, segítségnyújtás és biztonságtétel területein bátorítsa, koordinálja és támogassa, hogy megváltozzon a világ;

4. az Évi Konferencia minden, a misszió javára irányuló forrását biztosítsa;

5. az eltérő kultúrákból - beleértve az etnikai közösségeket is -, származó emberek javára végzett szolgálatát fejlessze és erősítse;

6. rendelkezésre bocsásson eszközöket, amelyek azt szolgálják, hogy az egyház tevékenysége kinyilvánított értékeivel összhangban legyen.

608. cikkely: A kommunikációs felelős

Javasolt, hogy az Évi Konferenciának, vagy a püspöki felügyelet alá tartozó területnek legyen egy kommunikációs felelőse.

A konferencia szervezeti egységei

609. cikkely: A konferencia szervezeti egységei

Az Évi Konferencia úgy alakítja szolgálatait és folyamatait, hogy feladatait teljesíthesse (601. cikkely). Gondoskodik a helyi gyülekezet, a kerület és a konferencia konnexionális kapcsolatairól az egyetemes egyház szervezeti egységeivel.

1. Az Évi Konferencia a Generálkonferencia utáni első (vagy ha úgy kívánja, az azt megelőző utolsó) ülésén négy éves időszakra bizottságokat bíz meg, amelyeket az Egyházrend határoz meg. Az Évi Konferencia eltérhet ettől a szabálytól, ha ez megbízatásának jobban megfelel, feltéve, ha az illetékességek és az egyetemes egyház szervezeti egységeivel való együttműködés kérdései világosan szabályozásra kerülnek.

2. Az Évi Konferencia további bizottságokat alakíthat, szabályozhatja összetételüket, jogaikat és kötelességeiket.

3. Az Évi Konferencia bizottságai, szervezeti egységei összetételénél lehetőség szerint ügyelni kell a különböző embercsoportok bevonására az inkluzivitás elvének figyelembe vételével (138. cikkely).

4. Az egyetemes egyház szervezeti egységeinek tagjai hivatalból Évi Konferenciájuk megfelelő szervezeti egységének is tagjai. Ha ezáltal egyidejűleg több szervezeti egységben taggá válnak, és az Évi Konferencia egyik rendelkezése vagy az Egyházrend ezt kizárja, úgy az adott személy azt az Évi Konferenciát választja, amelynek szervezeti egységével együttműködik.

Pénzügyi és Egyházi Ingatlan Bizottság

610. cikkely: Pénzügyi és Egyházi Ingatlan Bizottság

Az Évi Konferenciában a pénzügyek szabályozását a Pénzügyi és Egyházi Ingatlan Bizottsága, vagy más szervezeti egységek végzik, amelyek ezeket a feladatokat átvesszik.

611. cikkely

1. *Célkitűzés:* A bizottságnak az a célja, hogy szabályokat és eljárási módokat alakítson ki és fejlesszen tovább, hogy ezek segítségével az Évi Konferencia minden pénzügyi feladatának és az egyházi tulajdon felelős gazdálkodásának tervezését és rendezett lebonyolítását biztosítsa.

2. *Összetétele:* A bizottság tagjait a Jelölő Bizottság javaslatára az Évi Konferencia az általa meghatározott számban és összetételben választja meg. Hivatalból legalább tanácskozási joggal tagja az Évi Konferencia pénztárosa, a szuperintendens, az Évi Konferencia azon tagjai, akik a

Centrálnkonferencia és Generálkonferencia megfelelő pénzügyi testületeinek tagjai.

3. *Elnökség és jegyzőkönyvvezetés:* A bizottság saját tagjai közül választ elnököt, jegyzőkönyvvezetőt és azok helyetteseit.

4. *Bizottságok:* A bizottság további munkabizottságokat és szakmai csoportokat hozhat létre, különösen Építési és Ingatlanügyi Munkabizottságot. Meghatározza azok feladatait, jogát és felelősségét.

5. A bizottság közvetlenül az Évi Konferenciának felelős és neki tesz jelentést.

612. cikkely: Felelősségek

A Bizottság felelős az Évi Konferencia minden bevétel-előteremtésre és kiadás-ellenőrzésre vonatkozó intézkedéséért, valamint az egyházi tulajdon igazgatásáért és fenntartásáért. A részleteket az Évi Konferenciák külön szabályozzák.

613-618. cikkelyek (...)

A lelkészek ellátása

619. cikkely

Az Évi Konferencia felelős az aktív szolgálatban álló lelkész tagok bérezéséért, és a nyugállományú lelkész tagok ellátásáért (342. cikkely). Ezeket az ügyeket megfelelő szabályzatok elkészítésével rendezi.

620-627. cikkely (...)

A konferencia egyéb szervezeti egységei

628. cikkely: Egyház és Társadalom Bizottság

Az Évi Konferenciában működik egy Egyház és Társadalom Bizottság, vagy valamilyen egyéb szervezeti egység, amely foglalkozik ezzel a feladattal, és fenntartja a Centrálkonferencia és a Generálkonferencia megfelelő szervezeteivel a kapcsolatot. Gondja van az Évi Konferencia területén belül a szociális és missziói-diakóniai tevékenységekre, valamint az egyháznak a békéért, igazságosságáért és a teremtet világ megóvásáért viselt felelősségére. A bizottság nevét, összetételét, feladatkörét és működésének módját az Évi Konferenciák külön szabályozzák.

629. cikkely: Tanítványság Bizottság

Az Évi Konferenciában működik egy Tanítványság Bizottság, vagy egyéb szervezeti egységek, amelyek foglalkoznak ezzel a feladattal, és fenntartják a Centrálkonferencia és a Generálkonferencia megfelelő szervezeteivel a kapcsolatot. Az evangélizáció, az istentisztelet, a keresztyén sáfárság, a keresztyén nevelés és keresztyén életvitel (spiritualitás) terén jelentkező feladatokat végzi. A bizottság nevét, összetételét, feladatkörét és működésének módját az Évi Konferenciák külön szabályozzák.

630. cikkely: Laikusok Bizottsága

Az Évi Konferenciában működik a Laikusok Bizottsága, vagy egyéb szervezeti egységek, amelyek foglalkoznak ezzel a feladattal, és fenntartják a Centrálkonferencia és a Generálkonferencia megfelelő szervezeteivel a kapcsolatot. Elősegíti a laikusok munkájának az egyház életében betöltött különleges szerepének tudatosítását, bátorítja és képessé teszi őket a szolgálatra. Feladatokat vállal fel a felnőttképzés és a laikus igehirdetői tevékenység terén. A bizottság nevét, összetételét, feladatkörét és működési módját az Évi Konferenciák külön szabályozzák.

631. cikkely: Etnikai Csoportok és Kisebbségek Közötti Egyházi Munka Bizottság

Az Évi Konferenciában működik az Etnikai Csoportok és Kisebbségek Közötti Egyházi Munka Bizottság, vagy egyéb szervezeti egységek, amelyek foglalkoznak ezzel a feladattal, és fenntartják a Centrálkonferencia és a Generálkonferencia megfelelő szervezeteivel a kapcsolatot. Tudatosítja a konferenciában az egyház előtt álló kihívásokat az etnikai csoportokkal és kisebbséggel való bánásmód terén, stratégiákat fogalmaz meg e területen az egyházi munka számára, tanácsadást és erőforrásokat biztosít, és fórumot teremt az érintett személyek közti párbeszéd céljából. A bizottság nevét, összetételét, feladatkörét és működési módját az Évi Konferenciák külön szabályozzák.

632. cikkely: Misszió és Nemzetközi Együttműködés Bizottsága

Az Évi Konferenciában működik a Misszió és Nemzetközi Együttműködési Bizottsága, vagy egyéb szervezeti egységek, amelyek foglalkoznak ezzel a feladattal, és fenntartják a Centrálkonferencia és a Generálkonferencia megfelelő szervezeteivel a kapcsolatot. Felelős azért, hogy az egyházban tájékoztatások, rendezvények, és speciális akciók útján felébressze és támogassa az egyház világviszonylatban folyó missziós tevékenysége iránti érdeklődést, valamint, hogy munkatársakat és erőforrásokat mozgósítson. A bizottság nevét, összetételét, feladatkörét és működési módját az Évi Konferenciák külön szabályozzák.

633. cikkely (...)

634. cikkely: Felszenteltek Bizottsága

Az Évi Konferenciában működik a Felszenteltek Bizottsága. Tanácsolja az Évi Konferenciát minden személyi kérdésben, mint a lelkészi és diakóniai szolgálatra munkatársak és laikus prédikátorok megnyerésének, ki- és továbbképzéseinek témaköre. Ajánlásokat ad megbízatások, felszentelések, és a konferenciához való viszony változása esetén. Négyévente választja meg a konferencia, és közvetlenül neki teszi meg jelentését.

1. Összetétel:

a) A Felszenteltek Bizottsága legalább hat teljes jogú lelkész tagból áll. A teljes taglétszám legalább egyötöde, de legfeljebb egyharmada laikus. A Felszenteltek Bizottságában lévő laikusok a 34. cikkely 4. mondata értelmében a bizottságban és a teljes jogú tagok ülésén teljes jogú szavazattal rendelkeznek. A bizottság tagjai: hivatalból a szuperintendens, és adott esetben a Diakónusok Szövetsége és a Vének Szövetségének elnökei. A konferenciával rendkívüli kapcsolatban állók-, vagy helyi lelkészek közül legfeljebb 2 főt lehet a bizottság tagjának megválasztani, de a lelkész tagok felszentelésével, jellembeli kérdéseivel és konferenciai tagságukkal kapcsolatban nincs szavazati joguk.

b) A tagokat a püspök jelöli a Jelölő Bizottság útján, a Kabinettel és a bizottság jelenlegi elnökével való konzultáció után. Újraválasztás legfeljebb 2 alkalommal lehetséges.

c) A Felszenteltek Bizottsága maga választja meg tagjai közül az elnököt, a titkárt, és ezek helyetteseit.

d) A Felszenteltek Bizottsága albizottságokat hozhat létre, amelyek neki tartoznak felelősséggel.

2. A Felszenteltek Bizottsága az alábbi feladatokat látja el:

a) Utánpótlás elősegítése: az egyházban a felszentelt és megbízott szolgálatokat végző személyek elhívásának kérdéseivel foglalkozik, és megfelelő intézkedéseket tesz ennek előmozdítására.

b) Jelentkezések: az egyház megbízott és felszentelt szolgálataira való jelentkezéseket átveszi, megvizsgálja ezeket a személyeket, képesítési, illetve felszentelési okmányait az egyházban lévő különböző szolgálatokra való alkalmasság szempontjából, és ajánlja őket az Évi Konferenciának tanulmányok végzésére, helyi lelkészként, próbaidős lelkészként, vagy teljes jogú konferenciai tagként való felvételre.

c) Mentorálás: kíséri a személyeket az egyházi szolgálatra való képzés útján. E célból mentorokat nevezhet és képezhet ki, értékeli a tanulmányi előmenetelleket (többek között a Teológiai Szemináriumok, vagy a mentorok beszámolóinak átvételével). Javaslatokat készíthet az Évi Konferenciának a jelölti viszonyok felbontására és újraindítására.

d) Képzés/A képzési intézményekkel való kapcsolat: Megfogalmazza azokat a szükséges tanulmányi kötelezettségeket és feltételeket, amelyek teljesítésével a jelentkezők az Évi Konferencia keretében megbízást, illetve felszentelést nyerhetnek, és a püspök szolgálati megbízatást adhat nekik. Megnevezi a szükséges minősítő személyeket és mentorokat. E kérdésekben szorosan együttműködik a metodista egyház képzési intézményeivel.

e) Szolgálatok megbízatással: Évente ajánlást készít az Évi Konferencia számára a helyi lelkészi szolgálatra vonatkozó megbízatás

folytatására, listát vezet a rendelkezésre álló szolgálati megbízatás nélküli helyi lelkészekről. Rendkívüli taggá történő felvételre ajánlást készít, és a szolgálat befejezésekor jelentést készít a kiválás okairól.

f) A Felszenteltek Szövetsége: A próbatagokat felszentelésre ajánlja. A püspökkel és a szövetség elnökével együtt támogatja a szolgáló közösség életét. Javaslatot készít a szövetségnek, az egyik tag elnökké történő megválasztására.

g) A konferenciához fűződő kapcsolat megváltoztatása: Foglalkozik a konferenciai kapcsolat megváltoztatására vonatkozó mindenféle kérelemmel: próbatagságra való felvétel, teljes jogú tagságra való felvétel, szabadságév, szabadságolás, nyugállomány, vagy az Évi Konferenciában való tagsági viszony megszüntetése, és ajánlással továbbítja a teljes jogú tagok üléséhez.

h) Eljárási kérdések: a konferenciához való viszony megváltoztatására vonatkozó kérelmek esetén az érintett személynek jogot biztosít a meghallgatásra, és biztosítja az eljárás felülvizsgálatának jogát. Erre a célra egy bizottságot hoz létre, amelyhez az érintett személy fordulhat.

i) Személyi okmányok: Felelős az illetékességi körébe tartozó minden személyi okmányának vezetéséért és őrzéséért. Szabályozza a személyi okmányok tárolási helyét, és a betekintési jogot.

j) Továbbképzés: Alkalmas intézkedésekkel elősegíti a továbbképzést, és elkészíti az ehhez szükséges szabályozást.

k) Értékelés: A szolgálati beosztással rendelkező személyek szolgálatának értékelésére alapidokumentumokat és kritériumokat dolgoz ki a Kabinettel együttműködve. A lelkész tagok szolgálatvégzésével kapcsolatos panaszok esetén megfelelő lépéseket és intézkedéseket kezdeményez.

l) Laikus prédikátorok: Meghatározza a szükséges tanulmányokat, és a szükséges előfeltételek megvizsgálása után javaslatot tesz a teljes jogú felszentelt lelkész tagok éves ülésének, hogy fogadja el az illető személyeket laikus prédikátornak.

635-639. cikkely (...)

640. cikkely: *Archiválási és Történelmi Bizottság*
Az Évi Konferenciában működik az Archiválási és Történelmi Bizottság, vagy egyéb szervezeti egység, amely elvégzi ezt a feladatot, és fenntartja a kapcsolatot a Centrálkonferencia és a Generálkonferencia megfelelő szervezeti egységeivel. A bizottság nevét, összetételét, feladatkörét és működési módját az Évi Konferenciák külön szabályozzák.

641. cikkely: *A Keresztény Egység és az Egyházközi Ügyek Bizottsága*
Az Évi Konferenciában működik a Keresztény Egység és az Egyházközi Kapcsolatok Bizottsága,

vagy valamilyen egyéb szervezet, amely elvégzi ezeket a feladatokat, és fenntartja a kapcsolatot a Centrálkonferencia és a Generálkonferencia megfelelő szervezeti egységeivel. A bizottság nevét, összetételét, feladatkörét és működés módját az Évi Konferenciák külön szabályozzák.

642-644. cikkely (...)

645. cikkely: *Média és Kommunikációs Szolgálat Bizottsága*

Az Évi Konferenciában működik a Média és Kommunikációs Szolgálat Bizottsága, vagy egyéb szervezeti egység, amely elvégzi ezt a feladatot, és fenntartja a kapcsolatot a Centrálkonferencia és a Generálkonferencia megfelelő szervezeti egységeivel. A bizottság nevét, összetételét, feladatkörét és működési módját az Évi Konferenciák külön szabályozzák.

646. cikkely: *A Metodista Egyház Női Szolgálata*

Az Évi Konferenciában működik egy szervezet a női munka számára a Metodista Egyház Női Szolgálata Működési Rendje szerint, vagy egy egyéb szervezeti egység, amely elvégzi ezt a feladatot, és fenntartja a kapcsolatot a Centrálkonferencia és a Generálkonferencia megfelelő szervezeti egységeivel. A bizottság nevét, összetételét, feladatkörét és működési módját az Évi Konferenciák külön szabályozzák.

647. cikkely: *A Metodista Egyház Férfi Szolgálata*

Az Évi Konferenciában működik egy szervezet a férfi munka számára a Metodista Egyház Férfi Szolgálata Működési Rendje szerint, vagy egy egyéb szervezet, amely elvégzi ezt a feladatot, és fenntartja a kapcsolatot a Centrálkonferencia és a Generálkonferencia megfelelő szervezeti egységeivel. A bizottság nevét, összetételét, feladatkörét és működési módját az Évi Konferenciák külön szabályozzák.

648. cikkely: *Gyermek és Ifjúsági Szolgálat*

Az Évi Konferenciában működik egy szervezet a gyermekek és ifjúság között végzendő munkára saját működési rendje szerint. A részleteket az Évi Konferencia külön szabályozza.

649. cikkely: *Fiatalfelnőttek*

Az Évi Konferenciában működik egy szervezet a fiatal felnőttek között végzendő munkára saját működési rendje szerint. A részleteket az Évi Konferencia maga szabályozza.

650. cikkely: *Munka az idősek között*

Az Évi Konferenciában működik egy szervezet az idősebb emberek között végzendő munkára saját működési rendje szerint. A részleteket az Évi Konferencia külön szabályozza.

651-655. cikkely (...)

VII.10. A Kerület

656. cikkely: *Kerületi gyűlések*

1. A lelkész tagok Kerületi Gyűlése: A szuperintendens elnökletével működik a kerületben a Kerületi Gyűlés. Évente legalább egyszer ülésezik. Tagjai: az Évi Konferencia összes lelkész tagja, valamint a kerületben szolgálati megbízással rendelkező személyek. A teológiai és egyházi kérdések feldolgozását, valamint a szakmai továbbképzést szolgálja.

2. Laikusok Kerületi Gyűlése: A kerületi laikus előljáró elnökletével működik a kerületben a Kerületi Laikus Gyűlés. Évente legalább egyszer ülésezik. Tagjai sorába tartoznak az Évi Konferencia összes laikus tagjai, azok helyettesei, és/vagy a kerülethez tartozó körzetek laikus előljárói. Célja: az egyházi kérdések megtárgyalása, oktatás, tapasztalatcsere, körzet-határokon túlnyúló kapcsolatok felépítése.

3. A két gyűlést össze lehet vonni.

657. cikkely: *Kerületi Konferencia*

1. A Kerületi Konferenciát az az évi konferenciai határozat hozza létre, amelyhez tartozik, és az Évi Konferencia által rábízott feladatokat végzi el. Összetételét az Évi Konferencia határozza meg. A szuperintendens hívja össze; a meghívásnak az időt és a helyet is tartalmaznia kell.

2. A Kerületi Konferencia ügyrendet fogalmazhat meg magának. A tárgyalási dokumentációkat át kell adni az Évi Konferenciának azok elfogadása céljából.

3. Létrehozhatja a Felszenteltek Kerületi Bizottságát, amely a Felszenteltek Bizottságán keresztül tartozik felelősséggel az Évi Konferenciának. A Felszenteltek Kerületi Bizottsága ajánlására befogadhatja a lelkészi szolgálatra való jelentkezéseket.

4. Az Évi Konferencia engedélyével, az illető ország törvényeinek megfelelően, saját területére vonatkozóan jogi testületet képezhet, hogy kerületként földingatlan és vagyont birtokoljon és kezeljen, és alapszabályzataival összhangban lévő további jogokat és kötelezettségeket vállaljon el. Ebben az esetben a Kerületi Konferencia a jogi testület testületi gyűléseként is működhet.

658. cikkely: *A kerületi laikus előljáró*

1. A kerületi laikus előljáró a kerület laikusait vezeti. A kerületi laikus előljáró gondoskodik a felelősséget viselő laikusok képzéséről a gyülekezeti és egyházi szolgálatuk érdekében. Elősegíti a laikusok szolgálatának tudatosítását a gyülekezetben, de a családban, a hivatásban, a közéletben és a világban is. A szuperintendenssel és a lelkészekkel együttműködve támogatja a laikusok részvételét az Évi Konferenciában, a kerületben, a helyi gyülekezetekben zajló tervezési és döntési folyamatokban.

2. A kerületi laikus előljárót az Évi Konferencia 4 éves időtartamra választja meg. A

jelölés módját, és maximális hivatali időtartamát az Évi Konferencia határozza meg.

3. A kerületi laikus előljáró rendszeresen találkozik a szuperintendenssel, hogy megbeszéljék a kerület és az egyház helyzetét, és a szolgálattal kapcsolatos kérdéseket.

4. A kerületi laikus előljáró tagja az Évi Konferenciának.

5. A kerületi laikus előljáró tagja az Évi Konferencia Laikusok Bizottságának, vagy az ennek megfelelő szervezetnek.

659-665. cikkely (...)

666. cikkely: *Szuperintendensi Szolgálat Kerületi Bizottsága*

Létre hozható egy kerületi bizottság a szuperintendensi szolgálat számára, a kerület szintjén jelentkező szuperintendensi feladatok támogatására. Összetételét és működési rendjét a Kerületi Gyűlések, illetve a Kerületi Konferencia határozza meg.

667-669. cikkely (...)

VIII. FEGYELMI ELJÁRÁSI ÉS DÖNTŐBÍRÓSÁGI SZABÁLYZAT

Bevezetés

Az egyház alkotmányának 58. cikkelye alapján a metodista egyház minden tagjára a következőkben leírt Fegyelmi eljárási és Döntőbírói Szabályzat érvényes, amennyiben az Egyházrend egyesek számára más eljárásmodot nem határoz meg (Pl. 353. cikkely és következő cikkelyek).

A fegyelmi eljárási szabályzat arra szolgál, hogy az egyháztagok olyan magatartása esetén, amely az egyháznak kárt okoz, vagy azt veszélyezteti, minden más jellegű lelkigondozói lehetőség kimerítése után:

- tisztázza a hibákat,
- helyreigazítsa a vétőket,
- és ha ezek nem valószínűsíthetők meg, tegye lehetővé az ilyen tagoktól való elválás megállapítását.

A Döntőbírói Szabályzat azt akarja szolgálni, hogy az egyes egyháztagok közötti vitákat elsimítsa, a közösséget bomlasztó viszályokat megakadályozza vagy megszüntesse.

A Fegyelmi eljárási és Döntőbírói Szabályzat mindkét esetben azt a célt szolgálja, hogy a Jézus Krisztustól kapott küldetés iránya és a testvéri közösség kárt ne szenvedjen. Ha valaki hibát vét, vagy az egyház egy másik tagjával szemben igaztalanul jár el, úgy az evangéliummal összhangban az a célunk, hogy a vétkező Jézus Krisztus szabadító uralma és vezetése alá és ezzel együtt a benne hívők közösségébe visszatáljon. Isten kegyelméből az elkövetett hiba alkalom lehet a hitbeli megújulásra, a hajthatatlan személy számára viszont az egyház elhagyását eredményezheti.

Ezt a célkitűzést szem előtt tartva kell a Fegyelmi eljárási és Döntőbírói Szabályzatot értelmezni és alkalmazni, tudván, hogy magunk is állandóan az Isten kegyelmére szorulunk.

VIII.1. Személyi hatály

A Fegyelmi eljárási és a Döntőbírói Szabályzat érvényes

1. a lelkészi tagokra az Egyházrend 140. cikkelye szerint,
2. a többi egyháztagra, a laikus prédikátorokat, lelkészi szolgálatra jelentkező gyakornokokat, igehirdetőket, és további munkatársakat is beleértve.

A Fegyelmi eljárási és a Döntőbírói Szabályzat minden rendelkezésében a „lelkészek” illetve „egyháztagok” megnevezés alatt az 1. illetve 2. alpontban meghatározott személyeket értjük.

A püspökre a Generálkonferencia Egyházrendjének (Book of Discipline) rendelkezései érvényesek.

Fegyelmi eljárási Szabályzat

VIII.2. Tárgyi hatály

A Fegyelmi eljárási Szabályzat olyan feljelentésekre vonatkozik, amelyek a következőkben felsorolt esetekben tehetik megalapozottá a vádemelést:

A következő esetekben lehet vádat emelni:

1. olyan tanok terjesztése, amelyek az egyház hitcikkelyeivel és tanításával ellentétesek
2. a metodista egyháznak kárt okozó vétkek elkövetése,
3. az Egyházrend figyelmen kívül hagyása, az egyházi adminisztratív rendtartás elleni vétség és az egyházi szolgálat terén való mulasztások,
4. tartósan fennálló békétlenség egyháztagok vagy lelkészek között,
5. más egyháztagok bíróság, illetve egyéb állami hatóságok előtti zaklatása.

VIII.3. Elévülés

A feljelentésre vonatkozó jogosultság a cselekmény tudomásul vételétől számított 3 év, és annak megtörténte utáni 10 év elteltével évül el. Az elévülés szünetel, amíg a cselekmény miatti büntetőeljárás egy rendes bíróság előtt folyamatban van; ilyen esetben a fegyelmi és döntőbírói eljárást csak az ítélet jogerőre emelkedéstől számított 1 éven belül lehet megindítani.

Bűncselekmények miatti vád esetén, pl. szexuális visszaélés, vagy gyermekek sérelmére elkövetett visszaélés, vagy egyéb súlyos vétség esetén nincs elévülési időtartam.

VIII.4. Feljelentés

Feljelentés megtételére a metodista egyház hitvalló tagjai és lelkészei jogosultak.

A feljelentéseket írásban és aláírással ellátva kell benyújtani és pedig:

1. egy hitvalló tag ellen: az illetékes, a körzetet felügyelő lelkésznel, a szuperintendensnek címezve
2. lelkészek ellen: az illetékes szuperintendensnél a püspöknek címezve
3. szuperintendens ellen: a püspökhöz.

VIII.5. Békéltető eljárás

Ennek az eljárásnak az a célja, hogy lehetőség szerint elkerüljük a fegyelmi eljárást, és az egyházban szokásos lelkigondozói erőfeszítéseket folytatva szembenézzünk az adott visszaállással, és megszüntessük azt.

Ennek érdekében a feljelentés illetékes címzettje a vádlott nemét és egyházi pozícióját figyelembe véve vegyen maga mellé egy vagy két alkalmas hitvalló egyháztagot, és hívja fel a vádlott figyelmét a rendellenes magatartására, és figyelmeztesse, hogy hagyjon fel ezzel, illetve egy

harmadik személlyel szembeni engesztelhetetlen magatartása esetén ösztönözze őt a kibékülésre.

A feljelentő tájékoztatást kap a figyelmeztető eljárás eredményéről. Ha ez nem vezet sikerre, akkor a feljelentő a feljelentés címzettjénél, vagy ez utóbbi saját elhatározásából kezdeményezheti a vizsgálati eljárás megindítását.

VIII.6. Általános eljárási szabályok

1. Az eljárás minden szakaszában figyelembe kell venni a jogállamiság alapelveit. A bírósági meghallgatásnak helyt kell adni. A bizonyítékokat a megfelelő eljárásban kell befogadni. A döntésekről értesítést kell küldeni.

2. A tervezett eljárási szakaszok a következők:

- 2.1. Vizsgálati eljárás
- 2.2. Törvényszéki eljárás
- 2.3. Fellebbezési eljárás
- 2.4. Semmisségi eljárás

3. Az ülések nem nyilvánosak; jegyzőkönyvvezető bevonható.

VIII.7. A vizsgálati, törvényszéki és fellebbezési eljárásokra vonatkozó közös rendelkezések

a) A vizsgálati, törvényszéki és fellebbezési bizottságok az elnököt maguk közül választják meg.

b) Amennyiben egy Évi Konferencia lelkésztagjainak száma nem elegendő arra, hogy a 9. cikkely 1. és a 10. cikkely 1. pontjainak előírásai szerint szabályos vizsgálati és törvényszéki bizottságot hozzanak létre, az Évi Konferencia választhat egy vizsgálóbíró és egy helyettest, valamint egy háromtagú törvényszéki bizottságot három póttaggal együtt. Ha a lelkészek száma erre sem elegendő, úgy a hiányzó tagokat más évi konferenciából kell megválasztani. A bizottságok megalakításakor az inkluzivitás elvét figyelembe kell venni (ER 138.cikkely).

A tárgyalásokat az elnök vezeti, melyeknek lényegi tartalmát a bizottság által felkért jegyzőkönyvvezető rögzíti.

A tárgyalásra szóló meghívót legkésőbb tíz nappal a tárgyalást megelőzően el kell juttatni a gyanúsítottaknak illetve a vádlottnak azzal a figyelemfelhívással, hogy a tárgyalás távolléte esetén is lefolytatható és döntés hozható.

A tárgyalások nem nyilvánosak. A bizottság azonban a szuperintendens, a felügyelő lelkész és más hitvalló egyháztagok jelenlétét engedélyezheti, kivéve a döntést meghozó tanácskozást.

c) A vizsgálati bizottság saját belátása szerint alakítja az eljárást, de alkalmat kell teremtenie a vádlott, a feljelentést tevő, és az illetékes felügyelő lelkész személyes meghallgatására. Az eljárás megszüntetését a vizsgálati bizottság csak 2/3-os többséggel rendelheti el. Amennyiben az eljárást nem szüntetik meg, a vizsgálati bizottság megfogalmazza a vádiratot, amelyet meg kell küldenie a vádlottnak, és az egyház jogi képviselőjének állásfoglalásra, és esetleg tanúk,

valamint egyéb bizonyítékok megnevezésére, három hetes határidő megjelölésével.

d) A vádlott meghallgatására, amennyiben nyilatkozni kíván, a törvényszéki és a fellebbezési bizottság előtt, a vádirat illetve a fellebbezés felolvasása után, a tanúk távollétében kerül sor. Ezután következik a bizonyítás a tanúk egyenkénti meghallgatásával, az írásos anyagok, és a vonatkozó bírósági szemle felolvasásával, mialatt a vádlottnak és az egyház jogi képviselőjének lehetősége van kérdéseket feltenni és álláspontját kifejteni. Tanúmeghallgatására a bizottság egyes tagjai előtt is sor kerülhet, amennyiben biztosítják a vádlott és az egyház jogi képviselőjének jogait.

A bizonyítás lefolytatása után az egyház jogi képviselője mond vádbeszédet, és a vádlott vagy annak ügyvédje mond védőbeszédet; a fellebbezési eljárásban először a vádat képviselő személy szól. Az utolsó szó joga a vádlotté. A bizottság ezután visszavonul a meghozandó döntés feletti tanácskozásra. Minden, a vádlottat hátrányosan érintő döntéshez kétharmados többség szükséges.

e) A következő döntés születhet:

1. Felmentés a vád alól;
2. Figyelmeztetés;
3. a.) Lelkészek esetén (ER 361.3 szerint):
 - kényszerszabadságolás
 - kényszernyugdíjazás
 - lokalizálás elrendelése
 - kiválás vád miatt

b.) Egyéb hitvalló tagoknál:

- egyházi tisztségekből való felmentés;

4. Kizárás az egyházból.

Anyagi kár esetén a vétkest ezen kívül a kár megtérítésére is kötelezni kell.

A döntést azonnal ki lehet hirdetni, vagy a bizottság eljárhat úgy is, hogy azt az érintetteknek majd csak az írásos indoklással együtt juttatja el. A vádlottat a jogorvoslati lehetőségről tájékoztatni kell.

A döntést indoklással együtt az utolsó tárgyalást követő három héten belül kézbesíteni kell.

f) A fellebbezési határidő és a fellebbezési eljárásban született döntés hatályon kívül helyezésére irányuló beadvány határideje az indoklással ellátott döntés kézbesítését követő egy hónap. Jogorvoslattal élhet a vádlott, a vádlott ügyvédje, az egyház jogi képviselője, amennyiben az érintett felet a döntés elmarasztalja.

A jogorvoslati fellebbviteli fórum elnöke jogosult a jogorvoslati eljárás lefolytatását a megfelelő mértékű, a panasztevőt terhelő eljárási költség-előleg megfizetésétől függővé tenni.

A vizsgálati bizottság kizárólag tanácsadási célból jogi szakember segítségét veheti igénybe, aki azonban nem lehet az egyház jogi képviselője.

VIII.8. Vizsgálati Bizottság

A vizsgálati eljárásra eredménytelen békéltető eljárás után a feljelentés címzettjének saját elhatározásából, vagy a feljelentést tevő kérelmére

kerül sor. Az eljárás feladata a tényállás olyan mélységű feltárása, hogy a fegyelmi eljárás megszüntetésére kerüljön sor, vagy lelkészeknél alkalmatlansági panaszként a Felszenteltek Bizottságához továbbításra kerüljön (ER 362. cikkely), vagy meginduljon a törvényszéki eljárás.

A Vizsgálati Bizottság összetétele a következő:

1. Lelkészek esetén: három lelkészből áll, akiket a három helyettessel együtt az Évi Konferencia négy évre választ⁹²;

2. Egyéb hitvalló egyháztagek esetén: két hitvalló egyháztageból, akiket a szuperintendens a körzeti konferenciák által választott vizsgálati bizottsági tagok közül választ, akik a vádlott lakóhelye közelében élnek; és egy, a szuperintendens által esetenként kiválasztott lelkésztagból áll.

A körzeti konferenciák 4 éves időtartamra választanak meg egy vizsgálati bizottsági tagot és egy helyettest.

VIII.9. Törvényszéki Bizottság

A Törvényszéki Bizottság összetétele:

1. Lelkészek esetén: öt lelkész tagból áll, akiket az Évi Konferencia az öt helyettessel együtt négy évre választ⁹³;

2. Egyéb hitvalló egyháztagek esetén: három hitvalló egyháztageból és két lelkész tagból áll, akiket az illetékes szuperintendens a körzeti konferenciák által választott törvényszéki bizottsági tagok közül, illetve az 1. pont alapján megválasztott lelkészek közül választ. A körzeti konferenciák négy évre választanak egy törvényszéki bizottsági tagot és egy helyettest.

Ugyanannak az esetnek a tárgyalásán egy adott személy nem lehet egyszerre a Vizsgálati Bizottság és a Törvényszéki Bizottság tagja is.

VIII.10. Fellebbezési Bizottság

1. A Centrálkonferencia az Egyházrend (BOD 2716. cikkelye, 2008-as kiadás) szerint Fellebbezési Bizottságot választ, amely 5 lelkész tagból (4 teljes jogú és egy teljes munkaidős helyi lelkész) –, valamint 4 laikusból, akik legalább 6 éve megszakítás nélkül hitvalló tagjai a metodista egyháznak – és azonos számú helyettesből áll. A választás a püspök javaslata alapján történik.

2. A Fellebbezési Bizottság megalakulása saját hatáskörben történik. Eljárás- és ügyrendjét saját maga fogalmazza meg. A Fellebbezési Bizottság azon tagjait, akiknél fennáll annak lehetősége, hogy egy vitás esetben pártosság lépjen fel, vagy maguk elfogultságot éreznek, a helyettesek pótolják.

3. A Fellebbezési Bizottság döntései végérvényesek. Kivételt csak olyan jogi jellegű döntések

⁹² A 2018. évi magyar Évi Konferencia állásfoglalása szerint felszentelt lelkész.

⁹³ A 2018. évi magyar Évi Konferencia állásfoglalása szerint felszentelt lelkész.

képeznek, amelyek ellen a Centrálkonferencia Jogi Bizottságához lehet fellebbezni.

Ha valaki a Vizsgálati Bizottságban vagy a Törvényszéki Bizottságban az adott ügygel már foglalkozott, nem lehet az ugyanabban az ügyben a Fellebbezési Bizottság tagja is.

VIII.11. Semmisségi eljárás

Eljárási hibák esetén, amelyek az eljárás eredményét befolyásolták, vagy ha az Egyházrendre hivatkozva jogi tévedések történtek, a fellebbezési eljárás során hozott ítélet ellen semmisségi kérelmet lehet benyújtani a Centrálkonferencia Jogi Bizottságához.

A Jogi Bizottság csupán vagy helybenhagyhatja, vagy érvénytelenítheti a döntést és visszautalhatja a Fellebbezési Bizottságnak, amely számára a Jogi Bizottság jogértelmezése kötelező.

A fellebbezési határidő és a fellebbezési döntés elleni semmisségi kérelem benyújtásának határideje az indoklással ellátott döntés kézhezvételétől számított egy hónap. Jogorvoslati kérelem benyújtására a vádlott, a védője, és az egyház jogi képviselője jogosult, amennyiben az érintett felet a döntés elmarasztalja.

A jogorvoslati fellebbezési fórum elnöke jogosult a jogorvoslati eljárás lefolytatását a megfelelő mértékű, a panasztevőt terhelő eljárási költségelőleg megfizetésétől függővé tenni.

VIII.12. Az egyház jogi képviselője

Az Egyház jogi képviselője a vizsgálati eljárás lezárásakor felveszi a vádat, és a törvényszéki, fellebbezési és semmisségi eljárások során képviseli az Egyház tanítását és rendjét. A vádirattól eltérő álláspontot is képviselhet. Őt, és négy, a Centrálkonferencia különböző területéről származó helyettesét négy évre választja a Centrálkonferencia.

A vádlott a törvényszéki, fellebbezési és semmisségi eljárásban a metodista egyház hitvalló tagjai közül ügyvédet fogadhat. Különösen nehéz esetekben a Vizsgálati Bizottság elnöke már a vizsgálati eljárás ideje alatt is engedélyezheti ügyvéd jelenlétét.

VIII.13. Egyéb szabályok

Amennyiben a Törvényszéki és Fellebbezési Bizottságok vagy a Jogi Bizottság tagjai ellen elfogultsági kifogást kívánnak érvényesíteni, ezt legkésőbb az adott eset miatt összehívott bizottság megalakulásának tudomásulvétele utáni egy héten belül kell megtenni. A kifogásról az érintett bizottság a kifogásolt bizottsági tag távollétében dönt. Ha a bizottság minden tagjával szemben elfogultsági kifogást terjesztenek elő, arról az eggyel magasabb fokú jogi fórum dönt.

A gyanúsított, vagy vádlott Egyházból való kilépése vagy halála esetén az eljárás lezárul. Ugyanez áll fenn egy lelkész hivatali munkavégzése elleni

vádemelés esetén, ha felszentelt szolgálatát leteszi és kilép az Évi Konferenciából. A feljelentés visszavonásával az engesztelhetlenség miatt megfogalmazott vádak megszűnnek.

VIII.14. Kézbesítés

Az idézéseket és a bizottságok döntéseit ajánlott levélben vagy írásos átvételi elismervény ellenében kézbesítik a gyanúsítottak, a védelem, a jogi képviselők, és a szolgálati előljárók részére.

VIII.15. Felfüggesztés

Rendkívüli körülmények esetén és az Egyház, valamint az érintett felek védelme céljából a püspök a gyanúsított személyt az Egyházrend rendelkezései szerint felfüggesztheti minden lelkészi feladat alól.

A felfüggesztés időszakában továbbra is érvényes az ártatlanság vétele.

VIII.16. Megkegyelmezés

Létre kell hozni egy Kegyelmi Bizottságot. A tagokat a püspök jelöli és az Évi Konferencia hagyja jóvá. A bizottság 3 lelkészi és 3 laikus tagból áll.

A kérelmek címzettje a Kegyelmi Bizottság. A bizottság meghozza döntését, és az indoklással együtt a püspök útján juttatja el az Évi Konferenciának. Az Évi Konferencia csupán a püspök indítványáról dönt. A döntéshez 2/3-os többség szükséges.

VIII.17. Bírószági ügyiratok kezelése

A fegyelmi és döntőbírószági eljárások aktáit a püspöki irattárban elzártan kell tárolni.

Döntőbírószági Szabályzat

VIII.18. Alkalmazási terület

1. Ha két vagy több hitvalló egyháztág között polgári jogi vita alakul ki, és az érintettek maguk nem képesek a vita rendezésére, a felügyelő lelkész tudakozódjon a különleges körülményekről, és tanácsolja az érintetteknek, hogy ügyüket tárják egy egyházi döntőbírószág elé.

2. A döntőbírószág az elnökön kívül 5 személyből áll. Két-két személyt a felek választanak és az a négy személy választ egy ötödiket. A döntőbírák legyenek egyháztágok, és nem lehetnek érdekelték a tárgyalás kimenetelében sem személyesen, sem anyagilag. A felügyelő lelkész vezeti az ülést, de nincs szavazati joga. A tárgyalás során az egyház Szociális Alapelvei legyenek mérvadók.

3. A döntőbírószági ítélethez abszolút többség szükséges.

4. Ha az érintett felek egyike lelkész, akkor az illetékes szuperintendens veszi át a felügyelő lelkész funkcióját.

VIII.19. Döntőbíróági eljárás

A döntőbíróági eljárást a felügyelő lelkész békéltető kísérletének kell megelőznie. Ha az érintettek egyike lelkész, a felügyelő lelkész helyére az illetékes szuperintendens lép.

A döntőbíróság a két érintett fél által megnevezett két-két döntőbíróból, továbbá az általuk választott elnökből áll. A döntőbírák legyenek egyháztagok, és nem lehetnek érdekeltek a tárgyalás kimenetelében sem személyesen, sem anyagilag.

A döntőbíróági ítélethez abszolút többség szükséges. Ha valamelyik érintett fél nem a döntőbíróági ítélet szerint jár el, úgy a döntőbíróság fegyelmi eljárást kezdeményezhet.

VIII.20. Kikötés

Döntőbíróági eljárás helyett vagy mellett állami jogi fórumok igénybevétele abban az esetben engedhető meg, ha ez a törvényes elévülési és érvényesítési határidők lejártára tekintettel elengedhetetlen.

